

ჰერი პოტერი

და

დაწყევლილი ბავშვი

პირველი და მეორე ნაწილები

ინგლისურიდან თარგმნა

ქეთევან ყანჩაშვილმა

ჯ. ქ. როულინგი
პარი პოტერი და დაცყევლილი ბავშვი
პიესა

ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა
თბილისი
2017

მთარგმნელი ქეთევან ყანჩაშვილი
რედაქტორი ნინო გოგალაძე
დიზაინერი ია მახათაძე
ტექნიკური დიზაინერი ლადო ლომისაძე

პირველი გამოცემა © ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა, 2017
ყველა უფლება დაცულია.

შეს „ბაკურ სულაკაურის გამომცემლობა“
მისამართი: დავით აღმაშენებლის 150, თბილისი 0112
ტელეფონი: 291 09 54, 291 11 65
ელფოსტა: info@sulakauri.ge

ISBN 978-9941-23-837-6

Original Title

HARRY POTTER AND THE CURSED CHILD, PARTS ONE AND TWO –
(SPECIAL REHEARSAL EDITION SCRIPT)

J.K. Rowling, Jack Thorne and John Tiffany

First published in print in Great Britain in 2016 by Little, Brown

Text © Harry Potter Theatrical Productions Limited 2016

Harry Potter Publishing and Theatrical rights © J.K. Rowling

Artwork and logo are trademarks of and © Harry Potter Theatrical Productions Limited

Harry Potter characters, names and related indicia are trademarks of and © Warner Bros. Entertainment Inc.

J.K. Rowling's Wizarding World is a trademark of J.K. Rowling

and Warner Bros. Entertainment Inc.

All characters and events in this publication, other than those clearly in public domain,
are fictitious and any resemblance to real persons, living or dead, is purely coincidental.

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form,
or by any means, without the prior permission in writing of the publisher, nor be otherwise circulated in any
form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar
condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

All rights reserved.

Translated by Ketevan Kanchashvili

Georgian edition published by Sulakauri Publishing, 2017

www.sulakauri.ge

სპრჩევი

პირველი ნაწილი

მოქმედება 1

13

მოქმედება 2

85

მეორე ნაწილი

მოქმედება 3

149

მოქმედება 4

221

მსახიობთა ჩამონათვალი 275

შემოქმედებითი და სამუშაო ჯგუფი 279

ორიგინალური ისტორიის ავტორთა ბიოგრაფიები 283

მაღლობა 286

ჭ. კ. როულინგი

ეძღვნება ჯევ თორნს,
რომელიც ჩემს სამყაროში შემოვიდა
და მშვენიერი ამბები დაატრიალა.

ჭონ ტიტანი

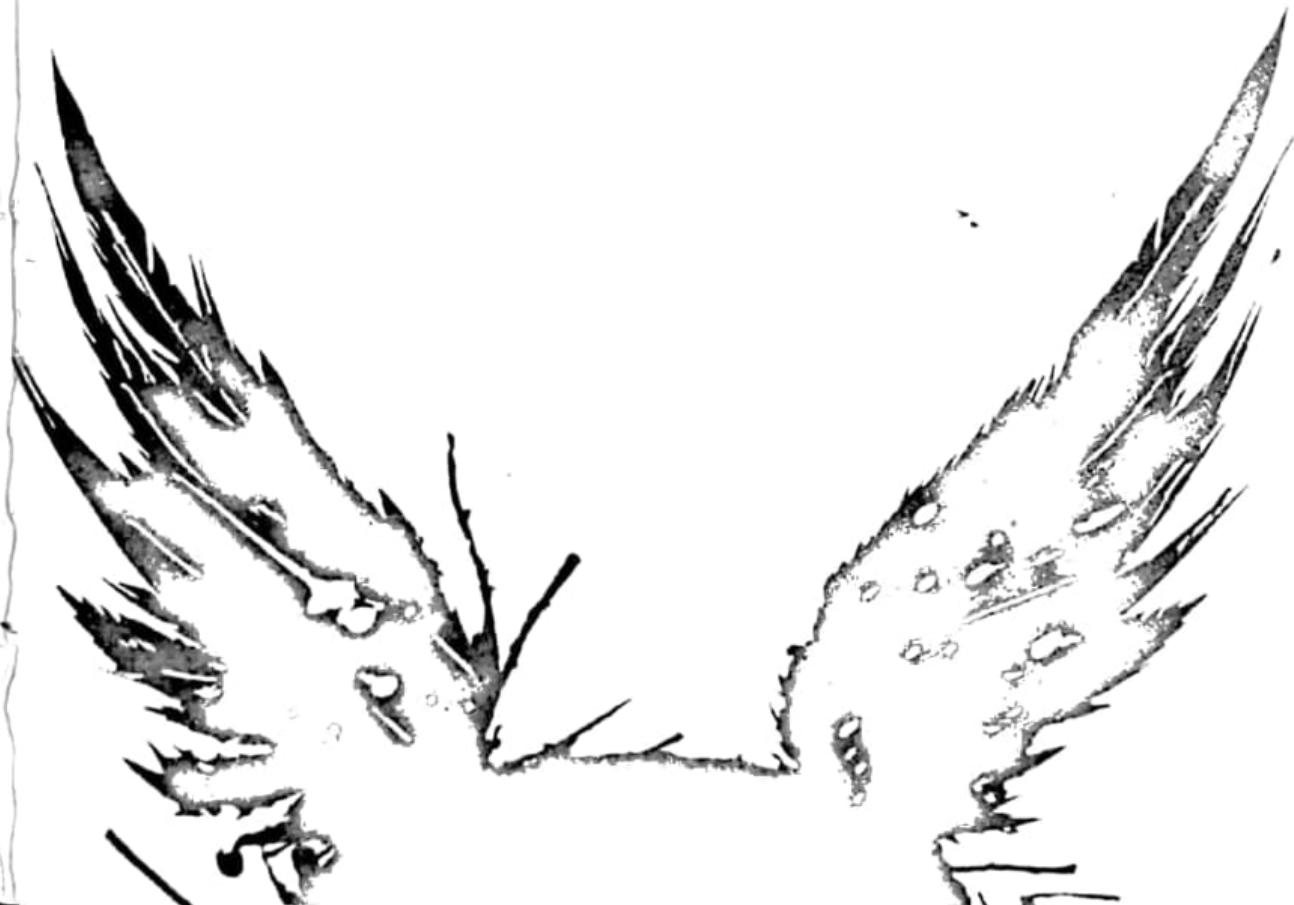
ჯოს, ლუის, მაქსს და მერლის...
ყველა ჯადოქარს...

ჭეპ თორნი

ელიოტ თორნს, დაბადებულს 2016 წლის 7 აპრილს.
როცა ჩვენ რეპეტიციებს გავდიოდით, ის ჭყლოპინებდა.

ବୀରବେଦୀ ବାହିନୀ

მოქადაგა 1 სცენა პირველი

პირველი ქრონიკა

ხალხმრავალი და ხმაურიანი სადგური. ყველას სადღაც მიეჩქარება. ამ ფუსტუსსა და ალიაქოთში ორი ბიჭი ისე მიახრივინებს დატვირთულ ურიკებს, რომ მათზე შემოდგმულ დიდ გალიებს ზრიალი გაუდით. ბიჭები ჯეიმს და ალბუს პოტერები არიან. მათ უკან დედა - ჯინი მოჰყვებათ. ოცდაჩვიდმეტი ნლის მამაკაცს - ჰარის მხრებზე თავისი გოგონა ლილი შემოუსვამს.

ალგუსი: მამა, ისევ იმას მეუბნება!

ჰარი: ჯეიმს, გეყოფა!

ჰაიმი: მე მარტო ის ვუთხარი, შეიძლება, სლიჩერინში მოხვდე-მე-თქი... ხომ შეიძლება მართლა მოხვდეს... (მამის მკაცრ მზერას თვალს არიდებს). კარგი, ჰო...

ალგუსი (დედას ასცქერის): ხომ მომწერთ?

ჰიდი: ყოველდღე მოგწერთ, თუ გინდა.

ალგუსი: არა. ყოველდღე არა. ჯეიმსი ამბობს, მშობლებისგან და-ხლოებით თვეში ერთხელ იღებენ ნერილებსო. არ მინდა...

ჰარი: შარშან შენს ძმას კვირაში სამჯერ ვწერდით.

ალგუსი: რაო? ჯეიმს!

ალბუსი საყვედურით უყურებს ჯეიმსს.

ჰიდი: ყველაფერს კი ნუ დაიჯერებ, რასაც ჯეიმსი ჰოგვორტსზე გიყვება. ხომ იცი, რა ხუმარაა.

ჰაიმი (ეშმაკური ლიმილით): ახლა შეიძლება ნავიდეთ?

ალბუსი ჯერ მამას უყურებს, მერე დედას.

პირდაპირ: პირდაპირ მეცხრე და მეათე პლატფორმების გამყოფ ბარი. ერში უნდა გაიარო.

ლილი: ვაიმე, როგორ ვღელავ!

ჰარი: რაც მთავარია, არ შეჩერდე და არ შეშინდე, დავეჯახებიო. თუ ნერვიულობ, მაშინ ჯობს სირბილით იარო.

ალბუსი: მზად ვარ.

ჰარი და ლილი ალბუსის ურიკას ხელს ავლებენ, ჯინი ჯეიმსის ურიკას ეჭიდება და ოჯახი ერთად გარბის ბარიერში.

მოქადაკა 1 სცენა მარრა

პლატფორმა ცხრა და სამი მეოთხედი

რომელიც პოპულარული ექსარესის გამონაბოლქვა თეთრ, სქელ
კვამლშია გახვეული.

და აქაც ბევრი ხალხი ირევა, ოლონდ იქაურობა საქმიან კოსტიუ-
მებში გამოწევილი, თავთავიანთ საქმეზე მიმავალი ადამიანების
ნაცვლად, შვილების გასაცილებლად მოსული მანტიამოსხმული
ჯადოქრებითაა სავსე.

ალგუსი: მოვედით.

ლილი: ვააა!

ალგუსი: პლატფორმა ცხრა და სამი მეოთხედი.

ლილი: სად არიან? აქ არიან? იქნებ არ მოსულან?

პარი დაანახვებს რონს, ჰერმიონსა და მათ გოგონას, როუზის. ლილი
თავპირისმტვრევით გარბის მათკენ.

ძია რონ. ძია რონ!!!

რონი მათკენ ზუსტად მაშინ ბრუნდება, როცა მას ლილი მიეჭრება,
და გოგონას ხელში იყვანს.

რონი: ამას ვის ვხედავ! ყველაზე საყვარელ პოტერს!

ლილი: ახალი ფოკუსი მაჩვენე, რა!

რონი: კარგი. აბა, უისლების ჯადოსნური ოინების გარანტირებული
ცხვირის ნამძრობი სუნთქვა თუ იცი?

როუზი: დედა! მამა ისევ იმ უნიჭო ფოკუსს ატარებს!

პერიოდი: შენთვის უნიჭოა, მას რომ ჰქონდებო, საუცხოო, მე კი
ვიტყოდი, სადღაც შუაშია.

რობი: მოიცა. ჯერ ეს... ჰაერი უნდა გავლეჭო. ახლა ისლა დარჩა...
უკაცრავად, ნივრის სუნი ხომ არ გცემთ?

ლილის სახეში უბერავს და გოგონა ხითხითებს.

ლილი: ფაფის სუნი აგდის.

რობი: მაშ ასე, ხომ? ახლა ვეღარაფრის სუნს ვეღარ გაიგებ, ქალ-
ბატონო...

ხელს ცხვირზე გადაუსვამს და ჰაერში ისე გაიქნევს, ვითომ შორს
აგდებს.

ლილი: სადაა ჩემი ცხვირი?

რობი: ტადაააააა!

ხელი ცარიელი აქვს. მართლაც უნიჭო ფოკუსია. ისეთი უგერგილო,
რომ ყველას ეცინება.

ლილი: რა სასაცილო ხარ!

ალბასი: ყველა ისევ ჩვენ მოგვშტერებია.

რობი: არაფერია. მე მიყურებენ! ხომ იცით, რა სახელგანთქმული
ვარ. ჩემს ცხვირის ექსპერიმენტებზე ლეგენდები დადის.

პერიოდი: ლეგენდები ნამდვილად ივლის, კი.

არი: მანქანა მშვიდობიანად დააყენე?

რობი: კი. იცი, ჰერმიონს არ სჯეროდა, რომ მაგლების მანქანის
მართვის გამოცდის ჩაპარებას შევძლებდი. ეგონა, გამომ-
ცდელზე კონფუნდუსის შელოცვას გამოვიყენებდი. ასე არაა,
ჰერმიონ?

პერიოდი: მსგავსი არაფერი მიფიქრია. შენში აბსოლუტურად
დარწმუნებული ვარ.

რობაზი: მე კი დარწმუნებული ვარ, რომ გამომცდელზე კონფუნდუ-
სის შელოცვა გამოიყენა.

რობი: ეეე!

ალბასი: მამა...

ალბუსი ჰარის მანტიაზე ექაჩება. ჰარი დახედავს.

რა მოხდება, თუ... თუ სლიზერინში მოვხვდები?

პარი: მერე რა.

ალგუსი: სლიზერინი ხომ გველის, ბნელი ძალების კლუბია... და არა
მამაცი ჯადოქრების.

პარი: ალბუს სევერუს, შენ ჰოგვორტსის ორი დირექტორის სახელი
გქვია. ერთი მათგანი სლიზერინელი იყო და იმაზე მამაცი კაცი
არასდროს შემხვედრია.

ალგუსი: მაგრამ მაინც რომ...

პარი: თუ შენთვის ასეთი დიდი მნიშვნელობა აქვს, გამანანილებელი
ქუდი შენს არჩევანს გაითვალისწინებს.

ალგუსი: მართლა?

პარი: ჩემი გაითვალისწინა.

ეს აქამდე არავისთვის უთქვამს. ნამით ეს სიტყვები მის გარშემო
ექოდ ხმიანდება.

ჰოგვორტსში საინტერესო ნლები გელის, ალბუს. დამიჯერე,
არაფერი საშიში იქ არ არის.

ჯეიმსი: თესტრალების გარდა. თესტრალებს უფრთხილდი.

ალგუსი: მე მეგონა, უჩინარები იყვნენ!

პარი: მასნავლებლებს დაუჯერე, ჯეიმსს არ აჰყვე და შეეცადე
შეირგო იქ ყოფნა. ახლა კი, თუ არ გინდა, რომ მატარებელი
უშენოდ გავიდეს, ახტი...

ლილი: მე მატარებელს უნდა გავეკიდო და ისე გავაცილო.

ჯინი: ლილი, აბა, ახლავე მოდი აქ!

აერმიონი: როუზი, ნევილს აკოცე და დიდი სიყვარულით მოგვიკი-
თხე.

როუზი: დე, პროფესორს როგორ ვაკოცო?

როუზი მატარებელში ადის. ალბუსი ჯინისა და ჰარის მიუბრუნდება,
ერთხელაც გადაეხვევა და როუზის გაჰყვება.

ალგუსი: აბა, კარგად.

ვაგონში ადის. ჰერმიონი, ჯინი, რონი და ჰარი დგანან და მატარე-
ბელს შეჰყურებენ. ბაქანს სასტურის ხმა აყრუებს.

ჯინი: იმედია, ყველაფერი კარგად იქნება.

კარმილი: ჰოგვორტსი საინტერესო ადგილია.

რონი: საინტერესო კი არა, გადასარევი! საჭმლით გატენილი. რას
არ მივცემდი, უკან დაბრუნება რომ შემეძლოს.

ჟარი: რა უცნაურია, ალი ნერვიულობდა, სლიზერინში არ მოვხვ-
დეო.

კარმილი: ეგ რა არის, როუზი იმაზე ღელავს, შეძლებს თუ არა
ქვიდიჩის გოლების რეკორდის მოხსნას პირველივე ან მეორე
კურსზე მაინც. და რამდენად ადრე შეძლებს ბ.ჟ.ა.-ს ჩაბა-
რებას.

რონი: ნეტავ საიდან ასეთ ამბიციები.

ჰილი: ჰარი, მართლა რომ მოხვდეს... რას იზამ?

რონი: იცი, ჯინ, ჩვენ ყოველთვის გვეგონა, რომ შეიძლებოდა სლი-
ზერინში მოხვედრილიყავი.

ჰილი: მართლა?

რონი: მართლა. ფრედმა და ჯორჯმა სანაძლეოც კი დადეს.

კარმილი: ხომ არ დავიშალოთ? ხალხი გვიყურებს.

ჰილი: ხალხი სულ გიყურებთ, მით უმეტეს, ახლა სამივე ერთად
დაგინახეს. თქვენ ყოველთვის გიყურებენ.

ოთხივენი გადიან. ჯინი ჰარის აჩერებს.

ჰარი... ხომ კარგად იქნება?

ჟარი: რა თქმა უნდა.

მოქადაგა 1 სცენა მასამა

პოგვორის ექსპრესი

ალბუსი და როუზი მატარებლის ვაკონს მიუყვებიან.

ტკბილეულით მოვაჭრე ქალი მათკენ ურიკას მოავორებს.

თაგილეალით მოვაზრე: რამეს ხომ არ ინებებთ, ძვირფასებო? გოგ-
რის ღვეზელებს, შოკოლადის ბაყაყებს, ქვაბურა ნამცხვრებს?
როგორ (ამჩნევს, როგორ უძლიერდება ალბუსს ნეტარი მწერა მუსოლადის
ბაყაყზე): ალ, ყურადღება უნდა მოვიყრიბოთ.

ალგასი: რისთვის?

როგორ: იმისთვის, რომ გადავნებიტოთ, ვის დაუუმეგობრდეთ.
ხომ იცი, ჩემმა მშობლებმა მამაშენი პოგვორტსის ექსპრესი
პირველად ჩაჯდომისას გაიცნეს...

ალგასი: ანუ მაინცდამაინც ახლა უნდა აეარჩიოთ, ვისთან ვიმე-
გობრებთ მთელი ცხოვრება? რა საშინელებაა!

როგორ: პირიქით, ძალიან მაგარია. მე გრეიინჯერ-უისტი ვარ, შენ -
პოტერი. ყველას მოუნდება ჩეკენთან მეგობრობა, შევეიძლია,
ვინც გვინდა, ის ამოვირჩიოთ.

ალგასი: პოდა, როგორ გადავნებიტოთ, რომელ კუპეში შევიდეთ...

როგორ: ჯერ ყველას შევაფასებთ და მერე მივიღებთ გადანყვე-
ტილებას.

ალბუსი ერთ-ერთ კარს აღებს. კუპეში მარტო ზის ქერა ბიჭი - სეირ-
პიუსი. დანარჩენი ადგილები ცარიელია. ალბუსი ულიმის. პასუხად
სეირსიუსიც იღიმის.

აღმარჯობა: გამარჯობა. ეს კუპე...

სეორაიუსი: ცარიელია. მარტო მე ვარ აქ.

აღმარჯობა: ძალიან კარგი. მაშინ ცოტა ხნით... შემოვალთ, თუ წინააღმდეგი არ ხარ.

სეორაიუსი: შემოდით. გამარჯობა.

აღმარჯობა: ალბუსი, ალი. მე... ალბუსი მქვია...

სეორაიუსი: გამარჯობა, სკორპიუსი. ანუ სკორპიუსი მე მქვია. შენ ალბუსი ხარ, მე – სკორპიუსი. და შენ ალბათ...

როუზის გამომეტყველება: წამში ეცვლება. მზერაში სუსხი ეპარება.

როუზი: როუზი.

სეორაიუსი: გამარჯობა, როუზი. შუშხუნა-ზუშუნა კანფეტები ხომ არ გინდა?

როუზი: არა, გმადლობ. ახლახან ვისაუზმე.

სეორაიუსი: კიდევ შოკი-შოკოლადები, ცხარე ეშმაკუნები და უელატინის ლოქორები მაქვს. დედამ ძალით გამომატანა, ასე მეუბნება (წამლერებით), „ტკბილეული მეგობრების შეძენაში გვეხმარება“ (ხედება, რომ წამლერება შეცდომა იყო). სისულელეა, რა თქმა უნდა.

აღმარჯობა: მე მომეცი რამე... დედაჩემი ტკბილეულს არ მაკარებს. რომლით დავიწყო?

როუზი სკორპიუსისგან უჩუმრად იდაყვს წაჟერავს ალბუსს.

სეორაიუსი: რა თქმა უნდა, ცხარე ეშმაკუნებით. მე თუ მკითხავ, კანფეტების მეფეა. პიტნის კანფეტია და რომ შეჭამ, ყურებიდან კვამლს გამოუშვებ.

აღმარჯობა: ძალიან კარგი, მაშინ მაგას... (როუზი ისევ სთავაზობს იდაყვს). როუზი, ნუ მირტყამ, რა.

როუზი: როდის დაგარტყო.

აღმარჯობა: როგორ არ დამარტყო. მეტკინა.

სკორპიუსს სახე ეღლუშება.

სეორაიუსი: ვიცი, რატომაც გირტყამს. ჩემ გამო.

აღმარჯობა: შენ გამო?

სეორაიასი: მისმინე, მე ვიცი, ვინც ხართ, ამიტომ დროა ჩემი ვინა-
ობაც გაიგოთ.

ალგასი: რას ქვია, იცი, ვინ ვარ?

სეორაიასი: შენ ალბუს პოტერი ხარ. ეს როუზ გრეინჯერ-უის-
ლია. მე კი სეორპიუს მალფოი ვარ. ჩემი მშობლები ასტორია
და დრაკო მალფოები არიან. ჩვენი მშობლები... ასე ვთქვათ,
ერთმანეთს ვერ ენყობოდნენ.

როეზი: ევ რბილად არის ნათქვამი. დედაშენი და მამაშენი სიკვდი-
ლის მხერელები არიან!

სეორაიასი (შეურაცხყოფილი): მამაჩემი იყო. დედაჩემი - არა.

როუზი თვალს არიდებს და სეორპიუსი ხვდება. რატომაც.

ვიცი ეგ ჭორი. და იცოდეთ, რომ ტყუილია.

ალბუსს უხერხულად ანურული როუზიდან მზერა გამნარებელ
სეორპიუსზე გადააქვს.

ალგასი: რა ჭორი?

სეორაიასი: ჭორი დადის, რომ ჩემს მშობლებს შეიღო არ უწინდე-
ბოდათ. მამაჩემსა და ბაბუაჩემს კი ჯანმრთელი მეტკუიდრე
უნდოდათ და მალფოის გეარის გადაშენება რომ არ დაეძვათ...
დროის მდევრით დედაჩემი ნარსულში დააბრუნეს...

ალგასი: ნარსულში? რა დროში?

როეზი: ალბუს, ამ ჭორის მიხედვით, ის კოლეგიონის შეიღო.

აუტანლად უხერხული სიჩუმე.

აშეარა მონაჩმახია. შეხედე, შენ ხომ გაქვს ცხვირი.

დაძაბულობა ცოტათი განიმუხტება. მადლიერი სეორპიუსი
სანყლად იცინის.

სეორაიასი: თან - მამაჩემისნაირი. ცხვირიც, თმაც და სახელიც
მისი მაქვს. ეს დიდად მიხარია-მეთქი, ვერ ვატყუო, ანუ... მამა-
ჩემთან მთლად დალაგებული ურთიერთობა არ მაქვს. მაგრამ
საერთოდ, მირჩევნია მალფოი ვიყო, ვიდრე, ხომ გესმით...
ბნელი ბატონის ვაჟი.

სკორპიუსისა და ალბუსის თვალები ერთმანეთს ხვდება და ბიჭები
თითქოს უსიტყვოდ უგებენ ერთიმეორეს.

როგორ: გასაგებია. კარგი, მგონი ჯობს სადმე სხვაგან დავსხდეთ.
ნამოდი, ალბუს.

ალბუსი ჩაფიქრებულია.

ალბუსი: არა (როგორის თვალს არიდებს). მე დავრჩები. შენ ნადი...

როგორ: ალბუს, იცოდე, არ დაგიცდი.

ალბუსი: არ დამიცდი და ნუ დამიცდი. მე აქვრჩები.

როგორი ნამით აკვირდება და შემდეგ კუპედან გადის.

როგორ: როგორც გინდა!

სკორპიუსი და ალბუსი მარტონი რჩებიან და დაბნეულები გადახე-
დავენ ერთმანეთს.

სკორპიუსი: გმადლობ.

ალბუსი: არა, არა. შენ გამო არ მითქვამს. შენი ტკბილეულისთვის
დავრჩი.

სკორპიუსი: ფიცხი გოგოა.

ალბუსი: ჰო. ბოდიში.

სკორპიუსი: არა, პირიქით, მომწონს. შენ რომელი გირჩევნია, ალბუ-
სი თუ ალი?

სკორპიუსი იღიმის და ორ კანფეტს პირისკენ მიაქანებს.

ალბუსი (დაფიქრებით): ალბუსი.

სკორპიუსი (ყურებიდან სტვენით უშვებს კვამლს): გმადლობ, რომ
ჩემი ტკბილეულისთვის დარჩი, ალბუს!

ალბუსი (იცინის): აუ, რა მაგარია!

—

მოქადაგა 1 სცენა მართვა

გარდამავალი სცენა

ამჯერად დროის დინების ორომტრიალში მოვყვებით. ეს სცენა თავიდან ბოლომდე ჯადოქრობაა. სცენები სწრაფად ენაცვლება ერთმანეთს, რადგან სხვადასხვა დროსა და ადგილას გადავდივართ. თუმცა ცალკეული სცენები კი არა, უფრო ფრავმენტული ეპიზოდებია, რომლებიც დროის დინებაზე მიგვანიშნებს.

თავიდან ჰოგვორტსის დიდ დარბაზში ვართ და ალბუსის გარშემო ყველა ცეკვავს.

აოლი ჩეამენი: ალბუს პოტერი.

კარლ ჯენაინი: პოტერი. თან ჩვენს კურსჩე.

იან ზრდელიკისი: თმით როგორ ჰგავს მამამისს.

როუზი: ჩემი მამიდაშვილია. (ყველა როუზისეუნ ბრუნდება) როუზ გრეინჯერ-უისლი. სასიამოვნოა თქვენი გაცნობა.

გამანანილებელი ქუდი მოსწავლეებს შორის დადის და ისინიც თავ-თავიანთ კლუბებში ნაწილდებიან.

მალე ვხედავთ, რომ როუზის უახლოვდება. როუზი დაძაბული ელის თავის ხვედრს.

გამანანილებელი ძუღი:

საუკუნეა, ამ საქმეს მივდევ
და ვიღას თავში არ ჩამიხედავს,
ვიცი ყოველი, რაც კი გულში გაქვთ,
რადგან ჰოგვორტსის ბრძენი ქუდი ვარ.

მე ვანანილებ მაღლებს და დაბლებს,
ადგილს მივუჩენ მსუქნებს თუ გამხდრებს.
მაშ, მოსწი თავი, გრეიინჯერ-უისლი
საკადრის კლუბში გაგიშვებ ნამსვე.

როუზის ქუდი თავზე ეხურება.

გრიფიციონი!

გრიფიციონი მხრიდან ყიფინა ისმის. როუზი მათ უერთდება.

როუზი: მადლობა დამბლდორს!

ახლა სკორპიუსი გარბის, რომ გამანანილებელი ქუდის ქვეშ როუზის
ადგილი დაიკავოს.

გამანანილებელი ძუძი: სკორპიუს მალფოი.

იგი ახლა სკორპიუსის თავზე სკუპდება.

სლიზერი!

სკორპიუსი სწორედ ამას ელოდა. იქ მყოფებს თავს უკრავს და
ოდნავ იღიმის. სლიზერინელებისკენ მიდის და ისინიც მხიარული
შეძახილებით ხვდებიან.

აოლი ჩავახი: ეს ასეც უნდა მომხდარიყო.

ალბუსი მარდად მიემართება სცენის ნინა ნანილისკენ.

გამანანილებელი ძუძი: ალბუს პოტერი.

ახლა ქუდი ალბუსს ეხურება თავზე. ამჯერად თითქოს იბნევა,
უფრო მეტ ხანს ფიქრობს.

სლიზერი!

სიჩუმე.

სრული, სამარისებური სიჩუმე.

ისეთი სიჩუმე, ყველაფერში რომ ატანს, ჰაერში ირხევა და მძიმე
სუნი დაჟრავს.

აოლი ჩეამენი: სლიზერინი?

არეგ გოუარ უმოროსი: ვაა! პოტერს სლიზერინში რა უნდა?

ალბუსი ყოყმანით აცეცებს თვალებს. გაბრნყინებული სკორპიუსი ულიმის და მთელი დარბაზის გასაგონად ეძახის.

სკორაიასი: მოდი, აქ დადექი, ჩემთან!

ალბუსი (ერთიანად დაბნეული): ჰო, კარგი.

იან ფრადერიკისი: ისე, კარგად თუ დააკვირდები, მთლად მამამი-
სისნაირი თმა არ აქვს.

როუზი: ალბუსი სლიზერინში? ნარმოუდგენელია! ეს როგორ მოხდა!

მოულოდნელად მადამ ჰუჩის ფრენის გაკვეთილზე აღმოვჩნდებით.

გადამ კარი: რაღას უცდით? თქვენ თქვენი ცოცხების გვერდით
დადექით. დაუჩქარეთ!

ბავშვები ფაცხაფუცხით იკავებენ ადგილს ცოცხებთან.

გადამ კარი: მარჯვენა ხელი ცოცხის გასწრივ დაიკავეთ და თქვით:
„მალლა!“

ყველანი: მალლა!

როუზისა და იანის ცოცხები ჰაერში ინევა და ორივეს ხელში უბტება.

როუზი და იანი: არის!!!

გადამ კარი: ჩქარა, ჩქარა. ნუ ზოზინობთ. თქვით „მალლა!“ თამამად!

ყველანი (როუზისა და იანის გარდა): მალლა!

ყველას, მათ შორის სკორპიუსის, ცოცხი მალლა მიღივლივებს.
მხოლოდ ალბუსისა რჩება ძირს.

ყველა (როუზის, იანისა და ალბუსის გარდა): არის!

ალბუსი: მალლა! მალლა! მალლა!

მისი ცოცხი არ იძერის. მიღიმეტრითაც კი. ალბუსი გაოგნებული
და სასონარკვეთილი დასცექერის. მისი კურსელები ხითხითებენ.

აოლი ჩეამენი: მერლინის ნვერს ვფიცავ, მამამისს არაფრით ჰგავს.
რა სირცხვილია!

კარლ ჯენინსი: ალბუს პოტერი, სლიზერინელი სქვიბი.

მადამ პარი: კარგი ბავშვებო, დროა ავფრინდეთ.

სცენა კვამლით იფარება. მოულოდნელად, ალბუსის გვერდით ჰარი ჩნდება.

ისევ პლატფორმა ცხრა და სამ მეოთხედზე ვართ. დრო სწრაფად გაქცეულა. ალბუსი უკვე ერთი წლით უფროსია (ჰარიც, მაგრამ ასაკის ცვლილება მას უფრო ნაკლებად ეტყობა).

ალბუსი: უბრალოდ გთხოვ, მამა, რომ ცოტათი... ცოტათი შორს დადგე ჩემგან.

ჰარი (ელიმება): მეორეჯურს ელებს უკვე გეთაკილებათ, მამები რომ გაცილებენ?

მამა-შვილს ვიღაც ცნობისმოყვარე ჯადოქარი აუკლის და ჩაუკლის.

ალბუსი: არა. უბრალოდ. შენ შენ ხარ და მე მე...

ჰარი: ნუ აქცევ სხვებს ყურადღებას, კარგი? ხალხი სულ გვიყურებს. თანაც მე მიყურებენ და არა შენ.

ცნობისმოყვარე ჯადოქარი ჰარის რაღაცაზე ხელის მონერას სთხოვს და ჰარი უარს არ ეუბნება.

ალბუსი: ჰარი პოტერს და მის სამარცხვინო შვილს.

ჰარი: ეს რას ნიშნავს?

ალბუსი: ჰარი პოტერსა და მის სლიზერინელ შვილს.

მათ ჩანთით ხელში ჯეიმსი ჩაურბენს.

ჯეიმსი: სლიზერინელო, სლიზერინელო, ზოზინა და ნელო, მატა-რებელში ჩაჯდომის დროა.

ჰარი: აი, ეს უკვე ზედმეტი იყო, ჯეიმს.

ჯეიმსი (ამასობაში თვალს მიეფარება): შობამდე, მამა.

ჰარი შენუხებული დასცექრის ალბუსს.

ჰარი: ალ...

ალბუსი: მე ალბუსი მქვია და არა ალი.

ჰარი: სხვა ბავშვები ცუდად ხომ არ გექცევიან? ამის გამო ხარ ასე? იქნებ ახალი მეგობრები რომ გაგეჩინა... ჰერმიონისა და

რონის გარეშე ჰოგვორტსში ვერ გადავრჩებოდი, საერთოდ
ვერ გადავრჩებოდი.

ალბასი: კი, მაგრამ მე არ მჭირდება რონი და ჰერმიონი. მე... მე
მყავს მეგობარი, სკორპიუსი. ვიცი, რომ გულზე არ გეხატება,
მაგრამ მეტი არავინ მჭირდება.

ჰარი: ჩემთვის სულერთია. მთავარია, შენ იყო ბედნიერი.

ალბასი: არ იყო საჭირო ჩემი მოყვანა სადგურზე, მამა.

ალბუსი ჩემოდანს იღებს და სწრაფად ეცლება.

ჰარი: მე მხოლოდ ის მინდოდა, რომ გამეცილებინე...

მაგრამ ალბუსი უკვე შორსაა. უძვირფასეს მანტიაში გამოწყობილი
დრაკო მალფო, ფაქიზად გადავარცხნილი და უკან შეკრული თმით,
ბრძოს გამოეყოფა და ჰარის უახლოვდება.

დრაკო: შენთან სათხოვარი მაქვს.

ჰარი: გამარჯობა, დრაკო.

დრაკო: ეს ჭორები, ჩემი შვილის წარმომავლობის შესახებ... არა და
არ ჩაცხრა. ჰოგვორტსის მოსწავლეები სკორპიუსს მუდმივად
დასცინიან ამის გამო – იქნებ სამინისტრომ განცხადება გაა-
ვრცელოს, რომელშიც კიდევ ერთხელ დაადასტურებს, რომ
საიდუმლოებების დეპარტამენტში მომხდარი ბრძოლისას
ყველა დროის მდევარი განადგურდა...

ჰარი: დრაკო, შეეშვი. მოძეზრდებათ და თავისით გაივლის.

დრაკო: ჩემი შვილი იტანჯება და... ასტორიაც ვერაა ბოლო დროს
კარგად... ამიტომ ახლა სკორპიუსს ყველანაირი მხარდაჭერა
სჭირდება.

ჰარი: ჭორზე რეაგირება მის აღიარებას ნიშნავს. ამით კიდევ უფრო
შეუწყობ ხელს მის გავრცელებას. რამდენი წელია, ხმები
დადის, რომ ვოლდემორს შვილი დარჩა. სკორპიუსი პირვე-
ლი არაა, ვისაც ეს დასწამეს. სამინისტრო ამ ყველაფერში
არ უნდა ჩაერიოს, ისევ და ისევ შენი და ჩვენი გულისთვის.

გალიზიანებული დრაკო შუბლს იურავს. სცენა ცარიელდება და გამო-
ჩნდებიან სამგზავროდ გამზადებული როუზი და ალბუსი, თავ-თა-
ვიანთი ჩემოდნებით.

ალგზასი: როგორც კი მატარებელი გავა, შეგიძლია, აღარ დამელა-პარაკო.

როუზი: ვიცი. მთავარია, მშობლებთან ვიქცეოდეთ სანიმუშოდ.

მათკენ იმედებით ფრთაშესხმული და ჩემოდნით დამძიმებული სკორპიუსი მორბის.

სპორადუსი (სახევაბრნყინებული): გამარჯობა, როუზი.

როუზი (შეუვალი ტონით): კარგად, ალბუს.

სპორადუსი (ჯერაც იმედიანად): მგონი, ცოტა მოლბა, არა?

ახლა ისევ დღდ დარბაზში ვართ. ნინ პროფესორი მაკვონაველი დგას და ფართოდ ილიმის.

აროვესორი მაკვონაველი: ახლა კი სიამაყით წარმოგიდგენთ გრიფინდორის ქვიდიჩის გუნდის ახალ წევრს, ჩვენს (ჩერდება. ხვდება, რომ მიკერძოებული არ უნდა იყოს)... თქვენს ბრნყინვალე ახალ ჩეიჩერს – როუზ გრეინჯერ-უისლის.

დიდ დარბაზს ყიუინა აყრუებს. სკორპიუსიც სხვებთან ერთად უკრავს ტაშს.

ალგზასი: შენ რაღა გახარებს? ჩვენ ხომ ქვიდიჩის ვერ ვიტანთ, თან როუზი სხვა კლუბისთვის ითამაშებს.

სპორადუსი: ის ხომ შენი ბიძაშვილია, ალბუს.

ალგზასი: მე რომ მის ადგილზე ვყოფილიყავი, გვინდია, ტაშს დამიკრავდა?

სპორადუსი: მე მგონია, რომ ძალიან მაგარი გოგოა.

ალბუსს გარს მოსნავლეები შემოეხვევიან და შხამ-ნამლების გაკვეთილი ინყება.

აოლი ჩვავენი: ალბუს პოტერი. არარაობა. პორტრეტებიც კი ზურგს აქცევენ, კიბეზე რომ ამოდის.

ალბუსი კიდევ უფრო იხრება შხამით სავსე ქვაბზე.

ალგზასი: ახლა რა უნდა დავამატოთ? ერთი რქა, თუ ორი?

კარლ ჯეიინსი: შეეშვი. მაგას და ვოლდემორის ნაშიერს თავისი გასჭირვებიათ.

ალგუსი: ცოტაც სალამანდრას სისხლი...

მისი ქვაბი გამაყრუებელი გრუხუნით ფერქდება.

სკორაისი: კარგი. რა არის გამაუვნებელი ინგრედიენტი? რა შეგვე-
შალა?

ალგუსი: ყველაფერი.

დრო ისევ სწრაფად მიქრის წინ. ალბუსს თვალის უპეები უშავდება,
სახე კიდევ უფრო უფერმერთალდება. მაინც მომხიბვლელი გარეგ-
ნობის ბიჭია, თუმცა ამაში საკუთარ თავსაც არ უტყდება.

აი, კვლავ პლატფორმა ცხრა და სამ მეოთხედზე დგას მამასთან
ერთად, რომელიც ისევ ცდილობს დაარწმუნოს შვილი (და თავისი
თავიც), რომ ყველაფერი რიგზეა. გარეგნობაზე ორივეს ეტყობა, რომ
კიდევ ერთმა წელმა განვლო.

ჰარი: მესამე კურსი მნიშვნელოვანი წელია. ესეც ხელმოწერილი
ნებართვის ფურცელი ჰოგსმიდისთვის.

ალგუსი: ვერ ვიტან ჰოგსმიდს.

ჰარი: როგორ შეიძლება ვერ იტანდე ადგილს, სადაც ჯერ არ ყოფი-
ლხარ?

ალგუსი: იმიტომ რომ ვიცი, ჰოგვორტსის მოსწავლეებით იქნება
სავსე.

ალბუსი ფურცელს ართმევს და ჭმუჭნის.

ჰარი: რატომ არ გინდა, სცადო... წარმოიდგინე, შეგიძლია, „თაფ-
ლუჭმი“ შეხვიდე და ყველაფერი გასინჯო ისე, რომ დედაშენმა
ვერაფერი გაიგოს... არა, ალბუს, არც კი გაბედო!

ალგუსი (ჯადოსნურ ჯოხს იმარჯვებს): ინცენდიო!

ქალალდის გორგალს ცეცხლი ეკიდება და ალი სცენაზე აიჭრება.

ჰარი: რას აკეთებ!

ალგუსი: სასაცილო ისაა, რომ არ მეგონა, თუ გამომივიდოდა. ძალი-
ან უნიჭო ვარ ამ შელოცვაში.

ჰარი: ალ... ალბუს, პროფესორი მაკგონაგელისგან ბუ მივიღე. იწე-
რებოდა, რომ ახლოს არავის იკარებ, გაკვეთილებში არ მონა-
წილეობ, სულ დაღვრემილი ხარ, რომ...

ალგუსი: ვერ გავიგე, რა გინდა ჩემგან! პოპულარობა შევულოცო
ჩემს თავს? კლუბის გამოცვლის ჯადო მოვიგონო? ტრანს-
ფიგურაციის მეშვეობით უკეთეს მოსწავლედ გადავიქცე?
მიდი, შემილოცე, მამა, და მაქციე იმად, ვინც გინდა, რომ
ვიყო. ორივე დავისვენებდით. ნავედი, თორემ მატარებელი
გამასწრებს. მეგობარი მელის.

ალბუსი სკორპიუსისენ გარბის. სკორპიუსი თავის ჩემოდანზე ზის
და გარე სამყაროსგან თითქოს მთლიანად გამოთიშულია.

(გახარებული) **სკორპიუს...** (ხმაში შეშფოთება ეპარება) **სკორპიუს...** რა
გჭირს?

სკორპიუსი არაფერს ამბობს. **ალბუსი** ცდილობს, მეგობარს თვა-
ლებში ჩახედოს.

დედაშენს რამე დაემართა? უარესადაა?

სკორპიუსი: ამაზე უარესად ველარ იქნება.

ალბუსი სკორპიუსის გვერდით ჯდება.

ალგუსი: მეგონა, ბუს გამომიგზავნიდი.

სკორპიუსი: არ ვიცოდი, რა მომენტერა.

ალგუსი: ახლა კი მე არ ვიცი, რა გითხრა...

სკორპიუსი: ნურაფერს მეტყვი.

ალგუსი: რამით ხომ ვერ...

სკორპიუსი: დასაფლავებაზე მოდი.

ალგუსი: რა თქმა უნდა, მოვალ.

სკორპიუსი: და ჩემი მეგობარი იყავი.

ამ დროს სცენის შუაში გამანანილებელი ქუდი გამოჩნდება და კელავ
დიდ დარბაზს ვუბრუნდებით.

გამანანილებალი ძუღი:

გეშინია რას ჩაგდახებ?

გეშინია განაჩენის?

ოღონდ სლიზერინი არა!

ოღონდ გრიფინდორი არა!

ოღონდ ჰაფლეპაფი არა!
ოღონდ რეივენქლო არა!
სულ ტყუილად შიშობ, ბავშვო,
კარგად ვიცი ჩემი საქმე,
სიცილს მაშინ დააფასებ, ტირილს როცა მოითავებ.
ლილი პოტერ, გეყო ლელვა
ზრიზინდორი გელოდება!

ლილი: ვაშააა!

ალგუსი: გადასარევია!

სპორაიუსი: აბა, გეგონა, ჩვენთან მოვიდოდა? პოტერების ადგილი
სლიზერინში არ არის.

ალგუსი: ჩემი არის.

ცდილობს ხალხში ჩაიკარგოს. სხვა მოსწავლეები იცინიან. ალბუსი
გარშემომყოფებს ასცერის.

ხომ იცით, რომ მე არაფერ შუაში ვარ. რა ჩემი ბრალია, რომ
მისი შვილი ვარ.

მოქადაგა 1 სცენა მახუთა

შაგის სამინისტრო, ჰარის კაბინეტი

პარის უნივერსიტეტში პერმიონი ზის, მაგიდაზე ქალალდების დასტადაუხვავებისა და სათითაოდ არჩევს. პარი შემორბის. ლოკაზე განაკანრიდან სისხლი სდის.

ჰარი: როგორ ჩაიარა?

ჰარი: სიმართლე აღმოჩნდა.

ჰარი: თეოდორ ნოტი?

ჰარი: დაპატიმრებულია.

ჰარი: და დროის მდევარი?

პარი უჩევენებს დროის მდევარს, რომელიც მაცდურად ბზინავს.

ნამდვილია? მუშაობს? ესეც რამდენიმე საათით უკან გაბრუნებს, თუ უფრო შორეულ ნარსულში გადაჰყავხარ?

ჰარი: ჯერჯერობით არ ვიცით. მინდოდა, იქვე გამომეცადა, მაგრამ სხვები გონის დროულად მოვიდნენ და შემაჩერეს.

ჰარი: მთავარი ისაა, რომ ახლა ჩვენს ხელშია.

ჰარი: მართლა აპირებ, რომ დაიტოვო?

ჰარი: მე მგონი, არჩევანი არ გვაქვს. შეხედე. სრულიად განსხვავდება იმ დროის მდევრისგან, მე რომ მქონდა.

ჰარი (მშრალად): ჯადოქრული სამყარო ჩვენი ბავშვობის მერე აშკარად ნიჩ ნასულა.

ჰარი: სისხლი გდის.

ჰარი სარკეში ათვალიერებს თავის სახეს. ჭრილობას მანტიის კალთით იწმენდს.

არა უშავს, შენს ნაიარევს მოუხდება.

ჰარი (ლიმილით): ჰერმიონ, ჩემს კაბინეტში რას აკეთებ?

ჰარმიონი: თეოდორ ნოტის ამბავი მაინტერესებდა და... ვიფიქრე, შევამოწმებდი, დანაპირები თუ შეასრულე და საბუთები მოანესრიგე.

ჰარი: როგორც ხედავ, პირობა არ შემისრულებია.

ჰარმიონი: არა, არ შეგისრულებია. ჰარი, რანაირად მუშაობ ასეთ ქაოსში?

ჰარი ჯადოსნურ ჯოხს იქნევს და ქაღალდები და ნიგნები ფაქიზად ლაგდება ერთმანეთზე. ელიმება.

ჰარი: აღარაა ქაოსი.

ჰარმიონი: მაგრამ რომ არ გაცნობიხარ? იცი, რა საინტერესო რაღაცებს ნავანყდი? უნგრეთში მთის ტროლები რქაკაუჭებს დააჭენებენ, საბერძნეთის ზღვებში ზურგზე ფრთებამოსვირინგებული გოლიათები დააბოტებენ, მაქციებმა მიწისქვეშეთს მიაშურეს...

ჰარი: ძალიან კარგი. მოდი, საქმეს შევუდგეთ. ხალხი შევკრიბოთ.

ჰარმიონი: ჰარი, გასაგებია, რომ კაბინეტში ჯდომა შენთვის მოსაწყენია.

ჰარი: რასაც შენზე ვერ ვიტყვი.

ჰარმიონი: მე ჩემი საქმე ისედაც თავზე გადამდის. მაგრამ ესენი სწორედ ის არსებები და ცხოველები არიან, რომლებიც დიდ ჯადოქრულ ომებში ვოლდემორის მხარდამხარ იბრძოდნენ. ისინი ბნელი ძალების მოკავშირეები იყვნენ. ამას თუ თეოდორ ნოტის ინციდენტსაც დავუმატებთ, აშკარად რაღაც ახალთან გვაქვს საქმე. მაგრამ თუ ჯადოქრული ძალოვანი სტრუქტურების თავმჯდომარე საბუთებს არ კითხულობს...

ჰარი: წაკითხვა არ მჭირდება. მე იქ, გარეთ ვარ და ეს ყველაფერი ისედაც ვიცი. დროის მდევრის შესახებ ჭორი პირველმა მე გავიგე და ზომებიც მე მივიღე. დამიჯერე, სასაყვედურო არაფერი გაქვს.

ჰერმიონი გამომცდელად უყურებს ჰარის.

ჰარიონი: ირისის კანფეტი არ გინდა? ოლონდ რონთან არ გამცე.

ჰარი: თემა შეცვალე, ხომ?

ჰარიონი: კი. გინდა თუ არა?

ჰარი: არა. ჩვენს ოჯახში შაქარს უერიდებით (პაუზა). იცი, რომ მასე-
თი რამეები დამოკიდებულებას იწვევს?

ჰარიონი: აბა, რა გითხრა. ჩემი მშობლები კბილის ექიმები
იყვნენ და რაღაც ასაკში ხომ უნდა გავმხდარიყავი მეამ-
ბოხე. ორმოცი წელი ცოტა გვიანია, მაგრამ... შენ ეს-ესაა
დიდისაქმე გააკეთე. არ მინდა, ჩემი ლაპარაკი საყვედურად
მიიღო – უბრალოდ გთხოვ, დროდადრო საბუთებს მიხე-
დო. სულ ესაა. მიიღე ეს, როგორც მსუბუქი... ბიძგი მაგის
მინისტრისგან.

ჰარისთვის გასაგები ხდება ხაზგასმით ნარმოთქმული ბოლო
სიტყვების მნიშვნელობა და თავს უკრავს.

ჯინი და ალბუსი როგორ არიან?

ჰარი: როგორც ჩანს, მამობაშიც ისევე ვივარგე, როგორც საკანცე-
ლარიო საქმეში. როუზი და ჰუგო როგორ გყავს?

ჰარიონი (ლიმილით): იცი, რონი ჩივის, რომ ჩემს მდივანს, ეთელს
(ხელით ანიშნებს კარისკენ), უფრო ხშირად ვხედავ, ვიდრე მას.
როგორ ფიქრობ, რაღაც ეტაპზე ნლის საუკეთესო მშობელ-
სა და ნლის საუკეთესო მოხელეს შორის არჩევანი ხომ არ
გავაკეთეთ? შინ ნადი, ჰარი. ჰოგვორტსის ექსპრესი მალე
გავა. ახალი სასწავლო წელი იწყება. ოჯახურ გარემოში გა-
ტარე დარჩენილი დრო, დასვენებული თავით დაბრუნდი და
ამ საბუთებს გაეცანი.

ჰარი: შენი აზრით, ეს ყველაფერი მართლაც რამეს მოასწავებს?

ჰარიონი (ლიმილით): შესაძლებელია. მაგრამ თუ მართლაც ასეა,
ბრძოლის რამე გზას გამოვნახავთ. ჩვენ ეს ყოველთვის შეგვეძ-
ლო.

ერთხელაც გაულიმებს, ირისის კანფეტს პირში იდებს და კაბინეტი-
დან გადის. ჰარი მარტო რჩება. ჩანთას ალაგებს. კარს მიაშურებს

და მერე დერეფანს მიუყვება. მხრები თითქოს მთელი სამყაროს
ტვირთით აქვს დამძიმებული.

დაღლილი ნაბიჯით უახლოვდება სატელეფონო ჯიხურს, შედის და
კრეფს ნომერს 62442.

საჭალებო ჯიხური: კარგად ბრძანდებოდეთ, პარი პოტერ.

შემდეგ ზემოთ დაიძვრება და პარი სამინისტროდან გაქცავს.

მოქადაგა 1 სცენა მიერვე

პარი და ჯინი პოტერების სახლი

ალბუს არ ეძინება და კიბის თავში ზის. ქვემოდან ხმაური აღწევს. ჟარის ხმა მანამდე გვესმის, სანამ სცენაზე გამოჩნდება. მას ეტლში მჯდომი ხანდაზმული კაცი, ამოს დიგორი, ახლავს.

პარი: ამოს, მესმის, როგორ არ მესმის, მაგრამ ეს წუთია სახლში მოვედი და...

ამოსი: სამინისტროში შენთან შეხვედრის დანიშვნა რომ ვცადე, იცი, რა მითხრეს? „ბატონო დიგორი, შეხვედრა შეგვიძლია დაგინიშნოთ... ახლავე გადავამოწმებთ... ორ თვეში“. კი ბატონო, მოთმინებით ვიცადე.

პარი: ...ეს არ ამართლებს ამ შუალამისას ჩემს სახლში მოსვლას, თან მაინცდამაინც იმ საღამოს, როცა ჩემი შვილები სკოლაში წასასვლელად ემზადებიან.

ამოსი: გადის ორი თვე. მიგზავნიან ბუს: „ბატონო დიგორი, სამწუხაროდ, ბატონი პოტერი სასწრაფო საქმეზე გაიხმეს, თქვენი შეხვედრის გადატანა მოგვიხდა. ორი თვის მერე გეცლებათ, რომ მობრძანდეთ?“ მერე ეს ყველაფერი თავიდან მეორდება... გვინია, ვერ ვხვდები, რომ თავს მარიდებ?

პარი: ცხადია, თავს არ გარიდებთ. უბრალოდ, მე, როგორც ჯადოქ-რული ძალოვანი სტრუქტურების თავმჯდომარე, პასუხის-მგებელი ვარ...

ამოსი: შენ ბევრ რამეზე ხარ პასუხისმგებელი.

პარი: უკაცრავად? ვერ მიგიხვდით...

ამოსი: ჩემი ბიჭი სედრიკი. ხომ გახსოვს სედრიკი?

პარი (სედრიკის გახსენება გულს ტკენს): დიახ, როგორ არ მახსოვს, თქვენი ვაჟი. მისი დაკარგვა...

ამოსი: ვოლდემორს შენ უნდოდი! შენ, და არა ჩემი შვილი! შენ თვითონ არ მომიყევი, „ზედმეტი მოიშორეთო!“, ასე რომ თქვა? ჩემი ბიჭი, ჩემი ულამაზესი ბიჭი „ზედმეტი“ იყო.

პარი: ბატონო დიგორი, გარნმუნებთ, მზად ვარ, ყველანაირად დაგეხმაროთ სედრიკის ხსოვნის უკვდავყოფაში... მემორიალის გახსნა იქნება ეს, თუ სხვა რამე...

ამოსი: მემორიალი? მემორიალს რა თავში ვიხსლი... არა, მემორიალი აღარ მჭირდება. დავბერდი, ცალი ფეხი სამარეში მიდგას. აქ იმიტომ მოვედი, რომ... გთხოვ, გემუდარები, დამეხმარე მის დაბრუნებაში.

გაოცებული პარი თვალს თვალში უყრის.

პარი: დაბრუნებაში? ამოს, ეს შეუძლებელია!

ამოსი: სამინისტროს ხომ აქვს დროის მდევარი?

პარი: ყველა დროის მდევარი განადგურდა.

ამოსი: იცი, სახლში რატომ მოგაკითხე ასე მოულოდნელად? იმიტომ, რომ ეს-ესაა ჭორი გავიგე – საფუძვლიანი ჭორი – რომ სამინისტრომ თეოდორ ნოტს უკანონო დროის მდევარი ჩამოართვა და გამოძიების მიზნით შეინახა. მომეცით მაგ დროის მდევრის გამოყენების უფლება. დამიბრუნეთ შვილი.

ხანგრძლივი, სამარისებური სიჩუმე. პარი თვალებს ხრის. ალბუსი კიბეზე ჩამოჩიდება და გულდასმით აყურადებს.

პარი: ამოს, დროსთან თამაში? ხომ იცით, რომ ამას ვერ დავუშვებთ.

ამოსი: რამდენი ადამიანი დაიხოცა ბიჭისთვის, რომელიც ცოცხალი გადარჩა? მე გთხოვ, ერთი მათგანი მაინც იხსნა სიკვდილის-გან.

ეს სიტყვები პარის ეკალივით ესობა. ჩაფიქრდება, თუმცა მალევე უმეაცრდება მზერა.

პარი: არ ვიცი, რა ჭორი გაიგეთ, ამოს, მაგრამ თეოდორ ნოტის ამბავი, სამწუხაროდ, სიმართლეს არ შეესაბამება.

დელფი: გამარჯობა.

ალბუსი მოულოდნელობისგან შეხტება. ქვემოთ, კიბეზე ოც ნელს გადაცილებული, თამამი გამომეტყველების ქალი გამოჩნდება, რომელიც პირდაპირ მას ასცექერის.

უკაცრავად. შეშინება არ მინდოდა. მე თვითონ კიბიდან დაყურადების ოსტატი ვარ. ბავშვობაში ასე ვიჯექი ხოლმე და ველოდი, რომ ვინმე რამე საინტერესოს იტყოდა..

ალბუსი: ვინ ხართ? ჩემს სახლში რა გინდათ...

დელფი: ვინ ვარ და... ქურდი! ყველაფერი უნდა მოგპარო. მომეცი, შენიოქრო, შენი ჯადოსნური ჯოხი და შოკოლადის ბაყაყები! (დაუნდობელ მზერას ტყორცნის და მაშინვე უღიმის). გეხუმრე. დელფინი დიგორი ვარ. (საფეხურებზე ადის და ხელს უნვდის) დელფი. ამოსს ვუვლი. ყოველ შემთხვევაში, ვცდილობ (ამოსისკენ ანიშნებს). და შენ ვინ ხარ?

ალბუსი (უხალისოდ უღიმის): ალბუსი.

დელფი: რა თქმა უნდა! ალბუს პოტერი! ესე იგი, ჰარი მამაშენია? ნარმომიდგენია, როგორი უნდა იყოს ჰარი პოტერის შვილობა.

ალბუსი: დიდი ვერაფერი.

დელფი: აჲ, მტკივნეულ ადგილს შევეხე? ასეთი დაუფიქრებელი ვარ. სკოლაშიც სულ დამცინოდნენ, დელფინი დიგორის დელფინის ჭკუაც კი არ აქვსო.

ალბუსი: დაცინვას არც მე მაჟლებენ.

პაუზა. დელფი ყურადღებით აკვირდება.

ამოსი: დელფი!

დელფი ადგილიდან დაძერას აპირებს, მაგრამ ყოყმანობს. შემდეგ ალბუსს უღიმის.

დელფი: სისხლით ნათესავებს არ ვირჩევთ. ამოსი... მარტო ჩემი პაციენტი კი არა, ბიძაცაა. ზემო ფლეგლიში მუშაობაზე ნაწილობრივ ბიძაჩემის გამო დავთანხმდი. მაგრამ ბიძაჩემის გამო იქ გაძლება განსაკუთრებით მიჭირს. რთულია ნარსულში ჩარჩენილ ადამიანებთან ცხოვრება, არა?

ამოსი: დელფი!

ალბუსი: ზემო ფლეგლი?

დელფი: ჰო, მაგ სოფელშია წმინდა ოსვალდის სახელობის მოხუ-
ცებულ ჯადოქართა თავშესაფარი. ერთხელ მოდი, მოგვინა-
ხულე, თუ სურვილი გექნება.

ამოსი: დელფი!

ერთხელაც უღიმის, კიბეზე მკვირცხლად ჩარბის და იმ ოთახში
შედის, სადაც ამოსი და პარი არიან. ალბუსი თვალს აყოლებს.

დელფი: დიახ, ბიძია.

ამოსი: გაიცანი ოდესლაც დიადი პარი პოტერი, რომელიც სამი-
ნისტროს გულქვა ჩინოსნად ქცეულა. მე დაგტოვებთ, სერ.
მშვიდობით ბრძანდებოდეთ, თუკი ამას მშვიდობა ეთქმის.

დელფი, ეტლი...

დელფი: დიახ, ბიძია.

ამოსის ეტლს გასასვლელისკენ მიაგორებს. სასონარკვეთილი პარი
მარტო რჩება. ფიქრებში ნასული ალბუსი მას თვალს არ აშორებს.

მოქადაგა 1 სცენა მაგვიდა

პარი და ჯინი პოტერების სახლი,
ალგუსის ოთახი

ალბუსი საწოლზე ზის. მისი ოთახის კარს მიღმა ცხოვრება დუღს.
გარეთ ფუსფუსი და ფაციფუცია, შიგნით კი – სრული მდუმარება.
ძორიდან ჯეიმსის ლრიალი ისმის (სცენის მიღმიდან).

ჯინი: ჯეიმს, დაივინყე თმა და დაალაგე ოთახი, თორემ არ ვიცი,
რას გიჩამ!

ჯეიმსი: როგორ დავივინყო? ვარდისფერია! უჩინმაჩინის მოსასხა-
მით მომიწევს წასვლა.

კართან ვარდისფერთმიანი ჯეიმსი გამოჩნდება.

ჯინი: მამაშენს მაგისტრის არ მოუცია მოსასხამი!

ლილი: ჩემი შხამ-ნამლების სახელმძღვანელო ხომ არ გინახავთ?

ჯინი: ლილი პოტერ, ასე გამოწყობილს ხვალ სკოლაში, იცოდე, არ
გაგიშვებ.

ალბუსის კარში ლილი მოჩანს. ზურგზე ფერიის მოფარფატე ფრთები
უკეთია.

ლილი: მომწონს. ნახე, როგორი ფარფატაა.

გადის. ალბუსის ოთახში ახლა ჰარი იჭყიტება.

პარი: გამარჯობა.

უხერხული პაუზა. ღია კარში ჯინი გამოჩნდება. სიტუაციას აფასებს
და ცოტა ხნით ყოვნდება.

ჰოგვორტსში საჩუქარი უნდა გაგატანო... უფრო სწორად,
საჩუქრები. ერთიც რონმა გამოგიგზავნა...

ალბასი: სიყვარულის ელექსირი? კარგი. მომეცი.

ჰარი: თავისი ჭკუით გეხუმრებათ... ლილიმ კუანა გნომები მიიღო,
ჯეიმსმა სავარცხელი, რომელმაც თმა გაუვარდისფრა. ხომ
იცი, რონი როგორია...

ჰარი ალბუსს სიყვარულის ელექსირს საწოლზე უდებს.

მეც მაქვს რაღაცა. ეს ჩემგან...

მომცრო საბანს უჩვენებს. ჯინი საბანს ხედავს და ხვდება, რომ ჰარი
შვილთან შერიგებას ცდილობს, ამიტომ უჩუმრად ეცლება მათ.

ალბასი: ძველი საბანი?

ჰარი: ბევრი ვიფიქრე, წელს შენთვის რა მეჩუქებინა. ჯეიმსს... ჯეი-
მსი რა ხანია, უჩინმაჩინის მოსასხამს მოხველოს, არ მომასვენა.
ლილის ვიცოდი, რომ ფრთები მოენონებოდა. მაგრამ შენ... შენ
უკვე თოთხმეტი წლის ხარ, ალბუს, და მინდოდა რამე ისეთი
მომეცა, რაც... რაღაცას ნიშნავს ჩემთვის. ეს... უკანასკნელია,
რაც დედაჩემისგან დამრჩა. ერთადერთი ნივთი. დერსლებს
ამაში გახვეული მიუყვანეს ჩემი თავი. დაკარგული მეგო-
ნა, მაგრამ როდესაც ბებიაშენის და პეტუნია გარდაიცვალა,
ჩემდა გასაკვირად, დადლიმ მის პირად ნივთებში ესეც იპოვა,
პატივი დამდო და გამომიგზავნა. მას შემდეგ... ყოველთვის,
როდესაც იღბალი მჭირდებოდა, ამ საბანს გულში ვიკრავდი.
ამიტომ გადავწყვიტე, რომ შენც...

ალბასი: მეც გულში ჩავიკრა? კარგი. გასაგებია. იმედია, იღბალს
მაინც მომიტანს. ნამდვილად არ მანყენდა.

საბანს ხელით ეხება.

მაგრამ იცი, რა... აჯობებს შენთვის დაიტოვო.

ჰარი: მე მგონია... არა, მე დარწმუნებული ვარ, რომ პეტუნიას
უნდოდა, მე დამრჩენოდა, და ამიტომ ინახავდა ამდენ ხანს.
მე კი მინდა, რომ შენ გადმოგცე. დედაჩემს ფაქტობრივად არ
ვიცნობდი, მაგრამ მგონია, რომ მასაც ენდომებოდა, რომ შენ
გქონდეს. და იქნებ... პელოუინზე მოგინახულო. მინდა, მათი

დაღუპვის ლამეს ჩემთან იყო... ეს საბანიცა... ეს ჩეენთვის,
ორივესთვის კარგი იქნებოდა...

ალბათ: მისმინე, ბარგი მაქვს ჩასალაგებელი და ვიცი, რომ შენც
სამინისტროს საქმე გაყრია, ამიტომ...

პარი: ალბუს, მე მინდა, რომ საბანი დაიტოვო.

ალბათ: და რა ვუყო? ფერის ფრთები გასაგებია, მამა, უჩინმაჩინის
მოსასხამიც გასაგებია, მაგრამ ეს... კარგი, რა.

პარი გულდაწყვეტილი უყურებს შვილს. ეტყობა, რომ მთელი
გულით ცდილობს, შემოირიგოს.

პარი: ბარგის ჩალაგებაში დახმარება ხომ არ გინდა? ყოველთვის
მიყვარდა აბარგება. ეს იმას ნიშნავდა, რომ პრივიტ დრაივი-
დან მივდიოდი და ჰოგვორტსში ვბრუნდებოდი. ჰოგვორტსი...
ვიცი, რომ არ გიყვარს ამაზე...

ალბათ: შენთვის დედამინის ზურგზე საუკეთესო ადგილია. ვიცი.
საწყალი ობოლი, რომელსაც ძია და დეიდა დერსლები ცუდად
ექცეოდნენ...

პარი: ალბუს, ძალიან გთხოვ. არ შეიძლება, რომ...

ალბათ: ...რომელსაც თავისი დეიდაშვილი დადლი ჩაგრავდა და
რომელიც ჰოგვორტსმა იხსნა. ყველაფერი ვიცი, მამა. საკ-
მარისია.

პარი: ტყუილად ცდილობ, კამათში გამომინვიო, ალბუს პოტერ.

ალბათ: საწყალი ობოლი, რომელმაც ჩვენ, ყველა გადაგვარჩინა.
ნება მიბოძეთ, მთელი ჯადოქრული მოდგმის სახელით მოგა-
ხსენოთ, რა მადლიერები ვართ თქვენი გმირობისთვის. თავიც
დაგიკრათ, თუ სიტყვები საკმარისია?

პარი: ალბუს, ძალიან გთხოვ... ხომ იცი, რომ მადლიერება არას-
დროს მითხოვია.

ალბათ: მაგრამ რა ვქნა, რომ მადლიერებას გული ვერ იტევს?
ალბათ ამ დაობებულმა საბანმა თავისი საქმე გააკეთა, სიკე-
თით ამავსო...

პარი: დაობებულმა საბანმა?

ალბათ: აბა, რა გეგონა? ერთმანეთს გადავეხვეოდით, და გეტყოდი,
რომ მიყვარხარ?

პარი (ბოლოს და ბოლოს მოთმინებას კარგავს): იცი, რა? დავიღალე
შენს უბედურებაზე პასუხისმგებლობის ზიდვით. შენ მამა
მაინც გყავს. მე კი მამაც არ მყავდა, გაიგე?

ალგასი: და გვონია, რომ შენზე მეტად გამიმართლა? მე ასე არ
ვფიქრობ.

პარი: ჩემი სიკვდილი გინდა?

ალგასი: არა, უბრალოდ მერჩივნა, მამაჩემი არ ყოფილიყავი.

პარი (იფეთქებს): ზოგჯერ მეც მინატრია, რომ ჩემი შვილი არ იყო.

სიჩუმეა. ალბუსი თავს უქნევს. ჰარი აცნობიერებს, რა უთხრა
შვილს.

არა, ამის თქმა არ მინდოდა...

ალგასი: დიახაც, გინდოდა.

პარი: ალბუს, ნამდვილად გეხერხება ჩემი მდგომარეობიდან
გამოყვანა...

ალგასი: ზუსტად ის თქვი, რასაც ფიქრობდი, მამა. და სიმართლე
რომ გითხრა, არ გადანაშაულებ.

საზარელი სიჩუმე.

ახლა, ალბათ, ჯობს, მარტო დამტოვო.

პარი: ალბუს, გთხოვ...

ალბუსი იღებს საბანს და მოისვრის. რონის სიყვარულის ელექტროს
ხვდება და აყირავებს. ელექტრო საბანსა და საწოლს ესხმება და
კვამლის მსუბუქ ბოლქვს უშვებს.

ალგასი: გამოდის, არც იღბალი მიწერია და არც სიყვარული.

ალბუსი ოთახიდან გარბის. ჰარი აედევნება.

პარი: ალბუს, ალბუს... ძალიან გთხოვ.

მოქადაგა 1 სცენა მარვე

სიზმარი, ქოხი კლდეზე

ისმის გამაყრუებელი გუგუნი. შემდეგ ძლიერი ბრახუნი. დადლი დერსლი, დეიდა პეტუნია და ძია ვერნონი საწოლის უკან მიყუჩულან.

დადლი დერსლი: დედა, რა ხდება?

დეიდა პეტუნია: ვიცოდი, აქ არ უნდა მოგვედგა ფეხი. ვერნონ, ვერნონ, ახლა ველარსად დავიმალებით. შუქურაზეც კი მოგვაგნებენ!

ისევ გამაყრუებელი გუგუნი.

ძია ვერნონი: მოიცა, მოიცა. რაც უნდა იყოს კარს იქით, აქ ვერ შემოვა.

დეიდა პეტუნია: დაწყევლილები ვართ! ბიჭმა დაგვწყევლა! (პატარა პარის გადახედავს) შენი ბრალია ყველაფერი. აქედან დამეკარგე!

პატარა პარი კრთება და თავის კუთხეს მიაშურებს. ამასობაში ძია ვერნონი თოფს იმარჯვებს.

ძია ვერნონი: რომელი ხარ მანდ! გაფრთხილებ, იარალი მაქვა!

ისმის ყურისნამდები ჭახანი და კარი ანჯამებიდან ვარდება. ზღურბლზე ჰაგრიდი დგას და იქ მყოფებს თვალს მოავლებს.

ჰაგრიდი: ერთ ფინჯან ჩაის ხომ არ შემომთავაზებდით, ჰა? გზაში, ცოტა არ იყოს, გავწვალდი...

დადლი დარსლი: ეს... ვინდაა?

ძია ვართონი: აქეთ, აქეთ! მე ამომეფარეთ, პეტუნია, დადლი. ამ საფრთხობელას სულს გავაცხებინებ.

კაზრიდი: რაო?

ძია ვერნონს ხელიდან თოფს სტაცებს.

კაი ხანია, ესეთები არ მინახია.

თოფის ლულას ღუნავს და ისე კვანძავს, თითქოს რეზინისა ყოფილიყოს.

ესეც ასევე!

ამ დროს პატარა პარის ხედავს და მთელი ყურადღება მასზე ვადა-აქვს.

პარი პოტერ.

პატარა კარი: გამარჯობა.

კაზრიდი: ბოლოს რომ გნახე, სულ პატარა იყავი. მამაშენს ჰგავხარ, მაგრამ თვალები დედისა ვაქვს.

პატარა კარი: ჩემს მშობლებს იცნობდით?

კაზრიდი: სულ დამავინყდა. დაბადების დღეს გილოცავ. პო, ისა, რაღაცა მოგიტანე. მგონი, ცოტა გავჭყლიტე, მაგრამ არა უშავს, მაინც გემრიელი იქნება.

პალტოს გულის ჯიბიდან ოდნავ შეჭყლეტილ შოკოლადის ტორტს იღებს. ზედ ზურმუხტისფერი მინანქრით ანერია: „პარი, ვილოცავ დაბადების დღეს“.

პატარა კარი: თქვენ ვინ ბრძანდებით?

კაზრიდი (როხროხით): სწორია, სულ დამავინყდა თავი გამეცნო. რუბეუს პაგრიდი, პოგვორტსის გასაღებებისა და მინების მცველი. (აქეთ-იქით იყურება) ჩაის საქმე როგორ იქნება, ა? რომ გქონდეთ, უფრო მაგარ რამეზეც არ ვიტყოდი უარს.

პატარა კარი: პოგ... რისი მცველი?

კაზრიდი: პოგვორტსის. პოგვორტსის შესახებ, რა თქმა უნდა, ყველაფერი იცი.

პატარა კარი: არა, არ ვიცი. ძალიან ვნუხვარ.

პაგრიძი: ნუხხარ? შენ კი არა, აი, ვინ უნდა ნუხდეს! არა, წერილებს
რომ არ იღებდი, ვიცი, მაგრამ ჰოგვორტსზე თუ წარმოდგენა
არ გექნებოდა, როგორ ვიფიქრებდი! არ დაინტერესებულხარ,
შენმა მშობლებმა სად ისწავლეს ეს ყველაფერი?

პატარა პარი: რა ყველაფერი?

პაგრიძი მუქარით ტრიალდება ძია ვერნონისკენ.

პაგრიძი: თქვენ რა, იმის თქმა გინდათ, რომ აი, ამ ბიჭმა, ამ ბიჭმა,
საერთოდ, არაფერი იცის? სულ, სულ არაფერი?!

ძია ვერნონი: კმარა! მე გიკრძალავთ, რომ ბიჭს რამე უთხრათ!

პატარა პარი: რა მითხრათ?

პაგრიძი ჯერ ძია ვერნონს გადახედავს და შემდეგ პატარა პარის.

პაგრიძი: პარი, შენ ჯადოქარი ხარ. შენ ყველაფერი შეცვალე. შენ
მსოფლიოში ყველაზე ცნობილი ჯადოქარი ხარ.

ამ დროს ოთახის ბოლოდან ჩურჩული აღწევს და თანდათან ყველას
მკაფიოდ ესმის სიტყვები. ხმა, რომელიც ამ სიტყვებს წარმოთქვა-
მს, მხოლოდ მას შეიძლება ეკუთვნოდეს. ეს ვოლდემორის ხმაა...

პააარი პოტტტერრ...

მოქადაგა 1 სცენა მეცხრე

პარი და ჯინი პოტერების სახლი,
საძინებელი

პარის შუალამისას ეღვიძება. სიბნელეში მისი მძიმე სუნთქვა ისმის.

წუთით ჩუმად წევს და ცდილობს, დამშვიდდეს. მაგრამ უეცრად შუბლზე, ნაიარევის მიდამოში, მნვავე ტკივილი უვლის. მის გარშემო შავი მავის ღრუბელი იხლართება.

ჯინი: პარი...

პარი: არაფერია. დაიძინე.

ჯინი: ლუმოს.

ოთახი ჯადოსნური ჯოხის წვერიდან გამოჭრილი სინათლით ივსება.
პარი ცოლს თვალს უსწორებს.

ცუდი სიზმარი ნახე?

პარი: კი.

ჯინი: რაზე?

პარი: დერსლებზე, ყოველ შემთხვევაში, დერსლებით დაიწყო და
მერე სხვანაირად გაგრძელდა.

პაუზა. ჯინი შესცერის და მისი გამომეტყველების ამოკითხვას ცდილობს.

ჯინი: ძილის წამალი ხომ არ გინდა?

პარი: არა, კარგად ვარ. დაიძინე.

ჯინი: კარგად ყოფნისა არაფერი გეტყობა.

ჰარი არაფერს პასუხობს.

(ამჩნევს მის მღელვარებას) ვიცოდი, რომ ამოს დიგორისთან შეხვედრა
კვალს დატოვებდა.

ჰარი: სიბრაზეს როგორლაც ვუმკლავდები, მაგრამ ის, რომ ამოსი
მართალია, ბოლოს მიღებს. შვილი ჩემ გამო დაკარგა.

ჯინი: მგონი, მეტისმეტად მკაცრად სჯი საკუთარ თავს...

ჰარი: ...თან სათქმელიც რომ არაფერი მაქვს! ვის რა უნდა ვუთხრა.
ხმას ამოვიღებ თუ არა, საქმეს უფრო ვაფუჭებ...

ჯინი ხვდება, რას გულისხმობს, უფრო სწორედ, ვის.

ჯინი: აი, თურმე რას განიცდი ასე ძალიან. ჰოგვორტსში გამგზავ-
რების წინა საღამოს გუნება რომ მოშხამული აქვს, რა გასა-
კვირია. ხომ ვიცით, რომ იქ დაბრუნება არ უნდა. ალისთვის
საბანის მიცემა გულითადი უესტი იყო.

ჰარი: მერე დიალოგი საკმაოდ ცუდად წარიმართა. ზედმეტი რალა-
ცები ვუთხარი, ჯინი...

ჯინი: ვიცი, გავიგონე.

ჰარი: და მაინც მელაპარაკები?

ჯინი: იმიტომ, რომ ვიცი, შესაფერისი დრო როცა დადგება, ბოდიშს
მოუხდი. ეტყვი, რომ სინამდვილეში ასე არ ფიქრობ. ის
სიტყვები შენ... სხვა მიზეზებმა გათქმევინა. ჰარი, შეგიძლია
მასთან გულახდილი იყო. მას მხოლოდ ეს სჭირდება.

ჰარი: ნეტავ ჯეიმსსა და ლილის უფრო მეტად ჰევანებოდა.

ჯინი (მშრალად): მთლად ასეთი გულახდილიც ნუ იქნები.

ჰარი: არა, მასში არაფრის შეცვლას არ ვისურვებდი... უბრალოდ,
დანარჩენი ორი შეილისა კარგად მესმის, ეს კიდევ...

ჯინი: ალბუსი სხვანაირია და განა ეს კარგი არაა? თანაც, იცი,
მაშინვე ხვდება, როცა ჰარი ჰოტერის ნილაბს ირგებ. უნდა,
შენი ნამდვილი სახე დაინახოს.

ჰარი: სიმართლე მშვენიერი, მაგრამ ამასთანავე საშინელი რამ
არის, ამიტომ მასთან დიდი სიფრთხილე გვმართებს.

ჯინი გაოცებული შეხედავს.

დამბლდორის სიტყვებია.

პირი: ცოტა უცნაურია, ბავშვს ასეთი სიტყვები უთხრა.

პარი: სულაც არაა უცნაური, როდესაც იცი, რომ ის ბავშვი სამყაროს გადასარჩენად უნდა მოკვდეს.

პარის სუნთქვა ეკვრის და თავს ძალას ატანს, ნაიარევს ხელით არ შეეხოს.

პირი: პარი, რა გჭირს?

პარი: არაფერი, მართლა არაფერი. ყველაფერში გეთანხმები.
შევეცდები, უფრო...

პირი: ნაიარევი გტკივა?

პარი: არა, არა, კარგად ვარ. ახლა ჩააქრე ჯოხი და დავიძინოთ.

პირი: პარი, რამდენი ხანია, რაც ნაიარევი არ აგტკივებია?

პარი ჯინის მრავლისმეტყველი სახით მიუბრუნდება.

პარი: ოცდაორი წელია.

მოქადაგა 1 სცენა მაათა

პოგვორტსის ექსპრესი

ალბუსი სწრაფად მიაბიჯებს მატარებლის დერეფანში.

როგორ: ალბუს, შენ გეძებდი...

ალბუსი: მე? რატომ?

როგორი იშმუშნება. არ იცის, რით დაიწყოს.

როგორ: ალბუს, უკვე მეოთხე კურსზე გადავედით. ახალი სასწავლო
ნელი იწყება და მინდა, რომ ისევ ვიმეგობროთ.

ალბუსი: ჩვენ ხომ მეგობრები არასდროს ვყოფილვართ.

როგორ: რა სასტიკი ხარ! ექვსი წლის ასაკში ხომ ჩემი საუკეთესო
მეგობარი იყავი!

ალბუსი: ეს დიდი ხნის წინ იყო.

ზურგს აქცევს, მაგრამ როგორი ხელს სტაცებს და ცარიელ კუპეში
შეათრევს.

როგორ: ჭორი გაიგე? რამდენიმე დღის წინ სამინისტროს დიდი
რეიდი მოუწყვია. მამაშენს ძალიან გამოუჩენია თავი.

ალბუსი: ყველაფერს ჩემზე ადრე რატომ იგებ?

როგორ: ამბობენ, იმ ჯადოქარს, ვის სახლშიც რეიდი მოაწყვეს...
მკონი, თეოდორ ნოტი ჰქვია... ბევრი აკრძალული ჯადოქრუ-
ლი ნივთი უპოვეს. მაგრამ ყველაზე მეტად რაზე შეფუცხუნ-
დნენ, იცი? უკანონო დროის მდევარი ჰქონია. თან საკმაოდ
ხარისხიანი.

ალბუსი: დროის მდევარი? მამამ დროის მდევარი იპოვა?

როგორი: ჩუ! ჰო, რა მაგარია, არა?

ალგასი: დარწმუნებული ხარ?

როგორი: რა თქმა უნდა!

ალგასი: უნდა წავიდე, სკორპიუსი ვიპოვო.

მატარებელს გაუყვება. როგორის აშკარად გადაწყვეტილი აქვს,
ბოლომდე უთხრას სათქმელი და უკან მისდევს.

როგორი: ალბუს!

ალგასი: ჩემთან დალაპარაკება ვინ დაგავალა?

როგორი (შემცბარი): კარგი, ჰო. დედაშენმა მამაჩემს ბუ გაუგზავნა...

იმიტომ, რომ ნერვიულობდა შენზე. და მეც მგონია...

ალგასი: თავი დამანებე, როგორ.

სკორპიუსი ამოჩემებულ კუპეში ზის. ალბუსი შედის და როგორიც
შეჰვება.

სკორპიუსი: ალბუს! ო, გამარჯობა როგორ, ეს რა სუნი აგდის?

როგორი: რაო? რამე სუნი ამდის?

სკორპიუსი: არა, კარგი სუნია, ახლად დაკრეფილი ყვავილების და
ახალგამომცხვარი პურის ნარევი...

როგორი: ალბუს, რამე თუ დაგჭირდება, აქ ვარ, კარგი?

სკორპიუსი: ანუ, კარგი პურის, სურნელოვანი პურის... პურის...

რითაა პური ცუდი?

როგორი თავს გააქნევს და შორდება.

როგორი: პური რითაა ცუდიო...

ალგასი: ყველგან გეძებდი...

სკორპიუსი: და მიპოვე. გილოცავ! სად დავიმალები. ხომ იცი, მატა-
რებელში ადრე ვჯდები ხოლმე, რომ ხალხის დაუინებულ მზე-
რას და რეპლიკებს მოვერიდო, და ჩემოდანზე არავინ წამი-
ნეროს „ვოლდემორის ნაშიერი“. თან რომ არც ბეზრდებათ...
როგორის არ მოვწონვარ, ხო?

ალბუსი მეგობარს ღონივრად ეხვევა და წამით არ უშვებს ხელს.

სკორპიუსი გაკვირვებული რჩება.

მმმ... ალბუს. რას მეხუტები... მშვიდობა გაქვს?

ბიჭები ერთმანეთს შორდებიან და უხერხულად იშმუშნებიან.

აღმასი: ცოტა უცნაური დღე მქონდა და...

სკორაიასი: რა მოხდა?

აღმასი: მერე მოგიყვები. ახლა მატარებლიდან უნდა ჩავიდეთ.

შორიდან სასტვენის ხმა ისმის. მატარებელი ადგილიდან იძვრის.

სკორაიასი: გვიანაა. მატარებელი დაიძრა. წინ, ჰოგვორტსისკენ!

აღმასი: ესე იგი, მოძრავი მატარებლიდან უნდა ჩავხტეთ.

ჟაპილეულით მოვაზრე: რამეს ხომ არ ინებებთ, ძვირფასებო?

აღმასი გადაძრომის მიზნით ფანჯარას აღებს.

სკორაიასი: მოძრავი, ჯადოსნური მატარებლიდან?

ჟაპილეულით მოვაზრე: გოგრის ღვეზელებს, ქვაბურა ნამცხვერებს?

სკორაიასი: აღმას სევერუს პოტერ, შენი გამოხედვა რაღაც არ მომწონს.

აღმასი: პირველი კითხვა: რა იცი სამი ჯადოქრის ტურნირზე?

სკორაიასი (ემაყოფილი): ოპო, ვიქტორინას ვთამაშობთ? სამი სკოლა ირჩევს სამ ჩემპიონს, რომლებიც ერთი თასის მოსაპოვებლად სამ დავალებას ასრულებენ. რამ გაგახსენა?

აღმასი: იცი, რომ ნამდვილი წიგნის ჭია ხარ?

სკორაიასი: ვიცი.

აღმასი: მეორე კითხვა: რატომ არ ჩატარებულა სამი ჯადოქრის ტურნირი ბოლო ოცი წლის განმავლობაში?

სკორაიასი: ბოლო შეჯიბრებაში მამაშენი და ერთი ბიჭი, ვინმე სედრიკ დიგორი მონანილეობდნენ... გადაწყვიტეს, ორივეს ერთდროულად აელო გამარჯვებულის თასი, მაგრამ თასი პორტაჟი აღმოჩნდა და... ვოლდემორთან გადაიყვანა. სედრიკი მოკლეს. ამის შემდეგ ტურნირი გააუქმეს.

აღმასი: ყოჩალ. მესამე შეკითხვა: სედრიკის სიკვდილი აუცილებელი იყო? კითხვაც და პასუხიც მარტივია: არა. ვოლდემორმა თქვა, ზედმეტი მოიშორეთო. ზედმეტიო. ის მარტო იმიტომ დაიღუპა, რომ მამაჩემთან ერთად იყო და მამაჩემმა მისი გადარჩენა ვერ შეძლო... მაგრამ ჩვენ შეგვიძლია. დაშვებული

შეცდომა დროის მდევრის გამოყენებით უნდა გამოვასწოროთ. სედრიკი უნდა დავაბრუნოთ.

საორაიუსი: ალბუს, დროის მდევრის გაგონებაც არ მინდა. ალბათ, ხვდები, რატომაც.

ალბა: როდესაც ამოს დიგორიმ მამაჩემს დროის მდევარი სთხოვა, მამაჩემმა მისი არსებობაც კი უარყო. მოატყუა მოხუცი, რომელსაც მხოლოდ თავისი შვილის დაბრუნება უნდა, რომელსაც უბრალოდ უყვარს შვილი. და ასე იმიტომ მოიქცა, რომ ფეხებზე ეკიდა... ფეხებზე ჰკიდია. ყველა მამაჩემის საგრომ საქმეებზე ბოდავს. მაგრამ მას შეცდომებიც აქვს დაშვებული. და ზოგი საკმაოდ სერიოზულიც, რომ იცოდე. მე მინდა, მისი ერთ-ერთი შეცდომა გამოვასწორო. მინდა, რომ სედრიკი გადავარჩინოთ.

საორაიუსი: გასაგებია. ვხედავ, საბოლოოდ აგინძვეტია.

ალბა: მე ამას მაინც ვიზამ, სკორპიუს. ჩემთვის მნიშვნელოვანია ამის გაკეთება. და ჩემი არ იყოს, შენც მშვენივრად იცი, რომ თუ არ გამომყვები, ყველაფერს გავაფუჭებ. წამოდი ჩემთან ერთად.

ულიმის და ფანჯრიდან ძვრება. სკორპიუსი წამით ყოყმანობს. მერე იმანჯება, დგება და ალბუსის კვალდაკვალ უჩინარდება.

მოქადაგა 1 სცენა მათერიალი

პოგვორტსის ექსპრესის სახურავზე

ძლიერი ქარი უბერავს და გულისნამღებად უსტვენს.

სპორადისი: კარგი, უკვე მატარებლის სახურავზე ვართ, სწრაფია, საშიშია, კარგი თავგადასავალი გამოგვივიდა, ვგრძნობ, რომ საკუთარ თავზე ბევრი რამშევიტყვე და შენც უკეთ გაგიცანი, მაგრამ...

ალბასი: ჩემი გათვლით, მალე ხიდს უნდა მივუახლოვდეთ. იქიდან წმინდა ოსვალდის სახელობის მოხუცებულ ჯადოქართა თავ-შესაფარი ახლოსაა, ფეხითაც მივალთ...

სპორადისი: რა? სად? მისმინე, მეც შენსავით აღტაცებული ვარ, რომ ცხოვრებაში პირველად ავჯანყდი... ვაშა... მატარებლის სახურავი... აწყვეტა... მაგრამ ახლა... ვაიმე...

სკორპიუსი რაღაცას ხედავს და თავზარი ეცემა.

ალბასი: თუ ამორტიზებული ბალიშის შელოცვა არ გაჭრის, გადა-სარჩენად წყალში ჩახტომა მოგვინევს.

სპორადისი: ალბუს! ტკბილეულის დამტარებელი ქალი!

ალბასი: რამე ტკბილეული გინდა გავიყოლოთ?

სპორადისი: არა, ალბუს! ჩვენენ მოდის!

ალბასი: შეუძლებელია. მატარებელზე ვართ...

სკორპიუსი თითის გაშვერით გაახედებს ალბუსს საჭირო მიმართუ-ლებით და ახლა უკვე ისიც ხედავს ტკბილეულით მოვაჭრე ქალს, რომელიც მათკენ უდარდელად მოაბიჯებს, თან თავის ურიკას მოაგორებს.

თაგილეულით მოვაზრო: რამეს ხომ არ ინებებთ, ძვირფასე-ბო? გოგრის ღვეზელებს, შოკოლადის ბაყაყებს, ქვაბურანამცხვრებს?

ალგუსი: ვაი.

თაგილეულით მოვაზრო: მოსწავლეებმა ჩემზე თითქმის არაფერი იციან. ჩემს ნამცხვრებს ყიდულობთ, მაგრამ მე ხეირიანად ვერც კი მამჩნევთ. ალარც მახსოვს, ბოლოს როდის მეითხეს სახელი.

ალგუსი: რა გქვიათ?

თაგილეულით მოვაზრო: დამავიწყდა. მხოლოდ ის მახსოვს, რომ როდესაც ჰოგვორტსის ექსპრესი პირველად გავიდა სადგურიდან, ეს სამუშაო თვით ოტალინ გემბოლმა შემომთავაზა...
სპორადუსი: ეს ხომ ას ოთხმოცდაათი წლის წინ იყო. ამდენი ხანია, რაც აქ მუშაობთ?

თაგილეულით მოვაზრო: ამ ხელებით ექვს მილიონზე მეტი გოგრის ღვეზელი დამიმზადებია. ამასობაში გვარიანად დავხელოვნდი. მაგრამ ერთ რამეს კი დღემდე ვერავინ მიმხვდარა – რომ ჩემი ღვეზელები ხელის ერთი მოსმით შეიძლება სულ სხვა რამედ გადაიქცეს...

გოგრის ერთ ღვეზელს იღებს და ხელყუმბარასავით ისვრის. ღვეზელი ფეთქდება.

და ვერც წარმოიდგენთ, ჩემს შოკოლადის ბაყაყებს რა შეუძლიათ. ამ მატარებლიდან არასდროს არავინ გამპარვია, სანამ დანიშნულების ადგილს არ მივაღწევდით. ზოგს უცდია, სირიუს პლეისა და მის ძმაპიშვებს, ფრედ და ჯორჯ უისლებს. არავერი გამოუვიდათ! რადგან ამ მატარებელს არ უყვარს, როცა მგზავრები ტოვებენ...

ტკბილეულით მოვაჭრე ჯადოქარი ბიჭებს უღიმის და ხელებზე ბასრი კლანჭები ეზრდება.

გთხოვთ, დაუბრუნდეთ თქვენს კუპეს და მგზავრობა გააგრძელოთ.

ალგუსი: მართალი იყავი, სკორპიუს. ეს მატარებელი ჯადოსნურია.

სპორადუსი: ამ კონკრეტულ შემთხვევაში სულაც არ მიხარია, რომ
მართალი გამოვდექი.

ალბუსი: მაგრამ მეც მართალი ვიყავი... ხიდზე რომ გითხარი...
ქვემოთ წყალია, დროა, ამორტიზებული ბალიშის შელოცვა
ვცადოთ.

სპორადუსი: ალბუს, ძალიან ცუდი აზრია.

ალბუსი: მართლა? (წამით ყოყმანობს, მაგრამ მალევე ხვდება, რომ უკან
ვეღარ დაიხევს) უკვე გვიანია. სამი, ორი, ერთი, მოლიარე!

შელოცვას ნარმოთქვამს თუ არა, ხტება.

სპორადუსი: ალბუს... ალბუს...

სასონარეკერი კისერს იგრძელებს და მეგობარს ჩასცერის.
მერე მისკენ მომავალ ტკბილეულით მოვაჭრე ჯადოქარს შეხედავს.
ჯადოქარს გაშლილ თმას ქარი უნენავს, ბასრ კლანჭებად ქცეული
ხელები მუქარით მოუღერებია.

რა ვიყოთ, თქვენი გარეგნობით კი მოხიბლული ვარ, მაგრამ
მეგობარს ვერ ვალოდინებ.

ცხვირზე ორ თითს იჭერს და ალბუსის კვალდაკვალ ხტება შეძა-
ხილით:

მოლიარე!

—

მოქადაგა 1 სცენა მათორმატე

მაგიდის სამინისტროს სათათბირო დარბაზი

სცენა სავსეა ჯადოქრებით და როგორც ჯადოქრებს სჩვევიათ, ერთმანეთს ლაპარაკს არ აცდიან. დგას ერთი გნიასი და ღრიანცელი. ჯინი, დრაკო და რონიც აქ არიან. ზემოთ, შემაღლებულ პლატფორმაზე, ჰერმიონი და ჰარი მოჩანან.

ჰარიონი: გთხოვთ წესრიგი დაიცვათ! მაინცდამაინც სიჩუმის შელოცვა უნდა გამომაყენებინოთ?! (ჯადოსნური ჯოხის მსუბუქი დაქნევით დამსნრეთა ხმებს შთანთქავს და სიჩუმე დგება) მაშ, ასე. რიგგარეშე საერთო კრებას გახსნილად ვაცხადებ. მოხარული ვარ, რომ ბევრმა თქვენგანმა მოახერხა მოსვლა. ჯადოქრული სამყარო უკვე მრავალი წელია მშვიდობიანად ცხოვრობს. ოცდაორი წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც ჰოგვორტსის ბრძოლაში ვოლდემორი დავამარცხეთ და სიამაყით შემიძლია ვთქვა, რომ ახალმა თაობამ ომზე მხოლოდ გადმოცემით იცის. ყოველ შემთხვევაში, დღემდე ასე იყო. ჰარი, გისმენთ.

ჰარი: ბოლო რამდენიმე თვეა, ვოლდემორის მომხრეები გააქტიურდნენ. როგორც ჩვენი აურორები გვატყობინებენ, მთელ ევროპაში ტროლები დაეხეტებიან, გოლიათები ზღვებში დააბიჯებენ, მაქციები კი... მათი კვალი, სამწუხაროდ, რამდენიმე კვირის წინ დავკარგეთ. ჩვენ არ ვიცით, საით მიეშურებიან, ან ვის ბრძანებას ემორჩილებიან... მაგრამ ის კი დანამდვილებით ვიცით, რომ ერთ ადგილზე არ ისვენებენ... და ამ ყველაფრის

შესაძლო მიზეზები გვაფიქრებს. ამიტომ გთხოვთ, თუ ვინმეს რამე გინახავთ, გიგრძნიათ, ასწიეთ ჯადოსნური ჯოხი და აუცილებლად გადმოგცემთ სიტყვას. გისმენთ, პროფესორო მაკვირნაგელ.

პროფესორი გაელი: ზაფხულის არდალეგების შემდეგ სკოლაში რომ დავბრუნდით, შხამ-წამლების მარაგი გაძარცული დაგვხვდა, მაგრამ ბევრი ინგრედიენტი არ წაუღიათ. ცოტაოდენი გუდაფშუტას გახეხილი კანი გვაკლდა და ფართოფრთიანი ბუზები, ისეთი არაფერი, რაც აკრძალული შხამ-წამლების სიაშია. ამიტომ მაშინვე პივსზე მივიტანეთ ეჭვი.

პერიოდი: გმადლობთ, პროფესორო. მაგ ამბავს გამოვიძიებთ (ოთახში მყოფებს თვალს ავლებს). სხვას ხომ არავის გაქვთ სათქმელი? კეთილი. და რაც ყველაზე უარესია, და ვოლდემორის განადგურების შემდეგ არ მომხდარა: ჰარის ნაიარევი ისევ სტკივა.

დრაპო: ვოლდემორი მკვდარია. ვოლდემორი ალარ არსებობს.

პერიოდი: კი, დრაკო, ვოლდემორი მკვდარია, მაგრამ ეს მოვლენები გვაფიქრებინებს, რომ არსებობს შესაძლებლობა, რომ ვოლდემორი... ან მისი აჩრდილი... დაბრუნდა.

ამ სიტყვებს ჩოჩქოლი მოჰყვება.

ჰარი: ჩვენთვისაც რთულია, მაგრამ იძულებულები ვართ გკითხოთ, რომ საბოლოოდ გამოვრიცხოთ. ვისაც „შავი ნიშანი“ გაქვთ, ბოლო დროს რამე ხომ არ გიგრძნიათ? ოდნავ მაინც ხომ არ გნინკნიდათ?

დრაპო: რა თქმა უნდა, მაშინვე შავნიშნიანებზე მივიტანეთ ეჭვი, არა, პოტერ?

პერიოდი: არა, დრაკო. ჰარი უბრალოდ ცდილობს, რომ...

დრაპო: მე გეტყვი, საქმე როგორაა: ჰარის თავისი სახის გაზეთებში გამოჭენება მოენატრა. ჭორები ვოლდემორის დაბრუნების თაობაზე წელიწადში ერთხელ მაინც იბეჭდება „დილის მისანში“...

ჰარი: მე არცერთი ჭორი არ გამივრცელებია!

დრაპო: მართლა? „დილის მისანს“ შენი ცოლი არ არედაქტირებს?

გაცოფებული ჯინი წინ ნაბიჯს დგამს.

ჯინი: მხოლოდ სპორტულ სვეტს!

ჟარზიონი: დრაკო, ჰარიმ ეს საკითხი სამინისტროში წამონა. და
მე, როგორც მაგის მინისტრი...

დრაპო: თანამდებობა, რომელიც მასთან მეგობრობის წყალობით
მოიპოვე....

დრაკოსკენ რონი გაინევს, მაგრამ ჯინი შეაჩერებს.

რონი: გინდა, სახეში მოგცხო?

დრაპო: აღიარეთ, მისი პოპულარობა ყველას ხელს გაძლევთ. და
როგორ გავხადოთ პოტერი კვლავ აქტუალური? ყველას ისევ
პირზე რომ ეკეროს მისი სახელი? როგორ და... (ჰარის აჯავ-
რებს) „ნაიარევი მტკიცა, ნაიარევი მტკიცა...“ და იცით, ეს ყვე-
ლაფერი რას ნიშნავს? რომ ჭორიქნებს ისევ ეძლევათ შესაძ-
ლებლობა, ჩემი შვილის წარმომავლობას ჩირქი მოსცხონ.

ჟარი: დრაკო, არავინ ამბობს, რომ ამ ყველაფერს სკორპიუსთან
რამე საერთო აქვს...

დრაპო: ეს შეხვედრა თვალთმაქცობაა და მეტი არაფერი. მე აქ
არაფერი მესაქმება. ნახვამდის!

გადის. მონაწილეები დაშლას იწყებენ.

ჟარზიონი: არა, ასე არ შეიძლება... დაბრუნდით. სტრატეგია ხომ
უნდა შევიმუშაოთ!

მოქადაგა 1 სცენა მაცამატე

ნინდებულის სახელობის მოხუცებულ ჯადოქართა თავშესაფარში სრული ქაოსი სუფევს. იქაურობა მაგიას აქვს აკლებული და თვალნინ არნახული სანახაობა იშლება.

ნმინდა ოსვალდის სახელობის მოხუცებულ ჯადოქართა თავშესაფარში სრული ქაოსი სუფევს. იქაურობა მაგიას აქვს აკლებული და თვალნინ არნახული სანახაობა იშლება.

ორთოპედიული სამარჯვები გაუცოცხლებიათ და აქეთ-იქით დახტიან, საქსოვი ძაფები ყველგან ქსელს აპამენ, სანიტარი ბიჭები, თითქოს რაღაცა შეუჩინდათო, ტანგოს ცეკვავენ.

ჯადოქრებს აქ მოხსნილი აქვთ მაგიის გონივრულად გამოყენების ტვირთი და თავშესაქცევად ჯადოქრობენ. გართობა კი, ეტყობათ, რომ კარგად გამოსდით!

ალბუსი და სკორპიუსი შემოდიან და გაოცებულები, გახალისებულები და, ცოტა არ იყოს, შეშინებულები ათვალიერებენ იქაურობას.

ალბუსი და სკორპიუსი: უკაცრავად. უკაცრავად... უკაცრავად!
სკორპიუსი: სულ გაუფრენიათ აქ.

ალბუსი: ჩვენ ამოს დიგორის ნახვა გვინდა.

მოულოდნელად სრული სიჩქმე დგება. ყველა და ყველაფერი ადგილზე შეშდება და იქაურობა მაშინვე სევდიანდება.

მათყლივით გაჩარილთმიანი ჩალი: თქვენისთანა ბიჭებს იმ საცოდავი ბებრუხანასგან რა დასჭირვებიათ?

შემოდის მოლიმარი დელფი.

დელფი: ალბუს? ალბუს! მოხვედი? რა კარგია! ნამოდი, ამოსი ინა-
ხულე!

მოქალაპა 1 სცენა გათოთხეატა

ნიკოლა რსვალდის სახელმის მოხუცებულ
ჯაფოქართა თავშესაფარი, ამოსის ოთახი

ამოსი სკორპიუსსა და ალბუსს გაღიზიანებული ხვდება. დელფი სამივეს აკვირდება.

ამოსი: ერთი კარგად გამაგებინეთ... ესე იგი, ჩვენი საუბარი მოისმინეთ... თანაც უნებართვოდ მოგვაყურადეთ და... რატომლაც, ჩვენს დაუკითხავად და თვითნებურად გადაწყვიტეთ, ჩვენს საქმეში ცხვირი ჩაყოთ, ხომ?

ალგასი: მამაჩემმა მოგატყუათ. ზუსტად ვიცი. სამინისტროს აქვს დროის მდევარი.

ამოსი: რა თქმა უნდა, აქვს! შეგიძლიათ წაბრძანდეთ. თავისუფალი ხართ.

ალგასი: რაო? არა, ჩვენ აქ თქვენს დასახმარებლად მოვედით.

ამოსი: დასახმარებლად? რა უნდა გამიკეთოთ ცხვირმოუხოცავმა ლლაპებმა?

ალგასი: მამაჩემმა დაამტკიცა, რომ ჯადოქრული სამყაროს გადასარჩენად აუცილებელი არაა, სრულწლოვანი იყო.

ამოსი: ესე იგი, ჩემს საქმეში ჩარევის უფლება იმიტომ უნდა მოგცე, რომ პოტერი ხარ? შენს გვარს ბოროტად ხომ არ იყენებ?

ალგასი: არა!

ამოსი: თან ამას მეუბნება პოტერი, რომელიც სლიზერინის კლუბშია გამწესებული... დიახ, შენზე წავიკითხე... ჩემს სანახავად მობრძანდება და თან მალფოი მოჰყავს... მალფოი, რომელიც

შეიძლება სულაც ვოლდემორია. ვინ იცის! როგორ დამიმტკიცებ, რომ შავი მაგის მიმდევარი არ ხარ?

ალგუსი: კი, მაგრამ...

აზოსი: შენი ინფორმაცია სიახლე არ ყოფილა, მაგრამ დადასტურებაც საქმეა. ჩანს, მამაშენმა მართლაც იცრუა. ახლა გამეცალეთ. ორივე მომშორდით. დროს ნუ მაკარგვინებთ.

ალგუსი (შეუპოვრად): არა! კარგად მომისმინეთ! თქვენ თვითონ არ თქვით, რომ მამაჩემის გამო ბევრი სისხლი დაიღვარა? მომეცით უფლება დაგეხმაროთ და შევცვალოთ ეს. მომეცით უფლება, რომ გამოვასწორო მისი ერთ-ერთი შეცდომა. მენდეთ.

აზოსი (ხმას იმაღლებს): არ გესმის ჩემი, ბიჭო? შენი ნდობის საფუძველი არ მაქვს. წადით. ახლავე წადით, სანამ აქედან გამიყრიხართ.

მუქარით უღერებს ჯადოსნურ ჯოხს. ალბუსი ჯოხს თვალს ჰეთებს და ფარ-ხმალს ყრის. ამოსმა არჩევანი არ დაუტოვა.

სპორაიუსი: წამოდი, მეგობარო. მე და შენ ერთი რამ კი კარგად ვიცით: იქ არ უნდა გავჩერდეთ, სადაც ჩვენი ყოფნა არ უხარიათ.

ალბუსი ფეხს ითრევს. სკორპიუსი მკლავზე ექაჩება. მიბრუნდება და ორივენი მიდიან.

დელფი: მე ვიცი ერთი მიზეზი, რატომაც უნდა ენდო მათ, ბიძია.

ბიჭები ჩერდებიან.

შენი დახმარების სურვილი მარტო მათ გამოთქვეს. მზად არიან, თავი საფრთხეში ჩაიგდონ, ოლონდ შვილი დაგიბრუნონ. დარწმუნებული ვარ, მარტო აქ მოსვლითაც კი უკვე შეიქმნეს პრობლემა...

აზოსი: მაგრამ საქმე სედრიკს ეხება...

დელფი: თანაც, შენ თვითონ არ თქვი, ჰოგვორტსში ჩვენიანის ყოფნა ძალიან წაგვადგებოდაო?

დელფი ამოსს ხელზე კოცნის. ამოსი დელფის უყურებს და შემდეგ ბიჭებს უბრუნდება.

ამოსი: რატომ? რატომ გინდათ თავი საფრთხეში ჩაიგდოთ? თქვენ
რა ხეირი?

ალგუსი: მე ვიცი, რას ნიშნავს, იყო ზედმეტი. თქვენს შვილს სიკვდი-
ლი არ დაუმსახურებია, ბატონო დიგორი. ჩვენ დაგეხმარებით
მის დაბრუნებაში.

ამოსი (ბოლოს და ბოლოს ხმა ებზარება): ჩემი ბიჭი... ჩემი ბიჭი ჩემი
ცხოვრების უდიდესი საჩუქარი იყო... მართალი ხარ... უსა-
მართლობა მოხდა, დიდი უსამართლობა. თუ სერიოზულად
ამბობთ...

ალგუსი: სურული სერიოზულობით გეუბნებით...

ამოსი: სახითვათო გზას ადგახართ.

ალგუსი: ვიცით.

სპორადუსი: ვიცით?

ამოსი: დელფი, შენც ხომ არ გაყვებოდი?

დელფი: თუ თქვენ ასე გინდათ, რა თქმა უნდა, გავყვები, ბიძია.

ალბუსს ულიმის, პასუხად ალბუსიც ულიმის.

ამოსი: ხომ კარგად აცნობიერებთ, რომ დროის მდევრის მარტო
ხელში ჩაგდებაც კი შეიძლება სიცოცხლის ფასად დაგიჯდეთ?

ალგუსი: მზად ვართ, გავრისკოთ.

სპორადუსი: მზად ვართ?

ამოსი (დაღვრემილი): იმედი მაქვს, ყველაფერი გამოგივათ.

მოძრავი 1 სცენა მათხუთმატე

პარი და ჯინი პოტერის სახლი, სამზარეულო

პარი, რონი, ჰერმიონი და ჯინი ერთად ვახშმობენ.

პარი: დრაკოს რამდენჯერ უნდა ვუთხრა, რომ სამინისტროში სკორპიუსზე არავინ ავრცელებს ხმებს. ჭორები ჩვენგან არ გადის.

ჯინი: მე მივწერე, როცა ასტორია გარდაიცვალა. ვკითხე, რამით ხომ არ შეგვიძლია დაგეხმაროთ-მეთქი. ვიფიქრე, რაკი ბიჭები ასე მეგობრობენ, იქნებ სკორპიუსს საშობაო არდადეგებზე რამდენიმე დღის ჩვენთან გატარება მოსურვებოდა... პასუხად დამიბრუნა წერილი, რომელშიც მხოლოდ ერთი წინადადება ეწერა: „შენს ქმარს უთხარი, ერთხელ და სამუდამოდ უარყოს ხმები ჩემი შვილის შესახებ“.

პარი: ეს ამბავი მოსვენებას არ აძლევს.

ჯინი: სრულ ჭკუაზე არაა. მწუხარებამ გონება დააკარგვინა.

რონი: კი მეცოდება, მაგრამ ჰერმიონს რომ ადანაშაულებს... იცი, რა (პარის გახედავს)... სულ ამას ვეუბნები, შეიძლება ეს სულაც არაფერს ნიშნავდეს-მეთქი.

პარი: ვის?

რონი: იქნებ ტროლები წვეულებაზე მიდიან, გოლიათები ქორწილ-ში, შენ კიდევ კოშმარები იმიტომ გესიზმრება, რომ ალბუს-ზე ღელავ, ნაიარევი კი შეიძლება იმიტომ გტკიოდეს, რომ ბერდები.

პარი: ვბერდები? გმადლობ, მეგობარო.

რონი: გეუბნები. ყოველ დაჯდომაზე ხვენეშა გამიდის. და ფეხები?

აღარ იკითხავ, როგორ მანუხებს? ჩემი ფეხების ტკივილზე ერთი კაი პოემა დაიწერებოდა. იქნებ შენი ნაიარევიც ასეა.

ჯინი: რას ბოდავ.

რონი: ბოდვა ხომ ჩემი სტიქიაა. სხვებისგან სწორედ ეს განმასხვავებს. ეგ და ჩემი საშატალოე საუზმის დიდი მარაგი. და ჩემი სიყვარული ყველა თქვენგანის მიმართ, წვნიკი ჯინის ჩათვლით.

ჯინი: წესიერად თუ არ მოიქცევი, რონალდ უისლი, დედას ვეტყვი.

რონი: არა, ასე არ გამნირავ.

ჰერმიონი: თუ ვოლდემორი რაღაც ფორმით მაინც არსებობს, ამისათვის მზად უნდა ვიყოთ. მეშინია.

ჯინი: მეც მეშინია.

რონი: მე არავისი არ მეშინია. დედაჩემის გარდა.

ჰერმიონი: სერიოზულად გეუბნები, ჰარი. არ ვაპირებ, კორნელიუს ფაჯივით მოვიქცე. თავს სირაქლემასავით ქვიშაში არ ჩავრგავ და ნამდვილად არ მადარდებს, თუ ეს ნაბიჯი დრაკო მალფოის არაპოპულარული მოეჩვენება.

რონი: შენ პოპულარობას ისედაც ვერასდროს ირგებდი, გახსოვს?

ჰერმიონი: გამანადგურებელ მზერას ტყორცნის რონს და დარტყმას უპირებს, მაგრამ ის განზე ხტება.

ამაცილა!

ამ დროს ჯინის ხელი ხვდება და სახე ტკივილით ემანჭება.

აუ, რა მომარტყა!

მოულოდნელად ოთახში ბუ შემოფრინდება, დაბლა ეშვება და ჰარის თეფზე ნერილს უგდებს.

ჰერმიონი: ფოსტისთვის ცოტა გვიანი არაა?

ჰარი ნერილს ხსნის და გაოცებისგან თვალები უფართოვდება.

ჰარი: პროფესორ მაკგონაგელისგანაა.

ჯინი: რაო, რას იწერება?

პარის სახე ეღიუშება.

კარი: ჯინი... ალბუსი და სკორპიუსი... სკოლაში არ მისულან. დაი-
კარგნენ.

მოქადაგა 1 სცენა მათეპსეატე

უაიტპოლი, სარდაფი

სეორპიუსი თვალმოჭუტული დასცერის ბოთლს.

სპორაიუსი: ესე იგი, პირდაპირ ვსვამ?

ალგასი: წიგნის ჭიასა და შხამ-წამლების ექსპერტს მე უნდა გიხსნი-
დე, როგორ მოქმედებს მრავალნვნიანი სასმელი? კიდევ კარგი,
დელფინიმ ითავა მომზადება. ჩვენ ისლა დაგვრჩენია დავლიოთ,
სახე ვიცვალოთ და მაგის სამინისტროში შევალნიოთ.

სპორაიუსი: გასაგებია. ორი კითხვა მაქვს. პირველი: მტკივნეულია?

დელფი: რამდენადაც ვიცი, საკმაოდ.

სპორაიუსი: გმადლობთ. გულზე მომეშვა. მეორე კითხვა: რომელი-
მემ იცით, როგორი გემო აქვს? იმიტომ მაინტერესებს, რომ
გამიგია, თევზის გემო დაპერავსო და თუ მართლა ასეა, იცო-
დეთ, რომ გული ამერევა და უკან ამოვილებ. თევზი საშინლად
მწყენს. ყოველთვის მწყენდა და ყოველთვის მაწყენს.

დელფი: გავითვალისწინებთ. (სასმელს გადაჰურავს) თევზის გემო არ
აქვს (გადაქცევას იწყებს და ტერიტორიას იურუნჩება). სხვათა
შორის, საკმაოდ სასიამოვნო გემო აქვს. მტკივნეული კია,
მაგრამ... (ხმამაღლა აბოყინებს) არა, მოიცა... თევზის ოდნავი
(ისევ აბოყინებს და ჰერმიონად იქცევა)... ოდნავი... არა, ძლიერი
გემო დამრჩა პირში.

ალგასი: საოცრებაა!

სპორაიუსი: სასწაულია!

დელფი/არმიონი: ვერც კი მივხვდი, როგორ... ვაა, ხმაც კი მისი
მაქვს! ნამდვილი სიგიურეა!

ალგუსი: კარგი, ახლა ჩემი ჯერია.

სპორადუსი: ვერ მოგართვი! თუ ვსვამთ, ერთად ვსვამთ (ყველასათ-
ვის ნაცნობ სათვალეს იღებს ჯიბიდან და იქეთებს).

ალგუსი: სამი, ორი, ერთი.

ერთი მოყლუპვით სვამენ.

არა უშავს (აუტანელი ტკივილი უვლის). არა, არა, ძალიანაც
უშავს.

ორივენი გადაქცევას იწყებენ და სიმწრით იგრიხებიან.

ალბუსი რონად გადაიქცევა, სკორპიუსი – ჰარიდ.

ერთმანეთს გადახედავენ და ცოტახანს ჩუმად არიან.

ალგუსი/რონი: ძალიან უცნაური რაღაც წამოვინყეთ, არა?

სპორადუსი/ჰარი (თავისი როლი მოსწონს და დრამატული ხმით პასუ-
ხობს): წადი შენს ოთახში. აბა, მოუსვი. უმადური, ყოვლად
უვარგისი შვილი ხარ.

ალგუსი/რონი (იცინის): სკორპიუს...

სპორადუსი/ჰარი (მანტიას იგდებს მხრებზე): შენი იდეა იყო, რომ მე
მამაშენი უნდა ვყოფილიყავი და შენ – რონი! რატომაც არა,
ცოტა გავერთოთ, სანამ მე... (ხმამალლა აბოყინებს). ფუ, რა
საზიზღრობაა.

ალგუსი/რონი: სხვათა შორის, ძიარონს გვარიანი ლიპი წამოზრდია.

კარგად კი მალავს, აქამდე არ შემიმჩნევია.

დელფი/ჰარიმიონი: მგონი, დროა, დავიძრათ, არა?

ქუჩაში გადიან. სატელეფონო ჯიხურში შედიან და კრეფენ ნომერს
62442.

სატელეფონო ჯიხური: მოგესალმებით, ჰარი პოტერ. მოგესალმე-
ბით ჰერმიონ გრეინჯერ. მოგესალმებით, რონალდ უისლი.

ერთმანეთს ულიმიან. სატელეფონო ჯიხური სცენის იატაკში უჩი-
ნარდება.

—

მოქადაგა 1 სცენა მაჩვიდვაში

მაგის სამინისტრო, სათათბირო ოთახი

პარი, პერმიონი, ჯინი და დრაკო პატარა ოთახში ბოლოთას სცემენ.

დრაკო: ლიანდაგის მიმდებარე ტერიტორია გადაამონმეთ?

პარი: ჩემმა დეპარტამენტმა მთელი ტერიტორია ერთხელ უკვე გადაჩერიყა, მაგრამ კიდევ ეძებენ.

დრაკო: ტკბილეულის გამყიდველი ჯადოქრისგან სასარგებლო ვერაფერი შევიტყვეთ?

პარმინი: გაგიუებულია. გაიძახის, ოტალინ გემბოლს იმედი გავუც-
რუეო. ყოველთვის ეამაყებოდა ის, რომ ჰოგვორტსში ყველა
მგზავრი უვნებლად ჩაჰავდა.

პირი: მაგლებს ხომ არ განუცხადებიათ ჯადოქრობის შემთხვევე-
ბის შესახებ?

პარმინი: ჯერჯერობით არა. მაგლების პრემიერ-მინისტრი გავა-
ფრთხილე და დამპირდა, რომ „სამძებრო საქმეს წამოინ-
ყებს უგზო-უკულოდ დაკარგული პირის მიმართ“. შელოცვა-
სავით უღერს, მაგრამ შელოცვა არაა.

დრაკო: ანუ მაგლების იმედზე ვართ? ბარემ პარის ნაიარევზეც
მოგეყოლა მათთვის.

პარმინი: მაგლებს უბრალოდ დახმარება ვთხოვეთ. პარის ნაი-
არევს რაც შეეხება... ჯერ არ ვიცით, ამ ამბავთან როგორაა
დაკავშირებული, მაგრამ ამ საკითხს სერიოზულად ვეკიდე-
ბით. ჩვენი აურორები ამონმებენ ყველას, ვინც ოდესმე შემ-
ჩნეული ყოფილა შავ მაგიაში და...

დრაპო: სიკედილის მხვრელები აქ არაფერ შუაში არიან.

ჰერმიონი: მე ამაში ასე დარწმუნებული ვერ ვიქნებოდი.

დრაპო: დარწმუნებული კი არა, მართალი ვარ. შავი მაგიით დღეს
მარტო ჭკუასუსტები არიან გატაცებულები... მალფოის
შვილს ვერაფერს გაუბედავდნენ.

ჰარი: ეს იმ შემთხვევაში, თუ რაღაც ახალი საფრთხე არ გაჩნდა...

ჰინი: მე დრაკოს ვეთანხმები. არ მგონია, საქმე გამტაცებლებთან
გვქონდეს... ალბუსის გატაცება კიდევ მესმის, მაგრამ ორივეს
რატომ წაიყვანდნენ...

ჰარი ცოლის მზერას ანყდება და ხვდება, რომ ჯინი მისგან სიმა-
რთლის თქმას მოელის.

დრაპო: მიუხედავად იმისა, რომ ცდა არ დავაკელი, როგორმე
ლიდერად მექცია, სკორპიუსი ინიციატივიანი არაა. დარ-
წმუნებული ვარ, რომ ალბუსმა გაიტყუა მატარებლიდან.
საკითხავი ისაა, სად ჯანდაბაში წაიყვანა.

ჰინი: ჰარი, მე და შენ ხომ ვიცით, რომ ბიჭები უბრალოდ ადგნენ
და გაიქცნენ.

დრაკო ამჩნევს, რომ ცოლ-ქმარი საეჭვოდ მისჩერებია ერთმანეთს.

დრაპო: იცით? რამე იცით და არ გვეუბნებით?

სიჩუმეა.

არ ვიცი, რას მიმალავთ, მაგრამ გირჩევთ, ახლავე დაფქვათ.

ჰარი: მე და ალბუსი გამგზავრების წინა დღეს წავკამატდით.

დრაპო: მერე?

ჰარი ჭოჭმანობს, მაგრამ შემდეგ თამამად უსწორებს დრაკოს
თვალს.

ჰარი: ვუთხარი, ზოგჯერ მინატრია, რომ ჩემი შვილი არ იყო-მეთქი.

ისევ სიჩუმე. კრინტს არავინ ძრავს. დრაკო მუქარით დგამს ჰარის-
კენ ნაბიჯს.

დრაპო: იცოდე, სკორპიუსს თუ რამე მოუვა...

დრაკოსა და ჰარის შორის ჯინი დგება.

პირი: ნუ იმუქრები, დრაკო, გთხოვ, არ გინდა.

დრაკო (ლრიალებს): ჩემი შვილია დაკარგული და არც დავიმუქრო?

პირი (ლრიალში არ ჩამორჩება): ჩემი შვილიც დაკარგულია!

თვალებში უყურებს. ოთახი თითქოს დამუხტულია.

დრაკო (ტურის იბზუებს და იმწუთას საოცრად ჰგავს მამამისს): ოქრო
თუ გჭირდებათ... მალფოების მთელი ავლადიდება... ის ჩემი
ერთადერთი მემკვიდრეა... ჩემი ოჯახის ერთადერთი წევრი.
პერზიონი: სამინისტროს საკმარისი რეზერვი აქვს, დრაკო. გმა-
დლობ.

დრაკო კარისკენ გასწევს. ჩერდება და ჰარის გადმოხედავს.

დრაკო: ფეხებზე მკიდია, რა გააკეთე და ვინ გადაარჩინე. ჩემი ოჯა-
ხისთვის შენ მუდმივი წყევლა ხარ, ჰარი პოტერ.

—

მოქადაგა 1 სცენა მათვრამატე

გაგიღს სამინისტრო, დერეზანი

საორაიუსი/ჰარი: ნამდვილად აქ არის?

დაცვის ნეკრი ჩაუვლით. სკორპიუსი/ჰარი და დელფი/პერმიონი უმაღვე როლში იჭრებიან.

დიახ, მინისტრო, გეთანხმებით, რომ ამ საკითხზე დაფიქრება გვმართებს.

დაცვის წევრი (თავის ოდნავი დაუკრით): მოგესალმებით.

დელფი/ჰარმიონი: დიახ, ერთად უნდა ვიფიქროთ.

დაცვის ნეკრი გასცდება თუ არა, ყველანი შვებით ამოისუნთქავენ.

ვერიტაზერუმის გამოყენება ბიძაჩემის იდეა იყო. ჩვენთან მოსულ სამინისტროს თანამშრომელს სასმელში შევაპარეთ.

მან გვიამბო, რომ დროის მდევარი არ გაანადგურეს, შეინახეს და ისიც გვითხრა, სად – თვით მაგის მინისტრის კაბინეტში!

ერთ-ერთ კარზე ანიშნებს. უეცრად შორიახლოდან ხმები შემოეს-მებათ.

ჰარმიონი (სცენის მიღმიდან): ჰარი... ამაზე აუცილებლად უნდა დავი-ლაპარაკოთ...

ჰარი (სცენის მიღმიდან): სალაპარაკო არაფერია.

დელფი/ჰარმიონი: ო, არა.

ალბასი/რონი: პერმიონი და მამაჩემი.

სამივე პანიკაში ვარდება.

სპორადული/ჰარი: ჩქარა. სამალავი ვიპოვოთ. აქ სად უნდა დავი-
მალოთ? გაუჩინარების რამე ჯადო არავინ იცით?

დელფი/ჰარმონი: მის კაბინეტში ხომ არ შევიპაროთ?

ალგუსი/რონი: კაბინეტში შემოვა.

დელფი/ჰარმონი: სხვა არჩევანი არ გვაქვს.

კარს ეჯაჯგურება.

ჰარმონი (სცენის მიღმიდან): იცოდე, მე ან ჯინის თუ არ დაგველა-
პარაკები...

სპორადული/ჰარი: უკან გაიწიეთ. ალოპომორა!

ჯადოსნურ ჯოხს კარს უმიზნებს. კარგი იღება. გახარებული ყურე-
ბამდე იღიმის.

ალბუს, შენ უნდა შეაჩერო. შენ გარდა ამას ვერავინ იზამს.

ჰარი (სცენის მიღმიდან): რაზე უნდა დაგელაპარაკოთ, არ მესმის...

ალგუსი/რონი: მე რატომ?

დელფი/ჰარმონი: აბა, ჩვენ ხომ ვერ დავენახვებით. მათი სახე
გვაქვს მიღებული.

ჰარმონი (სცენის მიღმიდან): რაც შენ თქვი, ნამდვილად არ არის
სწორი, მაგრამ... აქ უფრო მეტი ფაქტორია გასათვალისწი-
ნებელი...

ალგუსი/რონი: არა, არ შემიძლია...

ჰარი: ჰერმიონ, ძალიან ვაფასებ, რომ ჩემზე ასეზრუნავ, მაგრამ...

ჰარმონი: რონ?

ალგუსი/რონი: სიურპრიზი მოგიწყვე!!!

ჰარმონი: აქ რას აკეთებ?

ალგუსი/რონი: საკუთარი ცოლის სანახავად მიზეზი მჭირდება?

ჰერმიონს მგზნებარედ კოცნის.

ჰარი: მე წავედი...

ჰარმონი: ჰარი... უბრალოდ იმის თქმა მინდა, რომ... დრაკოს ყურს
ნუ უგდებ... ალბუსს რაც უთხარი... ამაზე თუ არ ჩაიციკლები,
ყველასთვის უმჯობესი იქნება.

ალგუსი/რონი: აა, იმას განიხილავთ, ჰარიმ როგორ თქვა, რომ

ზოგჯერ ნატრობს, მე ... (შეცდომას ასწორებს) ალბუსი მისი
შვილი არ იყოს?

პერმიონი: რონ!

ალგუსი/რონი: მხოლოდ ის ვიგულისხმე, რომ გულში ჩახვევას
ყოველთვის ჯობს, სათქმელი ითქვას!

პერმიონი: ალბუსი მიხვდება... რომ ხანდახან ისეთი რამე დაგვც-
დება, რაც გულში არ გვიდევს. ალბუსმა ეს იცის.

ალგუსი/რონი: მაგრამ რა მოხდება, თუ ზოგჯერ იმას ვიტყვით,
რაც გულში გვაქვს? მაშინ რა?

პერმიონი: რონ, ცუდი დრო შეარჩიე ამაზე მსჯელობისთვის.

ალგუსი/რონი: რა თქმა უნდა, საყვარელო. აბა, კარგად.

ალბუსი/რონი მიმავალ ჰერმიონს თვალს არ აშორებს. იმედი აქვს,
რომ თავის კაბინეტს ჩაუვლის და გაეცლება. მაგრამ რა თქმა უნდა,
ასე არ ხდება. ალბუსი/რონი თავპირისმტკრევით მირბის და კარის
ნინგადაუდგება, რომ არ შეუშვას.

პერმიონი: რატომ მიღობავ გზას?

ალგუსი/რონი: არაფერსაც არ გიღობავ.

პერმიონი: შემიშვი კაბინეტში, რონ.

ალგუსი/რონი: მოდი, კიდევ ერთი ბავშვი ვიყოლიოთ.

ჰერმიონი კარში შესხლტომას ცდილობს.

პერმიონი: რა თქვი?

ალგუსი/რონი: ბავშვი თუ არა, სამოგზაუროდ მაინც ნავიდეთ.

მოკლედ, ან ბავშვი მინდა ან მოგზაურობა. იცოდე, არ მოგე-
შვები. დავილაპარაკოთ ამაზე, ძვირფასო, კარგი?

ჰერმიონი ისევ ცდილობს ოთახში შეღწევას. ალბუსი/რონი ეძერე-
ბა და კოცნის. ჰერმიონი გაიბრძოლებს. *Snog! Snog! Snog!*

გახვრეტილ კარდალაში დავლიოთ და დავილაპარაკოთ,
კარგი?.. მიყვარხარ.

პერმიონი (გული მოულბება): სასმელში ყროლ-კანფეტს ისევ თუ
გაურევ, მერლინიც კი ვერ გიშველის. კარგი, ნავედით. ისედაც
მაგლებისთვის შეტყობინება მაქვს გასაგზავნი.

გადის. მასთან ერთად ჰარიც გადის.

ალბუსი/რონი კარისკენ ბრუნდება. ჰერმიონი ისევ შემოდის. ამჯერად მარტოა.

ბავშვი ან მოგზაურობა? იცი, რომ ზოგჯერ მეტისმეტი მოგდის?

ალბუსი/რონი: ამიტომაც არ გამომყევი ცოლად? ჩემი უტიფარი იუმორის გრძნობით მოგნუსხე.

ჰერმიონი ისევ გადის. ალბუსი/რონი კარის გაღებას აპირებს, მაგრამ ჰერმიონი ბრუნდება და ისიც სასწრაფოდ ხურავს.

ჰარიონი: თევზის გემო გაქვს. ხომ გითხარი, თევზის ჩხირების სენდვიჩებს არ გაეკარო-მეთქი.

ალბუსი/რონი: ვალიარებ. მეტს აღარ ვიზამ.

ჰერმიონი გადის. ალბუსი/რონი რწმუნდება, რომ მართლა წავიდა, შვებით ამოისუნთქავს და კარს აღებს.

მოქადაგა 1 სცენა მაცხრამატე

მაგიდის სამინისტრო, პარმილის კაბინეტი

სკორპიუსი/პარი და დელფი/პერმიონი კარის მეორე მხარეს ატუ-
ზულან და უცდიან. ალბუსი/რონი შემოდის და ძალაგამოცლილი
იატაკზე ებერტყება.

ალგუსი/რონი: კაი საშარო საქმე წამოვინყეთ.

დელფი/პარმილი: ყოჩალ, რა კარგად გამოგივიდა. აი, მესმის,
იერიშიც ასეთი უნდა!

სკორპიუსი/პარი: შენით აღტაცებული ვარ, მაგრამ არც კი ვიცი,
საკუთარი ბიცოლის ჩაკოცნა როგორ უნდა მოგინონო.

ალგუსი/რონი: რონი მოსიყვარულე ქმარია. სხვა გზა არ მქონდა,
სკორპიუს. მისი ყურადღება რამეზე ხომ უნდა გადამეტანა.
მთავარი ისაა, რომ გაჭრა.

სკორპიუსი/პარი: მამაშენმა მართლა ეგრე გითხრა?

დელფი/პარმილი: ბიჭებო... მალე დაბრუნდება.. ჭოტა დრო
გვაქვს.

ალგუსი/რონი (სკორპიუს/პარის): გაიგონე?

დელფი/პარმილი: თქვენი აზრით, სად დამალავდა პერმიონი
დროის მდევარს? (ოთახს ათვალიერებს და ნიგნების კარადას
ამჩნევს). ნიგნის თაროები შეამონმეთ.

ინყებენ ძებნას. სკორპიუსი/პარი შენუხებული უყურებს მეგობარს.

სკორპიუსი/პარი: მე რატომ არ მითხარი?

ალგუსი/რონი: რა ვიცი, რა უნდა მეთქვა... „სკორპიუს, იცი, მამა-
ჩემს არ უნდა, რომ მისი შვილი ვიყო“?

სკორპიუსი/ჰარი შესაფერის სიტყვებს ეძებს.

სკორპიუსი/ჰარი: იცი... მართალია, ეჭვი არ მეპარება, რომ ვოლდე-
მორზე ჭორი ტყუილია, მაგრამ ხანდახან... ხანდახან მამაჩემს
ისეთი სახე აქვს, თითქოს უკვირს, ჩემისთანა შვილი როგორ
გამოუვიდა.

ალბასი/რონი: მამაჩემზე უარესი მაინც არაა. არ გამიკვირდება,
გამუდმებით იმაზე ფიქრობდეს, როგორ დამაბრუნოს უკან.

დელფი/ჰერმიონი ცდილობს **სკორპიუსი/ჰარი** ნიგნის თაროებთან
მიათრიოს.

დალზი/ჰარმიონი: დაგავიწყდათ, აქ რისთვის ვართ?

სკორპიუსი/ჰარი: მე იმის თქმა მინდა, რომ ჩვენ შემთხვევით არ
გავმხდარვართ მეგობრები, ალბუს... ერთმანეთს ბედმა შეგვა-
ხვედრა. და ამ თავგადასავლის მიზანი რაც უნდა იყოს...

ამ დროს თაროზე ნიგნის ამჩნევს და შუბლს იკრავს.

ნახეთ, ამ კარადაში ნახეთ რა ნიგნებია! რამდენიმე იშვიათი
ეგზემპლარია. აკრძალული, დაწყევლილი ნიგნები.

ალბასი/რონი: როგორ მოვწყვიტოთ **სკორპიუსი** სერიოზულ და
ემოციურ თემებს? როგორ და, ვაჩვენოთ ბიბლიოთეკა.

სკორპიუსი/ჰარი: აკრძალული სექციის ყველა ნიგნი აქაა. და კიდევ
სხვებიც. „მავნე მაგია“, „მეთხუთმეტე საუკუნის ავსულები“,
„ჯადოქრის სონეტები“, ეს ნიგნები ჰოგვორტსშიც კი არაა
დაშვებული!

ალბასი/რონი: „ჩრდილები და სულები“, „ნეკრომანტის სახელმ-
ძღვანელო“...

დალზი/ჰარმიონი: საინტერესო ბიბლიოთეკა ჰქონია, არა?

ალბასი/რონი: „ოპალის ცეცხლის ნამდვილი ისტორია“, „იმპერი-
უსის წყევლა და როგორ გამოვიყენოთ ის“.

სკორპიუსი/ჰარი: ერთი ეს ნახეთ. ვააა. სიბილ ტრელოუნის „გან-
ჭვრიტე მომავალი“. მისნობის ნიგნი? ჰერმიონ გრეინჯერი
ხომ ვერ იტანს მისნობას. საინტერესოა. აი, ეს ნამდვილი
ალმოჩენაა...

ნიგნის თაროდან ექაჩება. ნიგნი თავისით იშლება და ენას იდგამს.

ნიზნი: პირველი მეოთხეა, მეორე კი – მეხუთე.
და ამ ორით მიმართავს ყველა თავის ტკბილ მშობელს.

საორაიუსი/ჰარი: მოლაპარაკე წიგნი? რა უცნაურია.

ნიზნი: ახლა სხვაგვარად მითხარ მწვრთნელი, დამრიგებელი.
შეკრიბე და მიიღე ამ არსების სახელი.

ალგუსი/რონი: გამოცანაა. გამოცანას გვეუბნება.

დელფი/ჰარმიონი: რა ჩაიდინე?

საორაიუსი/ჰარი: არაფერი, წიგნი გადავშალე. იმ პლანეტაზე,
სადაც ვცხოვრობ, ამის გაյეთება საშიში არ არის.

წიგნები ალბუსს/რონს ეტანებიან და მის დაჭერას ცდილობენ.

ალბუსი/რონი წიგნებს ძლივს უსხლტება.

ალგუსი/რონი: ეს რა იყო?

დელფი/ჰარმიონი: ბიბლიოთეკა მოუჯადოებია! ბიბლიოთეკა თავს
იცავს! დროის მდევარი აქ უნდა იყოს! გამოცანა გამოიცანი
და ვიპოვით!

ალგუსი/რონი: „პირველი მეოთხეა, მეორე კი – მეხუთე... და ამ
ორით მიმართავს ყველა თავის ტკბილ მშობელს“... დ... ე... დე!

წიგნები ამჯერად დელფი/ჰერმიონის გადაყლაპვას ცდილობენ.

საორაიუსი/ჰარი: „ახლა სხვაგვარად მითხარ მწვრთნელი, დამრი-
გებელი. შეკრიბე და მიიღე ამ არსების სახელი“...

დელფი/ჰარმიონი (მთელი ხმით): მენტორი! დემენტორებზე უნდა
მოძებნო წიგნი. (წიგნის თარო შეითრევს). ალბუს!

ალგუსი/რონი: დელფი! რა ხდება?

საორაიუსი/ჰარი: ალბუს, გონება მოიკრიბე. გააკეთე, რაც გითხრა.
მოძებნე წიგნი დემენტორებზე და ეცადე, ფრთხილად იყო.

ალგუსი/რონი: „დემენტორებზე დომინირება: აზკაბანის ნამდვილი
ისტორია“.

წიგნი თავისით იშლება და თვალის დახამხამებაში სკორპიუს/ჰარის
ეცემა. სკორპიუსი/ჰარი როგორდაც იცილებს, მაგრამ კარადას
ეჯახება, რომელიც მაშინვე შთანთქმას დაუპირებს.

ნიგნებიდან: გალიაში შობილმა
დავამსხვრიე კედლები,
დავგმე მამის სისხლი და
უკვდავებას ვეძებდი.

ალგუს/რონი: ვოლდემორი!

ნიგნებიდან დელფი ამოყვინთავს, ამასობაში თავისი იერი დაუბრუნებია.

დალი: დაუჩქარე!

რაღაცა ისტვე შეითრევს კივილით.

ალგუსი/რონი: დელფი! დელფი!

ცდილობს, დელფის ხელს ჩაეჭიდოს, მაგრამ ის უკვე გაუჩინარებულია.

სერიაის/ჰარი: ისევ თავისი სახე მიიღო... შეამჩნიე?

ალგუსი/რონი: არა, მე ის უფრო შევამჩნიე, რომ ნიგნის კარადამ გადაყლაპა! დამეხმარე! რამე ნიგნი მოძებნე ვოლდემორზე.

რაღაცას პოულობს.

„სლიზერინის მემკვიდრე“. როგორ ფიქრობ, ესაა?

ნიგნს სწოდება, მაგრამ ის იძალებს და პირიქით, ალბუსს/რონს შეითრევს კარადაში.

სერიაისი/ჰარი: ალბუს! ალბუს!!!

მაგრამ ალბუსი არსად ჩანს.

უნდა დავმშვიდდე. ვოლდემორი... ვოლდემორი... ვოლდემორი...
თაროებს ათვალიერებს.

„მერვოლოს სიმართლე“, ეს უნდა იყოს.

ალალბედზე შლის. ნიგნი ხელიდან უსხლტება, იქიდან სინათლის სხივი ამოიჭრება და ნინა ნიგნებზე უფრო ბოხი ხმით ალაპარაკდება.

ნიგნებიდან: მე ის ვარ, შენ რომ ზოგჯერ ხედავ.

მე შენ ვარ, შენ – მე, ექო ნელი.

ზოგჯერ შენ ნინ, და ზოგჯერ – უკან

მარადი ლანდი, ასლი შენი.

ნიგნებიდან ალბუსი ამოყოფს თავს, მასაც თავისი იერი დაუბრუნებია.

სკორაიუსი/ჰარი: ალბუს...

ცდილობს ჩაებლაუჭოს.

ალბუსი: ნუ ცდები! იფიქრე!

ალბუსს კარადა ისევ თავის წიალში ითრევს.

სკორაიუსი/ჰარი: რა ვქნა, ვერ ვხვდები... სუსტი ექო რას ნიშნავს?

მეგონა, ჭუუა მიჭრიდა, მაგრამ საქმე საქმეზე რომ მიღება,
თურმე არაფერი გამომდის.

ნიგნები მასაც ექაჩებიან. სრულიად უმნეოა და დამფრთხალი.

სიჩუმეა.

ბრააახ! ნიგნის კარადიდან ნიგნები სეტყვასავით ცვივა. იქიდან
სკორპიუსი გამოძვრება და ნიგნებს მიმოყრის.

სკორაიუსი: არა! ხელი არ მახლო! სიბილ ტრელოუნი. არა!!!

მიმოიხედავს. სასონარკვეთილი სახე აქვს, მაგრამ თვალები ბრძო-
ლის უინით უელავს.

ასე არ შეიძლება! ალბუს, გესმის ჩემი? ლირდა დროის მდე-
ვარი ამად? იფიქრე, სკორპიუს, იფიქრე!

ნიგნები ისევ ეტანებიან.

ზოგჯერ შენ ნინ, და ზოგჯერ – უკან, მარადი ლანდი, ასლი
შენი... მოიცა, როგორ ვერ გამოვიცანი! ჩრდილი. მგონი, ვიპო-
ვე...

თაროებზე მიძვრება. კარადა იზრდება, ზემოდან ეფოფრება, ნიგნები
ფეხებზე ებლაუჭებიან.

ნიგნს თაროდან ექაჩება. ნიგნი ნებდება და ხმაური და ქაოსი ერთ-
ბაშად წყდება.

ნუთუ...

უეცრად თაროებიდან ალბუსი და დელფი ცვივიან და იატაკს ბრა-
გვანით ენარცხებიან.

დავამარცხეთ! ბიბლიოთეკა დავამარცხეთ!

ალბასი: დელფი, როგორ ხარ?

დელფი: ვაჲ, ეს რა იყო...

ალბუსი სკორპიუსის მკლავებში გამომწყვდეულ ნიგნს ამჩნევს.

ალბასი: ეს ნიგნია, სკორპიუს? რა არის შიგნით?

დელფი: მე მგონი, ვიპოვეთ, არა?

სკორპიუსი ნიგნს შლის. შუაგულში მობზრიალე დროის მდევარი
დევს.

სამრაისი: დროის მდევარი ვიპოვეთ!.. არ მეგონა, ასე შორს თუ
შევტოპავდით.

ალბასი: დროის მდევარი ხელთ გვაქვს, ახლა სედრიკის გადარჩენის
დროა! სკორპიუს, ჩვენი თავგადასავალი ახლა იწყება!

სამრაისი: ახლა იწყება და უკვე კინაღამ სული გაგვაფრთხობინა.
ვატყობ, მაგარი ამბები გველის.

ჩურჩული ღრიალში გადაიზრდება და სიბნელე ჩამონვება.

—

შესვენება

პირველი ნაწილი
მოქადაგა 2

მოქადაგა 2 სცენა პირველი

სიზმარი, პრივიტ დრაივი,
საკუთხევა პირის ქვეშ

დეიდა აეთუნია: ჰარი. ჰარი. ქვაბები გასახებია. ნახე, რას პგავს
ეს ქვაპები! პარი პოტერ, გაიღვიძე!

პატარა ჰარის ელვიძება და თავზე წამომდგარ დეიდა პეტუნიას
ხედავს.

აათარა ჰარი: დეიდა პეტუნია, რომელი საათია?

დეიდა აეთუნია: შენი ადგომის დროა. იცი რა, შენ რომ შეგიფარეთ,
იმედი გვექონდა, სწორ გზაზე დაგაყენებდით, შენგან წესიერ
ადამიანს გამოვიყვანდით. ეტყობა, ჩვენი ბრალია, რომ ასეთი
გაიზარდე... ასეთი სამარცხვინო.

აათარა ჰარი: მე ხომ ვცდილობ...

დეიდა აეთუნია: საკმარისად არ ცდილობ. ჭიქებზე ცხიმის ლაქებია.
ქვაბებზე ნაფხაჭნები დამხვდა. აბა, გაინძერი, წადრ სამზარე-
ულოში და დაალაგე!

ჰარი ლოგინიდან დგება. უკან, შარვალზე, სველი ლაქა ატყვია.

ოჳ, არა. ეს რა არის! ისევ ჩაისველე საწოლში?

საბანს გადააძრობს.

არ გრცხვენია?!

აათარა ჰარი: მაპატიეთ. მე მგონი, კოშმარი მესიზმრა და იმიტომ...

დეიდა აეთუნია: შე საზიზღარო ბიჭი. ქვეშ მარტო ცხოველები
იფსამენ. ცხოველები და საზიზღარი პატარა ბიჭები.

აათარა ჟარი: დედა და მამა დამესიზმრა. მე მგონი... ვნახე, როგორ
მოკვდნენ.

დეიდა ჟათუნია: მე რატომ მიყვები ამას, არ მესმის!

აათარა ჟარი: ვიღაც კაცი ყვიროდა, ადკავა ად-რალაცა... აკაბრა...
ად... და გველის სისინი მესმოდა. კიდევ - დედაჩემის კივილი.

დეიდა პეტუნია სიმშვიდის შესანარჩუნებლად ნამით დუმდება.

დეიდა ჟათუნია: თუ მართლა მათი სიკვდილი ნახე, მაშინ მხოლოდ
დამუხრუჭებისა და შეჯახების ხმა უნდა გაგევონა. ხომ იცი,
რომ შენი მშობლები ავტოკატასტროფაში დაიღუპნენ. დედა-
შენი დაკივლებასაც კი ვერ მოასწრებდა. ამაზე მეტის ცოდნა
არაფრად გარგია. ახლა გადააძრე საწოლს შენი თეთრეული,
სამზარეულოში მიბრძანდი და საქმეს შეუდექი. აღარ გამა-
მეორებინო.

გადის და კარს იჯახუნებს.

პატარა ჰარი ხელში თეთრეულით დგას.

სცენა იცვლება, ზედ ხეები ამოიზრდება და სიზმარი ერთიანად
გარდაისახება.

მოულოდნელად ალბუსი გამოჩნდება და პატარა ჰარის მიაჩერდება.

და შემდეგ, ოთახის სილრმიდან პარსულ ენაზე ჩურჩულით ნარმოთ-
ქმული სიტყვები აღნევს.

მოდისსსს. მოდისსსს...

ხმა, რომელიც ამ სიტყვებს ნარმოთქვამს, მხოლოდ მას შეიძლება
ეკუთვნოდეს. ეს ვოლდემორის ხმაა.

ჰააარი პოტტერრ...

—

მოქმედება 2 სცენა მეორე

პარი და ჯინი პოტერების სახლი, კიბე

პარის სიბნელეში ელვიძება. მძიმედ სუნთქვავს. შიშით ცახცახებს.

პარი: ლუმოს.

საძინებელში სინათლის ანთების მიზეზის გასაგებად ჯინი შემოდის.

ჯინი: ცუდად ხომ არ ხარ?

პარი: მეძინა.

ჯინი: კი, ვიცი, რომ გეძინა.

პარი: შენ რატომ არ გძინავს? რამე ახალი ხომ არ ისმის? ბუ ხომ არ მოსულა?

ჯინი: არა.

პარი: სიზმარი ვნახე... ისევ კიბის ქვეშ ვცხოვრობდი და მისი ხმა გავიგე, ვოლდემორის... ისე მკაფიოდ...

ჯინი: ვოლდემორის?

პარი: და მერე ალბუსი დავინახე. წითლები ეცვა. დურმსტრანგის სკოლის ფორმით იყო.

ჯინი: დურმსტრანგის ფორმით?

პარი დაფიქრდება.

პარი: ჯინი, მე მგონი, ვიცი, სად არის...

მოქადაგა 2 სცენა მასამა

პოგვორთსი, ღირეალურის კაბინეტი

ჰარი და ჯინი პროფესორ მაკონაგელის კაბინეტში დგანან.

პოგვასორი მააგონაგალი: აკრძალულ ტყეში... მაგრამ ზუსტად
სად, არ ვიცით, ხომ?

ჰარი: ასეთი სიზმარი უკვე წლებია, არ დამსიზმრებია. მაგრამ ალბუ-
სი იქ იყო. ვიცი, რომ იქ იყო!

ჯინი: სასწრაფოდ უნდა დავიწყოთ ძებნა.

პოგვასორი მააგონაგალი: პროფესორ ლონგბოტომს მოგაშვე-
ლებთ. იქნებ გამოგადგეთ მცენარეებში მისი განსწავლულობა,
და...

ამ დროს ბუხრიდან გრგვინვა ისმის. პროფესორი მაკონაგელი
ბუხარს შემფოთებით გახედავს. ნამიც და, იქიდან ჰერმიონი გამო-
ვარდება.

ჰარიონი: მართალია? ჩემი დახმარება გჭირდებათ?

პოგვასორი მააგონაგალი: მინისტრო... არ გელოდით...

ჯინი: ჩემი ბრალია. „დილის მისნის“ საგანგებო გამოშვება დავა-
ბეჭდვინე და იქ განცხადება გამოვაქვეყნე, მოხალისეებს
დახმარებას ვთხოვდი.

პოგვასორი მააგონაგალი: გასაგებია. ჭკვიანური ნაბიჯია. დახ-
მარების სურვილს ალბათ... საკმაოდ ბევრი გამოთქვამს.

ახლა ერთიანად გაჭვარტლული რონი შემორბის. გულმკერდზე
სანებლით მოთხუპნილი ხელსახოცი შერჩენია.

რონი: რამე გამოვტოვე? ვერ მივხედი, რომელი ფლუთი უნდა
ნამოვსულიყავი... რატომღაც სამზარეულოში აღმოვჩნდი
(ჰერმიონი თვალებს უბრიალებს და რონი საჩქაროდ იძრობს
ხელსახოცს). რა?

ბუხარი ისევ გუგუნებს და ჭვარტლისა და მტვრის კორიანტელში
დრაკო ეძვება.

ყველა გაოცებული მისჩერებია დრაკოს, რომელიც მშვიდად იბე-
რტყავს ნაცარს ტანსაცმლიდან.

დრაკო: ბოდიში, იატაკი დაგისვარეთ, მინერვა.

აროშესორი მააგონაგალი: არა უშავს. ახია ჩემზე, ბუხარი რომ
მაქვს.

პარი: მიკვირს, აქ რომ გხედავ, დრაკო. მეგონა, ჩემი სიზმრებისა
არ გჯეროდა.

დრაკო: სიზმრების არა, მაგრამ იღბლისა მჯერა. ჰარი პოტერი
ყოველთვის იქაა, სადაც რაღაც მნიშვნელოვანი ხდება. მე კი
მინდა, ჩემი შეილი სალსალამათი დამიბრუნდეს.

ჯინი: მაშინ, ნავიდეთ აკრძალულ ტყეში და ორივე ვიპოვოთ.

მოქადაგა 2 სცენა მართვა

აპრალული ტყის პირი

ალბუსი და დელფი ერთმანეთის პირისპირ დგანან. ორივეს ჯადოსნური ჯოხი აქვს მომარჯვებული.

ალბუსი: ექსპელიარმუს!

დელფის ჯოხი ხელიდან უსხლტება და ჰაერში წრეს ხაზავს.

დელფი: აი, უკვე გამოგდის. თანაც მშვენივრად.

თავის ჯადოსნურ ჯოხს ალბუსს ართმევს.

(კეკლუცად): „თქვენ ნებისმიერს განაიარალებთ“.

ალბუსი: ექსპელიარმუს!

დელფის ჯადოსნური ჯოხი ისევ ალბუსისკენ მიფრინავს.

დელფი: გამარჯვებულიც გამოვლინდა!

ერთმანეთს ანეულ ხელისგულებს ურტყამენ.

ალბუსი: არადა შელოცვებში ძლიერი არასდროს ვყოფილვარ.

უკანა პლანზე სკორპიუსი შემოდის. ხედავს, რომ თავისი მეგობარი გოგოს ელაპარაკება. თან მოსწონს და თან არ მოსწონს ეს.

დელფი: შენ მე უნდა გენახე, რა უნიჭო ვიყავი. მაგრამ მერე ბაც! და გამომივიდა. შენს შემთხვევაშიც ასე იქნება. იმას კი არ გამბობ, რომ რამე განსაკუთრებული შემიძლია... მაგრამ მე მგონი, შენგან კარგი ჯადოქარი დადგება, ალბუს პოტერ.

ალბუსი: მაშინ დარჩი და კიდევ მასწავლე...

დელფი: რა თქმა უნდა, დავრჩები. ჩვენ ხომ მეგობრები ვართ, არა?

ალგასი: კი, კი. რა თქმა უნდა, მეგობრები ვართ. რა თქმა უნდა!

დელფი: ძალიან კარგი. ჩინებულია!

სპორადისი: რა არის ჩინებული?

სკორპიუსი მათ მტკიცე ნაბიჯით უახლოვდება.

ალგასი: შელოცვა გამომივიდა. მართალია, უმარტივესი შელოცვაა,
მაგრამ... გამომივიდა!

სპორადისი (ცდილობს საერთო განწყობა გაიზიაროს, ამიტომ, ცოტა
არ იყოს, ყალბი ალტაცებით): მე კიდევ სკოლისკენ მიმავალი
ბილიკი ვიპოვე. მისმინე, ამ გეგმაში დარწმუნებული ხარ?

დელფი: კი!

ალგასი: ბრწყინვალე გეგმაა. სედრიკი რომ გადავარჩინოთ, ამი-
სათვის სამი ჯადოქრის ტურნირი არ უნდა მოვაგებინოთ.
თუ ვერ გაიმარჯვებს, ვერც მოკვდება.

სპორადისი: ეს გასაგებია, მაგრამ...

ალგასი: ამიტომ პირველივე დავალებაზე ყველანაირი შანსი უნდა
მოვუსპოთ. და პირველი დავალება რა არის? დრაკონისთვის
ოქროს კვერცხის წართმევა. სედრიკმა რა სტრატეგია აირ-
ჩია?..

დელფი ხელს ინევს. ყურებამდე გალიმებული ალბუსი ანიშნებს,
მიპასუხეო.

დიგორი, გისმენთ.

დელფი: რა და, ტრანსფიგურაციის შელოცვით ქვა ძალად აქცია.

ალგასი: ექსპელიარმუსის შელოცვას თუ დავახვედრებთ, ამას
ვეღარ იზამს.

სკორპიუსს დელფისა და ალბუსის შეხმატკბილება გულზე არ ეხა-
ტება.

სპორადისი: კარგი. ორი კითხვა. პირველი: საიდან ვიცით, რომ
დრაკონი არ მოკლავს?

დელფი: ყოველთვის ორი კითხვა რატომ უჩნდება?.. რა თქმა უნდა,
არ მოკლავს. ეს ხომ ჰოგვორტსია. ჩემპიონის დაშავებას არ
დაუშვებენ.

სპორადისი: კარგი, მეორე და უფრო მნიშვნელოვანი საკითხი:
ნარსულში ისე ვაპირებთ მოგზაურობას, რომ არც კი ვიცით,
აწმყოში დავბრუნდებით თუ ვერა. თქვენს ენთუზიაზმს კი
ვიზიარებ, მაგრამ იქნებ ჯერ ერთი საათით უკან გადავსული-
ყავით, რომ დროის მდევარი გამოგვეცადა და მერე...

დელი: უკაცრავად, სკორპიუს, მაგრამ ამდენი დრო არ გვაქვს.
სკოლასთან ასე ახლოს ლოდინი მეტისმეტად სახიფათოა.
დარწმუნებული ვარ, თქვენ უკვე გეძებენ, და...

ალგუსი: მართალს ამბობს.

დელი: ახლა კი, ესენი უნდა ჩაიცვათ.

ქალალდის ორ ვეება პარკს ამოაძვრენს. ბიჭები იქიდან მანტიებს
იღებენ.

ალგუსი: ესენი ხომ დურმსტრანგის მანტიებია.

დელი: ბიძაჩემის იდეაა. ჰოგვორტსის ფორმებს თუ ჩაიცვამთ,
ვიღაცებს შეიძლება ეუცხოვოთ, მაგრამ სამი ჯადოქრის ტურ-
ნირში კიდევ ორი სკოლა მონაწილეობს და დურმსტრანგის
ფორმებით უფრო ადვილად გაითქვიფებით მაყურებლებში.
ასე არაა?

ალგუსი: მშვენივრად მოუფიქრებია! მოიცა, შენი მანტია სადაა?

დელი: ალბუს, კომპლიმენტისთვის მადლობა, მაგრამ არა მგონია,
მოსწავლედ შევძლო თავის გასაღება. მე სადმე იქვე ვიტრია-
ლებ და... მოვიფიქრე! ვითომ დრაჟონების მომთვინიერებელი
ვარ. შელოცვის გამოყენება ისედაც შენზეა.

სკორპიუსი ჯერ მას გახედავს და შემდეგ ალბუსს.

სპორადისი: შენ არ წამოხვალ.

დელი: რაო?

სპორადისი: მართალი ხარ. შელოცვისთვის არ გვჭირდები და თუ
მოსწავლის ფორმას ვერ ჩაიცვამ, შეიძლება საფრთხე შეგვიქ-
მნა. არ გეწყინოს, დელფი, მაგრამ ჯობს, დარჩე.

დელი: ასე როგორ შეიძლება. ის ხომ ჩემი ბიძაშვილია... ალბუს?

ალგუსი: ჩემი აზრით, სკორპიუსი მართალია. ბოდიში.

დელი: რა თქვი?

ალბასი: ყველაფერს სწორად გავაკეთებთ.

დალზი: მაგრამ უჩემოდ დროის მდევარს ვერ გამოიყენებთ.

საორაციასი: შენ ხომ გვასწავლე მოხმარების წესი.

დელფი აშეარად ძალიან გაბრაზებულია.

დალზი: არა, ამის უფლებას არ მოგცემთ...

ალბასი: ბიძაშენს ხომ ურჩიე, რომ გვენდოს. ახლა შენი ჯერია.
სკოლა უკვე ახლოსაა. აქ უნდა დაგველოდო.

დელფი ორივეს თვალით ზომავს, ღრმად ოხრავს, მერე თავს აქნევს
და ილიმის.

დალზი: კარგი, წადით. მაგრამ იცოდეთ... დღეს თქვენ გეძლევათ
შანსი, რომელიც მხოლოდ ერთეულების ხვედრია... დღეს
თქვენ საშუალება გაქვთ, შეცვალოთ ისტორია... შეცვალოთ
თავად დრო. და რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია, დღეს თქვენ
საშუალება გეძლევათ, მოხუც მამას შვილი დაუბრუნოთ.

ალბუსს უდიმის, შემდეგ იხრება და ნაზად კოცნის ორივე ლოყაზე.

გაეცლება და ტყეს შეერევა. ალბუსი თვალს აყოლებს.

საორაციასი: მე არ მაკოცა, შეამჩნიე? (მეგობარს გადახედავს) ხომ
კარგად ხარ, ალბუს? ცოტა ფერწასული მეჩვენები... და ნითე-
ლი. ფერმკრთალი და ნითელი ერთდროულად.

ალბასი: წავედით. საქმეს მივხედოთ.

მოქადაგა 2 სცენა მახუთა

აკრძალული ტყის პირი

ტყე თანდათან იბურება, ხშირდება. ხეებს შორის ადამიანების ფიგურები დაიარებიან, დაკარგულებს ეძებენ. თანდათან გაიკრიფებიან და ჰარი მარტო რჩება.

რაღაც ხმა ისმის. ჰარი მარჯვნივ ბრუნდება.

ჰარი: ალბუს! სკორპიუს! ალბუს!

ახლა ფლოქვების თქარათქური ესმის. ჰარი კრთება და იქით იყურება, საიდანაც ხმაური მოდის.

მოულოდნელად სინათლეზე ბეინი გამოდის. დიდებული იერის მქონე კენტავრია.

გაინი: ჰარი პოტერ.

ჰარი: მიხარია, რომ გახსოვართ, ბეინ.

გაინი: ასაკი მოგმატებია.

ჰარი: ნამდევილად ასეა.

გაინი: მაგრამ ჭკუა არა. ჩვენი ტყის საზღვრებს ისევ არღვევ.

ჰარი: მე ყოველთვის პატივს ვცემდი კენტავრებს. ჩვენ მტრები არ ვართ. თქვენ ხომ ჩვენს მხარდამხარ, მედგრად იბრძოლეთ პოვორტსის ბრძოლაში.

გაინი: ჩემი ვალი მოვიხადე, მაგრამ მხოლოდ ჩემი რემის წინაშე, ჩვენი ღირსებისთვის, და არა შენთვის. ბრძოლის შემდეგ ტყე კენტავრებს გადაეცათ და ჩვენს მინაზე თუ უნებართვოდ შემოდგამ ფეხს, ჩვენი მტერი ხარ.

პარი: ბეინ, ჩემი ბიჭი დაიკარგა. უნდა მომაძებნინოთ.

გაინი: აქ არის? ჩვენს ტყეში?

პარი: კი.

გაინი: მაში, ისიც შენსავით ბრიყვი ყოფილა.

პარი: ვერ დამეხმარებით, ბეინ?

დუმილი. ბეინი მედიდურად დასცექრის ჰარის.

გაინი: შემიძლია მხოლოდ ის გითხრა, რაც ვიცი... მაგრამ, იცოდე,

შენი კი არა, ჩემი რემის კეთილდღეობისთვის გეუბნები.

კენტავრებს მორიგი ომი არ სჭირდებათ.

პარი: არც ჩვენ! რა იცით?

გაინი: მე დავინახე შენი შვილი, ჰარი პოტერ. ვარსკვლავების მოძრაობაში დავინახე.

პარი: ვარსკვლავებში დაინახეთ?

გაინი: ვერ გეტყვი, სად არის. ვერც იმას, როგორ იპოვო.

პარი: მაგრამ რაღაცა დაინახეთ, ხომ? რამე განჭვრიტეთ?

გაინი: შენი შვილის გარშემო შავი ღრუბელია, საშიში შავი ღრუბელი.

პარი: ალბუსის გარშემო?

გაინი: შავი ღრუბელი, რომელიც შეიძლება ყველას დაგვემუქროს.

შენ შვილს იპოვო, ჰარი პოტერ, მაგრამ შეიძლება მერე სამუდამოდ დაკარგო.

ცხენის ჭიხვინის მსგავს ხმას გამოსცემს, გაჭენდება და სავონებელში ჩავარდნილ ჰარის მარტოს ტოვებს. ჰარი ძებნას აგრძელებს, ახლა კიდევ უფრო მონდომებით.

პარი: ალბუს! ალბუს!..

მოქადაგა 2 სცენა მიეპვე

აკრძალული ტყის პირი

სკორპიუსი და ალბუსი კუთხეში უხვევენ და ხეებს შორის გასას-
ვლელს ხედავენ...

გასასვლელს, საიდანაც... თვალისმომჭრელი სინათლე იფრქვევა...

სკორპიუსი: აი, ისიც...

ალბუსი: ჰოგვორტსი. აქედან ჰოგვორტსის ხედი კი არ მინახავს.

სკორპიუსი: მის დანახვაზე ჯერ კიდევ გივლის ურუანტელი, არა?

ხეებს შორის ჰოგვორტსი ჩანს თავისი გუმბათიანი ნაგებობებითა
და დიდებული კოშკურებით.

როგორც კი ჰოგვორტსის არსებობის შესახებ შევიტყვე,
მაშინვე მომინდა, იქ მოვხვედრილიყავი. მამაჩემი თბილად
არასდროს იხსენებდა, მაგრამ მისი მონაყოლი მაინც ცნო-
ბისმოყვარეობით მავსებდა... ათი წლის რომ გავხდი, ყოველ
დილით ვამოწმებდი „დილის მისანს“ იმის შიშით, რომ სკოლას
რამე დაემართებოდა და იქ ვერ ვისწავლიდი.

ალბუსი: მერე წახვედი სკოლაში და აღმოაჩინე, რომ მართლაც
საშინელებაა.

სკორპიუსი: ჩემთვის სულაც არა.

ალბუსი გაოგნებული შესცეკრის მეგობარს.

მე მხოლოდ ის მინდოდა, ჰოგვორტსში მესწავლა და მყოლოდა
მეგობარი, რომელთან ერთადაც უამრავ სიგიურეს ჩავიდენდი.

ჰარი პოტერივით. და მისი შვილი კი მერგო. არც კი მჯერა,
რომ ასე გამიღიმა ბედმა.

ალბუსი: კი მაგრამ, მე ხომ მამაჩემს საერთოდ არ ვგავარ.

სერონისი: შენ მამაშენს ჯობიხარ. შენ ჩემი საუკეთესო მეგობარი
ხარ, ალბუს. რასაც ახლა ვაკეთებთ, სრული სიგიურა, და ეს
ძალიან მაგარია... ყველაზე მაგარი... მაგრამ უნდა გამოგი-
ტყდე, სულ ცოტათი მეშინია...

ალბუსი სკორპიუსს ულიმის.

ალბუსი: შენც ჩემი საუკეთესო მეგობარი ხარ. და ნუ ნერვიულობ...
გული კარგს მიგრძნობს.

სცენის გარედან რონის ხმა ისმის. აშკარად საკმაოდ ახლოსაა.

რონი: ალბუს! ალბუს!

ალბუსი დამფრთხალი ბრუნდება მისკენ.

ალბუსი: უნდა წავიდეთ! ჩქარა!

ალბუსი სკორპიუსს დროის მდევარს ართმევს და ხელს აჭერს.
დროის მდევარი მძლავრად ვიბრირებს და გადარეულივით ბზრი-
ალებს.

ამასობაში სცენა იცვლება. ბიჭები ამ ყველაფერს თვალყურს ადევ-
ნებენ.

გაიელვებს დამაბრმავებელი სინათლე. მას გამაყრუებელი ვრცელის მოჰყვება.

და დრო ჩერდება. შემდეგ გადატრიალდება, წამით, თითქოს
ფიქრობსო, შეყოვნდება და უკუსვლას იწყებს, ჯერ ნელა...

შემდეგ ჩქარდება.

მოქმედება 2 სცენა მაჟვიდა

სამი ჯადოებრის ტურნირი,
აპრილული ფესტივალი, 1994 წ.

მოულოდნელად ბიჭებს თავზე ღრიანცელი ატყდებათ და ხალხის
ბრძოში იკარგებიან.

სცენაზე გამოდის „დედამიწის უდიდესი შოუმენი“ (მისივე სიტყვებით), სონორუსის შელოცვით ხმას იძლიერებს და... თავის სტიქიაში
იჭრება.

ლუდო გაგანი: ქალბატონებო და ბატონებო, ბიჭებო და გოგონებო,
ნარმოვიდგენთ დიდებულ და სანახაობრივ... ერთადერთ
და განუმეორებელ... სამი ჯადოებრის ტურნირს!

ოვაციები და ტაში.

აბა, პოგვორტსელებო, თქვენი ხმა გამავონეთ!..

პასუხად ყიუინა ისმის.

აბა, დურმსტრანგელებო, თქვენი ჯერია!..

ისევ ყიუინა.

ახლა კი ბობატონელებს მოვუსმინოთ!..

შედარებით სუსტი შეძახილები.

ფრანგები რატომ მოიკოჭლებთ? მეტი ენთუზიაზმი დამანახეთ!..
საორავისი (ლიმილით): გამოგვივიდა. ეს ლუდო ბეგმანია.

ლუდო გაგმანი: აი, ისინიც! ქალბატონებო და ბატონებო, ბიჭებო და გოგონებო, ნარმოგიდგენთ... ჩვენი აქ შეყრის მიზეზს... ჩვენს ჩემაიონებს! დურმსტრანგის ღირსებას იცავს... ოპოპო, შეხედეთ მის ნარბებს, შეხედეთ მიხრა-მოხრას! იფ, რა ბიჭია! შესვით ცოცხზე და სასწაულს ჩაიდენს... მიესალმეთ ვიქტორ „კამარა“ კრამს!

სპორაიუსი და ალგუსი (დურმსტრანგელი მოსწავლეების როლში შეჭრილები): მიდი, მიდი, კამარა კრამ! მიდი, მიდი, კამარა კრამ!

ლუდო გაგმანი: ბობატონის აკადემიას ნარმოადგენს...

alors! ეს ხომ ფლერ დელაკურია!

თავაზიანი ტაში.

ჰოგვორტსი კი არა ერთი, არამედ ორი ჩემპიონითაა ნარმოდგენილი. მის დანახვაზე ძნელია ერთბაშად არ ნაგერთვას ცნობიერება და მუხლები. ის ხომ სედრიკ „დამატყვევებელი“ დიგორია!

გულშემატკივარი ყურისწამლებად იხუვლებს.

მეორე ჩემპიონს კი თქვენ იცნობთ, როგორც „ბიჭს, რომელიც ცოცხალი გადარჩა“, მე კი მას ვიცნობ, როგორც ბიჭს, რომელიც ყოველთვის რაღაც სიურპრიზს გვთავაზობს...

ალგუსი: აი, მამაჩემიც.

ლუდო გაგმანი: დიახ, ეს ჰარი „ილბალა“ პოტერია.

ტაშისცემა ისმის. განსაკუთრებით, მაყურებლების განაპირა რიგში მჯდომი მღელვარე გოგო აქტიურობს – მეოთხეურსელი ჰერმიონია (მას იგივე მსახიობი განასახიერებს, რომელიც როუზს თამაშობს). ჰარის გამოცხადებას საგრძნობლად ნაკლები ურიამული მოჰყვება, ვიდრე სედრიკისას.

მაშ, ასე! ახლა კი სიჩუმეს ვითხოვ. პირველი დავალება ოქროს კვერცხის ხელში ჩაგდებაა. მერედა, რისი ბუდიდან? არც მეტი, არც ნაკლები – დრაპონის! მოდით, ერთად მივესალმოთ დრაკონების მომთვინიერებელს – ჩარლი უისლის!

ისევ ტაში და ურიამული.

მოზარდი პერიოდი: აქედან თუ აპირებთ ყურებას, იქნებ თავზე
არ დამადგეთ და ცოტა ჩაინიოთ.

სკორაიუსი: როუზ? აქრას აკეთებ?

მოზარდი პერიოდი: როუზი ვინაა? რა უაქცენტოდ ლაპარაკობთ!

ალბუსი (მკვეთრი აქცენტით): ბოდიში, ჰერმიონ. ვიღაცაში შეეშალეთ.

მოზარდი პერიოდი: ჩემი სახელი საიდან იცით?

ლუდო გაგმანი: მოდი, დრო არ დავკარგოთ და პირველ ჩემპიონს
მოვუხმოთ. შვედურ მოკლედინგას დაუპირისპირდება სედ-
რიპ დიგორი!

დრაკონის ბრდლვინვა ჰერმიონის ყურადღებას იქცევს. ალბუსი
დროს იხელთებს და ჯადოსნურ ჯოხს იმარჯვებს.

სცენაზე სედრიკ დიგორი შემოდის. სახეზე ეტყობა, რომ მზად არის.
შეშინებულია, მაგრამ – სრულ მზადყოფნაში. დრაკონის შეტევის
ასაცილებლად ხან განზე ხტება, ხან მინაზე ირთხმება. თავის შესა-
ფარებლად რომ ისკუპებს, ტრიბუნებზე გოგონები წივიან. მერე
ერთხმად გუგუნებენ: „დიგორის არ ავნოთ, ბატონო დრაკონო!“

სკორპიუსი შეშფოთებული ჩანს.

სკორაიუსი: ალბუს, რაღაც ვერაა რიგზე... დროის მდევარი საშინ-
ლად ცახცახებს.

დროის მდევრიდან წიკინი მოისმის... უნყვეტი, ისტერიული წიკინი...
ლუდო გაგმანი:

სედრიკი მარცხნიდან უხვევს, მარჯვნივ ხტება...
აი, ჯადოსნური ჯოხი აღმართა... აბა, ვნახოთ, რას აპირებს
ეს ახალგაზრდა, მამაცი, მომხიბვლელი ყმანვილი...

ალბუსი (ჯადოსნურ ჯოხს უმიზნებს): ექსპელიარმუს!

სედრიკის ჯოხი ალბუსისკენ მოქრის და ხელში უვარდება.

ლუდო გაგმანი: ...ო, არა! რა მოხდა? შავი მაგია, თუ რამე სხვა?
ჯადოსნური ჯოხი ხელიდან გაუფრინდა... სედრიკ დიგორი
განიარაღებულია...

სკორაიუსი: ალბუს, მგონი დროის მდევარს... რაღაც სჭირს...

დროის მდევარი სულ უფრო ხმამაღლა წიკინი ებს.

ლუდო ბაგანაძე: დიგორის მარცხიანი დღე გაუთენდა. ასე ხომ შეი-
ძლება დავალებას გამოეთიშოს. მარტო ამ დავალებას კი არა,
მთლიან ტურნირსაც.

სკორპიუსი ალბუსს ხელს სჭიდებს.

ნიკინიკი ყურისნამღები ხდება, შემდეგ სინათლე იფეთქებს.

ანშუოში ბრუნდებიან. ალბუსი ტკივილისგან ღრიალებს.

სკორპიუს: ალბუს! რამე იტკინე? ალბუს, რა...

ალგუსი: რა მოხდა?

სკორპიუსი: როგორც ჩანს, რაღაც შეზღუდვა არსებობს... ეტყობა,
დროის მდევარი დროში შეზღუდულია...

ალგუსი: როგორ ფიქრობ, რამე გამოგვივიდა? რამე შევცვალეთ?

უეცრად სცენაზე ყველა მხრიდან შემორბიან ჰარი, რონი (რომელ-
საც თმა რატომლაც გვერდზე აქვს გადაყოფილი და უფრო სოლიდურადაა
ჩაცმული), ჯინი და დრაკო. სკორპიუსი ყველას თვალს მოავლებს
და დროის მდევარს უჩუმრად ჯიბეში იტენის. ალბუსი მოსულებს
ტკივილისგან ამღვრეული მზერით შესცერის.

რონი: ხომ გითხარით, ხომ გითხარით, დავინახე-მეთქი!

სკორპიუსი: ამას ახლა გავიგებთ...

ალგუსი: გამარჯობა, მამა. რამე ცუდი მოხდა?

ჰარი განცვიფრებული დახედავს შვილს.

ჰარი: კი. შეიძლება ასეც ითქვას.

ალბუსი გონებას კარგავს. მისაშველებლად ჰარი და ჯინი მისცვი-
ვდებიან.

მოქმედება 2 სცენა მარვა

პოგვირთსი, საავადმყოფო ულიგება

ალბუსს საავადმყოფოს საწოლში სძინავს. გვერდით შენუხებული ჰარი უზის. მათ თავზემოთ სათნო სახის მამაკაცის პორტრეტი კიდია, რომელიც მამა-შვილს მზრუნველად დასცექრის. ჰარი თვალებს იფშვნებს, დგება და ოთახში მიღი-მოდის. იზმორება.

ამ დროს მზერას პორტრეტზე აჩერებს. პორტრეტი იგრძნობს, რომ შეამჩნიეს და კრთება. ჰარიც შემცბარი უსწორებს თვალს.

ჰარი: პროფესორო დამბლდორ.

დამბლდორი: საღამო მშვიდობისა, ჰარი.

ჰარი: ბოლო დროს ძალიან დამაკლდით. რამდენჯერაც დირექტორის კაბინეტში შევიარე, თქვენი პორტრეტი ყოველთვის ცარიელი დამხვდა.

დამბლდორი: აჲ! მართალია. დროდადრო ჩემი სხვა პორტრეტების მონახულება მიწევს. (ალბუსს დახედავს) ხომ გამოკეთდება?

ჰარი: უკვე ოცდაოთხი საათია, ასეა გათიშული. მადამ პომფრიმ დააძინა, რომ ხელი აღუდგინოს. ძალიან გაოცებული იყო, თითქოს ოცი წლის წინაა მოტეხილი და თავისით შეხორცებული, თანაც უკუღმაო. მაგრამ გვაიმედებს, რომ გამოჯანმრთელდება.

დამბლდორი: წარმომიდგენია, რა რთულია ტკივილით გატანჯული შვილის ყურება.

ჰარი დამბლდორს ახედავს, მერე ისევ ალბუსს აცექრდება.

პარი: თქვენთვის არ მიკითხავს, რა აზრის ხართ იმაზე, რომ თქვენი სახელი დავარქვი.

დამადლობი: გულახდილად რომ გითხრა, ჰარი, მეტისმეტად დიდი ტვირთი მონია პატარა ბიჭისთვის.

პარი: თქვენი დახმარება მჭირდება, თქვენი რჩევა. ბეინი ამბობს, რომ ალბუსი საფრთხეშია. როგორ დავიცვა შვილი, დამბლდორ?

დამადლობი: ამდენი ადამიანი გახვევია და მე მეკითხები, როგორ დაიცვა ბიჭი საშინელი ხიფათისგან? ბავშვებს ვერ ავარიდებთ ზიანს. ტკივილი უნდა მოვიდეს და მოვა კიდეც.

პარი: ანუ გულხელდა აურეფილი ვიდგე და ვუყურო?

დამადლობი: არა. უნდა ასწავლო, როგორ დაუხვდეს ცხოვრებას.

პარი: კი მაგრამ, როგორ? საერთოდ არ მისმენს.

დამადლობი: იქნებ მომენტს უცდის... რომ ბოლოს და ბოლოს დაინახავ მას...

ჰარი ნარბშეურული ჩაფიქრდება ამ სიტყვებზე.

(გრძნობამორული) პორტრეტის ნყევლაცაა და ნიჭიც, ყოველთვის ყველაფერი ესმოდეს. სკოლაში, სამინისტროში თქვენზე ლაპარაკობენ...

პარი: რაო, რას ჭორაობენ ჩემზე და ჩემს შვილზე?

დამადლობი: არ ჭორაობენ. ნუხან, რომ თქვენს ურთიერთობაში ბზარია გაჩენილი. რომ რთული ბავშვია. რომ შენზე ბრაზობს. ისეთი შთაბეჭდილება ჩამომიყალიბდა, რომ... შეიძლება... შვილის სიყვარულმა დაგაბრმავა.

პარი: დამაბრმავა?

დამადლობი: უნდა დაინახო ისეთი, როგორიც არის, ჰარი. უნდა მიხვდე, რა აყენებს ტკივილს.

პარი: განა ვერ ვხედავ, როგორია... და რა აყენებს ტკივილს ჩემს შვილს? (ფიქრობს) თუ ვინ აყენებს ტკივილს?

ალბუსი (ძილში ბუტბუტებს): მამა...

პარი: შავი ღრუბელი ეს ვიღაცაა, არა? და არა რაღაცა.

დამადლობი: აჲ, ჩემი აზრი არაფერს ნიშნავს. მე ხომ საღებავი

და მოგონება ვარ, პარი, სალებავი და მოგონება. თანაც მე
არასდროს მყოლია შვილი.

პარი: მაგრამ მე თქვენი რჩევა მჭირდება.

ალგუსი: მამა?

პარი ალბუსს გახედავს და ისევ დამბლდორს უბრუნდება, მაგრამ
დამბლდორი ჩარჩოში აღარ ხვდება.

პარი: ოჟ, არა. ახლა სადღა წახვედით?

ალგუსი: სად ვართ? საავადმყოფო ფლიგელში?

პარის ყურადღება კვლავ ალბუსზე გადააქვს.

პარი (შემცბარი): კი. მაგრამ მალე გამოკეთდები. მადამ პომფრიძ
არ იცოდა, რა გამოეწერა და დაგვაბარა, ბევრი... შოკოლადი
აჭამეთო. ცოტა შეიძლება მეც ვჭამო? რაღაც უნდა გითხრა...
რაც ალბათ არ მოგეწონება.

ალბუსი მამას ცნობისმოყვარედ შესცემის, ნეტავ რა აქვს სათქ-
მელიო. გადაწყვეტს, არ შეეპასუხოს.

ალგუსი: კარგი, გისმენ.

პარი შოკოლადს იღებს და დიდ ნაჭერს კბეჩს. ალბუსი დაბნეული
უყურებს.

კარგია?

პარი: კი.

შოკოლადს შვილს უნვდის. ალბუსი ართმევს. მამა-შვილი ერთად
იღუუკება.

ხელი როგორ გაქვს?

ალბუსი მელავს შლის და ხრის.

ალგუსი: მშვენივრად.

პარი (შემცარავად): სად იყავით, ალბუს? ვერც კი წარმოიდგენ,
როგორ ვინერვიულეთ. დედაშენი მოკვდა დარდით...

ალბუსი ახედავს და დამაჯერებლად ცრუობს.

ალგუსი: სკოლაში დაბრუნება არ გვინდოდა. ვიფიქრეთ, მაგლების

სამყაროში ყველაფერს თავიდან დავიწყებთო. გვიან მივხვდით, რომ შევცდით. თქვენ როცა გვიპოვეთ, უკვე ჰოგვორტსში ვბრუნდებოდით.

პარი: დურმსტრანგის ფორმა რატომ გეცვათ?

ალბასი: ფორმა და... ეს ყველაფერი... მე და სკორპიუსი... რა ვიცი, ვსულელობდით.

პარი: და რატომ გაიქეცით? ჩემ გამო? იმ სიტყვების გამო, რაც გითხარი?

ალბასი: რა ვიცი. სიმართლე რომ გითხრა, ჰოგვორტსი მაინც დამაინც სასიამოვნო ადგილი არ არის მათვის, ვინც იქაურობას ვერ ერგება.

პარი: სკორპიუსმა შემოგთავაზა გაქცევა?

ალბასი: სკორპიუსმა? არა.

პარი ჩაფიქრებული აკვირდება შვილს, მისი გულისნადების ამოკითხვას ცდილობს.

პარი: მე მინდა, რომ სკორპიუს მალფოის ჩამოშორდე.

ალბასი: რაა? სკორპიუსს?

პარი: ჩემთვის გაუგებარია, საერთოდ რატომ დამეგობრდით, მაგრამ რატომ დაცული მეგობრობთ... ახლა კი მინდა, რომ...

ალბასი: ჩემს მეგობარს ჩამოვშორდე? ჩემს უახლოეს მეგობარს?

პარი: ეგ ბიჭი საშიშია.

ალბასი: სკორპიუსი და საშიში? იცნობ საერთოდ? მამა, შენ თუ მართლა გვინია, რომ ვოლდემორის შვილია...

პარი: არ ვიცი, რა არის და ვინ არის, მაგრამ ის კი ზუსტად ვიცი, რომ მისგან თავი შორს უნდა დაიჭირო. ბეინმა მითხრა...

ალბასი: ბეინი ვინაა?

პარი: ბეინი კენტავრია, რომელსაც მისნობის არნახული ნიჭი აქვს. მითხრა, რომ შენ გარშემო შავ ღრუბელს ხედავს და...

ალბასი: შავ ღრუბელს?

პარი: გარდა ამისა, ყველა საფუძველი მაქვს ვიფიქრო, რომ შავი მაგია ძალებს იკრებს და როგორმე უნდა დაგიცვა... მისგან... სკორპიუსისგან.

ალბუსი წამით ყოყმანობს, შემდეგ სახე ეღუშება.

ალბასი: და თუ არ ჩამოვშორდები?

პარი: დაძაბული შეხედავს.

პარი: ერთი რუკა მაქვს. თავის დროზე ოინებისთვის შეიქმნა, მაგრამ ახლა თქვენზე მეთვალყურეობისთვის გამოვიყენებ... პროფესორ მაკონაგელს თქვენზე თვალი მუდმივად ეჭირება. ერთად თუ დაგინახავთ, წამში თქვენთან გაჩნდება. თუ ჰოგვორტსი-დან გაპარვას ისევ დააპირებთ, ყველგან მოგაგნებთ. გაკვე-თილებს აღარ გააცდენ. შენ და სკორპიუსი ერთად არცერთ გაკვეთილზე აღარ იქნებით და შესვენებებსაც გრიფინდორის საერთო ოთახში გაატარებ!

ალბასი: გრიფინდორში რა მინდა, მე ხომ სლიზერინში ვარ!

პარი: ნუ სულელობ, ალბუს, მშვენივრად მოგეხსენება, რომელ კლუბშიც ხარ. მინერვა თუ სკორპიუსთან ერთად კიდევ გნა-ხავს, იცოდე, ისე შეგილოცავ, რომ შენს ყოველ ნაბიჯს დავი-ნახავ და თითოეულ სიტყვას გავიგონებ. ამასობაში, ჩემს დეპარტამენტში მისი წარმომავლობის გამოძიებას დავიწყებ.

ალბასი (ტირილი უვარდება): კი მაგრამ, მამა... ასე არ შეიძლება...

პარი: იმის გამო, რომ არ გიყვარვარ, დიდხანს ვდარდობდი, ალბათ ალბუსს კარგ მამობას ვერ ვუწევ-მეთქი. მხოლოდ ახლა მივ-ხვდი, რომ სულაც არ მჭირდება, გიყვარდე. მთავარია დამი-ჯერო, რადგან შენი მშობელი ვარ და ვიცი, რა არის შენთვის უმჯობესი. მაპატიე, ალბუს. სხვა გზა არ მაქვს.

მოქადაგა 2 სცენა მიცხერე

პოზიტიუნი, კიჩე

ალბუსი პარის სცენიდან გასვლამდე უკან მიჰყვება.

ალბუსი: და თუ გავიქცევი, რას იზამ?

პარი: ალბუს, დაბრუნდი პალატაში!

ალბუსი: ისევ გავიქცევი, იცოდე!

პარი: არსადაც არ გაიქცევი.

ალბუსი: გავიქცევი და ამჯერად რონი ვეღარ გვიპოვის.

რონი: ვინმემ ჩემი სახელი ახსენა?

კიბით რონი ჩამოდის. ვვერდზე თმა კიდევ უფრო ფაქიზად აქვს გადავარცხნილი. ჩვეულებრივზე მოკლე მანტია აცვია. მისი სამოსი ახლა თვალშისაცემად დარბაისლურია.

ალბუსი: ძია რონ! მადლობა დამბლდორს! ახლა თქვენი იუმორი თუ გადაგვარჩენს!

რონი: იუმორი? მე რომ იუმორთან მნიშვნელად ვარ?

ალბუსი: როგორ თუ მნიშვნელად! თქვენ ხომ ოინების მაღაზიის მფლობელი ხართ.

რონი (გაოგნებული): ოინების მაღაზიის? აბა, აბა!.. მოკლედ, მიხარია, რომ მოგისწარით. ტკბილეულის მოტანას ვაპირებდი... ისა... რომ გამოჯანმრთელება მესურვა, მაგრამ... პადმა, უფრო სხვანაირად... სერიოზულად უდგება ასეთ საკითხებს, ამიტომ გადაწყვიტა, რომ აჯობებდა, სკოლისთვის სასარგებლო რამე გვეჩუქებინა. ჰოდა, აი, ეს საწერი ფრთები გიყიდეთ. ჰო, ჰო, ნახე, რა კარგებია. საუკეთესო ნახელავია.

ალგუსი: პადმა ვინ არის?

ჰარი ალბუსს უბლვერს.

ჰარი: შენი ბიცოლა.

ალგუსი: მე ბიცოლა პადმა მყავს?

რონი (ჰარის): კონფუნდუსის შელოცვის ზემოქმედების ქვეშაა, ხომ?

(ალბუსს) პადმა, ჩემი ცოლი, არ გახსოვს?.. ლაპარაკისას სახე

ახლოს მოაქვს და პიტინის სუნი ასდის. (ალბუსისკენ იხრება)

პადმა, პანჯუს დედა. (ჰარის) აქ, რა თქმა უნდა, პანჯუს გამო

ვარ. ისევ ხათაბალაში გაეხვა. ღრიალა უნდა გამომეგზავნა,

მაგრამ პადმამ დაიუინა, პირადად ნახეო. არც კი ვიცი, რატომ.

პანჯუ სერიოზულად არც კი აღმიქვამს.

ალგუსი: კი მაგრამ... თქვენ ხომ ჰერმიონზე ხართ დაქორწინებული.

პაუზა. რონი აზრზე ვერ მოდის.

რონი: ჰერმიონი? არა, არა. მერლინის წერს ვფიცავ, რას მეუბნება!

ჰარი: ალბუსს ისიც დავინცებული აქვს, რომ გრიფინდორშია განა-
ნილებული. რაც არ აწყობს, არ ახსოვს.

რონი: აა, სამწუხაროდ, გრიფინდორში ხარ, მეგობარო.

ალგუსი: და გრიფინდორში როგორ მოვხვდი?

რონი: არ გახსოვს? გამანანილებელი ქუდი დაიყოლი. პანჯუმ
სანაძლეო დაგიდო, რომ გრიფინდორში ვერაფრის დიდებით
ვერ მოხვდებოდი, ამიტომ მის ჯინაზე გრიფინდორი აირჩიე.
ვერ დაგადანაშაულებ (მშრალად), ზოგჯერ ყველას გვინდა,
ვინმეს სახიდან ლიმილი ჩამოვურეცხოთ, არა? (დამფრთხალი)
გთხოვთ, პადმას არ გააგებინოთ, რომ ეს ვთქვი.

ალგუსი: პანჯუ ვინაა?

რონი და ჰარი გაოცებულები აცქერდებიან ალბუსს.

რონი: ჯანდაბა, მართლა არ ჰეგავხარ შენს თავს. კარგი, ნავედი,
სანამ თვითონ მიმილია ღრიალა.

მიჩანჩალებს. უნინდელი რონისგან აღარაფერია დარჩენილი.

ალგუსი: ეს როგორ მოხდა... ვერაფერი გამიგია...

პარი: ალბუს, არ ვიცი, რატომ იკატუნებ თავს, მაგრამ იცოდე, რომ
არ გაჭრის. გადაწყვეტილებას არ შევცვლი.

ალბუსი: მამა, აირჩიე: ან წამიყვან...

პარი: არა, ალბუს, ულტიმატუმს აქ შენ არ აყენებ. ან ისე მოიქცევი,
როგორც გეუბნები, ან უფრო დიდ, უფრო სერიოზულ შარში
გაეხვევი... გასაგებია?

სეორაიუსი: ალბუს. გამოკეთდი? რა კარგია!

პარი: გამოწერეს და სახლში მივდივართ.

ალბუსი გულმოკლული შეხედავს სკორპიუსს და უსიტყვოდ ჩაუვ-
ლის.

სეორაიუსი: გაბრაზებული ხარ ჩემზე? რა ხდება?

ალბუსი ჩერდება და სკორპიუსისკენ ბრუნდება.

ალბუსი: გამოვიდა? რამე გამოვიდა?

სეორაიუსი: არა... მაგრამ, ალბუს...

პარი: ალბუს, არ ვიცი, რას ბოდავთ, მაგრამ ახლავე უნდა შეწყვი-
ტოთ. უკანასკნელად გაფრთხილებ.

ალბუსი მამასა და მეგობარს შორის იხლიჩება.

ალბუსი: არ შემიძლია.

სეორაიუსი: რა არ შეგიძლია?

ალბუსი: აღარ შემიძლია შენთან მეგობრობა. ორივესთვის ასე
სჯობს.

გულდაწყვეტილი სკორპიუსი მამა-შვილს მზერით აცილებს.

მოქმედება 2 სცენა მეათე

პრგვორისი, დირექტორის კაბინეტი

პროფესორი მაკელინაგელი ნირნამხდარი ჩანს, ჰარი - შეუვალი, ჯინი - დაბნეული.

პროფესორი მაკელინაგელი: არა მგონია, ონავართა რუკის პირვანდელი დანიშნულება ეს ყოფილიყო.

ჰარი: ერთად თუ ნახავთ, სასწრაფოდ დააშორეთ და ყველაფერი გააკეთეთ, რომ ცალ-ცალკე იყონ.

პროფესორი მაკელინაგელი: ჰარი, დარწმუნებული ხარ, რომ სწორ გადაწყვეტილებას იღებ? კენტავრების სიბრძნეში ეჭვი არ შემაქვს, მაგრამ ბეინი საკმაოდ ფიცხია და... არ გამოვრიცხავ, თანავარსკვლავედებში ის ამოიკითხოს, რაც მას აძლევს ხელს.

ჰარი: ბეინს ვენდობი. ალბუსი სკორპიუსს უნდა ჩამოვაშოროთ მისი და სხვების კეთილდღეობისთვის.

ჯინი: მგონი, ჰარის იმის თქმა უნდა, რომ...

ჰარი (გადაჭრით): პროფესორმა იცის, რისი თქმა მინდა.

ჯინი გაოცებით გადახედავს ჰარის - ეუცხოება მისგან ასეთი ტონი.

პროფესორი მაკელინაგელი: ალბუსი ქვეყნის საუკეთესო კადოქრებმა შეამონმეს და ვერანაირი წყევლის ან გათვალ-ვის კვალი ვერ უპოვეს.

ჰარი: დამბლდორმაც... დამბლდორმაც მითხრა...

პროფესორი მაკელინაგელი: რა?

ჰარი: მისმა პორტრეტმა. საგულისხმო რაღაცები ილაპარაკა...

პროფესორი მაკგონაგლი: პარი, დამბლდორი მუვდარია. მე ხომ
ადრეც გითხარი, რომ პორტრეტები თავიანთი მოდელების
ნახევარსაც კი არ ნარმოადგენენ.

პარი: მითხვა, სიყვარულმა დაგაბრმავაო.

პროფესორი მაკგონაგლი: დირექტორის პორტრეტი მოგონებაა.
მისი დანიშნულებაა სამსახურებრივი გადაწყვეტილებების
მიღებაში დამეხმაროს, მაგრამ ამ თანამდებობას როცა ვიკა-
ვებდი, მირჩიეს, პორტრეტი ნამდვილ ადამიანში არ ამრეოდა.
და შენც იმავეს გირჩევდი.

პარი: მაგრამ ის მართალი იყო. ახლა ვხვდები ამას.

პროფესორი მაკგონაგლი: პარი, შენ ბევრი რამე გადაიტანე,
ალბუსის დაკარგვა, მისი ძებნა, ნაიარევის ტკივილის მიზეზზე
შფოთვა. მაგრამ დამიჯერე, როცა გეუბნები, რომ შეცდომას
უშვებ.

პარი: ალბუსს არც ადრე ვეხატებოდი გულზე. როგორმე გადავიტან,
თუ ჩემს პატივისცემას დაკარგავს. სამაგიეროდ უსაფრთხოდ
იქნება. დიდ პატივს გცემთ, მინერვა, მაგრამ... თქვენ შვილები
არ გყავთ...

პინი: პარი!

პარი: ...თქვენ ვერ გამიგებთ.

პროფესორი მაკგონაგლი (გულნატენი): მეგონა, პედაგოგობის
მრავალნლიანი სტაუი რალაცას ნიშნავდა...

პარი: ეს რუკა გაჩვენებთ, სად იმყოფება ჩემი შვილი... იმედია,
გამოიყენებთ. და თუ გავიგებ, რომ ჩემი თხოვნა არ შეასრუ-
ლეთ... ამ სკოლას შავ დღეს ვაყრი, როგორც სამინისტროს
თანამშრომელი... მთელ ჩემს უფლებამოსილებას გამოვიყე-
ნებ, გასაგებია?

პროფესორი მაკგონაგლი (მისი ღვარძლით შემცბარი): გასაგებია.

ჯინი ისე უყურებს პარის, თითქოს პირველად ხედავდეს. პარი
თვალს ვერ უსწორებს მას.

მოქადაგა 2 სცენა მათერიალი

პოგვორტისი, ბნელი ქალებისგან თავდაცვის
საკლასო ოთახი

საკლასო ოთახში, ცოტა არ იყოს, მორიდებით შემოდის ალბუსი.

პერმიონი: ოჟ, ჩვენი მატარებლის დევნილიც მოვიდა. როგორც
იქნა, პატივი დაგვდო.

ალგუსი: ჰერმიონ?

სახეზე გაოგნება გადაურბენს. ჰერმიონი მერხების წინ, მასნავლებ-
ლის ადგილზე დგას.

პერმიონი: თქვენთვის პროფესორი გრეინჯერი, პოტერ.

ალგუსი: აქ რას აკეთებთ?

პერმიონი. ვასნავლი. ცოდვებმა მინია. თავად თუ გახსოვთ,
რისთვის ხართ აქ? იმედია, იმისთვის, რომ ისნავლოთ.

ალგუსი: კი მაგრამ, თქვენ... თქვენ ხომ მაგის მინისტრი ხართ.

პერმიონი: ისევ ნახულობთ იმ სიზმრებს, პოტერ? კარგი. საკმარი-
სია. დღევანდელი გაევეთილის თემაა პატრონუსის შელოცვა.

ალგუსი (განცვიფრებული): ბნელი ძალებისგან თავდაცვის საგანს
გვასწავლით?

ვიღაცების ხითხითი ისმის.

პერმიონი: მორჩა, მოთმინების ფიალა ამევსო! ათი საჯარიმო ქულა
გრიფინდორს იმის გამო, რომ თავს ისულელებ.

პოლი ჩეაზენი (შეურაცხყოფილი ნამოხტება): არა, არა, არა! ამას
განგებ აკეთებს. გრიფინდორი ეჯავრება და ეს ყველამ იცის!

კარმიონი: დაბრძანდით, პოლი ჩეპერენ, სანამ კიდევ უფრო გაგი-
ფუჭებიათ საქმე (პოლი ოხრით ჯდება). ეს თქვენც გეხებათ,
პოტერ. დაბრძანდით და მორჩით ამ ფარსს.

ალგასი: თქვენ ასეთი ავი არ ხართ.

კარმიონი: ოცი საჯარიმო ქულა გრიფინდორს, რომ პოტერი ჩემს
სიავეში დავარნმუნო.

იან ზრადარიძესი: ალბუს, ახლავე თუ არ დაჯდები...

ალბუსი ჯდება.

ალგასი: შეიძლება ერთი რამე ვთქვა...

კარმიონი: არა, არ შეიძლება. თქვენს ადგილზე ჩუმად ვიჯდებოდი,
პოტერ, თორემ იმ მცირეოდენ სახელსაც დაკარგავთ, რაც
შეგრჩენიათ. აბა, ვინ მეტყვის, რა არის პატრონუსი? ვერავინ?
ამდენი უმაქნისი ერთად როგორ შეიყარეთ.

ჰერმიონი ცივად იღიმის. მართლაც ძალიან გაავებულია.

ალგასი: არა. ეს დაუშვებელია! სადაა როუზი? ის გეტყვით, რა
უაზროდ იქცევით.

კარმიონი: ვინ არის როუზი? თქვენი ნარმოსახვითი მეგობარი?

ალგასი: როუზ გრეინჯერ-უისლი! თქვენი ქალიშვილი! (ხედება, რაც
ნამორობა) რა თქმა უნდა, რადგან რონს არ გაყევით ცოლად,
როუზიც...

კარმიონი: როგორ მიბედავთ! ორმოცდაათი საჯარიმო ქულა გრი-
ფინდორს! და გარნმუნებთ, თუ ვინმე კიდევ შემანყვეტინებს,
ას ქულამდეც ავალ... .

ოთახს თვალს მოავლებს. მოსწავლეები განძრევასაც ვერ ბედავენ.

ძალიან კარგი... პატრონუსი არის მაგიური შელოცვა, თქვენი
ყველა დადებითი შეგრძნების ანარეკლი, და იგი იმ ცხოველის
ფორმას იღებს, რომელსაც თქვენი ბუნება ყველაზე მეტად
ჰგავს. ის სინათლისგან ბოძებული საჩუქარია. პატრონუსის
მოხმობას თუ ისნავლით, გარე სამყაროსგან თავის დაცვას
შეძლებთ. როგორც გამოცდილებამ გვიჩვენა, ადრე თუ გვიან
ეს აუცილებელი ხდება.

მოქადაგა 2 სცენა მათორმატი

პოპულარული, კიბები

კიბეზე ალბუსი ადის და თან აქეთ-იქით იყურება.

ვერაფერს ხედავს. გადის. კიბეები ისე მოძრაობენ, თითქოს ცეკვა-ვენო.

მის კვალდაკვალ სკორპიუსი შემოდის. ეჩვენება, რომ ალბუსი დაინახა, თუმცა მაშინვე ხვდება, რომ ის აქარ არის.

იატაკზე ფეხმორთხმით ჯდება. მის გარშემო კიბეები ცეკვას აგრძელებენ.

შემოდის მადამ ჰუჩი და კიბეზე ადის. კიბის თავში სკორპიუსს ხელით ანიჭნებს, გაინიოთ.

სკორპიუსი ემორჩილება და მხრებჩამოყრილი გადის. აშკარად მარტოსულია და იტანჯება.

შემოდის ალბუსი და ერთ კიბეზე ადის.

შემოდის სკორპიუსი და მეორე კიბეს აუყვება.

კიბეები ერთდება. ბიჭები ერთმანეთს შეხედავენ.

სახეზე ერთდროულად დაბნეულობა და იმედი ეხატებათ.

შემდევ ალბუსი ზურგს აქცევს. ნამიერი კავშირი ნყდება, და მასთან
ერთად, ალბათ, მათი მევობრიობაც.

კიბეები შორდება - ბიჭები ერთმანეთს ვადახედავენ. ერთი - დამნა-
შავის სახით, მეორე გულდანყვატილი. ორივე დამნუსტრებულია.

მოქმედება 2 სცენა გეცაგარე

პარი და ჯინი პოტერების სახლი,
სამზარეულო

ჯინი და პარი ერთმანეთს ფრთხილად ადევნებენ თვალს. კამათი
არ ასცდებათ და ეს ორივემ კარგად იცის.

პარი: ეს სწორი გადაწყვეტილებაა.

ჯინი: როგორი დარწმუნებული ხარ.

პარი: შენ თვითონ მითხარი, რომ მასთან გულახდილი ვყოფილიყა-
ვი, მაგრამ სინამდვილეში საკუთარ თავთან გულახდილობა
უფრო მჭირდებოდა, ჩემს გულის კარნახს უნდა მივნდობო-
დი...

ჯინი: პარი, შენ ერთ-ერთი ყველაზე გულკეთილი ჯადოქარი ხარ
ჩვენს სამყაროში და არ მჯერა, რომ გულმა ეს გიკარნახა.

კარზე ეკუნი ესმით.

იცოდე, ამჯერად კარმა გადაგარჩინა.

გადის.

ერთ ნამში დრაյო შემოდის, ბრაზმორეულია, მაგრამ ამას კარგად
მაღავს.

დრაპო: დიდხანს არ ვაპირებ დარჩენას. ბევრი დროც არ დამჭირ-
დება.

პარი: რით შემიძლია დახმარება?

დრაპო: აქ საჩხუბრად არ მოვსულვარ, მაგრამ ჩემი შვილი ვერ

დავამშვიდე, ტირის, და როგორც მისი მამა, მოვედი, რომ
გავარკვიო, რატომ გადაწყვიტე ერთმანეთს დააშორო ახლო
მეგობრები.

ჰარი: მე არავისაც არ ვაშორებ.

დრაპო: გაკვეთილების ცხრილი შეგიცვლია, მასნავლებლებსაც და
ალბუსსაც დამუქრებიხარ. რატომ?

ჰარი ყურადღებით ათვალიერებს დრაკოს და ზურგს აქცევს.

ჰარი: ჩემი ვალია, შვილი დავიცვა.

დრაპო: სკორპიუსისგან?

ჰარი: ბეინმა მითხრა, რომ ჩემი შვილის გარშემო წყვდიადს
გრძნობს. ჩემს შვილთან ახლოს.

დრაპო: ამით რის თქმა გინდა, პოტერ?

ჰარი მიუტრიალდება და პირდაპირ თვალებში უყურებს დრაკოს.

ჰარი: დრაკო, დარწმუნებული ხარ... აბსოლუტურად დარწმუნე-
ბული ხარ, რომ შენია?

მომაკვდინებელი სიჩუმე დგება.

დრაპო: ახლავე უკან წაიღე შენი სიტყვები... ახლავე!

მაგრამ ჰარი შეუვალია.

დრაკო ჯადოსნურ ჯოხს უღერებს.

ჰარი: არ გინდა.

დრაპო: დიახაც, მინდა.

ჰარი: არ მინდა, რამე დაგიშავო, დრაკო.

დრაპო: საინტერესოა, რადგან მე მინდა, რომ რამე დაგიშავო.

საბრძოლველად ემზადებიან და ერთმანეთს შელოცვებს უშენენ.

დრაპო და ჰარი: ექსპელიარმუს!

ჯადოსნური ჯოხები შელოცვებს ისხლეტს და ორივენი უკან გადა-
ქანდებიან.

დრაპო: ინკარცერო!

პარი დრაკოს ჯადოსნური ჯოხიდან გამოტყორცნილ შელოცვას
იცდებს.

პარი: ტარანტალევრა!

დრაკო განზე ხტება.

კარგად გივარჯიშია, დრაკო.

დრაკო: შენ კი მოდუნებულხარ, პოტერ. დანსოჯეო!

პარი დიდი გაჭირვებით ახერხებს გზიდან ჩამოცლას.

პარი: რიკტუსემპრა!

დრაკო სკამს აიტაცებს და იფარებს.

დრაკო: ფლიპენდო!

პარი პაერში გადატრიალდება. დრაკო იცინის.

თავი ხელში აიყვანე, ბებერო.

პარი: ერთი ასაკისანი ვართ, დრაკო.

დრაკო: ოლონდ მე ასაკი ვერ მომერია.

პარი: ბრაქიაბინდო!

დრაკო თავიდან ფეხებამდე იკოჭება.

დრაკო: სულ ესაა, რაც შეგიძლია? ემანსიპარე!

დრაკო უხილავი თოკებისგან თავს ითავისუფლებს.

ლევიკორპუს!

პარი იძულებულია, განზე ისკუპოს.

მობილიკორპუს! ასე თუ გავერთობოდი, არ მეგონა...

დრაკო პარის მაგიდაზე რამდენჯერმე ახტუნებს, შემდეგ მოწყვე-
ტით ანარცხებს და თვითონაც მაგიდაზე ხტება... ჯადოსნურ ჯოხს
იმარჯვებს, მავრამ ამასობაში პარის ჯადოსნური ჯოხიდან ნასრო-
ლი შელოცვა ხვდება...

პარი: ობსკურო!

დრაკო შელოცვით დაკარგულ თვალისჩინს ნამში იბრუნებს.

ისევ ერთმანეთის ნინ დგებიან. ჰარი სკამს ესვრის.

დრაյო იხრება, რომ აიცდინოს, თან სკამს თავისი ჯადოსნური
ჯოხით ჰაერში აშეშებს.

პინი: ეს ოთახი სულ სამი წუთის ნინ დავტოვე!

სამზარეულოში დატრიალებულ ქაოსს მზერით აფასებს, შემდეგ ჰაე-
რში გაყინულ სკამებს თავისი ჯადოსნური ჯოხით იატაკზე უშვებს.

(მშრალად) რა გამოვტოვე?

მოძრავი 2 სცენა მათოთხეაჲი

პრგვორუსი, პირები

სკორპიუსი ყურებჩამოყრილი ჩადის კიბეზე.

მეორე მხრიდან ფაცხაფუცხით შემორბის დელფი.

დელფი: წესით, აქ არ უნდა ვიყო.

სპორადუსი: დელფი?

დელფი: სიმართლე რომ ითქვას, მთელ ჩვენს ოპერაციას საფრთხეს ვუქმნი... ხომ იცი, გარისკვა არ მიყვარს. თან პოგვორტსში პირველად ვარ. სკოლის დაცვა მოიკოჭლებს, მაგრამ იმდენი პორტრეტი, დერეფანი და მოჩვენებაა, მტრისას! ერთმანახევრად თავნაჭრილმა, უცნაურმა მოჩვენებამ მომასწავლა შენენ გზა, ნარმოგიდგენია?

სპორადუსი: როგორ, პოგვორტსში არ ხარ ნამყოფი?

დელფი: მე, ბავშვობაში, როგორ გითხრა... რამდენიმე წელი ვიავა-დმყოფე. სხვები ნავიდნენ, მე – ვერა.

სპორადუსი: ასე ავად იყავი? რა ცუდია. არ ვიცოდი.

დელფი: ამ ამბავს არ ვახმაურებ... არ მინდა სიბრალული გამოვინვიო, ხომ გესმის...

სკორპიუსს კარგად ესმის. რაღაცის სათქმელად პირს აღებს, მაგრამ ამ დროს მოსწავლე ჩაუვლით და დელფი სწრაფად იმალება. სკორპიუსი ცდილობს უდარდელი გამომეტყველება მიიღოს, სანამ მოსწავლე გასცდება.

ნავიდა?

სპორადუსი: დელფი, მგონი შენთვის ძალიან საშიშია აქ ყოფნა.

დელფი: აბა, გულხელდაკრეფილები ხომ არ ვისხდებით.

სპორადუსი: დელფი, არ გამოგვივიდა წარსულის შეცვლა. ჩავთლა-
ვდით.

დელფი: ვიცი, ალბუსმა ბუ გამომიგზავნა. ისტორია შეიცვალა,
მაგრამ არასაკმარისად – სედრიკი მაინც დაიღუპა. პირველ
დავალებაში დამარცხებამ, პირიქით, უფრო მტკიცედ გადა-
ანყვეტინა მეორეში გამარჯვება.

სპორადუსი: რონისა და ჰერმიონის ცხოვრებაც თავდაყირა დადგა.
ჯერაც ვერ მივმხვდარვარ, რატომ.

დელფი: ჰო, ყველაფერი აირდაირია და ამიტომ სედრიკს დროებით
მოცდა მოუწევს. კიდევ კარგი, დროის მდევარს ასე გულდას-
მით ინახავ, სკორპიუს... მაგრამ ვიღაცამ ხომ უნდა გიხსნათ
თქვენ ორნი ამ სიტუაციიდან.

სპორადუსი: აა, ჩვენ?

დელფი: თქვენ ხომ საუკეთესო მეგობრები ხართ. ყოველ გამოგ-
ზავნილ ბუზე ვხვდები, როგორ აკლიხარ. განადგურებულია.

სპორადუსი: როგორც ვხედავ, გულის მესაიდუმლე უპოვია. მაინც
რამდენი ბუ გამოგიგზავნა?

დელფი ნაზად უღიმის.

ბოდიში. ეს არ მიგულისხმია... უბრალოდ... მართლა ვერ
ვხვდები, რა ხდება. როგორ არ ვეცადე, მენახა, დავლაპარა-
კებოდი, მაგრამ ყოველ ჯერზე თავი ამარიდა.

დელფი: იცი, შენხელა რომ ვიყავი, ახლო მეგობარი არ მყავდა. ისე
მინდოდა, სულს მივცემდი. პატარა რომ ვიყავი, გამოვიგონე
კიდეც ერთი მეგობარი, მაგრამ...

სპორადუსი: მეც მყავდა წარმოსახვითი მეგობარი. ქარაშოტა ერქვა.
კენჭობანას წესებზე წავიჩხუბეთ და დღემდე უბრად ვართ.

დელფი: ალბუსს ძალიან სჭირდები, სკორპიუს. მთავარი ესაა.

სპორადუსი: და რაში ვჭირდები?

დელფი: საქმეც ეგაა. მეგობრობა ასეთი რამეა – არ იცი, რაში სჭირ-
დები. მხოლოდ ის იცი, რომ სჭირდები. შეეხმიანე, სკორპიუს.
თქვენი ასე ყოფნა დაუშვებელია.

მოქადაგა 2 სცენა მათხუთაში

პარი და ჯინი პოტენციალის სახლი,
სამზარეულო

ჰარი და დრაკო ერთმანეთისგან მოშორებით სხედან. მათ შორის
ჯინი დგას.

დრაკო: სამზარეულოს დალენვისთვის ბოდიშს გიხდი, ჯინი.

ჯინი: ოჴ, ეს ჩემი სამზარეულო არაა. აქ ძირითადად ჰარი ტრია-
ლებს.

დრაკო: მეც მიჭირს დალაპარაკება შვილთან... სკორპიუსთან. გან-
საკუთრებით... ასტორიას გარდაცვალების შემდეგ. ისიც კი
არ ვიცი, როგორ უმკლავდება დედის დაკარგვას. როგორ არ
ვცდილობ, მაგრამ ახლოს არ მიშვებს. შენ ალბუსთან გიჭირს
საერთო ენის გამოძებნა, მე – სკორპიუსთან. მთავარი ესაა, ის
კი არა, რომ ჩემი შვილია ბოროტება. შეიძლება გულზვიადი
კენტავრის სიტყვებისა ბრმად გჯეროდეს, მაგრამ მეგობრო-
ბის ძალა ხომ იცი, რაცაა.

ჰარი: დრაკო, შენ რასაც უნდა ფიქრობდე...

დრაკო: იცი, მე ყოველთვის მშურდა მათი. უისლისა და გრეიინჯერის.
მეგობრები მეც მყავდა...

ჯინი: კრაბი და გოილი.

დრაკო: ჰო, ორი ყეყეჩი, ცოცხის თავსა და ბოლოს რომ ვერ გაარჩე-
ვდნენ ერთმანეთისგან. თქვენ... თქვენ სამნი ბრწყინვადით.
ერთად ყოფნა მოგწონდათ. ერთობოდით. ყველაზე მეტად
ზუსტად ეს თქვენი მეგობრობა მშურდა.

პირი: ამათი მეც მშურდა.

პარის ჯინის სიტყვები აოცებს.

პარი: ალბუსი უნდა დავიცვა...

დრაკო: მამაჩემსაც ეგონა, რომ მიცავდა. შეძლებისდაგვარად...

ჩემი აზრით, ცხოვრების რაღაც ეტაპზე არჩევანის გაკეთება გიხდება, როგორი ადამიანი გინდა დადგე, და ასეთ დროს გვერდით მშობელი ან მეგობარი გჭირდება. მაგრამ ამ დროისთვის თუ მშობელი უკვე გძულს, ხოლო მეგობრები არ გყავს, სულ მარტო რჩები. მარტოობა კი... მძიმეა. მარტოობამ მე სიბნელისკენ მიბიძგა. საკმაოდ დიდი ხნით. ტომ რიდლიც მარტოსული ბავშვი იყო. პარი, შენ შეიძლება ეს ვერ გაიგო, მაგრამ ჩემთვის ცხადზე ცხადია... და მე მგონი, ჯინისთვისაც.

პირი: მართალს ამბობს.

დრაკო: ტომ რიდლი სიბნელემ შთანთქა და ასე გახდა ლორდი ვოლდემორი. იქნებ ის შავი ლრუბელი, ბეინმა რომ დაინახა, ალბუსის სიმარტოვეა? მისი ტკივილი, მისი სიძულვილი. არ დაკარგო ბიჭი. ამას შენც და ისიც მნარედ ინანებთ. შეიძლება თვითონ ამას ვერ ხვდებოდეს, მაგრამ მას მამაც და სკორპიუსიც ძალიან სჭირდება.

პარი ჩაფიქრებული უყურებს დრაკოს.

რაღაცის თქმას დაპირებს და გადაიფიქრებს.

პირი: პარი, ფლუ ფხენილს თვითონ აიღებ, თუ მოგაწოდო?

პარი ცოლს ახედავს.

—

მოძრავი 2 სცენა გათაცვაში

პოპულარული, ბიბლიოთეკა

ბიბლიოთეკაში სკორპიუსი შედის. ჯერ მარცხნივ იყურება, მერე – მარჯვნივ. შემდევ ალბუსს ხედავს და ალბუსიც ამჩნევს მას.

სპორადუსი: გამარჯობა.

ალბუსი: სკორპიუს, მე არ შემიძლია...

სპორადუსი: ვიცი. ახლა გრიფინდორში ხარ. ჩემი დანახვაც არ გინდა, მაგრამ მაინც აქ ვარ და გელაპარაკები.

ალბუსი: მე არ შემიძლია შენთან ლაპარაკი, ამიტომ...

სპორადუსი: მოგიწევს. გვინდია, უბრალოდ ადგები და დაივიწყებ ყველაფერს, რაც მოხდა? არ შეგიმჩნევია, რომ სამყარო შეიშალა?

ალბუსი: ვიცი. რონი უცნაური გახდა, ჰერმიონი მასწავლებელია, ყველაფერი არასწორადაა, მაგრამ...

სპორადუსი: და როუზი არ არსებობს.

ალბუსი: ვიცი. მისმინე, ჩემთვისაც გაუგებარია ბევრი რამე, მაგრამ შენი აქ ყოფნა არ შეიძლება.

სპორადუსი: ჩვენი საქციელის გამო როუზი არც დაბადებულა. გახსოვს სამი ჯადოქრის ტურნირის საშობაო მეჯლისზე რომ მოგვიყვნენ? ტურნირის ოთხივე ჩემპიონმა პარტნიორი აირჩია. მამაშენმა მეჯლისზე პარვატი პეტილი წაიყვანა, ვიქტორ კრამმა...

ალბუსი: ...ჰერმიონი. რონმა იეჭვიანა და იდიოტივით მოიქცა.

სპორადუსი: მსგავსი არაფერი მომხდარა. რიტა სკიტერის წიგნი

ვიპოვე, რომელშიც ამ მეჯლისზე წერს. ყველაფერი სხვანა-ირადაა. რონმა ჰერმიონი დაპატიუა მეჯლისზე.

ალგუსი: რა თქვი?

აოლი ჩახანი: ჩშშშ!

სკორპიუსი პოლისკენ თვალს აპარებს და ხმადაბლა აგრძელებს.

სკორპიუსი: როგორც მეგობრები, ისე წავიდნენ, მეგობრულად იცეკვეს და გაერთნენ. მერე რონი პადმა პეტილს ეცეკვა და მასთან კიდევ უფრო გაერთო. მას მერე ერთმანეთს ხვდებოდნენ. რონი ამასობაში ცოტა შეიცვალა, დაქორწინდნენ. ჰერმიონი კი...

ალგუსი: ფსიქოპათი გახდა.

სკორპიუსი: ჰერმიონი კრამთან ერთად აპირებდა მეჯლისზე წასვლას და იცი, რატომ არ წავიდა? იეჭვა, რომ ის ორი უცნაური დურმსტრანგელი ბიჭი, პირველი დავალების დროს რომ ნახა, როგორლაც სედრიკის ჯადოსნური ჯოხის გაუჩინარებაში იყვნენ გარეულები. დარწმუნებული იყო, რომ ჩვენ ვიქტორის მითითებით შევუშალეთ ხელი სედრიკს პირველი დავალების შესრულებაში...

ალგუსი: ვააა!..

სკორპიუსი: რადგან კრამი ასპარეზზე არ იყო, რონსაც საეჭვიანო არაფერი ჰქონდა, არადა, ეჭვიანობა გადამწყვეტი იყო... ის და ჰერმიონი მეგობრებად დარჩნენ, მაგრამ ერთმანეთი არ შეჰყვარებიათ, არ დაქორწინებულან და არც როუზი დაბადებულა.

ალგუსი: აი, თურმე მამაჩემი რატომაა ასეთი... ისიც შეიცვალა?

სკორპიუსი: მამაშენთან მგონი ყველაფერი ისევეა. ჯადოქრული ძალოვანი სტრუქტურების თავმჯდომარეა. ჯინი ჰყავს ცოლად და სამი შვილი.

ალგუსი: აბა, რატომ იქცევა ასე...

ოთახის კუთხიდან ბიბლიოთეკარი შემოდის.

სკორპიუსი: გამიგონე, ალბუს... ეს ამბავი უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე შენი და მამაშენის ურთიერთობა. პროფესორ კროუკე-

რის კანონი ხომ გახსოვს – დროის ყველაზე დიდი მონაკვეთი, რომელში გადაადგილებაც შესაძლებელია, ისე რომ თავად დროში სერიოზული ცვლილებები არ მოხდეს, ხუთი საათია. ჩვენ კი წლების წინ დავბრუნდით. უმცირესი წამი, უმცირესი ცვლილებაც კი ჯაჭვურ რეაქციას იწვევს. ჩვენ საკმაოდ შევ-ცვალეთ მოვლენები და ამ დაუფიქრებლობის გამო როუზი არ დაბადებულა!

პიპლიოთაკარი: ჩშშშ!

ალბუსი დაძაბული ფიქრობს.

ალგუსი: კარგი, დავბრუნდეთ და ყველაფერი გამოვასწოროთ. სედრიკი და როუზი დავაბრუნოთ.

სკორაიუსი: ...ეს არასწორი პასუხია.

ალგუსი: დროის მდევარი ხომ შენ გაქვს? ხომ არავის უპოვია?

სკორპიუსი ჯიბიდან დროის მდევარს იღებს.

სკორაიუსი: კი, მაგრამ...

ალბუსი ხელიდან გამოსტაცებს.

არა! არ გინდა, ალბუს. ნუთუ ვერ ხვდები, შეიძლება უფრო ავურიოთ ყველაფერი.

სკორპიუსი დროის მდევარს წაატანს ხელს, ალბუსი უბიძგებს და ხელჩართული ბრძოლა იმართება.

ალგუსი: ყველაფერი გამოსასწორებელია, სკორპიუს, და სედრიკი მაინც ჩვენი გადასარჩენია. როუზიც დასაბრუნებელი. უფრო ფრთხილად ვიქნებით. კროუკერს კი არა, მე დამიჯერე, ჩვენს ინტუიციას ენდე. ამჯერად ყველაფერს სწორად გავაკეთებთ.

სკორაიუსი: არა, ვერაფერსაც ვერ გავაკეთებთ. დამიბრუნე, ალბუს! მომეცი აქ!

ალგუსი: არ შემიძლია. მეტად მნიშვნელოვანია.

სკორაიუსი: კი, მეტისმეტად მნიშვნელოვანია... საიმისოდ, რომ ჩვენ ვითავოთ. ხომ ხედავ, არ ვვარგივართ ამ საქმეში, ყველაფერს ვურევთ.

ალგუსი: და რა იცი, რომ არც ახლა გამოგვივა?

სპორადუსი: ვიცი. იმიტომ, რომ არ გამოგვდის! ყველაფერი გავაფუჭეთ. სრული კრახი განვიცადეთ. უმაქნისები ვართ, ნამდვილი უმაქნისები. ნუთუ აქამდე ვერ მიხვდი ამას?

ალბუსი ბოლოს და ბოლოს ჯაბნის და სკორპიუსს მინაზეანარცხებს.

ალბუსი: სანამ შენ გაგიცნობდი, უმაქნისი არ ვიყავი.

სპორადუსი: ალბუს, არ ვიცი, მამაშენისთვის რისი დამტკიცება გინდა, მაგრამ სწორი გზა არ გაქვს არჩეული.

ალბუსი: მამაჩემს არაფერსაც არ ვუმტკიცებ. უბრალოდ, სედრიკი უნდა გადავარჩინო, რომ როუზიც გადარჩეს და იქნებ... შენ თუ ხელს არ შემიშლი... რაღაცა მოვახერხო ეიდეც.

სპორადუსი: უჩემოდ? ოჟ, საწყალი ალბუს პოტერი – ბოლმიანი და დაკომპლექსებული, საცოდავი ალბუს პოტერი. ახლა სიბრა-ლულით ვიტირებ.

ალბუს: რა თქვი?

სპორადუსი (გალიზიანებული): აბა, ჩემს ადგილზე წარმოიდგინე თავი! შენ იმიტომ იქცევ ყურადღებას, რომ სახელგანთქმული ჰარი პოტერის, ჯადოქრული სამყაროს მხსნელის, შვილი ხარ. მე კი იმიტომ ვარ ყურადღების ცენტრში, რომ მამაჩემი ვოლდე-მორი ჰგონიათ. ვოლდემორი!

ალბუსი: არც კი...

სპორადუსი: წამით მაინც თუ შეგიძლია წარმოიდგინო, ეს რას ნიშ-ნავს? ოდესმე გიცდია? არა! რადგან საკუთარი თავის გარდა არაფერი განაღვლებს, იმიტომ რომ მამაშენთან უაზრო უთანხმოების გარდა არაფერი გედარდება. ის ყოველბრივის ჰარი პოტერი იქნება, შეიგნე ბოლოს და ბოლოს! და შენ ყოველთვის მისი შვილი იქნები. ვიცი, რომ ძნელია, და რომ სხვა ბავშვები საშინლად გექცევიან, მაგრამ უნდა ისწავლო ამით ცხოვრება, რადგან... ბევრად უარესი რამეებიც არსებობს. გასაგებია?

პაუზა.

როდესაც მივხვდი, რომ დრო შეიცვალა, წამით აღტაცებამ მომიცვა, სულ ერთი წამით, როცა გავიფიქრე, იქნებ დედაჩემი არ გამხდარა ავად, იქნებ არც მომკვდარა-მეთქი. მაგრამ არა,

აღმოჩნდა, რომ მკვდარია, და მე ისევ ვოლდემორის შეიღი
ვარ, დედით ობოლი. და ამ დროს თანავუგრძნობ ბიჭს, რომ-
ლისგანაც საპასუხოდ ვერაფერს ვიღებ. ბოდიში, თუ ცხოვრე-
ბა დაგინგრიე, რადგან შენ მე ისედაც დანგრეულ ცხოვრებას
ვეღარ დამინგრევდი. მაგრამ არც უკეთესობისკენ შეგიცვლია,
იმიტომ რომ ცუდი, ყოვლად უვარვისი მეგობარი ხარ!

ალბუსი გასუსული უსმენს. ხვდება, რა საშინლად მოექცა მეგობარს.

პროფესორი მააგონაგელი (სცენის მიღმიდან): ალბუს? ალბუს
პოტერ. სკორპიუს მალფოი. აქ ერთად ხართ, ხომ? თქვე-
ნთვისვე აჯობებს, ასე არ იყოს.

ალბუსი სკორპიუსს გადახედავს და მოსასხამს იღებს ჩანთიდან.

ალბუსი: ჩქარა. უნდა დავიმალოთ.

საორაოსი: რა?

ალბუსი: სკორპიუს, შემომხედე.

საორაოსი: უჩინმაჩინის მოსასხამი? ეს ხომ ჯეიმსისაა?

ალბუსი: თუ გვიპოვის, სამუდამოდ დაგვაშორებენ. გთხოვ! ვალი-
არებ, დამნაშავე ვარ. ძალიან გთხოვ...

პროფესორი მააგონაგელი (სცენის მიღმიდან. აშკარად ცდილობს,
ბიჭებს დამალვის შესაძლებლობა მისცეს): იცოდეთ, შემოვდივარ!

ოთახში პროფესორი მაკვონაგელი შემოდის, ხელში ონავართა რუკა
უჭირავს. ბიჭები უჩინმაჩინის მოსასხამის ქვეშ უჩინარდებიან.
გადაღლილი პროფესორი ოთახს ათვალიერებს.

ნეტავ სად გაქრნენ... ჯერ ძალით მომაჩეჩეს ეს რუკა, და ახლა
მაპამპულავებს კიდეც.

ფიქრობს. რუკას აცქერდება. განსაზღვრავს, სად უნდა იყვნენ
ბიჭები. იქაურობას ყურადღებით ათვალიერებს. ნივთები ადგილს
იცვლიან, როცა მათ უხილავად ქცეული ბიჭები ჩაუვლიან. მაკვონა-
გელი ხედავს, საითაც მიემართებიან. ცდილობს, გზა გადაუღობოს,
მაგრამ ბიჭები გვერდს უქცევენ.

რანაირად... თუ მამაშენის მოსასხამი არ გაქვს...

ისევ რუკას დასცეურის და ბიჭებს გახედავს. თავისთვის ელიმება.

რა ვუყოთ, რაეი ვერ გხედავთ, ესე იგი ვერ გხედავთ.

გადის. ბიჭები მოსასხამს გადაიძრობენ. ნამით მდუმარედ სხედან.

ალგუსი: ჰო, ჯეიმსს მოვპარე. ვერ ნარმოიდგენ, რა ადვილია მისი გაძარცვა. ჩემოდნის საკეტის კოდად ის თარიღი აქვს დაყენებული, როცა პირველი ცოცხი აჩუქეს. მალე აღმოვაჩინე, რომ მოსასხამით უფრო ადვილი იყო მოძალადეებისგან დამალვა...

სკორპიუსი თავს უქნევს.

ვიზიარებ დედაშენის ამბავს. ვიცი, რომ მასზე ნესიერად არც გვილაპარაკია, მაგრამ იმედია, იცი, რომ... ვწუხვარ... საშინელებაა, რაც მას დაემართა, რაც შენ დაგემართა....

სკორპიუსი: მადლობა.

ალგუსი: მამაჩემმა მითხრა, რომ შენ იყავი შავი ლრუბელი, თავს რომ დამტრიალებდა. მამაჩემმა გადაწყვიტა... რომ ჯობდა, შენგან თავი შორს დამეჭირა, თორემ, დამემუქრა...

სკორპიუსი: მამაშენს ჰერნია, რომ ჭორები სიმართლეს შეესაბამება... რომ მე ვოლდემორის შვილი ვარ?

ალგუსი (თავს უქნევს): ამას ახლა მისი დეპარტამენტი იძიებს.

სკორპიუსი: ძალიან კარგი. გამოიძიონ. ხანდახან... ხანდახან მეც კი გამითიქრებია, იქნებ სიმართლეა-მეთქი.

ალგუსი: არა. სიმართლე ვერ იქნება და გეტყვი, რატომაც: იმიტომ რომ შეუძლებელია, ვოლდემორის შვილი შენსავით კეთილი იყოს. გული სიკეთით გაქვს სავსე. დარწმუნებული ვარ, ვოლდემორს შენისთანა შვილი ვერ ეყოლებოდა.

პაუზა. სკორპიუსს ეს სიტყვები გულს უჩუყებს.

სკორპიუსი: ამის გაგონება ძალიან... სასიამოვნოა.

ალგუსი: ეს დიდი ხნის წინ უნდა მეთქვა. სიმართლე რომ გითხრა, შენ ალბათ ყველაზე კარგი ადამიანი ხარ, ვისაც ცხოვრებაში შევხვედრივარ. შენ არ... ვერანაირად შემიშლიდი ხელს... პირიქით, მაძლიერებ და როდესაც მამაჩემმა შენთან მეგობრობა ამიკრძალა... შენ გარეშე...

სპორადუსი: არც მე მილხინდა მარტოს.

ალბაზი: და კიდევ... ვიცი, რომ ყოველთვის ჰარი პოტერის შვილი ვიქები... და ამას როგორმე მოვინელებ... ისიც ვიცი, რომ შენთან შედარებით სანუნუნო არაფერი მაქვს, მართლა. და რომ მე და მას უფრო გაგვიმართლა და...

სპორადუსი (აწყვეტინებს): ალბუს, ამდენი მობოდიშება არაა საჭირო, მაგრამ, თუ შეატყვე, ისევ შენს თავზე გადაგაქვს საუბარი, ამიტომ ჯობს გაჩერდე, სანამ დროა...

ალბუსი ულიმის და ხელს უწვდის.

ალბაზი: მაშ, ისევ მეგობრები ვართ?

სპორადუსი: აბა, რა.

სკორპიუსიც უწვდის ხელს, ალბუსი თავისკენ ექაჩება და გულში იკრავს.

უკვე მეორედ მეხვევი.

ერთმანეთს ღიმილით შორდებიან.

ალბაზი: იცი, კარგია, რომ ეს უთანხმოება მოგვივიდა, რადგან ამან შესანიშნავი აზრი შთამაგონა.

სპორადუსი: რა აზრი?

ალბაზი: მეორე დავალებას და დამცირებას ეხება.

სპორადუსი: ისევ წარსულში მოგზაურობას უბრუნდები? მეგონა, ეს თემა უკვე დავხურეთ.

ალბაზი: მართალი იყავი, რომ თქვი უმაქნისები ვართო. გადასარევად გამოგვედის მარცხი და ეს უნარი, ეს ნიჭი, საჩვენოდ უნდა გამოვიყენოთ. მარცხიანს, როგორც წესი, სხვები ჩაგონებენ, რომ ხელმოცარულია. და ამის ჩაგონების ერთადერთი გზა არსებობს... ჩვენ ეს ყველაზე უკეთ მოგვეხსენება... დამცირება. უნდა დავამციროთ სედრიკი. ამიტომ მეორე დავალების დროს სწორედ ამას ვიზამთ.

სკორპიუსი ერთხანს ფიქრობს და შემდეგ ეღიმება.

სპორადუსი: ეს მართლა კარგი სტრატეგია.

ალბაზი: ვიცი.

სპორაიუსი: ბრნყინვალე სტრატეგია. სედრიკის დამცირება სედ-
რიკისავე გადასარჩენად. ჭკვიანურია. და როუზი?

ალგასი: ამას სიურპრიზად შემოვინახავ. იცი, ამას უშენოდაც შევ-
ძლებდი, მაგრამ მინდა, რომ იქ იყო. მინდა, ეს ორივემ ერთად
გავაკეთოთ. ყველაფერი გამოვასწოროთ. აბა... მოდიხარ?

სპორაიუსი: მაგრამ, მოიცა... მეორე დავალებისას ხომ ტბაში უნდა
ჩაეყვინთათ. შენ კი სკოლის შენობიდან გასვლის უფლება არ
გაქვს.

ალბუსი ეშმაკურად იღიმის.

ალგასი: ჰო. რაც შეეხება ამას... მთავარია, პირველ სართულზე
გოგონების ტუალეტი ვიპოვოთ.

2.

მოქადაგა 2 სცენა გარვილგათა

ერგვილისი, ქიბე

კომეტი ფუტკრების ჩამოტკლი რობი ჩადის. ერგიონის ხედავს და გამოიწერავთ ნამშე ეყვანება.

რონი: პროფესიონალ გრიგორი.

ერგიონი მისუნი იხტენება და გული უჩინადება (თუმცა თავის თავ-საც არ უტადება, რომ ასეა).

ერგიონი: რონ, აქ რას აკეთებ?

რონი: პარჯუს მხატ-ნამდების გაუკეთილზე მარცხი მოჟვიდა. თავს ინინებდა, რა თქმა უნდა, არასწორი ინგრედიენტები შეაზა-ვა და ახლა უნარიებოდა და ეკება ულვაშით დაიარება, რაც, ცხადოს, არ ამჟერებს. არ მინდოდა მოსელა, მაგრამ პადმა ამბობს, როდესაც ბიჭებს სახეზე თმა ამოსდით, ასეთ დროს ჰერიზით მამა სჭირდებათ. შენს თმას რაშე უქენი?

ერგიონი: რა ეცი, უბრალოდ დაეიცარცხნე.

რონი: აა... გობდება დავარცხნა.

ერგიონი ცოტა უცნაურად შეხედავს რონს.

ერგიონი: რონ, ნუ მიყურებ ასე.

რონი (გამბედაობას იურებს): იცი, პარის შეილმა ალბუსმა იმ დღეს მითხრა, რომ ევონა, მე და შენ... ცოლ-ქმარი ეიყავით. ჟა-ჟა. ჟა, ჟა, ჟა. სასაცილოა, ეცი.

ერგიონი: ძალიან სასაცილო.

რონი: ევონა, რომ გოგონა გვყავდა. რა უცნაური იქნებოდა, არა?

ერთმანეთს თვალებში შესცეკრიან. ჰერმიონი პირველი არიდებს მზერას.

ჰარმიონი: ძალიან უცნაური.

რონი: მეც ამას არ ვამბობ? ჩვენ ხომ მეგობრები ვართ... სულ ესაა.

ჰარმიონი: რა თქმა უნდა. მხოლოდ მეგობრები...

რონი: მხოლოდ... მეგობრები. საოცარი სიტყვაა „მეგობრები“. ჩეე-
ულებრივი სიტყვაა, არადა. მეგობრები. მეგობარი. საოცარი
მეგობარი. შენ ხარ ჩემი საოცარი მეგობარი, ჩემი ჰერმიონი...

არა, ანუ ჩემი ჰერმიონი კი არა, ხომ გესმის... ჩემი კი არა...
ჰარმიონი: მესმის.

პაუზა. ორივენი გაუნძრევლად დგანან. ორივეს თვის იმდენად ძვირ-
ფასია ეს წამი, რომ დუმილის დარღვევას ვერ ბედავენ. ბოლოს
რონი ჩაახველებს.

რონი: უნდა წავიდე. პანჯუს ამბავი მოვაგვარო. ულვაშის მოზრდის
ხელოვნებას ვაზიარო.

ჰერმიონს ჩაუვლის, მობრუნდება და შეხედავს. ჰერმიონიც უკან
იყურება და რონი საჩქაროდ აგრძელებს გზას.

ასე თმა მართლა ძალიან გიხდება!

მოქადაგა 2 სცენა მათვრამატე

პოგვრისი, დილექტორის კაბინეტი

პროფესორი მაკელიაგელი მარტო დგას სცენაზე. რუკას დასცერის და შუბლს იჭმუხნის. რუკას ჯადოსნური ჯოხით ეხება და თავისი გადაწყვეტილებით კმაყოფილს ეღიმება.

აროზასორი გააგონაგები: ოინი გამომივიდა.

ისმის გრუხუნი. თითქოს მთელი სცენა ზანზარებს.

ბუხრიდან ჯერ ჯინი გამოხტება და შემდეგ ჰარი.

ჰინი: პროფესორო, გამარჯობა. ალბათ, თქვენს კაბინეტში ამაზე ლირსეულად გამოჩენა არ მეღირსება.

აროზასორი გააგონაგები: ჰარი, ბევრი ვიფიქრე და გადავწყვიტე, რომ შენს გეგმაში მონაწილეობას არ მივიღებ. რითაც გინდა დამემუქრე, მე...

ჰარი: მინერვა, მე სამშვიდობოდ მოვედი და არა სამტროდ. ასე არ უნდა დაგლაპარაკებოდით.

აროზასორი გააგონაგები: მე მიმაჩნია, რომ ორი ადამიანის მეგობრობაში არ უნდა ჩავერიო და....

ჰარი: თქვენც და ალბუსსაც ბოდიში უნდა მოგიხადოთ. ხომ მომცემთ ამის საშუალებას?

მათ ზურგს უკან დრაკო ებერტყება და ჭვარტლის კორიანტელს აყენებს.

აროზასორი გააგონაგები: დრაკო?

დრაპ: ის თავის შვილს ეძებს, მე – ჩემსას.

პარი: როგორც უკვე გითხარით, სამშვიდობოდ მოვედით და არა სამტროდ.

პროფესორი მაკონაგელი პარის აკვირდება, მის სახეზე გულწრფე-
ლობას კითხულობს, რუკას ჯიბიდან ისევ იღებს და შლის.

აროზესორი მაგარიაგელი: მშვიდობაში მონაწილეობაზე არას-
დროს ვიტყვი უარს.

რუკას ჯადოსნური ჯოხით მსუბუქად ეხება.

(ოხვრით) ვფიცავ, რომ მოვანყობ ოინებს, მხოლოდ ოინებს და
არაფერს ოინების გარდა!

რუკა თითქოს ცოცხლდება და მასზე გამოსახულებები ჩნდება.

აგერ, ერთად ყოფილან.

დრაპ: პირველ სართულზე, გოგონების ტუალეტში! იქ რა დაჟა-
რგვიათ?

მოქმედება 2 სცენა მიცხრამატე

პოგვრუთსი, გოგონების ტუალეტი

ტუალეტში სკორპიუსი და ალბუსი შედიან. შუაგულში დიდი, ვიქ-
ტორიანული ეპოქის დროინდელი ხელსაბანი ჩანს.

სკორაიუსი: ერთი კარგად ამიხსენი... ანუ გასადიდებელ შელოცვას
აპირებ...

ალგუსი: კი. ის საპონი მომანოდე, რა...

სკორპიუსი ხელსაბანიდან საპონს იღებს.

ენგორჯიო!

ჯადოსნური ჯოხიდან გამოტყორცნილი ელვა საპონს ხვდება. საპო-
ნი იბერება და თავდაპირველ ზომაზე ოთხჯერ უფრო დიდი ხდება.

სკორაიუსი: ვააა. ჩათვალე, რომ შენდამი ჩემი პატივისცემაც ამდე-
ნად გაიზარდა.

ალგუსი: მეორე დავალება ტბაზე გაიმართა. მონაწილეებს უნდა
დაებრუნებინათ ის, რაც მოპეპარეს და ეს საბოლოოდ აღმო-
ჩნდა...

სკორაიუსი: მათთვის ყველაზე საყვარელი ვინმე ან რამე.

ალგუსი: სედრიქმა თავბუშტუკის შელოცვას მიმართა, რომ ტბაში
ჩაეყვინთა. ისლა დაგვრჩენია, უკან გავყვეთ და გადიდების
შელოცვით ზომა შევუცვალოთ. უკვე ვიცით, რომ მდევრის
მოქმედება დროში შეზღუდულია, ამიტომ სწრაფად უნდა
ვიმოქმედოთ. მივუახლოვდეთ, თავი გავუდიდოთ და დავ-

რწმუნდეთ, რომ ტბიდან ამოტივტივდა და დავალებას, ასევე
მთლიან კონკურსს გამოეთიშა...

სპორადუსი: მაგრამ ჯერ არ გითქვამს, როგორ ვაპირებთ ტბამდე
მიღწევას...

ამ დროს ხელსაბანის ნიუარიდან წყალი იხუვლებს და ჭავლს გალუმ-
პული მტირალა მირტლი ამოჟყვება.

მთირალა მირტლი: ვააა. რა კარგია!.. ადრე რატომ არ მომწონდა
ამის კეთება... მაგრამ ჩემი ასაკისა რომ მოიყრები, მერე ყვე-
ლაფრით ტკბობას სწავლობ...

სპორადუსი: რა თქმა უნდა... ნამდვილი გენიოსი ხარ... მტირალა
მირტლ...

მტირალა მირტლი სკორპიუსს მიაფრინდება.

მთირალა მირტლი: რა მინდე? მე ვარ მტირალა? მე? მე?

სპორადუსი: არა, არასწორად გამიგე...

მთირალა მირტლი: აბა, მაშინ მითხარი, რა მქვია!

სპორადუსი: მირტლი.

მთირალა მირტლი: დიახაც! მირტლი. მირტლი ელიზაბეტ უორე-
ნი... რა ლამაზი სახელია... ჩემი სახელი... სატირალი რა მაქვს.

სპორადუსი: ხოო...

მთირალა მირტლი (ხითხითით): რამდენი ხანია, ჩემს ტუალეტში
ბიჭები არ შემოსულან. გოგონების ტუალეტში ბიჭებს არა-
ფერი ესაქმებათ... მაგრამ პოტერებს უარს ვერაფერზე ვეუბ-
ნები. ვერც მალფოის მიმართ ვიყავი გულგრილი. აბა, რით
შემიძლია დაგეხმაროთ?

ალბუსი: შენ ხომ იქ იყავი, მირტლ... ტბაში. შენზე წიგნში ამოვიკი-
თხე. ამ მიღებით გარეთ გაღწევა შეიძლება, ხომ?

მთირალა მირტლი: მე ყველგან ვარ ნამყოფი. გააჩნია, შენ სად
გინდა მოხვდე...

ალბუსი: მეორე დავალებაზე, ტბაში. სამი ჯადოქრის ტურნირზე
ოცდახუთი წლის წინ. სადაც ჰარი და სედრიკი არიან.

მთირალა მირტლი: რა საწყენია, რომ ლამაზი ბიჭი მოკვდა. არა,
განა მამაშენი არ იყო ლამაზი, მაგრამ სედრიკ დიგორი... ვერ

ნარმოიდგენ, რამდენ გოგოს გაუკეთებია მისთვის სიყვარულის ჯადო ამ ტუალეტში და რამდენ გოგოს უტირია, როცა დაიღუპა.

ალბუსი: დაგვეხმარე, მირტლ. მოგვახვედრე იმ ტბაში.

მთირალა მირტლი: თქვენ გონიათ, დროში მოგზაურობა შემიძლია?

ალბუსი: საიდუმლოს შენახვა თუ შეგიძლია?

მთირალა მირტლი: ვგიუდები საიდუმლოებებზე. ძეხორციელს არ ვეტყვი. თუ გავამხელ, დაე მოვკვდე... ან მოჩვენებებისთვის სიკვდილის ტოლფასი რამე დამემართოს...

ალბუსი: დროში მოგზაურობა ჩვენ შეგვიძლია. შენ მთავარია მილებით აქედან გაღწევაში დაგვეხმარო. სედრიკ დიგორი უნდა გადავარჩინოთ.

მთირალა მირტლი (ყურებამდე ილიმის): ჰმმ, ეს უკვე მომწონს.

ალბუსი: და დასაკარგი დრო აღარ გვაქვს.

მთირალა მირტლი: აი, ეს ნიუარა პირდაპირ ტბაში იცლება. ისეთი ძველია, რომ უკვე ყველა შინაგანანესს არღვევს, მაგრამ ეს სკოლა ხომ ყოველთვის სავსე იყო უსარგებლო ხარახურით. ჩაყვინთეთ და ეს მილები პირდაპირ ტბაში გაგიყვანთ.

ალბუსი ხელსაბანში ძვრება და მანტია უსველდება. სკორპიუსიც ასე იქცევა.

ალბუსი მწეანე მცენარეებით სავსე პარკს უნდის.

ალბუსი: გავიყოთ.

სკორპიუსი: ლაყუჩა-ბალახი? ლაყუჩა-ბალახი უნდა მივიღოთ, რომ წყალქვეშ ვისუნთქოთ?

ალბუსი: ჰმ, მამაჩემივით. აბა, მზად ხარ?

სკორპიუსი: გახსოვდეს, რომ ამჯერად დროში უნდა ჩავეტიოთ...

ალბუსი: ხუთი წუთი... სულ ხუთი წუთი გვაქვს, სანამ ისევ ანმყოში დაგვაბრუნებს.

სკორპიუსი: ხომ ყველაფერი კარგად იქნება?

ალბუსი (ულიმის): ყველაფერი კარგად იქნება. მზად ხარ?

ალბუსი ლაყუჩა-ბალახს პირში იტენის და ქვემოთ უჩინარდება.

სკორპიუსი: არა, ალბუს... ალბუს...

მაღლა აიხედავს. ის და მირტლი მარტონი არიან.

მთირალა მირტლი: როგორ მომწონს მამაცი ბიჭები.

საორაიუსი (ცოტა დამფრთხალი, მაგრამ ალბუსის მაგალითით გულმო-
ცემული): მეც მზად ვარ. რაც იქნება, იქნება...

ლაყუჩა-ბალახს პირში იტენის და ქვემოთ უჩინარდება.

მტირალა მირტლი მარტო რჩება სცენაზე.

გაიელვებს დამაბრმავებელი სინათლე. მას გამაყრუებელი გრგვინვა
მოჰყვება. და დრო ჩერდება. შემდეგ ტრიალებს, ნამით თითქოს
ფიქრობსო, შეყოვნდება და უკუსვლას ინყებს...

ბიჭები არსად ჩანან.

სცენაზე თავქუდმოგლეჯილი შემორბის შეშფოთებული ჰარი. მას
ფეხდათებ მოჰყვებიან დრაკო, ჯინი და პროფესორი მაკონაგელი.

ჰარი: ალბუს... ალბუს...

ჯინი: გაგვასწრო.

იატაკზე ბიჭების მანტიებს პოულობენ.

პროფესორი ჰაკბონაგალი (რუკას ჩახედავს): გაქრა. არა, არა,
ჰოგვორტსის მინისქვეშეთში გადაადგილდება. ახლა ისევ
გაქრა...

დრაკო: ამას როგორ ახერხებს?

მთირალა მირტლი: ერთი ძალიან ლამაზი, პრიალა ნივბის გამო-
ყენებით.

ჰარი: მირტლ!

მთირალა მირტლი: უი, დამინახეთ? არადა, როგორ ვცდილობდი
დამალვას. გამარჯობა, ჰარი. გამარჯობა, დრაკო. ისევ რაღა-
ცა გააფუჭეთ?

ჰარი: რა ნივთი გამოიყენეს?

მთირალა მირტლი: მე მგონი, საიდუმლოა, მაგრამ შენ ხომ ვერა-
ფერს დაგიმალავ, ჰარი. როგორ გამშვენებს ასაკი, რა სიმპა-
თიური გამხდარხარ. გამალლებულხარ კიდეც.

ჰარი: ჩემი შვილი საფრთხეშია. შენი დახმარება მჭირდება. რა ჩა-
ფიქრეს, მირტლ?

მთირალა მირტლი: ერთი ლამაზი ბიჭის... ვინმე სედრიკ დიგორის
გადარჩენას ცდილობს.

ჰარის თავზარი ეცემა - მაშინვე ხვდება ყველაფერს.

აროზასორი მაკმონაგელი: კი მაგრამ, სედრიკ დიგორი ხომ წლების
წინ დაიღუპა...

მთირალა მირტლი: დარწმუნებული იყო, რომ ეს ფაქტორი ხელს არ
შეუშლიდა. ძალიან თავდაჯერებულია, ჰარი. ამით შენ გვავს.

ჰარი: ამოს დიგორისთან ჩემი საუბარი გაიგონა... ნუთუ სამინის-
ტროს დროის მდევარი... არა, ეს შეუძლებელია!

აროზასორი მაკმონაგელი: სამინისტროს დროის მდევარი აქვს?
მეგონა, ყველა გაანადგურეს.

მთირალა მირტლი: თურმე ყველა როგორ ოინბაზობს.

დრაპო: იქნებ ვინმემ ამიხსნათ, რა ხდება?

ჰარი: ალბუსი და სკორპიუსი არ ქრებიან და ჩნდებიან... ისინი მოგ-
ზაურობენ... დროში მოგზაურობენ.

მოქმედება 2 სცენა მარცე

პოგვორტსი, გოგონების ფუალეტი

ლუდო გეგმანი: ქალბატონებო და ბატონებო, ბიჭებო და გოგონებო, წარმოგიდგენთ დიდებულ და სანახაობრივ... ერთადერთ და განუმეორებელ... სამი ჯადოქრის ფურნირს! აბა, პოგვორტსელებო, თქვენი ხმა გამაგონეთ!

პასუხად ხმამაღალი ყიუინა ისმის.

ალბუსი და სკორპიუსი ტბაში მიცურავენ. წყლის სილრმეში მარდად ეშვებიან.

აბა, დურმსტრანგელებო, თქვენი ჯერია!

ხმამაღალი ყიუინა.

ახლა კი გოგატონელებს მოვუსმინოთ!

უნინდელზე უფრო ომახიანი შეძახილები.

ფრანგები ცოტა გამოფხიზებულხართ!

წავიდაა! ვიქტორი ზვიგენია... ფლერი, რასაკვირველია, არაჩვეულებრივად გამოიყურება... ილბალა ჰარი ლაყუჩა-ბალახს იყენებს. ყოჩალ, ჰარი, კარგად მოგიფიქრებია! და სედრიკი... სედრიკი, ოპოპო, რა სანახაობაა, ქალბატონებო და ბატონებო, სედრიკი თავბუშტუკის შელოცვით აპირებს ტბაში შეცურვას.

ტბის სილრმეში მათკენ სედრიკ დიგორი მოემართება, თავზე ჰაერის ბუშტი ჩაფხუტივით ახურავს. ამდროს ალბუსი და სკორპიუსი ერთდროულად შემართავენ ჯადოსნურ ჯოხებს და გადიდების შელოცვას ესვრიან.

სედრიკი მათკენ დაბნეული ბრუნდება, შელოცვა ხვდება და გარ-
შემო წყალს ოქროსფრად ლებავს.

და სედრიკი ზრდას იწყებს... იზრდება და იზრდება. პანიკაში ჩავარ-
დნილი, თვალებს აცეცებს. ბიჭები უყურებენ, როგორ მიტივტივებს
უმწეოდ ტბის ზედაპირისკენ.

ო, არა! ეს რა ხდება... სედრიკ დიგორი წყლის ზედაპირზეა
და, როგორც ჩანს, შეჯიბრსაც ეთიშება. ოპ, ქალბატონებო
და ბატონებო, გამარჯვებული ჯერ არ გვყავს, სამაგიეროდ,
გამოიკვეთა დამარცხებული! სედრიკ დიგორი ბუშტად ქცე-
ულა და ამ ბუშტს ფრენა სწადია. ფრენა, ქალბატონებო და
ბატონებო, ფრენა! ასე გაგვიფრინდა ბიჭი დავალებიდან და
ტურნირიდან... აპ, ეს რაღა ხდება... თვალებს ვერ ვუჯერებ!
სედრიკის გარშემო, ცაზე, ფეიერვერკი ფეთქდება და ისახება
სიტყვები: „რონს უყვარს ჰერმიონი“, ოპოპო!!! მაყურებლები
სულ გადაირივნენ... აპ, ქალბატონებო და ბატონებო, სედრი-
კის სახეს შეხედეთ. ოპ, რა სანახაობაა, ო, რა ტრაგედიაა. ამ
დამცირებას სიტყვები ვერ აღნერს...

წყალქვეშ ალბუსი კმაყოფილი იღიმის და სკორპიუსს ხელზე ხელს
ურტყამს.

შემდეგ ანიშნებს, ავცუროთო. სკორპიუსი თავს უქნევს და ტბის
ზედაპირისკენ მიინევენ. სედრიკი ამასობაში ჰაერში მილივლივებს
და ხალხი სიცილს აყრის. უეცრად, ყველაფერი იცვლება.

გარშემო სიბნელეა. კუნაპეტი სიბნელე.

სინათლის გაელვება... გრუხუნი... დროის მდევრის ნიკნიკი წყდება
და ანმყოში ვძრუნდებით.

წყლიდან თავს სკორპიუსი ჰყოფს მოზეიმე გამომეტყველებით.

სპორადისი: უჟუუუუუუუუუუ!

გაოცებული იყურება აქეთ-იქით. ალბუსი არსად ჩანს. სკორპიუსი
ხელს ამოჰყოფს და ჰაერში მუშტს იქნევს.

გამოგვივიდა!

ნამით ისევ იცდის.

ალბუს?

ალბუსი ისევ არ ჩანს. სკორპიუსი წყალში აფათურებს ხელებს,
ნამით დაფიქრდება და ისევ სიღრმეში ჩაყვინთავს.

შემდეგ ისევ ამოყვინთავს. ახლა უკვე შეძფოთებულია. თვალებს
აცეცებს.

ალბუს... ალბუს! ალბუს!!!

მაყურებლების რიგებს პარსულ ენაზე ჩურჩულით ნარმოთქმული
სიტყვები გადაურბენს.

მოდისსს. მოდისსს. მოდისსს...

დოლორას ამპრიჯი: სკორპიუს მალფოი, ამოდით ტბიდან. ახლავე
ამოდით ტბიდან!!!

ნყლიდან ექაჩება.

სკორაიუსი: ქალბატონო, დახმარება მჭირდება. ძალიან გთხოვთ.

დოლორას ამპრიჯი: ქალბატონო? მე პროფესორი ამბრიჯი ვარ,
თქვენი სკოლის დირექტორი, და არა „ქალბატონი“.

სკორაიუსი: თქვენ ხართ დირექტორი? კი მაგრამ, მე...

დოლორას ამპრიჯი: დიახ, დირექტორი მე ვარ. შეიძლება თქვენი⁷
ოჯახი გავლენიანია, მაგრამ ეს არ გაძლევთ უფლებას, თქვენს
ნებაზე აქეთ-იქით იყიდოთ.

სკორაიუსი: ტბაში ბიჭია. ვინმეს დაუძახეთ. ჩემი მეგობარი
დავკარგე, ქალბატონო... პროფესორო... დირექტორო. პოგვო-
რტსის მოსწავლეა, ქალბატონო. ალბუს პოტერს ვეძებ.

დოლორას ამპრიჯი: პოტერი? ალბუს პოტერი? ასეთი მოსწავლე
არ გვყავს. პოგვორტსში უკვე წლებია პოტერის გვარისა არა-
ვინ ყოფილა. ბოლოს ვინც იყო, იმანაც ცუდად დაამთავრა.
წყეულიმც იყოს! დაე, მარადიულ წყვდიადში იტანჯოს მისმა
სულმა! სისხლი გამიშრო...

სკორაიუსი: ჰარი პოტერი მკვდარია?

ამ დროს მაყურებელთა რიგებში ჰაერის ნაკადი ნამოიქროლებს და იქ მყოფთა გარშემო შავი მოსასხამები ისვეტება, რომლებიც თანდათანობით მუქი სილუეტების ფორმას იღებენ და დემენტო-რებად იქცევიან.

დარბაზს დემენტორები გადაუფრენენ. შავი მომაკვდინებელი ფიგურები, ბნელი, მომაკვდინებელი ძალები, ყველას შიშის ზარს სცემენ და დარბაზიდან თითქოს სიცოცხლეს ისრუტავენ.

ქარი ძლიერდება. ნამდვილი ჯოჯოხეთი ტრიალებს. შემდეგ სადღაც მიღმიდან ჩურჩული აღწევს.

ხმა, რომელიც ამ სიტყვებს ნარმოთქვამს, მხოლოდ მას შეიძლება ეკუთვნოდეს – ეს ვოლდემორის ხმაა...

ჰააარი პოტტტერ.

ჰარის სიზმარი ახდა.

დოლორას აგრიფი: ბევრი წყალი ხომ არ ყლაპეთ? თუ ყველასგან შეუმჩნევლად სისხლი გაგიმუქდათ? ჰარი პოტტერი ოცი ნლის ნინ, სკოლაში გადატრიალების მოწყობის მცდელობისას დაიღუპა. ის დამბლდორის ერთ-ერთი იმ ტერორისტთაგანი იყო, რომლებიც პოგვორტსის ბრძოლაში მამაცურად დავამხეთ. ახლა კი წამობრძანდით. არ ვიცი, რა თამაშს თამაშობთ, მაგრამ დემენტორებს აღიზიანებთ და ვოლდემორის დღეს გვიშამებთ.

ჰარსულ ენაზე სისინი სულ უფრო ხმამაღლა ისმის, ბოლოს ყურისნა-მლები ხდება და სცენაზე გველის გამოსახულებიანი დროშები ჩამოიშლება.

საორაიუსი: ვოლდემორის დღე?

სცენა ბნელდება.

პირველი ნაწილის დასასრული

მეორე

ნაწილი

၂

မေတ္တန နာရီဝါယာ

ပြည်ထောင်စု ၃

მოქადაგა 3 სცენა პირველი

ჰობიტისი, დირექტორის კაბინეტი

დოლორეს ამბრიჯის კაბინეტში შავ მანტიაში გამოწყობილი სურ-პიუსი შემოღის ჩაფიქრებული სახით. მშვილდივით მომართული და დაძაბულია.

დოლორეს ამბრიჯი: სურპიუს, გმადლობთ, რომ მოხვედით.

სკორაიასი: მოგესალმებით, დირექტორო.

დოლორეს ამბრიჯი: როგორც იცით, უკვე დიდი ხანია, ვფიქრობ, რომ პედ ბოის პოტენციალი გაქვთ. ნმინდა სისხლის, დაბა-დებით ლიდერი, ათლეტური...

სკორაიასი: ათლეტური?

დოლორეს ამბრიჯი: არაა საჭირო თავმდაბლობა. მე ხომ მინახინართ ქვიდიჩის მოედანზე. არ არსებობს სნიჩი, თქვენ რომ არ დაგეჭიროთ. როგორც ლირსეულ მოსწავლეს, ძალიან გაფასებენ. გაფასებთ ყველა მასწავლებელი, განსაკუთრებით კი მე. ავგურისთვის მომზადებულ მოხსენებებში სულ ქება-დიდებას გასხამთ. ჩვენმა ერთობლივმა ძალისხმევამ სულა უღირსი მოსწავლეებისგან გაფილტრა, აქაურობა ბევრად უსაფრთხო, ნმინდა ადგილად აქცია...

სკორაიასი: მართლა?

შორიდან ვიღაცის კივილი აღნევს. სურპიუსი ყურებს ცქვეტს, მაგრამ მაშინვე იყავებს თავს. რადაც უნდა დაუჯდეს, თავი უნდა აკონტროლოს.

დოლორეს ამბრიჯი: მაგრამ მას შემდეგ, რაც ამ სამი დღის ნინ,

ვოლდემორის დღეს, ტბაში გიპოვეთ, სულ უფრო და უფრო უცნაურად იქცევით. განსაკუთრებით მაეჭვებს თქვენი აუხ-სნელი დაინტერესება ჰარი პოტერით...

სპორადუსი: მე არ...

დოლორას ამბრიჯი: რატომლაც ყველას ჰოგვორტსის ბრძოლა-ზე ეკითხებით, გაინტერესებთ როგორ და რატომ დაიღუპა პოტერი. და კიდევ, პირზე სულ სედრიკ დიგორის სახელი გაკერიათ... სკორპიუს, შეგამოწმეთ და ვერანაირი წყევლა და გათვალვა ვერ აღმოგიჩინეთ, ამიტომ პირდაპირ გეეითხე-ბით: შემიძლია, თუ არა რამე გავაკეთო, რომ... ისეთი გახდეთ, როგორიც იყავით?..

სპორადუსი: არა, არა. ჩათვალეთ, რომ ძველი სკორპიუსი დაბრუ-ნდა. დროებით გონიერა დამებინდა, ეს არის და ეს.

დოლორას ამბრიჯი: ესე იგი, შეგვიძლია თანამშრომლობა გავა-გრძელოთ?

სპორადუსი: დიახ.

დირექტორი გულზე ხელებს იჯვარედინებს.

დოლორას ამბრიჯი: ვოლდემორისა და დიდებისთვის!

სპორადუსი (ცდილობს, მიბაძოს): მმმ... ისა.. დიახ.

—

მოქადაგა 3 სცენა მარჩ

პოგვორტისი, ეზო

კარლ ჯენაისი: გაუმარჯოს მეფე მორიელს!

სკორპიუსს ხელისგულზე ხელს მთელი ძალით არტყამს. სკორპიუსს სტკივა, მაგრამ წარბს არ იხრის.

იან ჭრადერიასი: ხვალინდელი საღამო არ ჩაიშლება, ხომ?

კარლ ჯენაისი: ხომ იცი, მუქი სისხლის დასაღვრელად ჩვენ ყოველთვის მზად ვართ.

აოლი ჩვავენი: სკორპიუს!

კიბეზე პოლი ჩეპმენი დგას. სკორპიუსს მისგან თავისი სახელის გაგონება აოცებს და პოლისკენ ტრიალდება.

სკორაიუსი: პოლი ჩეპმენ?

აოლი ჩვავენი: მოდი, პირდაპირ საქმეზე გადავალ: ვიცი, რომ ყველას ერთი სული აქვს, გაიგოს, ვის წაიყვან... ხომ იცი, ვიღაც აუცილებლად უნდა დაპატიჟო. მე კი უკვე სამმაადამიანმა მიმიწვია და უარი ვუთხარი, რომ შენთვის შანსი მომეცა.

სკორაიუსი: აჲა...

აოლი ჩვავენი: ჰოდა, შანსს გაძლევ. თუ გაინტერესებს. არადა, ჭორებს თუ დავუჯერებთ, გაინტერესებს. და ბარემ აქვე და ახლავე გეტყვი, რომ მეც დაინტერესებული ვარ. ოლონდ ეს ჭორი არაა. ფაქტია. ფ-ა-ქ-ტ-ი.

სკორაიუსი: აჲა, ძალიან კარგი, მაგრამ... რაზე მეღაპარაკები?

აოლი ჩვავენი: სისხლიან მეჯლისზე, რა თქმა უნდა. ვის ეპატიჟება მეფე მორიელი სისხლიან მეჯლისზე?

საორაიუსი: შენ გინდა, რომ მეჯლისზე ერთად წავიდეთ?
მათ ზურგს უკან კივილი ისმის.

ეს რა კივილია?
აოლი ჩვამენი: მუქსისხლიანები, ცხადია. დილეგში... შენი ინი-
ციატივა არ იყო? რა გემართება? აჲ, პოტერმა დალახვროს,
ფეხსაცმელზე ისევ სისხლი მომეცხო!..

იხრება და ფეხსაცმლიდან ფაქიზად იწმენდს სისხლს.

როგორც ავგური ამბობს, მომავალი თავადვე უნდა შევქმნათ,
პოლა ახლა, მე მომავალს ვქმნი... შენთან ერთად. ვოლდემო-
რისა და დიდებისთვის.

საორაიუსი: ჰო, ვოლდემორისთვის.

პოლი ჩაუვლის. სკორპიუსი სასონარკვეთილი გასცერის მას. ეს რა
სამყაროში მოხვდა და თვითონ რა როლი აკისრია მასში?

—

მოქადაგა 3 სცენა მისამა

მაგიდის სამინისტრო, ჯადოქრული ქალოვანი
სტრუქტურაგის თავმაჯდომარის კაბინეტი

დრაჟო ასეთი შთამბეჭდავი არავის არასდროს უნახავს. ძალაუფლებას ასხივებს. კაბინეტის ორივე მხარეს ავგურის დროშებია ჭერიდან ჩამოშლილი – პერალდიკური ნიშნები, რომლებითაც ფრინველის გამოსახულებაა მორთული, ფაშისტურს წააგავს.

დრაჟო: დააგვიანე.

საორაიუსი: ეს შენი კაბინეტია?

დრაჟო: დააგვიანე და ბოდიშსაც არ იხდი. განზრას ცდილობ პრობლემის გამწვავებას?

საორაიუსი: მოიცა, ჯადოქრული ძალოვანი სტრუქტურების თავმჯდომარე შენ ხარ?

დრაჟო: როგორ მიბედავ! ჯერ შემარცხვინე, ახლა მალოდინე და ბოდიშსაც არ იხდი!

საორაიუსი: ბოდიში.

დრაჟო: სერ.

საორაიუსი: ბოდიში, სერ.

დრაჟო: მე შენ ასეთი დაუდევარი არ გამიზრდიხარ, სკორპიუს. იმისთვის არ გამიზრდიხარ, რომ პოგვორტსში სახელი გამიტეხო.

საორაიუსი: სახელი გაგიტეხო, სერ?

დრაჟო: ჰარი პოტერზე! ჰარი პოტერზე სვამ კითხვებს! სხვა ვერაფერი მოიფიქრე, რომ თავი მომჭრა? როგორ ბედავ და მალფოს გვარს არცხვენ?

სპორადისი: ო, არა. შენი ნამოქმედარია? არა, არა. შეუძლებელია!..

დრაკო: სკორპიუს...

სპორადისი: „დილის მისანში“ დღეს გამოქვეყნებული ამბავი...

სამმა ჯადოქარმა ხიდები ააფეთქა მხოლოდ იმიტომ, რომ
ენახათ, ერთი აფეთქება რამდენ მაგლს დახოცავდა... ეს შენი
მითითებით მოხდა?

დრაკო: სკორპიუს, ფრთხილად!

სპორადისი: სიკვდილის ბანაკები მუქსისხლიანებისთვის, ავგუ-
რის მონინაალმდეგეთა წამება, ცოცხლად დაწვა. რამდენად
ურევია შენი ხელი ამ ყველაფერში? დედა სულ მეუბნებოდა,
რომ იმაზე უკეთესი ადამიანი ხარ, ვიდრე მგონია, მაგრამ
სინამდვილეში სწორედ ეს ხარ, არა? მკვლელი, ჯალათი...

დრაკო დგება, სკორპიუსს ხელს ავლებს და მაგიდაზე ანარცხებს.
ამას იმდენად მოულოდნელად და მარდად აკეთებს, რომ ბიჭს გაო-
ცებისგან ენა უვარდება.

დრაკო: მისი სახელი ტყუილად არ ახსენო, სკორპიუს. ჩემი ტკივი-
ლით მანიპულირებას ნუ შეეცდები. დედაშენი ამას არ იმსა-
ხურებს.

თავზარდაცემული და შეშინებული სკორპიუსი არაფერს ამბობს.
დრაკო მის სახეზე ყველაფერს კითხულობს და ხელს უშვებს, შვი-
ლისთვის ტკივილის მიყენება არ სიამოვნებს.

და არა, იმ იდიოტებს, მაგლებს რომ აფეთქებენ, ჩემთან
არაფერი აქვთ საერთო. თუმცა, ავგური მე მთხოვს მაგლე-
ბის პრემიერ-მინისტრის ოქროთი მოქრთამვას... დედაშენმა
მართლა გითხრა ეს ჩემზე?

სპორადისი: მითხრა, რომ ბაბუას არ მოსწონდა შენი არჩევანი,
ენინაალმდეგებოდა თქვენს დაქორნინებას... მიაჩნდა, რომ
დედა მაგლებისადმი მეტისმეტად დადებითად იყო განწყო-
ბილი... რომ ძალიან სუსტი იყო... მაგრამ შენ შენი გაიტანე და
ცოლად მოიყვანე. მითხრა, ეს ყველაზე ვაჟაპური საქციელი
იყო, რაც ოდესმე მინახავსო.

დრაკო: დედაშენის გვერდით თავი მართლა უძლეველი მეგონა.

სპორადუსი: მაგრამ მაშინ სხვა ადამიანი იყავი.

მამას თვალებში უყურებს. დრაკო შუბლს იქრავს.

ბევრი ცუდი რამ მაქვს ჩადენილი, შენ – კიდევ უფრო უარესები. მამა, რამ გვაქცია ასეთებად?

დრაკო: არაფერმა. ისეთები ვართ, როგორებიც ყოველთვის ვიყავით.

სპორადუსი: მალფოები. ოჯახი, რომლის იმედიც ყოველთვის შეგიძლია გქონდეს, როცა სამყაროს განადგურებას აპირებ.

დრაკო თითქოს რაღაცას იაზრებს და სკორპიუსს ყურადღებით აკვირდება.

დრაკო: სკოლის ინციდენტის... მიზეზი რა იყო?

სპორადუსი: არ მინდა ის ვიყო, ვინც ვარ.

დრაკო: და ეს აზრი რატომ გაგიჩნდა?

სკორპიუსი გამალებით ფიქრობს, როგორ გაანდოს თავისი ამბავი.

სპორადუსი: საკუთარ თავს უცხო თვალით შევხედე.

დრაკო: იცი, დედაშენში ყველაზე მეტად რა მიყვარდა? ყოველთვის შეეძლო უკუნ სიბნელეში ჩემთვის სინათლისკენ გზა ეჩვენებინა. მან სამყარო, ყოველ შემთხვევაში, ჩემი სამყარო, როგორც შენ ასე ხატოვნად ბრძანე, „განადგურებისგან“ იხსნა.

სპორადუსი: სიმართლეს მეუბნები?

დრაკო შვილს შეათვალიერებს.

დრაკო: დედაშენს უფრო მეტად ჰგავხარ, ვიდრე მეგონა:

პაუზა. სკორპიუსს შეფიქრიანებული მისჩერებია.

არ ვიცი, რა ჩაიფიქრე, მაგრამ ფრთხილად იყავი. ისე ნუ იზამ, რომ შენი თავიც დამაკარგვინო.

სპორადუსი: დიახ, სერ.

დრაკო ერთხელაც შეხედავს შვილს, ცდილობს, მისი განზრახვა ამოიცნოს.

დრაკო: ვოლდემორისა და დიდებისთვის.

სკორპიუსი კიდევ შეავლებს თვალს და კარისკენ მიაბიჯებს,
საორაიუსი: ვოლდემორისა და დიდებისთვის.

მოქადაგა 3 სცენა მართვა

პრეზიდენტი, ბიბლიოთეკა

ბიბლიოთეკაში სკორპიუსი შემოდის და გამნარებით ინყებს ნიგნებში ქექვას. ისტორიის ნიგნს პოულობს.

სამრაიუსი: როგორ გახდა სედრიკი სიკვდილის მხვრელი? რა გამოვტოვე? მაჩვენე სინათლისკენ გზა... გამანდე შენი საიდუმლოება. მაინც რა გამოვტოვე?

პრეზ პოუარ უმცოვისი: აქ რატომ ხარ?

სკორპიუსი კრეგისკენ ტრიალდება. ბიჭს დაკონკილი, გაქუცული ტანსაცმელი აცვია და მას სასონარევეთით შესცერის.

სამრაიუსი: რა იყო, აკრძალულია?

პრეზ პოუარ უმცოვისი: ჯერ არ დამისრულებია. შეძლებისდაგვარად სწრაფად ვმუშაობ. მაგრამ პროფესორმა სწეიპმა იმდენი მოგვცა, რომ... თან თემის ორნაირად დაწერა... არა, განა ვწუნუნებ... ბოდიში.

სამრაიუსი: კარგად ამიხსენი. რა არ დაგისრულებია?

პრეზ პოუარ უმცოვისი: შენი საშინაო დავალება შეამ-ნამლებში. მე მოხარული ვარ, მადლიერიც კი... ვიცი, რომ საშინაო დავალებებს და ნიგნებს ვერ იტან და ხომ იცი, არასდროს დამიღალატებიხარ.

სამრაიუსი: მე ვერ ვიტან საშინაო დავალებებს?

პრეზ პოუარ უმცოვისი: შენ ხომ მეფე მორიელი ხარ. რა თქმა უნდა, საშინაო დავალებებს ვერ იტან. „მაგის ისტორია“ რაში გჭირდება? შემიძლია ეგ დავალებაც მოგიმზადო.

პაუზა. სკორპიუსი წამით აკვირდება კრეგს და ეცლება. კრევი გადის.

ორიოდე წამში შუბლშეკრული სკორპიუსი ბრუნდება.

სკორპიუსი: რაო? სნეიპი ახსენა?

მოძალება 3 სცენა მახუთა

პოგვრიტისი, შხამ-ნამდების საკლასო ოთახი

შხამ-ნამდების გაკვეთილზე სკორპიუსი შემორბის, კარს იჯახუნებს. ხმაურზე სევერუს სნეიპი თავს მაღლა სწევს.

სნეიპი: კარზე დაკაკუნება არ უსწავლებიათ შენთვის, ბიჭო?

სკორპიუსი სნეიპს სახეში აჩერდება, მძიმედ სუნთქავს. ცოტა არ იყოს, დამფრთხალია, ამასთან ერთად – აღტყინებულიც.

საორაცია: სევერუს სნეიპ! ჩემთვის დიდი პატივია.

სნეიპი: პროფესორი სნეიპიც საკმარისია. შეიძლება ამ სკოლაში მეფესავით იქცეოდეთ, მაღლო, მაგრამ ჩვენ თქვენი ქვეშე-ვრდომები არ ვართ.

საორაცია: თქვენ ხართ პასუხი ჩემს ყველა კითხვაზე.

სნეიპი: მოხარული ვარ. ახლა კი, თუ რამის თქმა გინდათ, მითხა-რით, გეთაყვა, თუ არადა გასვლისას კარის გახურვა არ დაგა-ვინყდეთ.

საორაცია: თქვენი დახმარება მჭირდება.

სნეიპი: მიმსახურეთ.

საორაცია: უბრალოდ ჯერ არ ვიცი... როგორ დამეხმარებით. ისევ საიდუმლო აგენტი ხართ? ფარულად ისევ დამბლდორისთვის მუშაობთ?

სნეიპი: დამბლდორი? დამბლდორი მკვდარია. და მისთვის რომ ვმუშაობდი, ეს ყველამ იცის. მე ხომ მის სკოლაში ვასწავლი-დი.

საორაცია: არა, მისთვის სხვა რამესაც აკეთებდით. სიკვდილის

მხვრელებს უთვალთვალებდით. რჩევებს აძლევდით. ყველას ეგონა, რომ თქვენ მოკალით ის, მაგრამ სინამდვილეში მისი მხარდამჭერი იყავით. თქვენ სამყაროს გადამრჩენელი ხართ.

სივრცი: ძალიან სერიოზული ბრალდებებია, ყმაწვილო. არ გეგონოს, რომ მამაშენის გვარი სასჯელისგან გიხსნის.

სირრაიუსი: და რას იზამთ, თუ გეტყვით, რომ არსებობს სხვა რეალობა... სხვა სამყარო, რომელშიც ვოლდემორი ჰოგვორტსის ბრძოლაში დამარცხდა და ჰარი პოტერმა და დამბლდორის არმიამ გაიმარჯვა?

სივრცი: გიპასუხებთ, რომ ხმები იმის შესახებ, თითქოს ჰოგვორტ-სის ფაფორიტი მეფე მორიელი ჭკუაზე შეცდა, გაზვიადებული სულაც არ ყოფილა.

სირრაიუსი: იმ სამყაროში დროის მდევარი მოიპარეს. მე მოვიპარე ალბუსთან ერთად. სედრიკ დიგორის გადარჩენა გვინდოდა, იმიტომ რომ იმ რეალობაში მკვდარი იყო. გვსურდა, სამი ჯადოქრის ტურნირის მოგებაში მისთვის ხელი შეგვეშალა. მაგრამ ამ ნაბიჯით ის სულ სხვა ადამიანად ვაქციეთ.

სივრცი: სამი ჯადოქრის ტურნირში ჰარი პოტერმა გაიმარჯვა.

სირრაიუსი: მარტოს არ უნდა გაემარჯვა. სედრიკი და ჰარი ერთად იღებდნენ თასს. ჩვენ ის დავამცირეთ და ტურნირს გამოვთიშეთ. ამ დამცირების შედეგად სიკვდილის მხვრელი გახდა. ვერაფრით გავარკვიე, რა ჩაიდინა ჰოგვორტსის ბრძოლაში, ვინმე მოკლა, თუ რა ქნა... მაგრამ რაღაც აშკარად გააკეთა და ამან ყველაფერი შეცვალა.

სივრცი: სედრიკ დიგორიმ მხოლოდ ერთი და ისიც უმნიშვნელო ჯადოქარი – ნევილ ლონგბორტომი მოკლა.

სირრაიუსი: აჲა! ახლა ყველაფერი გასაგებია! პროფესორ ლონგბორტომს უნდა მოექლა ნაგინი, ვოლდემორის გველი. ნაგინი უნდა მომკვდარიყო, რომ ვოლდემორის მოკვლა შესაძლებელი გამხდარიყო. გასაგებია! თქვენ ამოხსენით ამოცანა! ჩვენ გავანადგურეთ სედრიკი, შედეგად, მოკვალით ნევილი და ვოლდემორმა ბრძოლაში გაიმარჯვა. ხედავთ? ახლა ხვდებით?

სივრცი: ვხედავ მალფოის, რომელსაც რატომლაც ჩემი გამასხა-

რავება გადაუწყვეტია. აქედან დამეკარგე, სანამ მამაშენი გამიფრთხილებია და შენთვის პრობლემები შემიქმნია.

სკორპიუსი ფიქრობს და შემდეგ საბოლოო, გადამწყვეტ სკლას აკეთებს.

საორაიუსი: თქვენ დედამისი გიყვარდათ. ყველაფერი არ მახსოვს, მაგრამ ვიცი, რომ ჰარის დედა ლილი გიყვარდათ. ვიცი, რომ ნლების განმავლობაში იყავით საიდუმლო აგენტი. ვიცი, რომ უთქვენოდ ომს ვერაფრით მოვიგებდით. საიდან მეცოდინებოდა ეს, სხვა სამყარო რომ არ მენახა?

ნათქვამი სნეიპზე შთაბეჭდილებას ახდენს. ჩუმადაა.

მხოლოდ დამბლდორმა იცოდა, ასე არ არის? და როდესაც ის დაიღუპა, ალბათ რა მარტოსულად გრძნობდით თავს. მე ვიცი, რომ თქვენ კარგი ადამიანი ხართ. ჰარი პოტერმა თავის შვილს უთხრა თქვენზე, დიდი ადამიანიაო.

სნეიპი სკორპიუსს დაბნეული შესცეკრის, ვერ ხვდება, რა ამბავია. რამე ხრის ხომ არ უწყობენ? ჩიხშია მომწყვდეული.

სიეიპი: ჰარი პოტერი მკვდარია.

საორაიუსი: ჩემს რეალობაში არა. მან თქვა, რომ თქვენ ყველაზე მამაცი ადამიანი ხართ, ვისაც ოდესმე იცნობდა. მან იცოდა თქვენი საიდუმლო, იცოდა, დამბლდორისთვის რაც გააკეთეთ. და ამის გამო თქვენით აღტაცებული იყო. ამიტომ დაარქვა თავის შვილსა და ჩემს უახლოეს მეგობარს ორივეს სახელი – ალბუს სევერუს პოტერი.

სევერუსი კრინტს არ ძრავს. ეს სიტყვები მასზე ძლიერად მოქმედებს.

გთხოვთ... ლილის ხათრით მაინც დამეხმარეთ იმ სამყაროს გადარჩენაში.

სნეიპი ფიქრობს, შემდეგ სკორპიუსს უახლოვდება და მანტიიდან ჯადოსნურ ჯოხს იღებს. შეშინებული ბიჭი უკან იხევს. პროფესორი ჯადოსნურ ჯოხს კარს უმიზნებს.

სნეიპი: კოლოპორტუს!

კარი წყაპუნით ირაზება. სნეიპი საკლასო ოთახის ბოლოში პატარა კარს აღებს.

ნავედით.

სპორადუსი: ერთი კითხვა მაქვს... სად მივდივართ?

სნეიპი: ადგილის შეცვლა ბევრჯერ მოგვიხდა. ყველა შტაბი გაგვინადგურეს. ეს კარი მტარვალი ტირიფის ფესვებში დამალულ ოთახში მიგვიყვანს.

სპორადუსი: გასაგებია, მაგრამ „თქვენი“? ვინ ხართ „თქვენ“?

სნეიპი: წახავ.

—

მოქადაგა 3 სცენა მიეკვე

შეტყმულთა შტაბი

მაგიდაზე გართხმულ სკორპიუსს თავზე ჰერმიონი ადგას. დიდებულად გამოიყურება: ტანსაცმელი გახუნებია, თვალები ნამდვილი მეომარივით უელავს და ეს ძალიან ამშვენებს.

ჰარმიონი: ერთხელაც გაინძრევი და ბაყაყად გადაგაქცევ·

სნეიპი: სანდოა. სანდოა-მეთქი. (პაუზა) თქვენ ხომ არასდროს მისმენთ. მოსწავლეც აუტანელი იყავით და ახლაც აუტანელი ხართ.

ჰარმიონი: მშვენიერი მოსწავლე ვიყავი!

სნეიპი: საშუალოზე ცუდი. ის ჩვენს მხარესაა!

სპორაიასი: მართალს გეუბნებათ, ჰერმიონ.

ჰერმიონი სკორპიუსს უნდობლად უყურებს.

ჰარმიონი: იშვიათი გამონაკლისის გარდა, ყველასთვის გრძეინჯერი ვარ. და შენი ერთი სიტყვაც არ მჯერა, მალფოი...

სპორაიასი: ყველაფერი ჩემი ბრალია, ჩემი და ალბუსის.

ჰარმიონი: ალბუსის? ალბუს დამბლდორის? ალბუს დამბლდორი რა შუაშია?

სნეიპი: დამბლდორს არ გულისხმობს. ალბათ ჯობია დაჯდე.

შემორბის რონი, თმა გაჩეჩილი აქვს, ტანსაცმელი – ჭუჭყიანი, მეამბოხის როლი მას ჰერმიონზე ნაკლებად უხდება.

რონი: სწეიპ, რა სასიამოვნო სიურპრიზია... (სკორპიუსს ამჩნევს და იფოფრება) ამას აქ რა უნდა?

ჯადოსნური ჯოხის ამოსალებად მანტიაში ხელს აფათურებს.

იცოდე, შეიარაღებული ვარ და ძალიან საშიში... გირჩევნია...

ხვდება, რომ ჯადოსნური ჯოხი უკულმა უჭირავს და სასწრაფოდ
ასწორებს.

მიფრთხილდე...

სხეიაი: არაფერს დაგიშავებთ, რონ.

რონი ჰერმიონს გადახედავს. ჰერმიონი თავს უქნევს.

რონი: მადლობა დამბლდორს.

მოქადაგა 3 სცენა მაშვილი

შეტარულთა შტაბი

ჰერმიონი ზის და დროის მდევარს უკირკიტებს. რონი კი მოსმენი-ლის გაანალიზებას ცდილობს.

რონი: ესე იგი, შენ მეუბნები, რომ ისტორიის მიმართულება ნევილ ლონგბოტომმა შეცვალა? დაუჯერებელია!

პარმილი: ეს სიმართლეა, რონ.

რონი: კარგი, და შენ რატომ ხარ ასე დარწმუნებული?

პარმილი: ის, რაც სწორი იცის... რაც ყველა ჩვენგანზე იცის... შეუძლებელია, ტყუილი იყოს...

რონი: იქნებ კარგი ალლო აქვს და გამოიცნო?

სკორაიუსი: არა, არ მაქვს. შეგიძლიათ ჩემი დახმარება?

რონი: ჩვენ იქით გზა მაინც არ გაქვს. დამბლდორის არმია, მას შემდეგ რაც მისი დიდების მზე ჩაესვენა, საგრძნობლად შეთხელდა. უფრო ზუსტად, შეიძლება ითქვას, მარტო ჩვენ-ლა დავრჩით, მაგრამ ბრძოლას ვაგრძელებთ. მათ ცხვირწინ ვიმალებით – იქ, სადაც ყველაზე ნაკლებად მოაფიქრდებათ ჩვენი ძებნა. ყველანაირად ვცდილობთ, ჩვენი არსებობა შევა-სენოთ. აგრე, გრეინჯერზე ძებნაა გამოცხადებული. მეც ძებნილი ვარ.

სნეიპი (გულგრილად): გრეინჯერზე ცოტა უფრო ნაკლებად.

პარმილი: ერთი გამარკვიეთ, იმ სხვა სამყაროში... სანამ თქვენ ყველაფერს აურევდით... რა ხდება?

სკორაიუსი: ვოლდემორი მკვდარია. ჰოგვორტსის ბრძოლაში საბო-

ლოოდ დაამხეს. ჰარი ჯადოქრული ძალოვანი სტრუქტურების თავმჯდომარეა. თქვენ მაგის მინისტრი ხართ.

გაოცებისგან ენაჩავარდნილ ჰერმიონს ეღიმება.

პერმიონი: მე – მაგის მინისტრი?

რონი (არ უნდა, საუბარს გამოაკლდეს): შესანიშნავია! და მე რას ვსაქმიანობ?

სკორაიუსი: თქვენ უისლების ჯადოსნური ონების მაღაზიის მფლობელი ხართ.

რონი: მოწიცა, ესე იგი ის მაგის მინისტრია და მე – ონების მაღაზიის მფლობელი?

სკორპიუსი ნაწყენ რონს შესცერის.

სკორაიუსი: ძირითადად შვილების აღზრდით ხართ დაკავებული.

რონი: პირდაპირ გადასარევი! იმედია, დედა მაინც ჰყავთ ლამაზი.

სკორაიუსი (ნითლდება): იცით, რა... გააჩნია, თქვენ როგორ ფიქ-რობთ... საქმე ისაა, რომ... თქვენ ორივეს... საერთო შვილები გყავთ... გოგო და ბიჭი.

ორივე გაოცებული შეხედავს.

სიყვარულით შეუდლდით... სხვა დროსაც გაგიკვირდათ, როდესაც თქვენ ბნელი ძალებისგან თავდაცვის საგანს ასწავლიდით, რონი კი პადმაზე იყო დაქორნინებული. რატომღაც ყოველ ჯერზე გაკვირვებთ ეს ფაქტი.

ჰერმიონი და რონი ერთმანეთს გადახედავენ, შემდეგ თვალს არიდებენ. მერე რონი ისევ გადახედავს, რამდენჯერმე ჩაახველებს, ყოველ ჯერზე სულ უფრო გაუბედავად.

პერმიონი: უისლი, პირი დახურეთ, როცა მე მიყურებთ.

რონი პირს ხურავს, თუმცა მაინც უხერხულადაა ანურული.

და სნეიპი? სნეიპი რას აკეთებს იმ სხვა სამყაროში?

სეიია: სავარაუდოდ, მკვდარი ვარ.

სკორპიუსს შესცერის. სკორპიუსი იღუშება. სნეიპი ცივად იღიმის.

არგამომპარვია, რომჩემმა ნახვამ გაგაოგნა. როგორ მოვავდი?

სპორაიუსი: გმირულად.

სნეიპი: ვისი ხელით?

სპორაიუსი: ვოლდემორის.

სიჩუმე. სნეიპი გაგონილს იაზრებს.

სნეიპი: გასაგებია. თვით ბნელი ბატონის ხელით სიკვდილიც
სასახელოა, ვგონებ.

ჰეროინი: ძალიან ვწუხვარ, სევერუს.

სნეიპი უყურებს. ცდილობს გულისტკივილი დამალოს. თავის მსუ-
ბუქი გაქნევით რონზე ანიშნებს.

სნეიპი: მის ცოლობას ისევ ასეთი სიკვდილი მირჩევნია.

ჰეროინი: რომელი შელოცვები გამოიყენეთ?

სპორაიუსი: ექსპელიარმუსი პირველ დავალებაზე და ენგორჯიო
– მეორეზე.

რონი: ფარის მსუბუქი ჯადოები ორივეს დასაბლოკად საკმარისი
უნდა იყოს.

სნეიპი: და შემდეგ ნახვედით?

სპორაიუსი: დიახ, დროის მდევარმა უკან დაგვაბრუნა. საქმე ისაა,
რომ ეს დროის მდევარი მხოლოდ ხუთით გაბრუნებს
ნარსულში.

ჰეროინი: და მხოლოდ დროში შეგიძლიათ გადაადგილება, არა
სივრცეში?

სპორაიუსი: კი. ადგილი უცვლელია.

ჰეროინი: საინტერესოა...

სნეიპი და ჰერმიონი ხვდებიან, ეს რას ნიშნავს.

სნეიპი: ესე იგი მე და ბიჭი.

ჰეროინი: არ გენყინოთ, სნეიპ, მაგრამ ამას ვერავის ვანდობ,
მეტისმეტად მნიშვნელოვანი საქმეა.

სნეიპი: ჰერმიონ, თქვენზე, როგორც ყველაზე საშიშ მეამბოხეზე,
მთელ ჯადოქრულ სამყაროში ძებნაა გამოცხადებული. ამი-
სათვის კი გარეთ მოგიხდებათ გასვლა. ბოლოს გარეთ როდის
იყავით?

პარმილი: დიდი ხანია, არ ვყოფილვარ, მაგრამ...

სნეიპი: გარეთ დემენტორები გელიან, რომ კოცნით სული ამო-
გნოვონ.

პარმილი: სევერუს, მეყო ნასუფრალით ცხოვრება, გადატრია-
ლების ფუჭი მცდელობები. ეს ჩვენი შანსია, რომ სამყარო
შევცვალოთ.

რონს თავს უქნევს და ისიც რუკას ჩამოშლის.

ტურნირის პირველი დავალება აკრძალული ტყის პირას
შედგა. ჩვენ აქ გადავალთ წარსულში, მოვხვდებით ტურნირზე,
დავტელოკავთ შელოცვას და მშვიდობით დავბრუნდებით. თუ
სიზუსტეს დავიცავთ, ამის გაკეთება შესაძლებელია და ჩვენს
დროში გარეთ საერთოდ არ დაგვჭირდება თავის გამოყოფა.
შემდეგ ისევ გავემგზავრებით წარსულში, ტბისკენ გავეშურე-
ბით და მეორე დავალების შედეგს შევცვლით.

სნეიპი: ყველაფერს სასწორზე დებთ...

პარმილი: თუ ყველაფერს სწორად გავაკეთებთ, ჰარი გადარჩება,
ვოლდემორი მოკვდება და ავგური აღარ იარსებებს. ამისათ-
ვის გარისკვა ღირს. მაგრამ, სამწუხაროდ, ეს თქვენ ძალიან
ძვირად დაგიჯდებათ.

სნეიპი: რას ვიზამთ, ზოგჯერ ძვირი საფასურიც გადასახდელია.

სნეიპი და ჰერმიონი ერთმანეთს თვალს უსწორებენ და ოდნავ უკა-
ვენ თავს. სნეიპს სახეზე ძლივსშესამჩნევი ნაღველი გადაურბენს.

იმედია, ეს წუთია, დამბლდორის სიტყვები არ გავიმეორე.

პარმილი (ღიმილით): არა, დარწმუნებული ვარ, ეს სიტყვები მთლი-
ანად სევერუს სნეიპს ეკუთვნის.

სკორპიუსისკენ ბრუნდება და დროის მდევარზე ანიშნებს.

მალფო...

სკორპიუსი დროის მდევარს აწვდის. ჰერმიონი ღიმილით დახედავს,
აღტაცებულია, რომ ისევ უნევს მისი გამოყენება და თან – ასეთი
დიადი მიზნისთვის.

იმედია, მუშაობს.

დროის მდევარს ართმევს და ისიც თრთის, შემდეგ სწრაფად
დაბზრიალდება.

გაიელვებს დამაბრმავებელი სინათლე. მას გამაყრუებელი გრგვინვა
მოჰყვება.

და დრო ჩერდება. შემდეგ გადატრიალდება, ნამით თითქოს ფიქრობ-
სო, შეყოვნდება და უკუსვლას ინყებს, ჯერ ნელა...

გრუხუნი, ელვა და ყველანი ქრებიან.

მოქადაგა 3 სცენა მარვე

აკრძალული ტყის პირი, 1994 წ.

პირველი ნაწილის სცენა მეორდება, მაგრამ, ამჯერად, სცენის სიღრმეში. ვხედავთ ალბუსსა და სკორპიუსს დურმსტრანგის ფორმებში, ფონად კვლავ ჩაგვესმის „ბრნყინვალე“ (ისევ მისივე სიტყვებით) ლუდო ბეგმანის ხმა.

სკორპიუსი, ჰერმიონი, რონი და სნეიპი ფხიზლად ათვალიერებენ იქაურობას.

ლუდო გაგანი: და აი, არენაზე სედრიკ დიგორი შემოდის. თითქოს მზად არის. ცოტა შეშინებულია, მაგრამ მზად არის. დრაჟონის შეტევას იცილებს... ისევ იცილებს. თავის შესაფარებლად განზე ხტება.

ტრიბუნებზე გოგონები წივიან. მერე ერთხმად ყვირიან: „დიგორის არ ავნოთ, ბატონო დრაჟონო!“ სედრიკი მარცხნიდან უხვევს, მარჯვენივ ხტება... ჯადოსნურ ჯოხს იმარჯვებს...

სეიდი: რაღაც ძალიან გაუგრძელდა... დროის მდევარი ტრიალებს.

ლუდო გაგანი: აბა, ვნახოთ, რას აპირებს ეს ახალგაზრდა, მამაცი, მომხიბვლელი ყმანვილი...

ალბუსი ამ დროს ცდილობს, სედრიკის ჯადოსნური ჯოხი გამოიხმოს. ჰერმიონი მის შელოცვას ბლოკავს. ბიჭი უნუგეშოდ დასცერის თავის ჯადოსნურ ჯოხს, ვერ ხვდება, რატომ უმუხლა.

და შემდეგ დროის მდევარი ბზრიალებს, ყველანი მას დასცერიან
და პანიკა იპყრობთ, რადგან დრო თითოეულ მათვანს ისრუტავს.

ძალლი! ტრანსფიგურაციის შელოცვით ქვა ძალლად აქცია...
დიახ, დიახ! დიგორიმ დრაკონს ძალლით სძლია!

მოქმედება 3 სცენა გაცხრე

აპრძალული ტყის პირი

ნარსულიდან ისევ ტყის პირას ბრუნდებიან. რონი ტკივილისგან იგრიხება. სნეიპი იქაურობას თვალს ავლებს და მაშინვე ხვდება, რომ შარში არიან.

რონი: ვაი, ვაი. ვაივაივაივაი.

ჰერმიონი: რონ... რონ... რა დაგემართა?

სეიმი: ოჰ, არა. ასეც ვიცოდი.

სერაიუსი: დროის მდევარმა ალბუსსაც რაღაცა დამართა, როცა პირველად ვიმოგზაურეთ დროში.

რონი: ცოტა... ადრე ვერ... გვითხარი?

სეიმი: აქ დაგვინახავენ. უნდა დავიმალოთ. ჩქარა!

ჰერმიონი: რონ, სიარული ხომ შეგიძლია... წამოდი...

რონი დგება და ტკივილისგან შეჰყვირებს. სნეიპი თავის ჯადოსნურ ჯოხს ბლუჯავს.

სერაიუსი: გამოგვივიდა?

ჰერმიონი: შელოცვა დავბლოკეთ. სედრიქს თავისი ჯადოსნური ჯოხი დარჩა. კი, გამოგვივიდა.

სეიმი: მაგრამ ცუდ ადგილზე დავბრუნდით... გარეთ ვართ. გარეთ ხართ!

რონი: დროის მდევარი ისევ უნდა გამოვიყენოთ... აქაურობას მოვ-შორდეთ...

სეიმი: ჯერ თავი რამეს უნდა შევაფაროთ. ძალზე დაუცველი ადგილია.

მოულოდნელად, დარბაზიდან სუსხიანი ქარის ქროლა იგრძნობა.

მათ გარშემო მრუმე მოსასხამები ისვეტება, ეს დემენტორების შავი სილუეტებია.

პერიოდი: გვიანია.

სეია: დავილუპეტ!

პერიოდი (გადაწყვეტილებას იღებს): ისინი მე მეძებენ და არა თქვენ.

რონ, მიყვარხარ და ყოველთვის მიყვარდი. სამივე უნდა გაიქცეთ. ახლავე! წადით!

რონი: რა?

სპორადუსი: რა?

რონი: მოიცა, რას ამბობდი სიყვარულზე?

პერიოდი: ეს ჯერ კიდევ ვოლდემორის სამყაროა. და მე აქ აღა-
რაფერი მესაქმება. მომდევნო დავალებაში ჩარევა კი ყვე-
ლაფერს შეცვლის.

სპორადუსი: მერე დემენტორის კოცნა? ისინი ხომ სულს ამოგნოვენ!

პერიოდი: წარსულს თუ შეცვლით, ვერაფერსაც ვერ მიზამენ.
ახლავე წადით!

დემენტორები გრძნობენ მათ იქ ყოფნას. მოსასხამიანი ლანდები ყველა მხრიდან წივილით ეშვებიან.

სეია: წავედით! ჩქარა!

სკორპიუსს მელავში სწვდება და ექაჩება. სკორპიუსი ფეხათრევით მიჰყვება.

ჰერმიონი რონს უყურებს.

პერიოდი: შენც უნდა წახვიდე.

რონი: ჯერ ერთი, მგონი, მეც ძებნილი ვარ. მეორეც, ტკივილი მართ-
ლა ძალიან მანუხებს. და მესამეც, აქ დარჩენა მირჩევნია.
ექსპექტო...

პატრონუსის გამოსახმობად ხელს იწვდის, მაგრამ ჰერმიონი აჩერებს.

პერიოდი: მოდი, მოვიტყუოთ აქ და ბიჭს, რაც შეიძლება, მეტი
დრო მივცეთ.

რონი შეხედავს და სევდიანად უქნევს თავს.

გოგონა...

რონი: ...და ბიჭი. მეც მომენტია ეს აზრი.

გარშემო იყურება. იცის, რა ხვედრი ელის.

მეშინია.

ჰერმიონი: მაკოცე...

რონი დაფიქრდება და კოცნის. შემდეგ მათ რაღაც ძალა სწყვეტს ერთმანეთს და მინაზე აკრავს. ვხედავთ, როგორ ამოდის მათი სხეულებიდან ოქროსფერ-მოთეთრო თხელი ნისლი. ორივეს სულს სწოვენ და ეს საზარელი სანახაობაა.

სკორპიუსი ამ სცენას უმნეოდ მისჩერებია.

სეიდი: წყალთან ჩავიდეთ. იარე, არ გაიქცე.

სნეიპი სკორპიუსს მზერით აფასებს.

სიმშვიდე შეინარჩუნე, სკორპიუს. შეიძლება ბრმები არიან, მაგრამ შიში ადვილად იყნოსავენ.

სკორპიუსი სნეიპს გაოგნებული მიშტერებია.

სკორპიუსი: მათ ახლახან სული ამოსწოვეს...

თავზე დემენტორი გადაუქროლებთ და სკორპიუსის ნინ ეშვება.

სეიდი: სხვა რამეზე იფიქრე, სკორპიუს. ყურადღება სხვა რამეზე გადაიტანე.

სკორპიუსი: მცირა... ვერაფერს ვხედავ... თითქოს ნისლში ვიძირები და გონება მებინდება...

სეიდი: შენ მეფე ხარ, მე კი პროფესორი. მხოლოდ მაშინ დაგვე-სხმიან თავს, თუ საფუძვლიანი მიზეზი მიეცემათ. იფიქრე მათზე, ვინც გიყვარს, იფიქრე იმაზე, თუ რატომ აკეთებ ამას.

სკორპიუსი: დედაჩემის ხმა ჩამესმის. შველას მთხოვს, მაგრამ... იცის, რომ ვერ ვუშველი...

სეიდი: მომისმინე, სკორპიუს. იფიქრე ალბუსზე. მთელ შენს სამეფოს თმობ ალბუსისთვის, ხომ ასეა?

სკორპიუსს ღონე ეცლება, მთლიანად დემენტორის ნებას მიჰყვება.

ერთი ადამიანი. სულ ერთი ადამიანია საჭირო სამყაროს შესაცვლელად. ლილის ჰარი ვერ გადავურჩინე, ამიტომ ახლა თავს დავდებ იმ საქმისთვის, რომლისაც მას ასე სწამდა. და რომელიც, შესაძლოა... ამასობაში უკვე მეც ვირნმუნე.

სკორპიუსი სწეის ულიმის და მტკიცე ნაბიჯს დგამს დემენტორის-გან შორს.

სკორპიუსი: როცა რეალობა იცვლება, მასთან ერთად ჩვენც ვიც-ვლებით. ამ სამყაროში მე გაცილებით უკეთესი მდგომარეობა მიეკვია, მაგრამ თვითონ სამყარო არაა უკეთესი. ეს კი არ მინდა.

მოულოდნელად, მათ ნინ დოლორეს ამბრიჯი ჩნდება.

დოლორეს ამბრიჯი: პროფესორო სწეიპ!

სიეივი: პროფესორო ამბრიჯ!

დოლორეს ამბრიჯი: ახალი ამბავი გაიგეთ? ის მოღალატე მუქსის-ხლიანი ჰერმიონ გრეინჯერი დავიჭირეთ. სადღაც აქვე იყო.

სიეივი: ეს... შესანიშნავია.

ამბრიჯი დაუინებით შესცეკრის სწეის. სწეიპი თვალს უსწორებს.

დოლორეს ამბრიჯი: თქვენთან ერთად. გრეინჯერი თქვენთან ერთად იყო.

სიეივი: ჩემთან ერთად? ცდებით.

დოლორეს ამბრიჯი: თქვენთან და სკორპიუს მალფოისან ერთად. ეს მოსწავლე ბოლო დროს სულ უფრო მაშტოთებს.

სკორპიუსი: მე?

სიეივი: დოლორეს, გაკვეთილზე გვაგვიანდება, ამიტომ თუ შეი-ძლება...

დოლორეს ამბრიჯი: თუ გაკვეთილზე გაგვიანდებათ, სკოლისკენ რატომ არ მიემართებით? ტბისკენ რატომ მიდიხართ?

ნამით სამარისებური სიჩუმეა, შემდეგ სწეიპი სრულიად მოულოდნელად... იღიმის.

სნეიპი: დიდი ხანია, მიხვდით?

ამბრიჯი მინას სწყდება, ხელებს განზე შლის, ბნელ ძალებს უხმობს და ჯადოსნურ ჯოხს მათკენ იშვერს.

დოლორეს ამბრიჯი: წლების წინ. და უფრო ადრე უნდა მიმეღო ზომები.

სნეიპი ჯადოსნური ჯოხის ამოღებას ასწრებს.

სნეიპი: დეპულსო!

ამბრიჯს შელოცვა უკან გადატყორცნის.

რა ვუყოთ, თავის ამბიციებს ემსხვერპლა. ახლა კი უკან დასახელი გზა არ გვაქვს.

მათ გარშემო ცა კიდევ უფრო შავდება.

ექსპექტო პატრონუმ!

სნეიპი ჯოხიდან ვერცხლისფერი ფურირემის ფორმის პატრონუსს უშვებს.

საორაიუსი: ფურირემი? ლილის პატრონუსი.

სნეიპი: უცნაურია არა? გულისნადები თავს არ მალავს.

მათ გარშემო დემენტორები იყრიან თავს. სნეიპი ხვდება, ეს რას ნიშნავს.

უნდა გაიქცე. მე შევაკავებ, რამდენ ხანსაც შევძლებ.

საორაიუსი: გმადლობთ, რომ უკუნ სიბნელეში სინათლისკენ გზა მიჩვენეთ.

სნეიპი, თხემით ტერფამდე გმირი, სევდიანად ულიმის.

სნეიპი: გადაეცი ალბუსს... ალბუს სევერუსს... ვამაყობ, რომ ჩემს სახელს ატარებს. ახლა კი წადი. წადი!

ფურირემი სკორპიუსს გამოხედავს და ფეხს უჩქარებს.

სკორპიუსი წამით დაფიქრდება და შემდეგ ფურირემს მისდევს. გარემო სულ უფრო პირქუში ხდება. საიდანლაც ძარღვებში სისხლის

გამყინავი კივილი ისმის. სკორპიუსი ტბას ხედავს და მასში ხტება.

სნეიპი უკანასკნელ ძალებს იკრებს.

სნეიპს რაღაცა მთელი ძალით ანარცხებს მიწაზე, შემდეგ ჰაერში აიტაცებს და სულს ამოართმევს. კივილი ძლიერდება და თითქოს მრავლდება.

ფურირემი მისეენ ბრუნდება და ულამაზესი თვალებით შესცერის. შემდეგ ქრება.

გაისმის გრუხუნი და გაიელვებს სინათლე. შემდეგ სიჩუმეა, რომელიც დიდხანს გასტანს.

სამარისებური სინყნარე სუფეეს. ყველაფერი გარინდებულა.

და შემდეგ... ნყლიდან სკორპიუსი ჰყოფს თავს და ღრმად სუნთქავს. გარშემო იყურება, ქოშინებს. ცას ახედავს, რომელიც უნინდელზე ლურჯი ჩანს.

ამასობაში უეცრად ნყლიდან ალბუსიც ამოდის. სიჩუმე. სკორპიუსი თვალებს არ უჯერებს. ბიჭები მძიმედ სუნთქავენ.

ალგუსი: ვაჟ!

საორაოსი: ალბუს!

ალგუსი: ძლივს ამოვასნარი. დაინახე ტრიტონი? ის რომ ეჭირა, რა ჰქვია... და მერე ის რაღაცა...

საორაოსი: ეს მართლა შენ ხარ?

ალგუსი: ძალიან უცნაური რაღაც მოხდა... მე მგონი, სედრიკმა გაბერვა დაინყო... მაგრამ მერე ისევ შეიკუმშა... შენკენ გამოვიხედე და ჯადოსნური ჯოხი გეჭირა ხელში...

საორაოსი: შენ აზრზე არ ხარ, როგორ მიხარია, რომ ისევ გხედავ. ალგუსი: ორი წუთის წინ არ მნახე?

სკორპიუსი ცდილობს, ალბუსს გადაეხვიოს. ამის წყალში გაკეთება კი არც ისე ადვილია.

სპორადისი: მას მერე ბევრი რამ მოხდა.

ალგუსი: ფრთხილად, არ დამახრჩო. ეს რა გაცვია?

სპორადისი: რა მაცვია? (თავის მანტიას გადაიძრობს). და შენ თვითონ
რა გაცვია? ვაშა! სლიზერინის ფორმა!

ალგუსი: გამოვიდა? რამე ვქენით?

სპორადისი: საბედნიეროდ, არა!

ალბუსი განცვიფრებული უყურებს.

ალგუსი: რა? ჩავფლავდით?

სპორადისი: კი, კი, ჩვენდა პედად!

წყალს ხელს დაჰკრავს და ირგვლივ შეეფებს ისერის. ალბუსი გაჭირ-
ვებით გადის ნაპირზე.

ალგუსი: სკორპიუს, ისევ ტკბილეულს მიეძალე და ზედმეტი მოგი-
ვიდა?

სპორადისი: აი, ისევ... ალბუსის უგერგილო იუმორი. მომნატრებია.

ალგუსი: ახლა მართლა გავნერვიულდები...

შემოდის ჰარი და წყლისენ გამორბის. მას ფეხდაფეხ მოჰყვებიან
დრაჟო, ჯინი და პროფესორი მაკვინაგელი.

ჰარი: ალბუს. ალბუს. რამე ხომ არ დაიშავე?

სპორადისი (სიხარულით ცას ეწევა): ჰარი! ჰარი პოტერია! ჯინიც. და
პროფესორი მაკვინაგელი... და მამა, მამაჩემი... გამარჯობა,
მამა.

დრაკო: სალამი, სკორპიუს.

ალგუსი: ყველანი აქ ხართ.

ჯინი: მირტლმა ყველაფერი გვითხრა.

ალგუსი: რა ხდება?

აროზასორი მაკონაგელი: ეს თქვენ დაბრუნდით ნარსულიდან,
თქვენ უნდა გვითხრათ, რა ხდება.

სკორპიუსი გონებაში აფასებს, რამდენად ბევრი შეიძლება იცოდნენ
უფროსებმა.

სპორადისი: ო, არა. ეს რა დამემართა! სადაა?

ალგუსი: საიდან დავბრუნდითო?

სეორაიასი: დავკარგე! დროის მდევარი დავკარგე.
ალგასი (გალიზიანებული გადახედავს სეორპიუსს): რაო, რა დავკარგე?
ჟარი: ალბუს, გეყოფა თავის მოკატუნება.
პროფესორი მააგონაგალი: ბიჭებო, მგონი, ჩვენთვის რაღაცების
ახსნა მოგიწევთ.

მოქადაგა 3 სცენა მეათე

პოზიტივი, დირექტორის კაბინეტი

დრაკო, ჯინი და ჰარი ყურებჩამოყრილი სკორპიუსისა და ალბუსის უკან დგანან. პროფესორი მაკეტის ცეცხლს აფრქვევს.

აროშესორი მაკმანაგალი: ესე იგი... ნესების დარღვევით გადა-
ხტით პოგვორტისის ექსპრესიდან, შეიპარეთ მაგის სამინისტ-
როში და გაძარცვეთ მინისტრის კაბინეტი. თქვენს თავზე
აიღეთ დროში მოგზაურობა, რის შემდეგაც გააქრეთ ორი
ადამიანი...

ალბუსი: გეთანხმებით, რომ ეს ყველაფერი კარგად არ უღერს...

აროშესორი მაკმანაგალი: მერე პუგოსა და როუზ გრეინჯერ-უ-
ისლის გაქრობის გამოსასწორებლად კვლავ ნარსულში დაბ-
რუნება გადაწყვიტეთ... და ამჯერად, ორი ადამიანის დაბ-
რუნების მაგივრად დაკარგეთ უამრავი ადამიანი, მოკალით
მამაშენი, ამასთანავე, აღადგინეთ ყველაზე საშიში ჯადოქა-
რი, ვისაც კი ოდესმე უარსებია, და შავი მაგის ახალი ერა
დაამკვიდრეთ. (მშრალად) მართალი ხართ, მისტერ პოტერ,
კარგად ნამდვილად არ უღერს. ნუთუ ვერ ხვდებით, რამხელა
სისულელე ჩაიდინეთ?

სამრაიუსი: დიახ, პროფესორო.

ალბუსი წამით ყოყმანობს. ჰარის გადახედავს.

ალბუსი: დიახ.

ჰარი: პროფესორო, თუ შეიძლება...

აროშესორი მაკმანაგალი: არ შეიძლება. როგორც მშობელი რა

ზომებს მიმართავთ, ეს მე არ მეხება, მაგრამ ეს ჩემი სკოლაა, ჩემი მოსწავლეები არიან და მათთვის სასჯელს მე მოვიფიქრებ.

დრაპო: გეთანხმებით.

ჰარი ჯინის შეავლებს თვალს. ჯინი უარყოფის ნიშნად თავს აქნევს.

აროზასორი მააგონაგელი: გასარიცხები კი ხართ, მაგრამ (ჰარისკენ ცალ თვალს აპარებს), გარემოებების გათვალისწინებით, თქვენივე უსაფრთხოებისთვის აჯობებს, რომ ჩემი მზრუნველობის ქვეშ დარჩეთ. გაკვეთილების შემდეგ საკლასო ოთახიდან ფეხს არ მოიცვლით... ჩათვალეთ, რომ მთელი ნლით ხართ დასჯილები. შობა თქვენთვის არ არსებობს. დაივიწყეთ ოდეს-მე ჰოგსმიდში ნასვლა. და ეს მხოლოდ დასაწყისია...

მოულოდნელად კაბინეტში საქმიანი სახით შემორბის ჰერმიონი.

ჰარიონი: რა გამოვტოვე?

აროზასორი მააგონაგელი (მკაცრად): ჰერმიონ გრეიინჯერ, ხომ არ დაგავიწყდათ, რომ ოთახში შესვლამდე კარზე უნდა დააკაცუნოთ?

ჰერმიონი ხვდება, რომ ზღვარს გადავიდა.

ჰარიონი: აჲ!

აროზასორი მააგონაგელი: თქვენი დასჯაც რომ შემეძლოს, მინისტრო, ამას სიამოვნებით ვიზამდი. რას ფიქრობდით, დროის მდევარს რომ ინახავდით?!

ჰარიონი: ამის მიზეზი მქონდა...

აროზასორი მააგონაგელი: თანაც ნიგნების კარადაში. დროის მდევარს ნიგნების კარადაში ინახავდით. სასაცილოა პირ-დაპირ!

ჰარიონი: მინერვა (ჰაერს ღრმად შეისუნთქავს). პროფესორო მაკგონაგელ...

აროზასორი მააგონაგელი: თქვენი შვილები არ არსებობდნენ!

ჰერმიონს ამაზე პასუხი არ აქვს.

და ეს ჩემს სკოლაში, ჩემს ცხვირნინ მოხდა. იმ ყველაფრის

მერე, რაც დამბლდორმა გააკეთა, თავს არ ვიცოცხლებდი,
რამე რომ...

პერმიტი: ვიცი.

პროფესორი მაკგონაგოლი (როგორლაც თავს იკავებს): თქვენი გან-
ზრახვა, სედრიკი გადაგერჩინათ, ღირსეულია, მაგრამ უგუ-
ნური. როგორც თქვენივე მონათხრობიდან ჩანს, სიმამაცე
ნამდვილად გამოგიჩენიათ თქვენც, სკორპიუს, და თქვენც,
ალბუს. მაგრამ გაკვეთილი, რომელსაც იმედია აქედან ისწა-
ვლით, და რომელსაც ზოგჯერ მამაშენიც არ ითვალისწინებ-
და, ისაა, რომ სიმამაცე სიბრიყვეს ვერ აბათილებს. ყოველ-
თვის დაფიქრდით და მერე იმოქმედეთ. გაითვალისწინეთ,
რა შეიძლება მოხდეს. სამყარო, რომელსაც ვოლდემორი
აკონტროლებს...

სპორადუსი: საზარელია.

პროფესორი მაკგონაგოლი: თქვენ ძალიან ახალგაზრდები ხართ
(ჰარის, დრაკოს, ჯინისა და ჰერმიონეს გადახედავს). ძალიან
ახალგაზრდები. ნარმოდგენაც არ გაქვთ, რა საშინელი ნგრე-
ვა შეიძლება მოიტანოს ჯადოქრულმა ომებმა. თქვენ დაუ-
ფიქრებლად მოეპყარით იმ რეალობას, რომლის შექმნისა და
შენარჩუნებისთვის ზოგიერთებმა... ჩემმა და თქვენმა ახლო
მეგობრებმა დიდი მსხვერპლი გაიღეს...

ალგუსი: დიახ, პროფესორო.

სპორადუსი: დიახ, პროფესორო.

პროფესორი მაკგონაგოლი: ახლა წადით. ყველანი თავისუფლები
ხართ. მიბრძანდით და დროის მდევარი მიპოვეთ.

მოქალაპა 3 სცენა მათერიატი

პოგვორისი, სლიზერინის საერთო საცხოვრებელი

ალბუსი თავის ოთახში ზის. ჰარი შემოდის. გაცეცხლებულია, მაგრამ ცდილობს, ბრაზი მოთოვოს.

ჰარი: გმადლობ, რომ მოსვლის უფლება მომეცი.

ალბუსი მამისკენ ბრუნდება, თავს უკრავს. ისიც ფრთხილობს.

ჯერჯერობით დროის მდევრის ძებნა წარუმატებლად მიმდინარეობს. სირინოზებთან და ტრიტონებთან მოლაპარაკებას ვაწარმოებთ, რომ ტბაში ძებნის უფლება მოგვცენ.

უხერხულად ჯდება.

კარგი ოთახი გაქვს.

ალბუსი: ჰო, მწვანე დამამშვიდებელი ფერია. არა, განა გრიფინდორის ოთახები ცუდია, მაგრამ წითელი ფერის ნაკლი ისაა, რომ... არ გენყინოს, მაგრამ ამბობენ, თანდათან ჭკუიდან გადაჰყავსო...

ჰარი: შეგიძლია ამიხსნა, რატომ გააკეთე ეს?

ალბუსი: მე მეგონა, შემეძლო... რაღაცების შეცვლა. მეგონა, სედრიკის ამბავი... უსამართლობა იყო.

ჰარი: რა თქმა უნდა, უსამართლობაა, ალბუს, გვინია, მე არ ვიცი ეს? მე იქ ვიყავი. ვნახე, როგორ დაიღუპა. მაგრამ ამაზე წასვლა... ასე გარისკვა...

ალბუსი: ვიცი.

ჰარი (თავს ვეღარ იკავებს): თუ მე მბაძავდი, ყველაფერი არასწო-

რად გაგიგია. თავგადასავალი მე არ ამირჩევია, იძულებით
აღმოვჩნდი მასში ჩათრეული. შენ კი მართლა დაუფიქრებ-
ლად მოიქეცი - უგუნური და საშიში ნაბიჯი გადადგი, რასაც
შეიძლებოდა ყველაფერი გაენადგურებინა...

ალგასი: ვიცი. გავიგე. ვიცი.

პაუზა. ალბუსი ცრემლს იწმენდს. ჰარი ამჩნევს და სულს ითქვამს,
ცდილობს დამშვიდდეს.

ჰარი: მაგრამ... მეც შემეშალა. არ უნდა დამეშვა ის აზრი, რომ სკორ-
პიუსი ვოლდემორის შვილია. ის არ ყოფილა შავი ღრუბელი.

ალგასი: რა თქმა უნდა, არ ყოფილა.

ჰარი: რუკა გადავმალე. მოვაშორე. იცი, რომ დედაშენს შენი გაქცე-
ვის დღიდან შენი ოთახისთვის ხელი არ დაუკარებია? მეც კი
არ მიშვებდა შიგნით... არავის აკარებდა იქაურობას. ძალიან
შეაშინე... ძალიან შეგვაშინე.

ალგასი: შენც შეგაშინე?

ჰარი: კი.

ალგასი: მე მეგონა, ჰარი პოტერს არაფრის ეშინოდა.

ჰარი: ნუთუ მართლა ასეთ შთაბეჭდილებას ვტოვებ შენზე?

ალბუსი ყურადღებით აკვირდება მამას.

ალგასი: სკორპიუსს მგონი ეს არ მოუყოლია: პირველი დავალების
მარცხის მერე, წარსულიდან რომ დავბრუნდით, მე რატო-
მლაც გრიფინდორის კლუბში აღმოვჩნდი განაწილებული.
ჩვენ მაშინაც არ გვქონდა კარგი ურთიერთობა. ანუ ის ფაქტი,
რომ სლიზერინში ვარ... არ არის ჩვენი პრობლემების სათავე.
მარტო ეს არაა საქმე.

ჰარი: ჰო. ვიცი. მარტო ეს არაა საქმე.

ჰარი ალბუსს უყურებს.

ალბუს, ყველაფერი რიგზე გაქვს?

ალგასი: არა.

ჰარი: არც მე.

მოქადაგა 3 სცენა მათორმატე

სიზმარი, გოდრიკ პოლოუ, სასაფლაო

პატარა ჰარი ყვავილებით შემუშალ საფლავთან დგას და დასცეკერის.
ხელში თვითონაც მომცრო თაიგული უჭირავს.

დეიდა პატარი: რაღას უცდი, დადე ეგ შენი გაქუცული თაიგული
და წავიდეთ აქედან. ამ სოფლის ატანა არ მაქვს. ან რა სახელი
ჰქია, რა ულმერთო ადგილია. სიბინძურის ბუდე! წავედით,
ჩქარა.

ჰარი საფლავს უახლოვდება. წამით ყოვნდება.

დროზე, ჰარი... არ მაქვს ამდენი დრო. დადლის სკაუტების
ჯგუფს დღეს ვარჯიში აქვს და ხომ იცი, როგორ ვერ იტანს
დაგვიანებას.

პატარა ჰარი: დეიდა პეტუნია, ჩვენ გარდა სხვა ნათესავი არ ჰყა-
ვდათ?

დეიდა პატარი: არა. მარტო მე და შენ.

პატარა ჰარი: და... ხალხს არ უყვარდა? თქვენ ხომ თქვით, მეგო-
ბრები არ ჰყავდათო.

დეიდა პატარი: ლილი როგორ არ ცდილობდა... ცხონებული...
მისი ბრალი არ იყო. უბრალოდ, ადამიანები გაურბოდნენ მისი
ხასიათის, ქცევის, აურის გამო... მამაშენი კი... საძაგელი კაცი...
წარმოუდგენლად საძაგელი. მეგობრები არცერთს ჰყავდა.

პატარა ჰარი: მაშინ... საიდან ამდენი ყვავილი? რატომაა მათი
საფლავები თაიგულებით მორთული?

დეიდა პეტუნია საფლავებს დახედავს და თითქოს ახლადა ამჩნევს ყვავილებს. ეს სანახაობა მასზე შთაბეჭდილებას ახდენს. თავისი დის საფლავს უახლოვდება, გვერდით ჯდება და ცდილობს მოწოდილ ემოციას სძლიოს, მაგრამ არაფერი გამოსდის.

დეიდა პატიოია: ა, ჰო. მართლაც ყოფილა. შეიძლება სხვა საფლავებიდან ქარმა მოიტანა, ან ვიღაცამ ბოროტად იხუმრა. ჰო, ალბათ ასეა, ვიღაც უსაქმური წავიდა, დაიარა საფლავები, ყვავილები შეაგროვა და აქ დააწყო...

პატარა ჰარი: მაგრამ თაგულებს მათ სახელზე წარწერებიც რომ აქვს? „ლილი და ჯეიმს, არასდროს დავივიწყებთ, რაც ჩვენთვის გააკეთეთ“, „ლილი და ჯეიმს, თქვენი გმირობა...“

ვოლდეომორი: დანაშაულის სუნი მცემს, ჰაერში დანაშაულის მყრალი სუნი ტრიალებს.

დეიდა პატიოია (პატარა ჰარის): წადი, მოშორდი აქაურობას...

უკან ეწევა ჰარის. პოტერების საფლავებს ზემოთ ჰაერში ვოლდემორის ხელი აღიმართება და ხელს მთელი ტანი მოჰყვება. მის სახეს ვერ ვხედავთ, მხოლოდ სხეულის უფორმო, ამაზრზენ სილუეტს.

ვიცოდი, რომ ეს ადგილი სახითათოა. რაც უფრო მაღეგალ-ნევთ გოდრიკ ჰოლოუდან, მით უკეთესი.

პატარა ჰარის სცენიდან ექაჩებიან, მაგრამ ის ვოლდემორისკენ ბრუნდება და სახეში ჩახედავს.

ვოლდეომორი: ისევ ჩემი თვალებით ხედავ, ჰარი პოტერ?

პატარა ჰარი შეძრნუნებული გადის, სწორედ ამ დროს ვოლდემორის მოსასხამიდან ალბუსი ამოხტება და მამისკენ განწირული იშვერს ხელს.

ალბუსი: მამა... მამა...

ისმის პარსულ ენაზე წარმოთქმული რამდენიმე სიტყვა.

მოდისსსს. მოდისსსს. მოდისსსს...

და მერე – კივილი.

შემდეგ კიდევებიდან ჩურჩული აღწევს და ყველას თითქოს ნისლი-
ვით მოიცავს.

ხმა, რომელიც ამ სიტყვებს ნარმოთქვამს, მხოლოდ მას შეიძლება
ეკუთვნოდეს – ეს ვოლდემორის ხმაა...

ჰააარი პოტტერრ...

მოქადაგა 3 სცენა მაცამათი

პარი და ჯინი პოტერების სახლი, სამზარეულო

პარი შეძრულია. თავისი სიზმრების შესაძლო ახსნა თავზარს სცემს.

ჯინი: პარი? პარი! რა მოხდა? რატომ ყვიროდი?

პარი: ისევ არ მანებებს სიზმრები თავს.

ჯინი: ასე ერთბაშად არ შეწყდებოდა. სტრესული პერიოდი გქონდა და...

პარი: მაგრამ გოდრიკ ჰოლოუში პეტუნიასთან ერთად არასდროს ვყოფილვარ. ეს არ...

ჯინი: პარი, უკვე მართლა მაშინებ.

პარი: ის ჯერ კიდევ აქ არის, ჯინი.

ჯინი: ვინ არის აქ?

პარი: ვოლდემორი. სიზმარში ვოლდემორი და ალბუსი ვნახე.

ჯინი: ალბუსიც?

პარი: მან თქვა... ვოლდემორმა თქვა... „დანაშაულის სუნი მცემს, პაერში დანაშაულის მყრალი სუნი ტრიალებს...“ მე მელაპარაკებოდა.

პარი ჯინის შეხედავს და თავის ნაიარევს ხელით ეხება. ჯინი იღუდება.

ჯინი: პარი, ალბუსი ისევ საფრთხეშია?

პარი ფითრდება.

პარი: მგონი, ყველანი საფრთხეში ვართ.

მოქადაგა 3 სცენა მათოთხეობა

პოზიტივის, სლიზერის სართო საცხოვრაპელი

ალბუსის საწოლის თავზე სკორპიუსია დახრილი.

სკორპიუსი: ალბუს... გაიღვიძე... ალბუს.

ალბუსი არ იღვიძებს.

ალბუს!

ალბუსი ელდანაკრავივით ხტება და ეღვიძება. სკორპიუსი იცინის.

ალბუსი: ძალიან სასიამოვნოა ასე გაღვიძება. საერთოდ არაა საშიში.

სკორპიუსი: იცი, უცნაურია, მაგრამ ყველაზე სახიფათო ადგილზე ყოფნის მერე შიში თითქოს დავძლიე. მე ვარ სკორპიუს უშიშარი. მე ვარ მალფოი უშფოთველი.

ალბუსი: ძალიან კარგი.

სკორპიუსი: სერიოზულად გეუბნები. სხვა დროს ასეთი გამოკეტვა, გაკვეთილების მერე ყოველდღე დარჩენა, სულიერად გამტეხდა, მაგრამ ახლა... ყველაზე უარესი რა შეიძლება მიყონ? ვოლდი დააბრუნონ და მანამონ? ვერ მივართვი.

ალბუსი: იცი, რომ კარგ ხასიათზე როცა ხარ, მაშინებ?

სკორპიუსი: დღეს შხამ-წამლების გაკვეთილზე როუზი რომ გამომეცხადა და „ფულის მონა“ მიწოდა, კინალამ გადავეხვიე. არა, კინალამ კი არა, ვცადე მოვხვეოდი, მაგრამ ნვივში ნიხლი მითავაზა.

ალბასი: მგონი, უშიშრობა შენი ჯანმრთელობისთვის საშიშია.

სკორპიუსი ალბუსს დაფიქრებით შეხედავს.

სკორპიუსი: შენ არ იცი, რა კარგია აქ დაბრუნება, ალბუს. იქაურობა მეზიზღებოდა.

ალბასი: გარდა იმ ფაქტისა, რომ პოლი ჩეპმენი გეპრანჭებოდა, არა?

სკორპიუსი: სედრიკი სულ სხვა ადამიანი იყო – ბოროტი, საშიში.

მამაჩემი... აკეთებდა იმას, რასაც უბრძანებდნენ. და მე? იცი, მე სხვა სკორპიუსი აღმოვაჩინე – გაბლენძილი, გაბრაზებული, ავი. ადამიანებს ჩემი ეშინოდათ. თითქოს ყველანი გამოცდის წინაშე დავდექით და ვერცერთმა ვერ ჩავაბარეთ.

ალბასი: კი მაგრამ, შენ ხომ შეცვალე მოვლენები. შანსი მოგეცა თუ არა, ეს რეალობა დააბრუნე. შენი თავი დაიბრუნე.

სკორპიუსი: მხოლოდ იმიტომ, რომ ვიცოდი, ვინ უნდა ვყოფილიყო.

ალბუსი სკორპიუსის ნათქვამს იაზრებს.

ალბასი: როგორ ფიქრობ, მე ჩავაბარე გამოცდა? ვერა, ხომ?

სკორპიუსი: შენ ჯერ არ დამდგარხარ გამოცდის წინაშე.

ალბასი: ცდები. სისულელე ის კი არ იყო, ერთხელ რომ გავემგზავრეთ წარსულში – ერთხელ ყველა შეიძლება შეცდეს. სისულელე ის იყო, რომ იმდენად ამბიციური ვიყავი, ეს მეორედაც გავძედე.

სკორპიუსი: ეს ორივემ ერთად გავაკეთეთ, ალბუს.

ალბასი: და რატომ ავიკვიატე? სედრიკის გამო? კარგი, რა. არა! რაღაცის დამტკიცება მინდოდა. მამაჩემი მართალია. მას თავისი ნებით არ გაუყვია თავი თავგადასავალში, მე კიდევ... ყველაფერი ჩემი ბრალია. შენ რომ არა, ყველაფერი ბნელ ძალებს დარჩებოდათ.

სკორპიუსი: მაგრამ ასე არ მოხდა. და ეს მხოლოდ ჩემი დამსახურება არაა. როდესაც თავში დემენტორები შემიძვრნენ... სევერუს სნეიპმა მირჩია, შენზე მეფიქრა. შენ შეიძლება იქ არ იყავი, ალბუს, მაგრამ შენც იბრძოდი... იბრძოდი ჩემ გვერდით.

გულაჩუყებული ალბუსი ოდნავ უკრავს თავს.

და სედრიკის გადარჩენაც არ იყო ურიგო წამოწყება... ჩემი
აზრით... მაგრამ ხომ ხვდები, რომ ამას უნდა შევეშვათ...

ალგუსი: კი, ვხვდები. მშვენივრად ვხვდები.

სეროვისი: ძალიან კარგი. ახლა კი ამის განადგურებაში უნდა
დამეხმარო.

დროის მდევარს უჩვენებს.

ალგუსი: შენ ხომ ყველას უთხარი, ტბის ფსკერზეაო!

სეროვისი: როგორც აღმოჩნდა, მალფონი უშფოთველი ბრწყინ-
ვალე მატყუარაცაა.

ალგუსი: სკორპიუს... ვინმეს უნდა ვუთხრათ ამის შესახებ...

სეროვისი: ვის? სამინისტრომ ერთხელ უკვე ჩაიბარა და ვერ
დაიცვა. შეიძლება კიდევ ვანდოთ? მხოლოდ მე და შენ გამო-
ვცადეთ ჩვენს ტყავზე, რამდენად საშიშია ეს ნივთი, რაც
იმას ნიშნავს, რომ მე და შენვე უნდა გავანადგუროთ. ჩვენი
შეცდომა აღარავინ უნდა გაიმეოროს, ალბუს. არავინ! არა
(ცოტა არ იყოს, დრამატულად), დროა, წარსულში დაბრუნება
წარსულში დარჩეს!

ალგუსი: ეგ ფრაზა შენ მოიგონე? რაღაც ძალიან გეამაყება.

სეროვისი: მთელ დღეს მოვუნდი.

მოქმედება 3 სცენა მათხუთაში

პრგვორული, სლიზარინის საერთო საცხოვრაჲი

პარი და ჯინი სწრაფი ნაბიჯით შედიან საერთო საცხოვრებელში.
უეხდათეს კრევ ბოუკერ უმცროსი მიჰყვებათ.

პრეზ პოუარ უმცროსი: რამდენჯერ უნდა გაგიმეოროთ. ეს წესის
დარღვევაა, თან ახლა შუალამეა.

პარი: ჩემი შვილი უნდა ვნახო.

პრეზ პოუარ უმცროსი: მისტერ პოტერ, ვიცი, ვინც ხართ, მაგრამ
თქვენც უნდა გესმოდეთ, რომ სკოლის შინაგანანესით აკრძა-
ლულია საერთო საცხოვრებელში მშობლებისა და პროფე-
სორების შესვლა, თუ ოფიციალური ნებართვა არ ექნებათ...

მათ პროფესორი მაკონაგელი ენევა.

პროფესორი მაკგონაგელი: ნუ შეგვალონეთ, კრევ. გაგვატარეთ.

პარი: ჩვენი შეტყობინება მიიღეთ? ძალიან კარგი.

პრეზ პოუარ უმცროსი (განცვიფრებული): დირექტორო. მე უბრა-
ლოდ...

პარი საწოლის ფარდას სწევს.

პროფესორი მაკგონაგელი: გაიპარა?

პარი: დიახ.

პროფესორი მაკგონაგელი: და მალფოი?

ჯინი მეორე საწოლის ფარდას სწევს.

ჯინი: ოჟ, არა!..

პროფესიონალი მაკმანაგალი: ახლავე ძირისძირამდე გავჩხრეკო
სკოლას. ქრეგ. საქმე გამოგვიჩნდა...

გახევებული ჯინი და ჰარი სანოლს დასცემონ.

პინი: მაინც რამდენჯერ უნდა გამეორდეს ეს?

ჰარი: გული მიგრძნობს, ამჯერად ყველაფერი უარესადაა.

ჯინი შიშით აღსავსე თვალებით შესცემონ.

პინი: ბოლო დროს ხომ არ გილაპარავიათ?

ჰარი: კი.

პინი: აქ მოხვედი და დაელაპარავე?

ჰარი: ხომ იცი, რომ მოვედი.

პინი: რა უთხარი ჩვენს შვილს, ჰარი?

ჰარი მის ხმაში ბრალდების ტონს იჭერს.

ჰარი: შევეცადე, რომ გულახდილი ვყოფილიყავი, როგორც შენ
მირჩიე... ისეთი არაფერი მითქვამს.

პინი: თავი გააკონტროლე? რამდენად ცხარე საუბარი გქონდათ?

ჰარი: ...არა მკონია, მე... შენი აზრით, ისევ მე გავაქციე?

პინი: ჰარი, ერთ შეცდომას გაპატიებ, ორსაც, მაგრამ რაც უფრო
მეტჯერ ცდები, მით უფრო მიჭირს ამის გაკეთება.

—

—

მოქადაგა 3 სცენა მათეპვები

პოპვორტი, საბუა

სკორპიუსი და ალბუსი ვერცხლისფერი შუქით განათებულ სახურავზე მიძვრებიან. მათ გარშემო ყრუდ ისმის ბუების ხმადაბალი კივილი.

სკორპიუსი: მე მგონი, კონფრინგო საკმარისი იქნება.

ალბუსი: არაფერიც! ასეთი რამისთვის ექსპულსო მაინც გინდა.

სკორპიუსი: ექსპულსო? შევულოცავთ და ამ საბუებან მთელ კვირას მოვუნდებით ნამსხვრევების აკრეფას.

ალბუსი: ბომბარდაზე რას იტყვი?

სკორპიუსი: და ყველა გავალვიძოთ ჰოგვორტსში? იქნებ გაშეშების ჯადო? ადრე დროის მდევრებს ამ ჯადოთი ანადგურებდნენ...

ალბუსი: საქმეც ეგაა. ეს ადრეც გაუკეთებიათ, მოდი, ჩვენ რამე ახალი ვცადოთ. რამე სახალისო.

სკორპიუსი: სახალისო? მომისმინე, ბევრი ჯადოქარი არ ანიჭებს განსაკუთრებულ მნიშვნელობას შელოცვის სწორად შერჩევას, მაგრამ ეს მართლა გადამწყვეტია. მე თუ მკითხავ, თანამედროვე ჯადოქრობაში ამ საკითხს სათანადო ყურადღება არ ეთმობა.

დელფი: „თანამედროვე ჯადოქრობაში ამ საკითხს სათანადო ყურადღება არ ეთმობა“ – სასწაული ვილაცები ხართ, რა...

სკორპიუსი გაოცებული გახედავს მათ ზურგს უკან მოულოდნელად გამოჩენილ დელფის.

სკორპიუსი: ვაა. შენ... შენ აქ რას აკეთებ?

ალბასი: გადავწყვიტე, რომ ბუ გამეგზავნა და მისთვის შემეტყობინებინა, რას ვაპირებდით.

სკორპიუსი საყვედურით უყურებს მეგობარს.

ეს მასაც ეხება...

სკორპიუსი დაფიქრდება და შემდევ თანხმობის ნიშნად თავს უქნევს.

დელფი: რა მეხება? რა ხდება?

ალბუსი მანტიიდან დროის მდევარს იღებს.

ალბასი: დროის მდევარი უნდა გავანადგუროთ. ის, რაც მეორე დავალების მერე სკორპიუსმა თავისი თვალით ნახა, დაუშვებელია... სამნუხაროდ, ვეღარ გავრისკავთ უკან დაბრუნებას. შენს ბიძაშვილს ვერ გადავარჩინთ.

დელფი ჯერ დროის მდევარს შეხედავს და შემდევ ბიჭებს.

დელფი: ნერილში ამაზე არაფერი მოგინერია...

ალბასი: წარმოიდგინე ყველაზე ცუდი სამყარო და მერე წარმოიდგინე მაგაზე ორჯერ უარესი სამყარო. ადამიანებს ანამებენ, ყველგან დემენტორები დაძრნიან, მმართველობა დესპოტი ვოლდემორის ხელშია, მამაჩემი მკვდარია, მე არ დავბადებულვარ, სამყარო შავ მაგიაშია გახვეული – ჩვენ უბრალოდ ვერ დავუშვებთ, რომ ეს მოხდეს.

დელფი ჭოჭმანობს. შემდევ სახე ეცვლება.

დელფი: ვოლდემორი მართავდა? ცოცხალი იყო? ..

სპორადუსი: ყველაფერს ის მართავდა. საშინელება იყო.

დელფი: იმის გამო, რაც ჩვენ გავაკეთეთ?

სპორადუსი: დამცირებით გამოწვეულმა სიბრაზემ სედრიკი გააბოროტა, ის სიკვდილის მხვრელებს შეუერთდა და... ყველაფერი ცუდად წარიმართა. ძალიან ცუდად.

დელფი სკორპიუსს თვალს არ აშორებს. სახე უნაღვლიანდება.

დელფი: სიკვდილის მხვრელი?

სპორადუსი: და მკვლელი. მან პროფესორი ლონგბოტომი მოკლა.

დელფი: მაშინ... რა თქმა უნდა... უნდა გავანადგუროთ.

ალგუსი: ანუ, შენც გვეთანხმები, ხომ?

დელფი: მეტიც... მე ვიტყოდი, რომ სედრიკიც გაგვიგებდა და დაგვე-
თანხმებოდა. მოდი, ერთად გავანადგუროთ და შემდეგ მე
ბიძაჩემთან დავბრუნდები. ყველაფერს ავუხსნი.

ალგუსი: გმადლობ.

დელფი სევდიანად ულიმის მათ და დროის მდევარს ართმევს. დახე-
დავს და გამომეტყველება ოდნავ ეცვლება.

ოჳ, რა ლამაზი ნიშანია!

დელფი: რა ნიშანი?

დელფის მანტია ცოტათი შეხსნია და კისერზე ავგურის გამოსახუ-
ლება მოუჩანს.

ალგუსი: უკან, კისერზე. აქამდე არ შემიმჩნევია. ფრთები... ესაა,
ხომ, მაგლები ტატუს რომ ეძახიან?

დელფი: აჳ, დიახ. ეს ავგურია.

სკორაიუსი: ავგური?!

დელფი: ნუთუ ჯადოსნურ არსებათა მოვლის საგანში არ გაგივლი-
ათ? ავბედითი იერის შავი ფრინველები, რომლებიც წვიმიან
ამინდში მოთქვამენ. ჯადოქრებს სჯეროდათ, რომ ავგურის
ტირილი სიკვდილს მოასწავებდა. პატარა რომ ვიყავი, ჩემს
მეურვეს ერთი ავგური გალიაში ჰყავდა.

სკორაიუსი: შენს... მეურვეს?

დელფი სკორპიუსს შესცეკერის. ახლა, როცა დროის მდევარი მას
აქვს ხელთ, ბიჭების რეაქციით ტკბება.

დელფი: მიჩიჩინებდა, იმიტომ მოთქვამს, რომ იცის, ცუდად დაა-
მთავრებო. მაინცდამაინც არ ვუყვარდი. ევფემია როული...
მარტო იმიტომ შემიფარა, რომ ოქროს უხდიდნენ.

ალგუსი: მაშინ, მისი ფრინველი რატომ გაქვს ამოსვირინგებული?

დელფი: მასხსენებს, რომ მომავალი ჩემს ხელშია.

ალგუსი: რა მაგარია, მეც მომინდა ავგურის ტატუ.

სკორაიუსი: როულების მთელი გვარი მგზნებარე სიკვდილის მხვრე-
ლი იყო.

სკორპიუსს თავგზა ერევა.

ალგასი: კარგი, მოდი შევუდგეთ... რით გავანადგუროთ? კონფ-
რინგი? გაშეშება? ბომბარდა? შენ რომელს გამოიყენებდი?

სპორადუსი: ახლავე დაგვიბრუნე დროის მდევარი. მომეცი.

დელფი: რა თქვი?

ალგასი: სკორპიუს, რას აკეთებ?

სპორადუსი: არ მჯერა, რომ ოდესმე ავად იყავი. რატომ არ სწა-
ვლობდი ჰოგვორტსში? რატომ ხარ ახლა აქ?

დელფი: მე მხოლოდ ჩემი ბიძაშვილის დაბრუნება მინდა!

სპორადუსი: ისინი შენ გინოდებდნენ „ავგურის“. იმ... სხვა სამყარო-
ში. შენ ავგურიდ მოგიხსენიებდნენ.

დელფის სახეზე ღიმილი ეფინება.

დელფი: ავგური? ძალიან მომნონს.

ალგასი: დელფი?

დელფი ელვის უსწრაფესად მოქმედებს. ჯადოსნურ ჯოხს იღებს
და სკორპიუსს იოლად უკუაგდებს. მასზე ღონიერია. სკორპიუსი
ცდილობს შეაკავოს, მაგრამ დელფი მაღევე ჯაბნის.

დელფი: ფულგარი!

სკორპიუსს მკლავებს მჭრელი, პრიალა ბანრები უკრავს.

სპორადუსი: ალბუს! გაიქეცი!

ალბუსი დაბნეული მოიხედავს და შემდეგ ადგილს სწყდება.

დელფი: ფულგარი!

ალბუსი იატაქს ენარცხება, ხელები მასაც უმონყალოდ აქვს ბან-
რებით გაკოჭილი.

ეს პირველი შელოცვაა, რომლის გამოყენებაც თქვენზე მომიხ-
და. მეგონა, მეტი დამჭირდებოდა, მაგრამ თქვენი გაკონტრო-
ლება ამოსზე გაცილებით იოლი აღმოჩნდა. ბავშვები, განსა-
კუთრებით პატარა ბიჭები, ბუნებით დამყოლები არიან. ასე
არ არის? ახლა კი ერთხელ და სამუდამოდ მოვულოთ ბოლო
ამ ქაოსს...

ალბუსი: კი მაგრამ, რატომ? რა? ვინ ხარ შენ?

დელფი: მე ახალი წარსული ვარ, ალბუს.

ალბუსს ჯადოსნურ ჯოხს ხელიდან სტაცებს და შუაზე ტეხს.

მე ახალი მომავალი ვარ.

სკორპიუსსაც გამოსტაცებს ჯადოსნურ ჯოხს და მასაც ამტვრევს.

მე ვარ პასუხი, რომელსაც ეს სამყარო დღემდე ეძებდა.

მოქადაგა 3 სცენა მაჩვილებელი

მაგიდის სამინისტრო, პარმიონის კაბინეტი

ჰერმიონის მაგიდაზე რონი ჩამომჯდარა და ფაფას მიირთმევს.

რონი: ვერ მომინელებია ის ფაქტი, რომ ზოგიერთ რეალობაში ჩვენ ცოლ-ქმარი არ ვართ.

პარმიონი: რონ, რაც უნდა იყოს, მოიცდის. ათ წუთში გობლინებთან მაქვს შეხვედრა გრინგოტსის დაცვა-უსაფრთხოების საკითხზე...

რონი: იცი, რას ვამბობ? ჩვენ აგერ უკვე რამდენი ხანია ერთად ვართ, ქორწინებაში... ისე დიდი ხანია...

პარმიონი: რონ, თუ ჩემგან დასვენება გინდა და პირდაპირ ვერ მეუბნები, იცოდე, ამ კალამზე წამოგაცვამ.

რონი: გაჩუმდი. მაცალე რაღაცის თქმა. იცი, რა მინდა? საქორწინო ფიცის განახლების რიტუალი, ამას წინათ რომ წავიკითხეთ. აბა, რას იტყვი?

პარმიონი (ოდნავ ლბება): ხელახლა გინდა ჩემზე დაქორწინება?

რონი: პირველად რომ დავქორწინდით, ძალიან ახალგაზრდები ვიყავით, მე დავთვერი და... სიმართლე გითხრა, ბევრი რამე არც მახსოვს და... მთავარი ისაა, რომ მიყვარხარ, ჰერმიონ გრეინჯერ, და მინდა, შესაძლებლობა მქონდეს, ეს უამრავი ხალხის წინაშე ისევ გითხრა... ფხიზელმა.

ჰერმიონი ლიმილით უყურებს, თავისკენ მიიზიდავს და კოცნის.

პარმიონი: რა ტკბილი ხარ.

რონი: შენ კიდევ ირისის კანფეტის გემო გაქვს.

პერმიონი იცინის. ერთმანეთისკენ ისევ საკოცნელად იწევენ, მაგრამ ამ დროს მათ ჰარი, ჯინი და დრაკო შემოუსწრებენ. ნყვილი მაშინვე ერთმანეთს შორდება.

ჰარმიონი: ჰარი, ჯინი და... მე, ო... დრაკო... სასიამოვნოა შენი ნახვა...

ჰარი: სიზმრები... ისევ დამენყო, უფრო სწორად, არ შეწყვეტილა.

ჯინი: და ალბუსი ისევ დაიკარგა.

დრაკო: სკორპიუსიც. მაკეონაგელმა მთელი სკოლა ფეხზე დააყენა. ბიჭები არსად ჩანან.

ჰარმიონი: ახლავე გამოვიძახებ აურორებს. მე...

რონი: არა, არაა საჭირო. ყველაფერი რიგზეა. ალბუსი... წუხელ ვნახე. ყველაფერი კარგადაა.

დრაკო: სად ნახე?

ყველა რონს უყურებს. ის ცოტათი შემცბარი აგრძელებს.

რონი: ნევილთან ერთად ჰოგსმიდში ცეცხლოვანი ვისკის დასალევად შევიარე. როგორც ხდება, ამ მთისა და იმ ბარისას მოვყევით... უკან რომ ვბრუნდებოდით, საკმაოდ გვიანი იყო, ძალიან გვიანი, და ვცდილობდი გამერკვია, რომელი ფლუ ფხვნილი გამომეყენებინა, თორემ ხომ იცით, ნასვამზე ვიწრო, მიხვეულ-მოხვეულ საკვამურებში სულაც არ გინდა მოხვედრა...

ჯინი: რონ, მთავარ სათქმელზე თუ არ გადახვალ, მიგახრჩობთ.

რონი: ის არ გაქცეულა, უბრალოდ ცოტა ხნით განმარტოება უნდა. თავისზე უფროსი შეყვარებული იშოვა...

ჰარი: უფროსი შეყვარებული?

რონი: მშვენიერი გოგოა. ულამაზესი ვერცხლისფერი თმა აქვს. სახურავზე დავინახე ერთად, საბუესთან ახლოს. სკორპიუსიც იქვე ტრიალებდა და იმდენს კი ვერ ხვდებოდა, რომ მარტო დაეტოვებინა. მახსოვს, გავიფიქრე, რა კარგია, ჩემს სიყვარულის ელექსირებს ასეთი გასავალი რომ აქვს-მეთქი.

ჰარი უეცრად იაზრებს.

ჰარი: თმა... მოვერცხლისფრო-მოცისფრო?

რონი: ააა, კი, ვერცხლისფერ-ცისფერი.

პარი: დელფი დიგორიზე ამბობს. ამოს დიგორის ძმისშვილზე.

ჯინი: ისევ სედრიკის ამბავია?

ლრმად ჩატიქრებული პარი არაფერს ამბობს. ჰერმიონი შეშფოთებით მიმოიხედავს ოთახში და შემდეგ კარში გასძახებს:

ჟარზიონი: ეთელ! გობლინებთან შეხვედრა გააუქმე.

—

მოქადაგა 3 სცენა მათვრამატე

**ნიკოლა ბერიძეს სახელობის მოხუცეპულ
ჯადოქართა თავშესაფარი, ამოსის ოთახი**

დრაკოსთან ერთად შემოდის ჰარი. ხელში ჯადოსნური ჯოხი ჩაუ-
ბლუჯავს.

ჰარი: სად არიან?

ამოსი: ჰარი პოტერ, რით შემიძლია დაგეხმაროთ, სერ? და დრაკო
მალფოი... რა ჰატივია...

ჰარი: მე ვიცი, როგორ გამოიყენეთ ჩემი შვილი.

ამოსი: თქვენი შვილი გამოვიყენე? არა. ეს თქვენ... თქვენ გამოიყე-
ნეთ ჩემი საოცარი ბიჭი, სერ.

დრაკო: ახლავე გვითხარით, სად არიან ალბუსი და სკორპიუსი.
გვითხარით, თორემ მნარედ განანებთ.

ამოსი: მე საიდან უნდა ვიცოდე, სად არიან?

დრაკო: თავს ნუ იმტერებ, ბერიკაცო. ვიცი, რომ ბუებს უგზავნიდი.

ამოსი: მსგავსი არაფერი მიქნია.

ჰარი: ამოს, არც იმდენად მოხუცი ხართ, რომ აზეაბანი ავცდეთ.
ბოლოს პოგვორტსის კოშკი დაინახეს თქვენს ძმისშვილთან
ერთად. და მას მერე ვერსად ვპოულობთ.

ამოსი: ნარმოდგენა არ მაქვს, თქვენ... (ხმა უწყდება, ნამით დაბნეული
დუმს) ძმისშვილი?

ჰარი: არ მეგონა, ასე თუ დაეცემოდით... დიახ! თქვენი ძმისშვილი,
ნუთუ იმასაც უარყოფთ, რომ თქვენს მითითებებს ასრუ-
ლებდა?

ამოსი: დიახ, უარვყოფ. ძმისშვილი არ მყავს.

ელდანაცემი პარი შეშდება.

დრაპო: დიახ, გყავთ. მედდაა და აქ მუშაობს. თქვენი ძმისშვილი...
დელფინი დიგორი.

ამოსი: ზუსტად ვიცი, რომ ძმისშვილი არ მყავს, რადგან და-ძმა არ
მყოლია. არც მე და არც ჩემს ცოლს.

დრაპო: სასწრაფოდ უნდა გავარკვიოთ, ვინაა სინამდვილეში.

მოქმედება 3 სცენა მაცხრამატე

პოზიტივი, პოზიტივული მოქმედებები

ვხედავთ დელფის, რომელიც ნიღბის ჩამოხსნის მერე თითოეული ნამით ტკბება. მღელვარებისა და უსუსურობის ნატამალიც არ შერჩენია. მის ტონსა და მიხრა-მოხრაში მხოლოდ და მხოლოდ ძალაუფლება იგრძნობა.

აღმასი: ქვიდიჩის მოედანზე რატომ მოვედით?

დელფი არ პასუხობს.

სკორაიუსი: სამი ჯადოქრის ტურნირი. მესამე დავალება. ლაბირინთი. აქ ლაბირინთი იყო. ისევ სედრიკისთვის ვბრუნდებით.

დალფი: დიახ, დროა, ერთხელ და სამუდამოდ გადავარჩინოთ „ზედმეტი“. სედრიკისთვის დავბრუნდებით და ამავდროულად, აღვადგენთ იმ სამყაროს, რომელიც შენ ნახე, სკორპიუს...

სკორაიუსი: იმ ჯოჯოხეთის დაბრუნება გინდა?

დალფი: მე მინდა დავაბრუნო წმინდა და ძლიერი მაგია. მე მინდა, ბნელი ძალა აღზევდეს.

სკორაიუსი: ვოლდემორი გინდა დააბრუნო?

დალფი: ჯადოქრული სამყაროს ერთადერთი ჭეშმარიტი მბრძანებელი. ის დაბრუნდება. ახლა კი საქმეს შევუდგეთ. თქვენი წყალობით პირველი ორი დავალება, ცოტა არ იყოს, გადაიტვირთა მაგიით – თითოეულზე სულ მცირე, ორი ვიზიტია მომავლიდან და ჩვენი გამომზეურების ან ყურადღების გაფანტვის საფრთხეც მეტია. მესამე დავალება კი ხელუხლებელია, ამიტომ იქიდან დავიწყებთ.

ალგუსი: ვერ შევაჩერებთ. რაც უნდა ძალა დაგვატანო... ხომ ვიცით,
რომ ტურნირი უნდა მოიგოს მამაჩემთან ერთად.

დელფი: თქვენგან მარტო მის შეჩერებას კი არა, მის დამცირებას
ვითხოვ. თუნდაც ლაპირინთიდან ისფერი ბუმბულისგან
დამზადებულ ცოცხზე შიშვლად ამხედრებული აფრინდეს.
დამცირებამ ერთხელ გაჭრა და მეორედაც გაჭრის. და წინა-
სწარმეტყველებაც აღსრულდება.

საორაიუსი: არ ვიცოდი, წინასწარმეტყველებაც თუ არსებობდა,
რა წინასწარმეტყველება?

დელფი: შენ სამყარო ისეთი დაინახე, როგორიც უნდა იყოს, სკორ-
პიუს. და დღეს ჩვენ მის დაბრუნებაზე ვიზრუნებთ.

ალგუსი: არ ვიცი, ვინ ხარ და რა გინდა ჩვენგან, მაგრამ ვერ გვაი-
ძულებ. არ დაგემორჩილებით.

დელფი: რა თქმა უნდა, დამემორჩილებით.

ალგუსი: იმპერიუსის წყევლის გამოყენება მოგინევს. ჩემი გაკონ-
ტროლების გარეშე ვერაფერს იზამ.

დელფი: არა. წინასწარმეტყველების აღსასრულებლად შენ მჭირ-
დები და არა შენი მარიონეტი. შენ უნდა დაამცირო სედრიკი,
ამიტომ იმპერიუსის წყევლა არ გამომადგება, სხვანაირად
მომინევს შენი იძულება.

ჯადოსნურ ჯოხს იღებს და ალბუსს უმიზნებს. ალბუსი გამომწვევად
უსწორებს თვალს.

ალგუსი: რაც გინდა, ის გიქნია.

დელფი შეხედავს და შემდეგ ჯადოსნურ ჯოხს სკორპიუსს მიუშვერს.

დელფი: მაშ, კარგი.

ალგუსი: არა!!!

დელფი: ასეც ვიფიქრე, რომ ეს უფრო გაჭრიდა.

საორაიუსი: ალბუს, რაც უნდა დამმართოს... თავისი არ უნდა გავა-
ტანინოთ...

დელფი: კრუციო!

სკორპიუსი ტკივილისგან ყვირის.

ალგუსი: მე...

დელფი (იცინის): რა? შენი აზრით, რამეს გახდები? შენ? ჯადოქრული სამყაროს ყველაზე დიდი იმედგაცრუება, შენი ოჯახის სამარცხვინო ლაქა! თეთრი ყვავი! გინდა, რომ შენს ერთა-დერთ მეგობარს გული არ ატკინო? მაშინ ის გააკეთე, რასაც გეუბნები.

ალბუსი ჯიქურ მისჩერებია.

აჰ, არა? კრუციო!

ალბუსი: გეყო! გთხოვ.

კისრისტებით შემორბის კრევი.

პრეზიდენტ უზცოროსი: სკორპიუს? ალბუს? ყველა თქვენ გეძებთ....

ალბუსი: კრევ. გაიქეცი! დახმარება ითხოვე!

პრეზიდენტ უზცოროსი: რა ხდება?

დელფი: ავადა კედავრა!

დელფის ჯოხიდან გამოჭრილი მწვანე სხივი მთელ სცენას კვეთს, კრევი ზურგით ეცემა და მაშინვე კვდება.

ჩამონალილი სიჩუმე თითქოს უსასრულოდ გრძელდება.

რით ვერ გაიგეთ, რომ აქ ბავშვურ თამაშებს არ ვთამაშობთ. თქვენ მჭირდებით, თქვენი მეგობრები – არა.

ელდანაცემი ალბუსი და სკორპიუსი კრევის გვამს დასცემიან.

დიდი ხანი დამჭირდა შენი სისუსტის დასადგენად, ალბუს პოტერ. ჯერ მეგონა, სიამაყე იყო, მეგონა, მამაშენზე შთა-ბეჭდილების მოსახდენად ყველაფერზე ნახვიდოდი, მაგრამ მერე მიხვდი, რომ შენც იგივე სუსტი ნერტილი გაქვს, რაც მამაშენს – მეგობრები. თუ იმას არ გააკეთებ, რასაც გეტყვი, სკორპიუსი მოკვდება, ზუსტად ისე, როგორც ახლა მოკვდა ზედმეტი.

ბიჭებს თვალებს უბრიალებს.

ვოლდემორი დაბრუნდება და ავგური მას გვერდს დაუმშვენებს. ზუსტად ისე, როგორც ნინასნარმეტყველებაშია: „როცა

ზედმეტები გადარჩებიან, როცა დრო გადატრიალდება, როცა უნახავი შვილები დახოცავენ თავიანთ მამებს, მაშინ დაბრუნდება ბნელი ბატონი”.

იღიმის. სკორპიუსს გააფთრებით სწვდება და თავისკენ ექაჩება.

სედრიკი ზედმეტია, ალბუსი კი...

ალბუსსაც სწვდება და თავისკენ იზიდავს.

... უნახავი შვილი, რომელიც დროის გადაწერით მამას მოკლავს და ბნელ ბატონს დააბრუნებს.

დროის მდევარი ბზრიალს იწყებს. დელფი ბიჭებს ძალით აკიდებინებს ხელებს დროის მდევარზე.

ნავიდა!

გაიელვებს დამაბრმავებელი სინათლე. მას გამაყრუებელი გრგვინვა მოჰყვება.

და დრო ჩერდება. შემდეგ გადატრიალდება, ნამით თითქოს ფიქრობს, შეყოვნდება და უკუსვლას იწყებს, ჯერ ნელა...

და შემდეგ სწრაფდება.

ბოლოს თითქოს შესრუტვის ხმა გაისმის... და ბრაგვანი.

—

მოქადაგა 3 სცენა მეოცე

სამი ჯადოქრის ტურნირი, ლაპირინთი, 1995 წ.

ლაბირინთი მიხვეულ-მოხვეული ცოცხალი ღობეა, რომელიც მუდ-
მივად მოძრაობს და ფორმას იცვლის. დელფი მასში მტკიცე ნაბი-
ჯით შედის და ალბუსსა და სკორპიუსსაც ექაჩება. ხელებშეკრული
ბიჭები ფეხათრევით მიჰყვებიან.

დუდო გაგანი: ქალბატონებო და ბატონებო, ბიჭებო და გოგონე-
ბო, ნარმოვიდგენთ დიდებულ და სანახაობრივ... ერთადერთ
და განუმეორებელ... სამი ჯადოქრის ტურნირის!

მაყურებლების ხმამაღალი ყიუინა. დელფი მარცხნივ უხვევს.

აბა, ჰოგვორტსელებო, თქვენი ხმა გამაგონეთ!

პასუხად ყურისნამლები ღრიანცელი.

აბა, დურმსტრანგელებო, თქვენი ჯერია!!!

ისევ გამაყრუებელი ღრიანცელი.

ახლა კი პოპატონელებს მოვუსმინოთ!!!

ომახიანი ყიუინა.

დელფი და ბიჭები იძულებულები არიან, სწრაფად გადაადგილდნენ,
რადგან ლაბირინთი იცვლება, კედლები ერთმანეთს ერწყმის.

როგორც იქნა, ფრანგებმა დაგვანახეს, რა შეუძლიათ. ქალ-
ბატონებო და ბატონებო, ნარმოვიდგენთ... სამი ჯადოქრის
ტურნირის ბოლო დავალებას. საიდუმლოებებითა და ხიფა-

თით აღსავსე ბნელ ლაბირინთს, რომელიც ცოცხალია. დიახ,
ცოცხალი!

სცენას ვიქტორ კრამი გადაკვეთს. ლაბირინთში გზას მიიკვლევს.

და რატომ უნდა მოუნდეს ჭურათმყოფელ ადამიანს ამ კოშმა-
რში საკუთარი ნებით შესვლა? იმიტომ რომ ლაბირინთი თასს
მალავს... და ჩვეულებრივ თასს კი არა... დიახ... ლაბირინთის
შუაგულში სამი ჯადოქრის ტურნირის მთავარი ჯილდო იმა-
ლება.

დელფი: სად არის? სადაა სედრიკი?

მოძრავი ღობე ალბუსსა და სკორპიუსს ლამის შუაზე ვლეჯს.

სკორაიუსი: ლაბირინთიც ჩვენს მოკვლას ცდილობს? ვერაფერს
იტყვი, ბედი უფრო და უფრო გვიღიმის.

დელფი: ჩამომრჩებით და თავს დააბრალეთ, რაც მოგივათ.

ლუდო ბეგჩანი: განსაცდელი დიდია, მაგრამ ჯილდოც სახარბიე-
ლო. მაშ, ვინ იბრძოლებს სისხლის ბოლო წვეთამდე? ვისთვის
აღმოჩნდება ეს ტური საბედისნერო? ვინ არის ჩემპიონებს
შორის ნამდვილი ჩემპიონი? ამას დრო გვიჩვენებს, ქალბა-
ტონებო და ბატონებო, ამას დრო გვიჩვენებს...

ლაბირინთის სილრმისკენ მიიწევენ, სკორპიუსსა და ალბუსს დელფი
მიუძლვის. ბიჭები ოდნავ ჩამორჩებიან, რომ ერთმანეთთან დალა-
პარაკების საშუალება მიეცეთ.

სკორაიუსი: ალბუს, რამე უნდა ვიღონოთ.

ალგუსი: ვიცი, მაგრამ რა? ჯოხები გადაგვიმტვრია, გაკოჭილები
ვართ და შენი მოკვლით იმუქრება.

სკორაიუსი: მე მზად ვარ მოვკვდე, თუ ეს ვოლდემორის დაბრუ-
ნებას ხელს შეუშლის.

ალგუსი: დარწმუნებული ხარ?

სკორაიუსი: დიდხანს გლოვა არ მოგიწევს. მე რომ მომკლავს, შენც
მალე მიგაყოლებს.

ალგუსი (სასოწარკვეთილი): დროის მდევრის ხარვეზი – ხუთი ნუთის
ნესი. ყველანაირად უნდა ვეცადოთ, რომ დრო გავიყვანოთ.

სკორაიუსი: არაფერი გამოგვივა.

კიდევ ერთი ლობე იცვლის მიმართულებას, დელფი ალბუსსა და სკორპიუსს თავისკენ ეწევა. უიმედობის ლაბირინთში გზას აგრძელებენ.

ლუდო ბაგანი: მოდით, შეგახსენებთ სატურნიო ცხრილს. ქულებით ჯერჯერობით პირველ ადგილს მისტერ სედრიკ დიგორი და მისტერ ჰარი პოტერი იყოფენ. მეორე ადგილზეა მისტერ ვიქტორ კრამი და მესამე ადგილზე მის ფლერ დელაკური!

მოულოდნელად, ცოცხალი ლობის უკნიდან ალბუსი და სკორპიუსი გამოჩენდებიან. კისრისტებით მორბიან.

ალგუსი: საით წავიდა?

საორაიუსი: რა მნიშვნელობა აქვს? როგორ ფიქრობ, რომელ ბილიკს უნდა გავუყვეთ?

ამ დროს გამოჩენდება დელფი, რომელიც მათ მოსდევს. ჰაერში ანეული, ცოცხის გარეშე, ფრენით მოჰყვება.

დალზი: თქვე საცოდავებო!

ბიჭებს მიწაზე დასცემს.

გეგონათ, გამექცეოდით?!

ალგუსი (გაოცებული): შენ ხომ... ცოცხიც კი არ გაქვს.

დალზი: ჰმ, ცოცხები... მოუქნელი, უსარგებლო ნივთები. სამი წუთი უკვე გავიდა. ორი წუთიღა დაგვრჩა და ახლა ჩემს სიტყვას აღარ გადახვალთ. გასაგებია?

საორაიუსი: არა, არ არის გასაგები!

დალზი: გვინია, ჩემთან ბრძოლა შეგიძლია?

საორაიუსი: ბრძოლა არა, მაგრამ ნინააღმდეგობის განევა – კი! თუ სიცოცხლეზე ხელს ავიღებთ.

დალზი: ნინასნარმეტყველება უნდა აღსრულდეს! და ჩვენ მას შევასრულებთ!

საორაიუსი: ნინასნარმეტყველება შეიძლება აუხდენელი დარჩეს.

დალზი: ცდები, ბავშვო, ნინასნარმეტყველება მომავალია.

საორაიუსი: თუ ნინასნარმეტყველება ასეთი გარდაუვალია, რატომ ვცდილობთ მასზე გავლენის მოხდენას? ერთს ამბობ

და მეორეს აკეთებ! ამ ლაპირინთში სინამდვილეში იმიტომ
მიგვათრევ, რომ გგონია, წინასწარმეტყველების ახდენას შენი
ჩარევა სჭირდება... მაშინ, ამავე ლოგიკით, წინასწარმეტყვე-
ლება შეიძლება სულაც არ შესრულდეს... ან მის შესრულებას
ხელი შეეშალოს.

დელფი: ბევრს ნუ ლაპარაკობ. კრუციო!

სკორპიუსი ტკივილისგან იგრიხება.

ალბუსი: სკორპიუს!

საორაიუსი: ალბუს, შენ გამოცდა გინდოდა. ესეც შენი გამოცდა,
და იცოდე, უნდა ჩავაბაროთ.

ალბუსი სკორპიუსს გადახედავს და ბოლოს და ბოლოს ხვდება,
როგორ უნდა მოიქცეს. თავს უკრავს.

დელფი: იცოდეთ, ორივეს დაგხოცავთ!

ალბუსი (გამბედაობას იურებს): კარგი. დაგვხოცე. შენ თუ შეგაჩერებთ,
სიხარულით მოვკედებით.

გამძვინვარებული დელფი ჰაერში აიჭრება.

დელფი: ამის დრო არ გვაქვს. კრუ...

უცნობი ხაა: ექსპელიარმუს!

ბრახ! დელფის ჯოხი ხელიდან უვარდება. სკორპიუსი გაოგნებული
აცეცებს თვალებს.

ბრაქიაბინდო!

და დელფი გაკოჭილია. სკორპიუსი და ალბუსი ერთდროულად ბრუ-
ნდებიან ქუსლებზე და პირდაღებულები იყურებიან იქით, საიდანაც
შელოცვა ტყორცნეს. შორისახლოს ახალგაზრდა, სიმპათიური ჩვი-
დმეტიოდე წლის ბიჭი დგას. სედრიკი!

საღრიპი: არ მომიახლოვდეთ.

საორაიუს: კი მაგრამ, შენ ვინ ხარ?

საღრიპი: სედრიკ დიგორი. კივილი გავიგონე და გამოვიქეცი. დამე-
ნახეთ, მხეცებო. შემებრძოლეთ!

ალბუსი გაოცებისგან თვალებს აჭყეტს.

ალგუსი: სედრიკი?!

სპორაიუსი: შენ გადავვარჩინე...

საფრიაი: თქვენც დავალების ნაწილი ხართ? დაბრკოლება ხართ?
თქვით. თქვენც უნდა დაგამარცხოთ?

სიჩუმე.

სპორაიუსი: არა. მხოლოდ და მხოლოდ უნდა გაგვათავისუფლო.
ესაა დავალება.

სედრიკი ფიქრობს, ცდილობს გამოიცნოს, მახეში ხომ არ იტყუებენ
და შემდეგ ჯადოსნურ ჯოხს გაიქნევს.

საფრიაი: ემანსიპარე! ემანსიპარე!

ბიჭებს ბანრები ეხსნებათ.

ახლა შემიძლია წავიდე? ლაბირინთი ბოლომდე გავიარო?

ბიჭები გულდათუთქულები შესცერიან სედრიკს.

ალგუსი: სამწუხაროდ, ლაბირინთი ბოლომდე უნდა გაიარო.

საფრიაი: გასაგებია...

სედრიკი თავდაჯერებით შორდება მათ. ალბუსი გასცერის, უნდა,
რაღაცა უთხრას, მაგრამ არ იცის, რა.

ალგუსი: სედრიკ...

სედრიკი მოტრიალდება.

მამაშენს ძალიან უყვარხარ.

საფრიაი: რა ბრძანეთ?

მათ უკან დელფის სხეული ამოძრავდება, მიწაზე მიფოფხავს.

ალგუსი: ვიფიქრე, რომ უნდა გცოდნოდა.

საფრიაი: კეთილი. გმადლობთ.

სედრიკი ალბუსს ნამითაც აცქერდება და შემდეგ გზას ავრძელებს.
დელფი მანტიიდან დროის მდევარს იღებს.

სპორაიუსი: ალბუს.

ალგუსი: არა. მოიცა...

საორაოუსი: დროის მდევარი ბრუნავს... ნახე, რას აეთებს... აქ
დატოვებას გვიპირებს.

ალბუსი და სკორპიუსი დელფის მისცვივდებიან დროის მდევრის
ნასართმევად.

გაიელვებს დამაბრმავებელი სინათლე. მას გამაყრუებელი გრგვინვა
მოჰყვება.

და დრო ჩერდება. შემდეგ გადატრიალდება, ნამით თითქოს ფიქრობ-
სო, შეყოვნდება და უკუსვლას ინყებს, ჯერ ნელა...

შემდეგ ჩქარდება.

ალბუს...

აღგუსტი: ეს რა ჩავიდინეთ!

საორაოუსი: სხვა გზა არ გვქონდა! დროის მდევარს უნდა გავყო-
ლოდით. უნდა შეგვეჩერებინა.

დალი: შეგეჩერებინეთ? და გვინიათ, შემაჩერეთ? მეყო! საკმარი-
სია. შეიძლება ბნელი ძალების დასაბრუნებლად სედრიკის
გამოყენების ყველა შანსი მომისპერ, მაგრამ იქნებ მართალი
ხარ, სკორპიუს... იქნებ მართლა შეიძლება წინასწარმეტყვე-
ლების ახდენისთვის ხელის შეშლა. ყელში ამომიხვედით, უსა-
რგებლო ლლაპებო. ერთ ძვირფას ნამსაც აღარ დაგახარჯავთ.
დროა, რამე ახალი მოვსინჯო.

დროის მდევარს ძირს ანარცხებს. მდევარი იმსხვრევა და ირგვლივ
ნვრილ ნატეხებად იფანტება.

კვლავ ჰაერში აჭრილი დელფი სიცილ-ხარხარით მიფრინავს.

ბიჭები ცდილობენ დაიჭირონ, თუმცა ამაოდ. აშკარაა, რომ ვერა-
ფერს გახდებიან. ის მიფრინავს, ესენი მირბიან.

აღგუსტი: არა... არა... არ გავუშვათ...

სკორპიუსი ბრუნდება და დროის მდევრის ნამსხვრევების ნამოკ-
რეფას ცდილობს.

სულ განადგურდა?

- სპორადუსი: აღარაფერი ეშველება. აქ გავიჭედეთ. არ ვიცი, რომელ
დროში... ან რა აქვს ჩაფიქრებული.
- ალგუსი: ჰოგვორტსი ისევ ისეთი ჩანს.
- სპორადუსი: ჰო. აქ არ უნდა დაგვინახონ. წავიდეთ, სანამ ვინმეს
შევუმჩნევივართ.
- ალგუსი: როგორმე უნდა შევაჩეროთ, სკორპიუს.
- სპორადუსი: ვიცი. მაგრამ როგორ?

—

მოძალური 3 სცენა ოცდამართა

ნეინდა ოსვალდის სახელობის მოხუცებულ
ჯადოქართა თავშესაფარი, დელფის რთახი

პარი, ჰერმიონი, რონი, დრაკონ და ჯინი მუხის პანელებით განყობილ
სადა ოთახს ათვალიერებენ.

ჰარი: ალბათ, კონფუნდუსის შელოცვა გამოიყენა ამოსზეც და
ყველა დანარჩენზეც. მედდად და მის ძმის შვილად გაასაღა
თავი.

არარატი: ახლა გადავამოწმე სამინისტროსთან, მასზე არანაირ
ინფორმაციას არ ვფლობთ. ფაქტობრივად, აჩრდილია.

დრაკო: სპეციალის რეველიონ!

ყველა დრაკოს შეხედავს.

ყოველი შემთხვევისთვის ვცადე. რაღას უცდით? მასზე არა-
ფერი ვიცით, იქნებ ამ ოთახში მაინც ვიპოვოთ რამე.

ჰინი: აქ სად რა უნდა დაემალა. ნახეთ, რა სადა ოთახია.

რონი: ეს პანელები ვნახოთ. შეიძლება პანელები მაღავდეს რამეს.

დრაკო: ან საწოლი.

დრაკო საწოლის ჩხრეკას იწყებს, ჯინი მაგიდაზე ლამპას უკირკი-
ტებს, დანარჩენები კედლებზე ხის პანელებს ათვალიერებენ.

რონი (ყვირილით აბრახუნებს კედლებზე): რას გვიმაღავ? რა გაქვს
მანდ?

არარატი: იქნებ ერთი წუთით შევისვენოთ და იმაზე დავფიქრდეთ,
რა...

ჯინი ნავთის ლამპას შუშას ხსნის. ლამპიდან ჯერ ამოსუნთქვის ხმა ისმის და შემდეგ სისინი. ყველა მისკენ ბრუნდება.

ეს რა იყო?

პარი: წესით, ვერ უნდა ვარჩევდე, მაგრამ ეს პარსული ენაა.

პერმიონი: და რას ამბობს?

პარი: მე რა ვიცი... ვოლდემორის სიკვდილის მერე პარსულად ხომ ვეღარ ვლაპარაკობ.

პერმიონი: მისი სიკვდილის მერე არც ნაიარევი გტკიებია.

პარი პერმიონს თვალს უსწორებს.

პარი: ამბობს: „მოგესალმები, ავგური“. მე მგონი, უნდა ვუბრძანო, გაიხსნას.

დრაკო: მერე რაღას უცდი.

პარი თვალებს ხუჭავს და პარსულ ენაზე იწყებს ლაპარაკს.

მათ გარშემო ოთახი გარდაიქმნება. უფრო ბნელი და უიმედო ხდება. კედლებზე დაკლაკნილი გველები ისახება.

და მათზე – მანათობელი საღებავით დაწერილი ნინასნარმეტყველება.

ეს რაღაა?

რონი: „როცა ზედმეტები გადარჩებიან, როცა დრო გადატრიალდება, როცა უნახავი შვილები დახოცავენ თავიანთ მამებს, მაშინ დაბრუნდება ბნელი ბატონი...“

პინი: ნინასნარმეტყველება. ახალი ნინასნარმეტყველება.

პერმიონი: სედრიკი... „ზედმეტი“ სედრიკს უნოდეს.

რონი: როცა დრო გადატრიალდება... დროის მდევარი მას აქვს, არა?

ყველანი იქუფრებიან.

პერმიონი: მას უნდა ჰქონდეს.

რონი: კი მაგრამ, სკორპიუსი ან ალბუსი რაში სჭირდება?

პარი: იმიტომ რომ, მე ვარ ის მშობელი, რომელიც შვილს ვერ ხედავს, თავისი შვილისა არ ესმის.

დრაკო: ვინაა ეს ქალი? რატომაა ბნელი ბატონით ასე შეპყრობილი?

ჯინი: მგონი, მე ვიცი.

ყველა მისკენ ტრიალდება. ჯინი ზემოთ მიუთითებს... კიდევ უფრო იღუშებიან და თვალები შიშით ევსებათ.

მაყურებელთა დარბაზის ყველა კედელზე სიტყვები გამოისახება – საშიში, შემზარავი სიტყვები.

„მე ავალორძინებ ბნელ ძალას. მე დავაბრუნებ მამას.“

რონი: არა, არა...

ჰერიოონი: ეს რანაირად შეიძლებოდა მომხდარიყო?

დრაქო: ვოლდემორს შვილი ჰყავდა?

შეძრწუნებულები იყურებიან მაღლა. ჯინი პარის ხელს ჩაჰუდებს.

ჰარი: არა, არა, არა. ოლონდ ეს არა...

სცენა ბნელდება.

შესვენება

၂

မျက်နှာ

အမြတ် ၄

მოქადაგა 4 სცენა პირველი

მაგიდის სამინისტროს სათათბირო დარბაზი

სათათბირო დარბაზი ჯადოქრებითაა სავსე. ჰერმიონი სახელდაბელოდ მოწყობილ ტრიბუნაზე გამოდის. ხელის აწევით ითხოვს სიჩუმეს. მაშინვე სიმშვიდე ისადგურებს. დამსწრეთა მორჩილება ჰერმიონს აოცებს. იქაურობას თვალს ავლებს.

არმიონი: გმადლობთ. მიხარია, რომ ასე ბევრმა შეძელით ჩემს...
მეორე... რიგგარეშე საერთო კრებაზე მოსვლა. გთხოვთ, ჯერ სიტყვით გამოსვლის საშუალება მომცეთ და კითხვები მერე დამისვათ... კითხვა კი, ვიცი, ბევრი გექნებათ...

როგორც ბევრმა თქვენგანმა იცის, პოგვორტსში ჯადოქრის ცხედარი აღმოვაჩინეთ. გარდაცვლილ ჯადოქარს კრეგ ბოუკერი ერქვა. კარგი ბიჭი იყო. დანაშაულის ჩამდენის შესახებ ზუსტი ინფორმაცია არ მოგვეპოვება, მაგრამ გუშინ წმინდა ოსვალდის სახელობის თავშესაფარი გავჩხრიკეთ და ერთ-ერთ ოთახში ორი რამ აღმოვაჩინეთ: ერთი – ნინასნარმეტყველება, რომელიც ბნელი ძალების დაბრუნებას მოასწავებდა და მეორე – ჭერზე ნარჩერა იმის თაობაზე, რომ ბნელ ბატონს... რომ ვოლდემორს შვილი ჰყავდა.

ახალი ამბავი ექოსავით გადაურბენს დარბაზში მყოფებს.

ამის შესახებ დეტალური ინფორმაცია არ გაგვაჩნია. ჯერ გამოძიება მიმდინარეობს. დავკითხავთ მათ, ვისაც სიკვდილის მხვრელებთან რამე კავშირი აქვთ... ჯერჯერობით მისი შვილის ან ნინასნარმეტყველების შესახებ ვერავითარი ოფი-

ციალური ჩანაწერი ვერ მოვიძიეთ, მაგრამ სავსებით შესაძლებელია, სიმართლეს შეესაბამებოდეს. გოგონა ჯადოქრული სამყაროსგან მალულად იზრდებოდა და ახლა ის... ახლა...

პროფესორი მაკგონაგალი: გოგონა? ქალიშვილი ჰყავდა?

პერმიონი: დიახ. ქალიშვილი.

პროფესორი მაკგონაგალი: და ახლა დაკავებულია?

პარი: პროფესორო, ხომ ითხოვა, კითხვები ბოლოს დამისვითო.

პერმიონი: არა უშავს, პარი. არა, პროფესორო. საქმეც ისაა, რომ სამწუხაროდ, მისი დაკავება არ შეგვიძლია. ვერც მის შეჩერებას შევძლებთ. მასზე უბრალოდ ხელი არ მიგვიწვდება.

პროფესორი მაკგონაგალი: ეს როგორ... ვერ მოვძებნით?

პერმიონი: საფუძველი გვაქვს ვიფიქროთ, რომ... ის წარსულში გადაიკარგა.

პროფესორი მაკგონაგალი: ვერა და ვერ ვიჯერებ, რომ იმდენად გაუფრთხილებელი ხართ, დროის მდევარს დღემდე ინახავდით.

პერმიონი: პროფესორო, გარნმუნებთ...

პროფესორი მაკგონაგალი: გრცხვენოდეთ, ჰერმიონ გრეინჯერ!

ჰერმიონი პროფესორის საყვედურზე კრთება.

პარი: ჰერმიონი ამას არ იმსახურებს. თქვენ გაქვთ გაბრაზების უფლება. ყველას აქვს. მაგრამ ეს მხოლოდ ჰერმიონის ბრალი არ არის. არ ვიცით, იმ ალქაჯმა როგორ ჩაიგდო ხელში დროის მდევარი. შეიძლება სულაც ჩემმა შვილმა მისცა.

ჯინი: ჩვენმა შვილმა... ან ჩვენს შვილს მოჰპარა.

ჯინი ტრიბუნაზე ადის და პარის გვერდით დგება.

პროფესორი მაკგონაგალი: თქვენი სოლიდარობა აღტაცების ღირსია, მაგრამ დაუდევრობაზე თვალს ვერ დავხუჭავთ.

დრაკო: მაშინ ამ დაუდევრობაზე მეც ვარ პასუხისმგებელი.

დრაკო ტრიბუნაზე ადის და ჯინის გვერდით დგება. დრამატული მომენტია. დარბაზში გაოცების შეძახილები გაისმის.

ჰერმიონსა და პარის არაფერი დაუშავებიათ. მხოლოდ ჩვენს

დაცვას ცდილობდნენ. თუ ისინი დამნაშავეები არიან, მაშინ
მეც ვარ დამნაშავე.

პერმიონი მხარდამჭერებს გულაჩუყებული გადახედავს. მათ რონიც
უერთდება სცენაზე.

რონი: ერთს დავაზუსტებ... მე საქმის კურსში არ ვიყავი, ამიტომ
პასუხისმგებლობას ვერ ავიღებ, და დარწმუნებული ვარ,
ჩემი შვილების ხელიც არ ურევია ამ ამბავში... მაგრამ თუ ეს
ადამიანები აქ დგანან, მაშინ მეც მათ გვერდით ვარ.

ჯინი: არავინ იცის, სად არიან... არც ის, ერთად არიან თუ არა. მე
დარწმუნებული ვარ, რომ ჩვენი შვილები ყველაფერს გააკე-
თებენ მის შესაჩერებლად...

აერმიონი: ფარ-ხმალი არ დაგვიყრია. მივმართეთ გოლიათებს,
ტროლებს, ყველას, ვინც კი ვიპოვეთ. აურორები ყველგან
დაფრინავენ, ეძებენ, ესაუბრებიან მათ, ვინც საიდუმლოე-
ბები იცის, და უთვალთვალებენ მათ, ვინც საიდუმლოებებს
არ გვიმხელს...

პარი: მაგრამ სიმართლეს თვალი უნდა გავუსწოროთ: სადღაც
ნარსულში ჯადოქარი ცდილობს, თავიდან გადაწეროს ყვე-
ლაფერი, რაც აქამდე ვიცოდით... და ერთადერთი, რაც ჩვენ
შეგვიძლია, ლოდინია. ისლა დაგვრჩენია, დაველოდოთ წუთს,
როდესაც ის ან წარმატებას მიაღწევს ან ხელი მოეცარება.

პროფესორი გაკმონაგები: და თუ ყველაფერი გამოუვა?

პარი: მაშინ... ამ დარბაზში მყოფთა უმრავლესობა უბრალოდ აღარ
იარსებებს. არც ჩვენ ვიარსებებთ და სამყარო ვოლდემორს
დარჩება.

მოქადაგა 4 სცენა მარტი

**შოთარალის მთიანეთი, რკინიგზის სადგური
ავიამორში, 1981 წ.**

ალბუსი და სკორპიუსი შეშფოთებით შესცემიან სადგურის უფროსს.

აღგუსი: ხომ არ გამოველაპარაკოთ?

სკორპიუსი: და რა ვუთხრათ? გამარჯობა, ბატონი სადგურის უფროსო... ბატონი მაგლო. კითხვა გვაქვს: აქ შემთხვევით ჯადოქარს ხომ არ ჩამოუფრენია? და, ბარემ ისიც გვითხარით, ახლა რომელი წელია. ჩვენ ჰოგვორტსიდან ვართ გამოქცეულები, რადგან კინალამ სამყარო თავდაყირა დავაყენეთ...

აღგუსი: იცი, ყველაზე მეტად რა მანუხებს? მამა იფიქრებს, რომ ეს განზრახ ჩავიდინეთ.

სკორპიუსი: ალბუს... რას მეუბნები. გაგიუდი? ჩვენ გამომწყვდეულები... დაკარგულები ვართ დროში. ალბათ სამუდამოდ, და შენ იმაზე ნერვიულობ, მამაშენი რას იფიქრებს? თქვენი ვერაფერი გამიგია.

აღგუსი: გეთანხმები. ადვილი გასაგები არ არის. მამაჩემი რთული ტიპია.

სკორპიუსი: და შენ არა? არ მინდა, გოგონებში შენი გემოვნება გავაკრიტიკო, მაგრამ ხომ გახსოვს, ვინ მოგწონდა...

ორივემ იცის, ვის გულისხმობს.

აღგუსი: მართალი ხარ. მომწონდა... ეს რა გაუკეთა კრეგს...

სპორადული: მოდი, ამაზე არ ვიფიქროთ. იმაზე ვიფიქროთ, რომ არც ჯადოსნური ჯოხები გვაქვს, არც ცოცხები და არც ჩვენს დროში დაბრუნების საშუალება. მხოლოდ ჩვენი ჭკუისა და... ჰო, მარტო ჩვენი ჭკუის ამარა ვართ დარჩენილები. და როგორმე დელფი უნდა შევაჩეროთ.

სადგურის უფროსი (მკვეთრი შოტლანდიური აქცენტით): რაო, ბიჭებო, აგვიანებს თქვენი მატარებელი?

სპორადული: რა ბრძანეთ?

სადგურის უფროსი: თუ ძველ ორთქლმავალს ელოდებით, იცოდეთ, აგვიანებს. ორთქლმავალი იმ ხაზზე დადის. შეცვლილი განრიგი ნახეთ.

ბიჭების გაოცებული სახეების დანახვაზე კოპებს იკრავს, შეცვლილ განრიგს გადასცემს მათ და მარჯვენა სვეტზე მიუთითებს.

გვიანია.

ალბუსი მატარებლის მიმოსვლის განრიგს იღებს და ათვალიერებს. ინფორმაციის გაცნობის კვალდაკვალ სახე ეცვლება. სკორპიუსი ისევ სადგურის უფროსს მიშტერებია.

ალბასი: მივხვდი, სადაცაა.

სპორადული: როგორ მიხვდი?

ალბასი: განრიგზე თარიღს შეხედე.

სკორპიუსი განრიგზე იხრება და კითხულობს.

სპორადული: 1981 წლის 30 ოქტომბერი. ჰელოუინის დღე. ოცდაცხრამეტი წლის წინ. მაგრამ... რატომ... ააპ!!!

სკორპიუსიც ხვდება და სახე ექუფრება.

ალბასი: მამაჩემის მშობლების დაღუპვა. მამაჩემზე თავდასხმა... ის წამი, როცა ვოლდემორს თავისივე წყევლა მიუბრუნდა. დელფი აღარ ცდილობს თავისი წინასწარმეტყველების ასრულებას, მისი მიზანია, არ დაუშვას უფრო დიდი წინასწარმეტყველების ასრულება.

სპორადული: დიდი წინასწარმეტყველება?

ალბასი: „მოვა ის, ვისაც ეყოფა ძლევამოსილება, დაამარცხოს

ბნელი ბატონი...“

სკორპიუსიც ჰყვება.

სკორპიუსი და ალგუსი (ერთხმად): „შობილი მათგან, ვინც სამჯერ
გამოიწვია იგი, შობილი მეშვიდე თვის მიწურულს...“

სკორპიუსი ყოველი სიტყვის მერე უფრო და უფრო იბლვირება.

სკორპიუსი: ჩემი ბრალია. მე ჩავანვეთე, რომ ნინასნარმეტყველე-
ბისთვის ხელის შეშლა შეიძლება... მე ვუთხარი, რომ ნინას-
ნარმეტყველების ლოგიკა საეჭვოა...

ალგუსი: ლცდაოთხ საათში ვოლდემორი პატარა ჰარი პოტერის
მოკვლისას თავს დაიწყევლის. დელფი ცდილობს, ამ წყევლას
ხელი შეუშალოს. ის ჰარის თავად უპირებს მოკვლას. სასწრა-
ფოდ გოდრიკ ჰოლოუში უნდა წავიდეთ.

მოქადაგა 4 სცენა მისამ

გოდრიკ პოლოუ, 1981 წ.

ალბუსი და სკორპიუსი გოდრიკ ჰოლოუს ცენტრალურ ქუჩაზე მია-
ბიჯებენ. პატარა ლამაზ სოფელში სიცოცხლე ჩქეფს.

სკორაიში: თავდასხმის აშკარა კვალი თითქოს არ ჩანს....

ალბუსი: ეს არის გოდრიკ ჰოლოუ?

სკორაიში: მამაშენს აქ არასდროს მოუყვანიხარ?

ალბუსი: არა, რამდენჯერმე სცადა, მაგრამ უარი ვუთხარი.

სკორაიში: ახლა ექსკურსიის დრო არ გვაქვს, სამყარო მანიაკი
ალქაჯისგან უნდა ვიხსნათ, მაგრამ შეხედე, ნმინდა იერონიმეს
სახელობის ეკლესია...

ხელით ანიშნებს თუ არა, ეკლესიაც გამოჩენდება.

ალბუსი: რა ლამაზია!

სკორაიში: და ნმინდა იერონიმეს სახელობის სასაფლაოც ლამა-
ზადაა მოჩვენებებით სავსე (მეორე მხარეს იშვერს ხელს). იქ
აღმართავენ მამაშენისა და მისი მშობლების ძეგლს....

ალბუსი: მამაჩემს ძეგლი აქვს?

სკორაიში: ჯერ არა, მაგრამ ექნება. იმედია. და ეს... ეს ის სახლია,
სადაც ბათილდა ბეგშოთი ცხოვრობდა... ცხოვრობს.

ალბუსი: ბათილდა ბეგშოთი? „მაგის ისტორიის“ ავტორი?

სკორაიში: კი, ეგ. ოპ, ღმერთო, აი, თვითონაც გამოჩენდა. ვაააა.
რატომლაც ავლელდი, რომ დავინახე. მართლა წიგნის ჭია ვარ.

ალბუსი: სკორპიუს!

სკორაიში: ეს კი...

ალგუსი: ჯეიმს, ლილი და ჰარი პოტერების სახლი...

სახლიდან ახალგაზრდა, სასიამოვნო გარეგნობის წყვილი გამოდის საბავშვო ეტლით. ალბუსი მათკენ გაიწევს, მაგრამ სკორპიუსი აჩერებს.

სეორაიუსი: ალბუს, არ უნდა დაენახო. შეიძლება დრო ისევ აირიოს. გახსოვდეს, ამჯერად ჭკუით უნდა ვიყოთ.

ალგუსი: მაგრამ, ეს იმას ნიშნავს, რომ ჯერ არ... მოვასწარით.. დელფის ჯერ არ...

სეორაიუსი: ახლა რა ვქნათ? ბრძოლისთვის მოვემზადოთ? დელფი საკმაოდ... ღონიერია.

ალგუსი: ჴო. გეგმა უნდა შევიმუშაოთ. რა ვქნათ? რამე უნდა მოვიფიქროთ. მამაჩემი უნდა დავიცვათ.

გოქმაღება 4 სცენა მართვა

გაგიის სამინისტრო, პარის პაზინეტი

ჰარი სწრაფად იქცება საბუთებში.

დამპლიდორი: საღამო მშვიდობისა, ჰარი.

კაუზა. ჰარი დამბლდორის პორტრეტს გულგრილად ახედავს.

ჰარი: პროფესორი დამბლდორი ჩემს კაბინეტში. დიდი პატივია. ალბათ ამ საღამოს სხვა პორტრეტებში მოწყენილობაა, თორემ არ მიკადრებდით.

დამპლიდორი: რას აკეთებ?

ჰარი: საბუთებს ვათვალიერებ. მინდა დავრწმუნდე, რომ არაფერი გამომეპარა. ვცდილობ ძალების მობილიზებას, რომ რამენა-ირად მაინც ვიპრძოლოთ. არადა, ბრძოლა სადღაც ჩვენგან შორს მძვინვარებს, მაგრამ მეტი რა შემიძლია?

კაუზა. დამბლდორი არაფერს ამბობს.

სად იყავით აქამდე, დამბლდორ?

დამპლიდორი: ახლა ხომ აქ ვარ.

ჰარი: აქ ხართ, როცა ბრძოლა უკვე წაგებულია. თუ უარყოფთ იმას, რომ ვოლდემორი დაბრუნებას აპირებს?

დამპლიდორი: ეს... შესაძლებელია.

ჰარი: წადით. დამტოვეთ. თქვენი აქ ყოფნა არ მინდა და არ მჭირ-დება. როცა თქვენი იმედი მქონდა, არსად ჩანდით. სამჯერ შევებრძოლე მას უთქვენოდ. თუ საჭიროა, ისევ დავუპირის-პირდები... მარტო.

დამბლდორი: პარი, ნუთუ გვონია, რომ მასთან ბრძოლას თავს ვარი-
დებდი? რომ შემძლებოდა, შენ აუცილებლად დაგზოგავდი...

პარი: „სიყვარული გვაპრმავებს“? იცით მაინც ეს რას ნიშნავს? თუ
ხვდებით, რამდენად ცუდი რჩევა მომეცით? ჩემი შვილი...
ჩემი ბიჭი ახლა ჩვენთვის იბრძვის ზუსტად ისე, როგორც მე
ვიბრძოდი თქვენთვის. მე მას ისეთივე ცუდი მამობა გავუ-
ნიე, როგორიც თქვენ – მე. მივატოვე იქ, სადაც ვერასდროს
იგრძნობდა სიყვარულს... მის გულში ისეთი წყენა დავაგროვე,
ნლები დასჭირდება იმის მისახვედრად, რომ...

დამბლდორი: თუ პრივიტ დრაივს გულისხმობ, მაშინ...

პარი: ნლები... ნლები გავატარე იქ მარტომ ისე, რომ არ ვიცოდი,
ვინ ვარ, ან იქ რატომ ვარ. არ ვიცოდი, ვინმეს საერთოდ თუ
ვანალველებდი!

დამბლდორი: მე... შენთან დაახლოებას ვერიდებოდი.

პარი: მაშინაც კი საკუთარ თავზე ფიქრობდით....

დამბლდორი: არა. შენზე ვფიქრობდი. არ მინდოდა შენთვის ტკი-
ვილის მოყენება...

დამბლდორი ცდილობს, პორტრეტიდან გადმოიხაროს, მაგრამ არა-
ფერი გამოსდის. ცდილობს, თვალზე მომდგარი ცრემლი დამალოს.

მაგრამ ბოლოს მაინც მომიხდა შენთან შეხვედრა... თერთმეტი
ნლის იყავი და როგორი მამაცი, როგორი კარგი... ერთხელაც
არ დაგიჩივლია, ისე შეუდექი შენ წინაშე დასახულ გზას. რა
თქმა უნდა, მიყვარდი... და ვიცოდი, რომ იგივე განმეორდებო-
და... რომ მას, ვინც მიყვარს, გამოუსწორებელ ზიანს ვაყენებ.
არ ვარ მე ის ადამიანი, ვისაც უნდა უყვარდეს... არასდროს
მყვარებია ისე, რომ ტკივილი არ მიმეყენებინა.

პაუზა.

პარი: უფრო ნაკლებ ტკივილს მომაყენებდით, ეს ყველაფერი ადრე-
ვე რომ გეთქვათ ჩემთვის.

დამბლდორი (აღარ ცდილობს ცრემლების დამალვას): დაბრმავებული
ვიყავი. აი, რა დღეში გვაგდებს სიყვარული. ვერ ვხვდებოდი,
რომ სწორედ იმის მოსმენა გჭირდებოდა, რომ ამ გულდახ-
შულ, ცბიერ, საშიშ ბერიკაცს... უყვარდი.

პაუზა. ორივეს მოწოდილი ემოცია ახრჩობს.

ჰარი: დაჩივლებით როგორ არ დამიჩივლია.

დაგენდორი: ჰარი, ამ ქაოსურ, ვნებათაღელვით სავსე სამყაროში სრულყოფილი პასუხი არ მოიძებნება. სრულყოფილებაზე კაცობრიობას, მაგიას ხელი არ მიუწვდება. ბედნიერების ყოველ ბრნყინვალე წუთს ახლავს ერთი წვეთი შხამი – იმის ცოდნა, რომ ტკივილი კვლავ დაბრუნდება. იყავი გულწრფელი მათ მიმართ, ვინც გიყვარს, დაანახე მათ შენი ტკივილი. ტანჯვა ისეთივე ადამიანური რამაა, როგორიც სუნთქვა.

ჰარი: ეს ჩემთვის ადრეც გითქვამთ.

დაგენდორი: დღეს მეტით ვერაფრით დაგეხმარები.

პორტრეტი გასვლას აპირებს.

ჰარი: არ წახვიდეთ!

დაგენდორი: საყვარელი ადამიანები სინამდვილეში არასდროს გვტოვებენ, ჰარი. არის ისეთი რამეები, რასაც სიკვდილი ვერ ერევა. საღებავი... მოგონება... სიყვარული...

ჰარი: მეც მიყვარდით, დამბლდორ.

დაგენდორი: ვიცი.

გადის. ჰარი მარტო რჩება. შემოდის დრაკო.

დრაკო: იცი, რომ სხვა რეალობაში... ანუ იმ რეალობაში, რომელიც სკორპიუსმა ნახა... ჯადოქრული ძალოვანი სტრუქტურების თავმჯდომარე მე ვიყავი? იქნებ ეს კაბინეტი მაღე ჩემი გახდეს... მოხდა რამე?

ჰარი დამწუხრებულია.

ჰარი: შემოდი, შენს კაბინეტს დაგათვალიერებინებ.

დრაკო ყოყმანით შემოდის კაბინეტში და აქეთ-იქით უკმაყოფილოდ იყურება.

დრაკო: სამინისტროს ჩინოვნიკობა არასდროს მხიბლავდა. არც ბავშვობაში... მამაჩემი კი, ჩემგან განსხვავებით, მხოლოდ ამაზე ოცნებობდა.

პარი: აბაშენ რა გინდოდა, რომ გამოსულიყავი?

დრაპო: ქვიდიჩი მაინტერესებდა. მაგრამ კარგად არ გამომდიოდა. ძირითადად კი, ის მინდოდა, რომ ბედნიერი ვყოფილიყავი.

პარი თავს უქნევს. დრაკო უფრო ყურადღებით აცქერდება.

ბოდიში. საუბრით თავის შექცევა კარგად არ გამომდის, იქნებ პირდაპირ საქმეზე გადავსულიყავით?

პარი: რა თქმა უნდა. რა საქმე გაქვს?

პაუზა.

დრაპო: როგორ გვონია, თეოდორ ნოჭს მხოლოდ ერთი დროის მდევარი ჰქონდა?

პარი: რა?

დრაპო: დროის მდევარი, რომელიც სამინისტრომ მას ჩამოართვა, პროტოტიპია. იაფფასიანი ლითონისგან დამზადებული. საქმეს, რა თქმა უნდა, აკეთებს... მაგრამ დროში მხოლოდ ხუთი წუთით გადაადგილება სერიოზული ხარვეზია... შავი მაგიის არტეფაქტების დამფასებელ კოლექციონერებს ამას ვერ მიყიდდი.

პარი ხვდება, რასაც გულისხმობს დრაკო.

პარი: შენთვის მუშაობდა?

დრაპო: არა. მამაჩემისთვის. მას უყვარდა ისეთი რამეების შეგროვება, რაც სხვას არავის ექნებოდა. სამინისტროს დროის მდევრები... კროუკერის წყალობით... თავზე საყრელად ჰქონდა. მაგრამ წარსულში ერთი საათით გადანაცვლება არ აკმაყოფილებდა, უნდოდა მრავალი წლის წინ მოხვედრილიყო. დარწმუნებული ვარ, დროის მდევარი არასდროს გამოუყენებია. გულის სიღრმეში ეს სამყარო უვოლდემოროდ ერჩივნა. მაგრამ მისთვის დროის მდევარი ნამდვილად შეიქმნა.

პარი: და ამ ამბავს აქამდე ინახავდი?

დრაკო დროის მდევარს აჩვენებს.

დრაპო: ხუთწუთიანი ლიმიტის პრობლემა მოხსნილია. თანაც, ნახე:

ოქროსავით ბზინავს, ნამდვილად მალფოების საკადრისი ნივთია. რატომ გელიმება?

პარი: პერმიონ გრეიინჯერმა სწორედ იმიტომ არ გაანადგურა პირ-ველი, რომ ეჭვობდა, სადმე მეორეც იარსებებსო. ამის შენა-ხვისთვის შეიძლება აზკაბანში მოხვედრილიყავი.

დრაკო: ან უფრო უარესი... ნარმოიდგინე, ხალხს რომ გაეგო, რომ დროში მოგზაურობის უნარი მაქვს. რამდენი დაიჯერებდა, რომ ის ჭორი სიმართლეა.

პარი დრაკოს გაგებით შეხედავს.

პარი: სკორპიუსი.

დრაკო: შეგვეძლო შეილების გაჩენა, მაგრამ ასტორიას სუსტი ჯანმრთელობა ჰქონდა. სისხლის შეჩენება, თანაც ძალიან სერიოზული. მისი ნინაპარი დაწყევლეს და... მისგან მემკვი-დრეობით ერგო. ხომ იცი, ასეთი რამეები თაობების მერე იჩენს ხოლმე თავს...

პარი: ძალიან სამწუხარო ამბავია, დრაკო.

დრაკო: მე არ მინდოდა მისი ჯანმრთელობის ხარჯზე გარისკვა. ვთქვი, სულერთია, თუ მალფოის გვარი ჩემთან ერთად მოკ-ვდება-მეთქი... თუ როგორც ამბობდა მამაჩემი... მაგრამ ასტორიას ბავშვი მალფოის გვარის გასაგრძელებლად ან წმინდა სისხლის დასაცავად კი არა, ჩვენთვის უნდოდა. მერე ჩვენი შეილი, სკორპიუსი, დაიბადა... ეს ორივეს ცხოვრებაში უბედნიერესი დღე იყო, მიუხედავად იმისა, რომ მშობიარობამ ასტორია საგრძნობლად დაასუსტა. სამივენი გადავიხვენეთ. მინდოდა მისი შერჩენილი ძალები დამეზოგა... და ასე აგორდა ჭორები...

პარი: ნარმომიდგენია, რა საშინელება იქნებოდა.

დრაკო: ასტორიამ ყოველთვის იცოდა, რომ დიდი ხნის სიცოცხლე არ ენერა. არ უნდოდა, მისი გარდაცვალების მერე მარტო დავრჩენილიყავი, რადგან... იყო დრაკო მალფოი, ნიშნავს იყო ძალიან მარტო. ჩემზე ყოველთვის გავრცელდება ჭორები. ნარსულს ვერსად გავექცევი. მაგრამ ვერ ვხვდებოდი, რომ ამ ჭორებით გატენილი, გამკიცხავი სამყაროსგან მისი გარი-

დებით კიდევ უფრო უარეს ჭორებს ვუყრიდი საფუძველს,
რომელთა ატანაც ამჯერად ჩემს შვილს მოუხდებოდა.

პარი: სიყვარული აბრმავებს. ჩვენ ორივე შევეცადეთ, ჩვენი შვილებისთვის მიგვეცა არა ის, რაც მათ, არამედ რაც ჩვენ გვჭირდებოდა. ისეთი გულმოდგინებით ვცდილობდით წარსულის გადაწერას, რომ აწმყო დავუნგრიერ მათ.

დრაპო: ამიტომ მოგიტანე ეს. დიდი ხანია, ვინახავ. ძლივს ვუძლებ მისით სარგებლობის ცდუნებას, მიუხედავად იმისა, რომ ასტორიასთან თუნდაც ერთი. წუთის გასატარებლად სულს გავყიდდი.

პარი: ოჰ, დრაკო... არ შეიძლება... არ შეიძლება ამის გამოყენება.

დრაკო პარის შეხედავს და პირველად, ამ უკიდურესი სასონარეკე-
თის უამს, ერთმანეთს მეგობრებივით უსწორებენ თვალს.

დრაპო: უნდა ვიპოვოთ... საუკუნეებიც რომ დაგვჭირდეს, ჩვენი
ბიჭები უნდა ვიპოვოთ...

პარი: ჩვენ ხომ არ ვიცით მათი ადგილსამყოფელი დროსა და სივ-
რცეში. დროში ძებნა, როცა წარმოდგენაც კი არ გაქვს, სად
ეძებო, წყლის ნაყვაა. არა, სამწუხაროდ, მარტო სიყვარული
არ კმარა, და არც მარტო დროის მდევარი. ახლა ყველაფერი
ჩვენს შვილებზეა დამოკიდებული. ჩვენი გადარჩენა მხოლოდ
მათ შეუძლიათ.

მოქმედება 4 სცენა მახუთა

**გოდრივ პოლოუ, ჯიგამი და ლილი კოტერაპის
სახლთან, 1981 წ.**

ალგუსი: ვუთხრათ ბებიაჩემს და პაპაჩემს?

სკორაიუსი: რა, რომ შვილის გაზრდას ვერ მოესწრებიან?

ალგუსი: ბებიაჩემი საქმაოდ ძლიერია... ვიცი, რომ ძლიერია... ხომ დაინახე.

სკორაიუსი: არაჩვეულებრივად გამოიყურებოდა, ალბუს. და შენს ადგილზე მეც გამინევდა გული მასთან სალაპარაკოდ. მაგრამ ხომ გახსოვს, რომ ბებიაშენი ვოლდემორს უნდა შეევედროს ჰარის შეწყალებას. დარწმუნებული უნდა იყოს, რომ ჰარის სიცოცხლეს საფრთხე ემუქრება.

ალგუსი: დამბლდორი! დამბლდორი ხომ ცოცხალია! დამბლდორი ჩავრიოთ. დამბლდორი მოვძებნოთ და ჩავრიოთ, როგორც შენ დაუკავშირდი მაშინ სნეიპს...

სკორაიუსი: გავრისკოთ და შევატყობინოთ, რომ მამაშენი გადარჩება? რომ შვილები ეყოლება?

ალგუსი: ის ხომ დამბლდორია! დამბლდორი ყველაფერს გაუძლებს!

სკორაიუსი: ალბუს, ასამდე წიგნი მაინც დაწერილა იმაზე, თუ რა იცოდა დამბლდორმა, საიდან იცოდა, რაც იცოდა, ან რატომ გააკეთა ის, რაც გააკეთა. ერთი რამე კი უდავოა: მან უნდა გააკეთოს ის, რაც გააკეთა, და ამაში რამენაირად ჩარევას მე არ ვაპირებ. სნეიპისთვის დახმარების თხოვნა იმიტომ შევძელი, რომ ალტერნატიულ რეალობაში ვიყავი. ახლა კი უბრალოდ ნარსულში ვართ. ჩვენ აქ ვერაფერს გამოვასწორებთ ისე, რომ

მეტი პრობლემა არ შევქმნათ. თუ ჩვენმა თავგადასავალმა რამე გვასწავლა, სწორედ ესაა. ვინმესთან დალაპარაკება... დროის ამღვრევა ძალიან სახიფათოა.

ალგუსი: მაშინ გამოდის, რომ... მომავალს უნდა დავუკავშირდეთ. მამაჩემს შეტყობინება უნდა გავუგზავნოთ.

სკორაიუსი: როგორ? ისეთი ბუ არ გვყავს, რომ დროში იფრინოს, მამაშენს კი დროის მდევარი არ აქვს.

ალგუსი: როგორმე შეტყობინებას თუ გავუგზავნით მამას, აუცილებლად გამოძებნის აქ დაბრუნების საშუალებას. დროის მდევრის საკუთარი ხელით დამზადებაც რომ დასჭირდეს.

სკორაიუსი: მოგონება გავუგზავნოთ... საფიქრელას მსგავსად... თავზე დავადგეთ და ჩავძახოთ რამე იმ იმედით, რომ ეს მოგონება ზუსტად საჭირო დროს გაახსენდება. ვიცი... ნაკლებად სავარაუდოა, მაგრამ... ბავშვს თავზე წამოვადგეთ და... ვუმეოროთ: „გვიშველეთ! გვიშველეთ! გვიშველეთ!“ მგონია, რომ ამით შეიძლება მას მცირე ფსიქოლოგიური ტრავმა მივაყენოთ.

ალგუსი: მცირე?

სკორაიუსი: მცირედი ტრავმა არაფერია იმასთან შედარებით, რაც ახლა ხდება... და იქნებ როდესაც დაფიქრდება... მოგვიანებით... ჩვენი სახეებიც გაახსენდეს...

ალგუსი: როცა ვყვიროდით „გვიშველეთ“?

სკორპიუსი ალბუსს უყურებს.

სკორაიუსი: მართალი ხარ. უვარებისი აზრია.

ალგუსი: ასეთი საშინელი აზრი კარგა ხანია, არ მოგსვლია.

სკორაიუსი: გასაგებია! კარგი, ჩვენ თვითონ გადავცემთ... ორმოცნელს დავიცდით და... პირადად ვეტყვით...

ალგუსი: შანსი არაა... როგორც კი დელფი აქაურობას თავის ნებაზე მოაწყობს, მთელ ჯარს დაგვადევნებს, რომ როგორმე გვიპოვოს და ამოგვხოცოს...

სკორაიუსი: აბა, რა ვქნათ, სადმე გადავიმალოთ?

ალგუსი: შენთან ერთად სადმე მომდევნო ორმოცი ნლით გადამალვის წინააღმდეგი არ ვარ, მაგრამ მაინც გვიპოვიან. ჩვენ

თუ მოვკვდებით, დრო ცუდი მიმართულებით ნავა. არა. რამე ისეთი უნდა მოვიფიქროთ, რისი გაյონტროლებაც შეგვიძლია, რამე ისეთი, რასაც, გვეცოდინება, რომზუსტად საჭირო დროს მიიღებს. ჩვენ უნდა...

სპორაიუსი: გამოსავალს ვერ ვხედავ. ისე, ბნელი ძალების გაბატონების შემთხვევაში თანამებრძოლის არჩევა რომ დამჭირვებოდა, შენ აგირჩევდი.

ალგუსი: არ გენყინოს, მაგრამ მე ვინმე ცოტა უფრო ღონიერს და ჯადოქრობაში უფრო გამოცდილს ვარჩევდი.

სახლიდან ლილი გამოდის და საბავშვო ეტლით პატარა ჰარი გამოჰყავს. ბავშვს სათუთად ახვევს საბანში.

მისი საბანი... საბანში ახვევს.

სპორაიუსი: ჴო, დღეს ცოტა არ იყოს, გრილა.

ალგუსი: მამა ყოველთვის ამბობდა, ეს ერთადერთი ნივთია, რაც მშობლებისგან დამრჩაო. ნახე, როგორი სიყვარულით შეფუთნა... ალბათ, როგორ გაუხარდებოდა მამას, ეს რომ ენახა... ნეტავ შემეძლოს მისთვის ამის მოყოლა.

სპორაიუსი: მე კიდევ ნეტავ შემეძლოს მამაჩემს ვუთხრა... არ ვიცი, რა. ალბათ ის, რომ ზოგჯერ უფრო მამაცი შემიძლია ვიყო, ვიდრე ჰგონია.

ალბუსს გონება უნათდება.

ალგუსი: სკორპიუს... მამაჩემს ის საბანი ჯერ კიდევ აქვს.

სპორაიუსი: არაფერი გამოვა. ახლა რომ რამე დავაწეროთ საბანზე, თუნდაც ძალიან პატარა ასოებით, საჭირო დროზე ადრე ნაკითხავს და ყველაფერს გავაფუჭებთ.

ალგუსი: სიყვარულის ელექსირებზე რა იცი? რა ინგრედიენტების-გან შედგება?

სპორაიუსი: ბევრი რამისგან... მათ შორის მარგალიტის მტვრის-განაც.

ალგუსი: მარგალიტის მტვერი იშვიათი ინგრედიენტია, არა?

სპორაიუსი: კი, და საკმაოდ ძვირიც. რატომ დაინტერესდი?

ალგუსი: მე და მამამ სკოლაში ნასვლის ნინა დღეს ვიჩეუბეთ.

სპორაიუსი: ეს ვიცი. შეიძლება ითქვას, ამ დავიდარაბაში სწორედ
მაგიტომ გავეხვიეთ.

ალგუსი: გაბრაზებულმა საბანი მოვისროლე და სიყვარულის ელექ-
სირის ბოთლს მოვახვედრე. ელექსირი ბიძაჩემმა გამომიგზა-
ვნა. დიდი ხუმარა ვინმეა.

სპორაიუსი: ხო, სასაცილო ტიპია.

ალგუსი: მოკლედ, ბოთლი გატყდა და ელექსირი საბაზე დაიღვარა.
ისიც ზუსტად ვიცი, რომ დედაჩემმა მამაჩემი ჩემი წამოსვლის
მერე ოთახს არ გააკარა.

სპორაიუსი: მერე?

ალგუსი: მერე ის, რომ ჰელოუინი ახლოვდება როგორც ჩვენს
დროში, ისე მათ დროშიც. მამამ მითხრა, რომ ამ დღეს ყოველ-
თვის ამ საბანთან ერთად ხვდება – ეს ერთადერთი ნივთია,
რაც დედამისისგან დარჩა... ამიტომ ზუსტად ვიცი, რომ საბანს
მოძებნის და როცა იპოვის...

სპორაიუსი: მაინც ვერ მიგიხვდი.

ალგუსი: რა შედის რეაქციაში მარგალიტის მტვერთან?

სპორაიუსი: როგორც ამბობენ, მარგალიტის მტვერს დემიგაისის
ნაყენს თუ შეურევ, ინვის...

ალგუსი: და ეს (არიცის, ზუსტად როგორ ნარმოთქვას სიტყვა) დემიგა-
ისის ნაყენი შეუიარაღებელი თვალისთვის ხილულია?

სპორაიუსი: არა.

ალგუსი: ანუ, თუ საბანს ხელში ჩავიგდებთ და დემიგაისის ნაყენით
დავაწერთ რამეს, მაშინ...

სპორაიუსი (გონება უნათდება): არ გამოჩენდება, სანამ სიყვარულის
ელექსირი არ გადაესხმება შენს ოთახში, ანმყოში. დამბლ-
დორს ვფიცავ, გადასარევი აზრია!

ალგუსი: ახლა ის უნდა მოვიფიქროთ, სად ვიშოვოთ... დემიგაისი.

სპორაიუსი: იცი, რა... ამბობენ, ბათილდა ბეგშოთი კარს არასდროს
კეტავდაო.

ანჯამებზე ჩამოკიდებული კარი იღება.

სიმართლე უთქვამთ. დროა, ჯადოსნური ჯოხები ავნაპნოთ
და ნაყენი მოვამზადოთ.

მოქმედება 4 სცენა მიერთე

პარი და ჯინი პოტარების სახლი, აღგუსის ოთახი

პარი ალბუსის სანოლზე ზის. შემოდის ჯინი.

ჯინი: გამიკვირდა შენი აქ დანახვა.

პარი: ნუ ღელავ. ხელი არაფრისთვის მიხლია. შენი აკლდამა
არ წამიბილნავს. (წარბს იურავს) ბოდიში, ცუდად შევარჩიე
სიტყვები.

ჯინი არაფერს ამბობს. პარი ახედავს.

იცი, ცუდი ჰელოუინი არაერთხელ მქონია, მაგრამ თამამად
შეიძლება ითქვას, რომ ამაზე ცუდი ჰელოუინი მხოლოდ
ერთხელ იყო.

ჯინი: შევცდი... შენ რომ დაგადანაშაულე. ყოველთვის ჩაგრიჩინებ,
ნაჩქარევი დასკვნები ნუ გამოგაქვს-მეთქი და მე თვითონ...
ალბუსი დაიკარგა თუ არა, მაშინვე დავუშვი, რომ ეს შენი
ბრალი იყო. მაპატიე.

პარი: ალარ გვინია, რომ ეს ჩემი ბრალია?

ჯინი: პარი, ის ძლიერმა შავმა მაგმა გაიტაცა, როგორ შეიძლება ეს
შენი ბრალი იყოს?

პარი: მე გავაქციე. მე მივუგდე შვილი მას.

ჯინი: მოდი, ისე ნუ ვილაპარაკებთ, თითქოს ბრძოლა უკვე წაგე-
ბული გვაქვს.

ჯინი თავს უქნევს. პარის ცრემლები წასკდება.

პარი: მაპატიე, ჯინ...

ჯინი: ვერ გაიგე, რა გითხარი? მეც მაპატიე-მეთქი.

პარი: მე არ უნდა გადავრჩენილიყავი... ჩემი ბედისწერა სიკვდილი იყო... დამბლდორიც კი ასე ფიქრობდა... მაგრამ გადავრჩი. და ამდენი ადამიანი... ეს ამდენი ხალხი... ჩემი მშობლები, ფრედი, ჰოგვორტსის ბრძოლაში დაცემული ორმოცდაათი... და მაინცდამაინც მე გადავრჩი? რატომ? ამხელა მსხვერპლი... და სულ ჩემ გამო.

ჯინი: ისინი ვოლდემორს შეენირნენ.

პარი: მაგრამ მე რომ უფრო ადრე შემეჩერებინა? ამდენი ადამიანის სისხლი არ იქნებოდა ჩემს სინდისზე. ახლა კი ჩვენი შვილიც შევინირე...

ჯინი: ის არ მომკვდარა. გესმის, ჰარი? არ მომკვდარა.

ჰარის ეხვევა. ორი მნუხარე ადამიანი დიდხანს დუმს.

პარი: ბიჭი, რომელიც გადარჩა... რამდენი ადამიანი უნდა დაიღუპოს იმისთვის, რომ ბიჭი გადარჩეს?

ჰარი წამით ყოყმანობს, დაბნეულია. შემდეგ საბანს ამჩნევს და მისეუნ მიემართება.

ეს საბანილა დამრჩა... იმ ჰელოუინიდან. სულ ეს მაქვს მათ მოსაგონრად და...

საბანს იღებს და მასზე ნახვრეტს აღმოაჩენს. დანაღვლიანებული დახედავს.

ნახვრეტები გასჩენია. რონის სულელურმა სიყვარულის ელექ-
სირმა ამონვა. ნახე, რა დღეშია. სულ გაფუჭდა.

საბანს შლის და მასზე ამომწვარ ასოებს ხედავს. გაოცებისგან პირს აღებს.

ეს რა არის?

ჯინი: ჰარი... აქ რაღაცა წერია...

სცენის მეორე მხარეს აღბუსი და სკორპიუსი ჩანან.

ალგუსი: „მამა“...

სპორადული: „მამით“ ვიწყებთ?

ალგუსი: ხომ უნდა იცოდეს, რომ ჩვენ ვწერთ.

სპორადული: ჰარი ჰქვია. „პარით“ უნდა მივმართოთ.

ალგუსი (მტკიცედ): არა, ვიწყებთ „მამით“.

ჰარი: „მამა“... მართლა „მამა“ ან ერია? კარგად არ იკითხება...

სპორადული: „მამა, გვიშველე“.

ჯინი: „მიშვილე“? რა ნერია, „მიშვილე“? და მერე „მოდრიკე“?

ჰარი: „მამა მიშვილე მოდრიკე ჰოლი“? არა... რა უცნაური ხუმრობაა.

ალგუსი: „მამა. გვიშველე. გოდრიკ ჰოლოუ“.

ჯინი: მომეცი აქ. მე უკეთესი მხედველობა მაქვს. ჰო. „მამა მიშვილე მოდრიკე“... აქ „ჰოლი“ არ ნერია... მგონი, „ჰოლოუ“? და მერე რაღაც ციფრები. ესენი უფრო კარგად ჩანს „3... 1... 1... 0... 8... 1“. ეს არის, მაგლური ტელეფონის ნომერია? თუ კოორდინატები?

ჰარის გონიერება უნათდება.

ჰარი: არა. თარიღია! 1981 წლის 31 ოქტომბერი! ჩემი მშობლების ამოხოცვის დღე.

ჯინი ჯერ ჰარის შესცეკერის, შემდეგ საბანს.

აქ „მიშვილე“ კი არა, „გვიშველე“ ნერია.

ჰარი: „მამა. გვიშველე. გოდრიკ ჰოლოუ. 31/10/81.“ შეტყობინებაა. ჩემმა ჭკვიანმა ბიჭმა შეტყობინება დამიტოვა!

გახარებული ჰარი ჯინის კოცნის.

ჯინი: ეს ალბუსმა დანერა?

ჰარი: კი, და ადგილიც და დროც მიუთითა. ახლა უკვე ისიც ვიცით, ის ალქაჯი სადაა და სად შეგვიძლია შევებრძოლოთ.

ისევ კოცნის ჯინის.

ჯინი: ბავშვები ჯერ არ დაგვიბრუნებია.

ჰარი: ჰერმიონთან ბუს ვაფრენ. შენ დრაჟოს მისწერე. გადაეცი, რომ გოდრიკ ჰოლოუში მოვიდეს დროის მდევრით.

ჯინი: ჰარი, იცოდე, ამჯერად უჩემოდ არსად ნახვალ. მეც მოვდივარ.

სერგაისი: „მამით“ ვიწყებთ?

ალგუსი: ხომ უნდა იცოდეს, რომ ჩვენ ვწერთ.

სერგაისი: ჰარი ჰქვია. „ჰარით“ უნდა მივმართოთ.

ალგუსი (მტკიცედ): არა, ვიწყებთ „მამით“.

ჟარი: „მამა“... მართლა „მამა“ ანერია? კარგად არ იკითხება...

სერგაისი: „მამა, გვიშველე“.

ჯინი: „მიშვილე“? რა წერია, „მიშვილე“? და მერე „მოდრიკე“?

ჟარი: „მამა მიშვილე მოდრიკე ჰოლი“? არა... რა უცნაური ხუმრობაა.

ალგუსი: „მამა. გვიშველე. გოდრიკ ჰოლოუ“.

ჯინი: მომეცი აქ. მე უკეთესი მხედველობა მაქვს. ჰო. „მამა მიშვილე მოდრიკე“... აქ „ჰოლი“ არ წერია... მგონი, „ჰოლოუ“? და მერე რაღაც ციფრები. ესენი უფრო კარგად ჩანს „3... 1... 1... 0... 8... 1“. ეს არის, მაგლური ტელეფონის ნომერია? თუ კოორდინატები?

ჰარის გონიერა უნათდება.

ჟარი: არა. თარიღია! 1981 წლის 31 ოქტომბერი! ჩემი მშობლების ამოხოცვის დღე.

ჯინი ჯერ ჰარის შესცეკრის, შემდეგ საბანს.

აქ „მიშვილე“ კი არა, „გვიშველე“ წერია.

ჟარი: „მამა. გვიშველე. გოდრიკ ჰოლოუ. 31/10/81.“ შეტყობინებაა. ჩემმა ჭკვიანმა ბიჭმა შეტყობინება დამიტოვა!

გახარებული ჰარი ჯინის კოცნის.

ჯინი: ეს ალბუსმა დაწერა?

ჟარი: კი, და ადგილიც და დროც მიუთითა. ახლა უკვე ისიც ვიცით, ის ალქაჯი სადაა და სად შეგვიძლია შევებრძოლოთ.

ისევ კოცნის ჯინის.

ჯინი: ბავშვები ჯერ არ დაგვიბრუნებია.

ჟარი: ჰერმიონთან ბუს ვაფრენ. შენ დრაკოს მისწერე. გადაეცი, რომ გოდრიკ ჰოლოუში მოვიდეს დროის მდევრით.

ჯინი: ჰარი, იცოდე, ამჯერად უჩემოდ არსად წახვალ. მეც მოვდივარ.

მოქადაგა 4 სცენა მაჟვილე

გოდრიკ პოლოუ

რონი, პერმიონი, დრაკო, პარი და ჯინი ახლანდელ გოდრიკ პოლოუში მიაბიჯებენ. სოფელი ნლების განმავლობაში გაზრდილა და ხალხმრავალ სავაჭრო დაბად ქცეულა.

პარი: გოდრიკ პოლოუ. ოცი ნელი მაინც იქნება, რაც...

ჯინი: მეჩვენება, თუ უნინდელზე მეტი მაგლი ირევა აქ?

პარი: ეტყობა, შაბათ-კვირას ბევრი ხალხი ჩამოდის.

დრაკო: გასაგებია, რატომაც... შეხედეთ იმ ჩალის სახურავებს. ეს ფერმერების ბაზარი არაა?

პერმიონი პარის უახლოვდება, რომელიც გრძნობამორეული ათვალიერებს გარემოს.

პარი: გახსოვს, ბოლოს აქ რომ ვიყავით? თითქოს ძველი დრო დაბრუნდა.

რონი: კი, ერთ დაუპატიჟებელ კიკინიანს თუ არ ჩავთვლით.

დრაკო ყურებს ცეკვეტს.

დრაკო: იცი, რას გეტყვი...

რონი: მალფოი, შეიძლება პარის დაუძმაკაცდი და შეიძლება, შვილი შენზე უკეთესი გამოგივიდა, მაგრამ ჩემი ცოლის მიმართ უსამართლო ბრალდებები გაქვს გამოთქმული...

პარი: ...და შენს ცოლს შენი გამოქომაგება არ სჭირდება.

პერმიონი მზერით ბურღავს რონს. რონი გმირულად უძლებს დარტყმას.

რონი: კარგი. მაგრამ კიდევ რამეს თუ ნამოაყრანტალებ მასშე ან
ჩემზე...

ღრაჟო: რაო, რას მიზამ, უისლი?

არამიონი: გულში ჩაგირავს, რადგან ყველანი ერთ გუნდში ვართ.
არა, რონ?

რონი (მისი მტკიცე მზერით შემცბარი ყოყმანობს): კარგი, ჟო. ეგ
ვარცხნილობა გიხდება, დრაკო.

არამიონი: გმადლობ, მეუღლევ... ეს შესაფერისი ადგილი ჩანს.
მოდი, საქმეს შევუდგეთ.

დრაკო მანტიიდან დროის მდევარს იღებს... ყველა მის გარშემო
იქრიბება. დროის მდევარი გადარეულივით ინყებს ბზრიალს.

გაიელვებს დამაბრმავებელი სინათლე. მას გამაყრუებელი ვრცელინება
მოჰყება.

და დრო ჩერდება. შემდევ გადატრიალდება, ნამით თითქოს ფიქრობ-
სო, შეყოვნდება და უკუსვლას ინყებს, ჯერ ნელა...

და შემდევ ჩქარდება.

გარშემო იყურებიან.

რონი: გამოგვივიდა?

၂

მოქადაგა 4 სცენა მირვე

გოდრიკ პოლოუ, ფარდული, 1981 წ.

ალბუსი თავს სწევს და გაოცებული ხედავს ჯინის, შემდეგ პარის, შემდეგ რონის, დრაკოს და პერმიონის გაბრნყინებულ სახეებსაც არჩევს.

ალბუსი: დედა?

პარი: ალბუს სევერუს პოტერ. გვიხარია შენი დანახვა.

ალბუსი ჯინისკენ მირბის და მკლავებში უვარდება. ჯინი გახარებული იხუტებს.

ალბუსი: ჩვენი შეტყობინება მიიღეთ?

ჯინი: მივიღეთ.

სკორპიუსი მკვირცხლი ნაბიჯით მიდის მამასთან.

დრაკო: თუ წინააღმდეგი არ ხარ, მეც გადაგეხვევი...

სკორპიუსი გაუბედავად უყურებს, შემდეგ ერთმანეთს სანახევროდ, უხერხულად ეხვევიან. დრაკოს ელიმება.

რონი: დელფი სად არის?

სკორპიუსი: დელფის შესახებ საიდან იცით?

ალბუსი: აქ არის. და ჩვენი აზრით, შენს მოკვლას ცდილობს. სანამ ვოლდემორს თავისი წყევლა მიუბრუნდება, მოგკლავს და ამით წინასწარმეტყველების აღსრულებას ხელს შეუშლის...

ჰერბითი: ჰო, ჩვენც ასე ვფიქრობთ. ხომ არ იცით, ზუსტად სად არის ახლა?

საორამესი: გაქრა. თქვენ დროის მდევრის გარეშე რანაირად...
როგორ...

ვარი (ანუკეტინებს): გრძელი და ჩახლართული ამბავია, სკორპიუს.
ახლა ამის დრო არ გვაქვს.

დრა კი მადლიერებით ულიშის ჟარის.

ვარიმონი: ვარი მართალია. დროს ახლა გადამწყვეტი მნიშვნელობა
აქვს. პოზიციები უნდა დაეიკავოთ. გოდრი ჰოლოუ დიდი
დასახლება არ არის, მაგრამ შეიძლება ნებისმიერი მხრიდან
მოვიდეს. ისეთი ადგილი გეჭირდება, საიდანაც მთელი დაბა
ხელისვულივით მოჩანს, ანუ საიდანაც ერთდროულად ბევრი
ადგილის თვალთვალის საშუალება გვექნება, და რაც მთა-
ვარია, სადაც კარგად დაეიმალებით, რადგან ჩეენ არაფრის
დიდებით არ უნდა დაგეინახონ.

ყველა დარბული ფიქრობს.

მე მკონი, ნმინდა იერონიმეს სახელობის ექლესია ყველა ამ
მოთხოვნას პასუხობს. თქვენ რას ფიქრობთ?

მოქადაგა 4 სცენა მაცხრა

გოდრიკ პოლოუ, ნიკოლა იარონიშვილის სახელმძის
ეკლესია, საკურთხეველი, 1981 წ.

ალბუსს ეკლესიის გრძელ სკამზე სძინავს. ჯინი მას გულდასმით
მეთვალყურეობს. ჰარი მოპირდაპირე მხარეს, სარკმელში იყუ-
რება.

ჰარი: არაფერი ჩანს. რატომ არ მოდის?

ჯინი: ჩვენ ერთად ვართ, დედაშენი და მამაშენი ცოცხლები არიან...
დროში მოგზაურობა შეგვიძლია... ჰარი, მოვლენებს ვერ
დავაჩქარებთ. მაშინ მოვა, როცა მზად იქნება და ჩვენც მზად
დავხვდებით.

მძინარე ალბუსს გადახედავს.

ყველა არა, მაგრამ ზოგიერთი ჩვენგანი მაინც...

ჰარი: საბრალო ბავშვმა გადაწყვიტა, რომ სამყარო უნდა გადაა-
რჩინოს.

ჯინი: საბრალო ბავშვმა სამყარო გადაარჩინა. საბნის ამბავი ძალი-
ან მარჯვედ მოიფიქრეს. ისიც მართალია, რომ კინალამ სამყა-
რო გაანადგურეს, მაგრამ მოდი, ამაზე ნუ გავამახვილებთ
ყურადღებას.

ჰარი: შენი აზრით, კარგად იქნება?

ჯინი: რა თქმა უნდა. ოლონდ ცოტა დრო დასჭირდება... ისევე,
როგორც შენ.

ჰარის ელიმება. ჯინი ალბუსს გახედავს. ჰარიც შვილს უყურებს.

იცი, მას შემდეგ, რაც საიდუმლო ოთახი გავხსენი... როდესაც ვოლდემორმა იმ საშინელი დღიურით მომაჯადოვა და კინა-ლამ ყველაფერი გავანადგურე...

პარი: მახსოვს.

ჯინი: საავადმყოფოდან რომ გამომწერეს, ზედ არავინ მიყურებდა, ყველამ გამრიყა... გარდა იმ ბიჭისა, რომელსაც ყველაფერი ჰქონდა... რომელიც გრიფინდორის საერთო ოთახში მომია-ხლოვდა და აფეთქობანას თამაში შემომთავაზა. ხალხს ჰქო-ნია, რომ შენზე ყველაფერი იცის, მაგრამ შენში საუკეთესო ისაა, რომ შეგიძლია გმირობა გამოიჩინო წვრილმან, უხმაურო რაღაცებში. იმის თქმა მინდა, რომ როდესაც ეს ყველაფერი დამთავრდება, გახსოვდეს: ადამიანებს, და განსაკუთრებით ბავშვებს, ზოგჯერ უბრალოდ ვინმესთან აფეთქობანას თამა-ში უნდათ და მეტი არაფერი.

პარი: შენი აზრით, ეს გვაკლია? აფეთქობანას თამაში?

ჯინი: არა, მაგრამ სითბო, რომელიც იმ დღეს შენგან ვიგრძენი... არ ვარ დარწმუნებული, რომ ალბუსიც გრძნობს ამას.

პარი: მისთვის ყველაფერზე ვარ წამსვლელი.

ჯინი: ჰარი შენ ყველასთვის ყველაფერზე წამსვლელი ხარ. მზად იყავი, თავი გაგენირა სამყაროსთვის. მას კი შენგან კონკრე-ტული სიყვარული სჭირდება. ეს ორივეს უფრო ძლიერ ადა-მიანებად გაქცევთ.

პარი: იცი, როდესაც გვეგონა, რომ ალბუსი სამუდამოდ დავკარგეთ, მხოლოდ მაშინ გავაცნობიერე სრულად, რა გაიღო დედაჩემმა ჩემთვის: ისეთი კონტრშელოცვა, რომელმაც მომაკვდინებე-ლი წყევლა აისხლიტა.

ჯინი: ერთადერთი ჯადო, რომლისაც ვოლდემორს არაფერი გაე-გებოდა – სიყვარული.

პარი: მე ის კონკრეტულად მიყვარს, ჯინი.

ჯინი: ვიცი, მაგრამ ეს უნდა იგრძნოს.

პარი: გამიმართლა, რომ შენ მყავხარ.

ჯინი: ძალიან. და სხვა დროს ამ საკითხს სიამოვნებით ჩავულ-რმავდებოდი, მაგრამ ახლა, მოდი დელფის შეჩერებაზე ვიფიქროთ.

პარი: დრო ინურება.

ჯინის ახალი აზრი ეწვევა.

პირი: ჰარი... ხომ არ გიფიქრიათ რომელიმეს, რატომ აირჩია მაინც დამაინც დღევანდელი დღე?

პარი: იმიტომ რომ, ეს ის დღეა, როდესაც ყველაფერი შეიცვალა...

პირი: შენ ახლა ერთ წელზე ცოტა მეტი ხნის იქნები, არა?

პარი: წლის და სამი თვის.

პირი: ამ ერთი წლისა და სამი თვის განმავლობაში ნებისმიერ დროს შეეძლო შენი მოკვლა. ახლაც, უკვე ოცდაოთხი საათია გოდრიკ პოლოუშია და რას ელის?

პარი: მგონი მთლად ვერ მიგიხვდი...

პირი: იქნებ შენ კი არა, მას ელის... რომ ის შეაჩეროს?

პარი: რაო?

პირი: დელფიმ ეს ლამე იმიტომ შეარჩია, რომ ის აქაა. მამამისი მოდის. მას მამასთან შეხვედრა უნდა. მასთან ერთად უნდა ყოფნა, მამასთან ერთად, რომელიც უყვარს. ვოლდემორს პრობლემები მას შემდეგ გაუჩინდა, რაც თავს დაგესხა. ეს რომ არ ექნა, მაშინ...

პარი: უფრო ძლევამოსილი გახდებოდა... ბნელ ძალებს სულ უფრო მოიკრებდა...

პირი: ნინასნარმეტყველების გაბათილების საუკეთესო გზა ჰარი პოტერის მოკვლა კი არა, ვოლდემორისთვის ხელის შეშლაა.

მოქმედება 4 სცენა მაათა

გოდრიკ ჰოლოუ, ნიკოლა იარონიშვის სახელობის
ეკლესია, 1981 წ.

ყველანი ერთად შეჯგუფულან და შფოთავენ.

რონი: მოიცა, კარგად გამაგებინეთ, ჩვენ ახლა ვოლდემორის დასა-
ცავად ვიბრძვით?

ალგასი: ვოლდემორისა, რომელიც ჩემს ბებიას და პაპას მოკლავს?
რომელიც მამაჩემის მოკვლას შეეცდება?

აერმიონი: ჯინი მართალია. დელფი ჰარის მოკვლას არ აპირებს. ის
ცდილობს შეაჩეროს ვოლდემორი, რომელიც ჰარის მოკვლას
აპირებს. ბრწყინვალე გეგმაა.

დრაკო: ანუ... უბრალოდ ვიცდით? სანამ ვოლდემორი არ გამოჩ-
ნდება?

ალგასი: თვითონ დელფიმ თუ იცის, ზუსტად როდის გამოჩნდე-
ბა ვოლდემორი? ოცდაოთხი საათით ადრე იმიტომ ხომ არ
მოვიდა აქ, რომ არ იცის, როდის და საიდან მოვა? სკორპიუს,
შემისწორე, თუ ვცდები, მაგრამ ისტორიის ნიგნებში, მგონი,
არაფერია ნათქვამი იმაზე, თუ როდის და როგორ ჩამოვიდა
ვოლდემორი გოდრიკ ჰოლოუში.

სკორპიუსი და ჰარმიონი: არ ცდები.

რონი: ერთ ნიგნიერს კიდევ აიტანდა კაცი, მაგრამ ორს რა გაუძ-
ლებს.

დრაკო: როგორ შეიძლება ეს ჩვენს სასარგებლოდ გამოვიყენოთ?

ალგასი: იცით, რა მეხერხება ყველაზე კარგად?

პარი: ალბუს, შენ ბევრი რამ გეხერხება.

ალგასი: მრავალწელიანი სასმლის მომზადება. და მე მგონი, ბათილდა ბეგშოთს ყველა ინგრედიენტი უნდა ჰქონდეს თავის სარდაფში. შეგვიძლია ვოლდემორის სახე მივიღოთ და დელფი ასე მოვიტყუოთ.

რონი: მრავალწელიანი სასმელისთვის იმ ადამიანის ნაწილი გჭირდება, ვისი სახეც უნდა მიიღო. ვოლდემორისა რა გვაქვს?

პერზიონი: არაფერი, მაგრამ ის აზრი მომნონს, რომ კატა-თაგვობანას თამაშში თავვმა კატად გაასაღოს თავი.

პარი: ტრანსფიგურაციის შელოცვა რამდენად ზუსტ შედეგს მოგვცემს?

პერზიონი: როგორ გამოიყურება, ვიცით. თან აქ ბრნყინვალე ჯადოქრები გვყავს.

ჯინი: ვოლდემორად გინდა გადაიქცე ტრანსფიგურაციის შელოცვით?

ალგასი: სხვა გამოსავალი არ გვაქვს.

პერზიონი: მართლაც ასეა.

რონი თამამად გამოდის ნინ.

რონი: მაშინ მე მზად ვარ... ჩემი აზრით, ვოლდემორი მე უნდა განვასახიერო. ვოლდემორობა სასიამოვნო არ უნდა იყოს, მაგრამ... თავის ქებაში ნუ ჩამომართმევთ და... ჩვენ შორის მე ალბათ ყველაზე განონასნორებული ვარ... და იქნებ ბნელ ბატონად გარდასახვამ მე უფრო ნაკლები ზიანი მომაყენოს, ვიდრე თქვენ... უფრო მგრძნობიარე ხალხს.

ფიქრებში ჩაძირული ჰარი ორიოდე ნაბიჯით შორდება შეურებილებს.

პერზიონი: ვინაა მგრძნობიარე?!

დრაკო: მეც გამოვდივარ მოხალისედ. არ გენყინოს, რონ, მაგრამ მე მგონია, რომ ვოლდემორად ყოფნა სიზუსტის დაცვას მოითხოვს, ასევე შავი მაგის ცოდნას და...

პერზიონი: მეც გამოვთქვამ სურვილს. ეს ჩემი, როგორც მაგის მინისტრის მოვალეობა და უფლებაა.

საორაცხი: იქნებ ნილი ვყაროთ...

დრაკო: იცოდე, შენ ამაში არ მონაწილეობ, სკორპიუს.

ალბუსი: იცით, რა...

ჯინი: არა, არაფრის დიდებით! ხომ არ გაგიუებულხართ ყველანი?

მე ვიცი, რას ნიშნავს, როცა მისი ხმა ჩაგესმის გონიერაში... ჩემს
თავში, ზუსტად ვიცი, რომ აღარ შემოვუშვებ...

ჰარი: არა, ეს მე უნდა ვიყო.

ყველა ჰარისკენ ბრუნდება.

დრაკო: რა თქვი?

ჰარი: იმისათვის, რომ გეგმამ გაამართლოს, დელფიმ ეჭვი არ უნდა
შეიტანოს ვოლდემორის ვინაობაში. ის პარსულად დაელა-
პარაკება და... აი, ვიცოდი, რომ ტყუილად არ მახსოვს ეს
ენა... და რაც მთავარია, მე ვიცი, რას ნიშნავს, გრძნობდე და
ფიქრობდე ვოლდემორივით; ვიცი, რას ნიშნავს იყო ვოლდე-
მორი. ეს ჩემი გასაკეთებელია.

რონი: სისულელეა. ლამაზად ნათქვამი სისულელე. არ დავუშვებ,
რომ შენ...

ჰარიონი: სამწუხაროდ, მართალი ხარ, ჩემო მეგობარო.

რონი: ჰერმიონ, ცდები. ვოლდემორის განსახიერება არც ისეთი
განსაკუთრებული რამეა, რომ მხოლოდ ჰარიმ...

ჯინი: ძალიან არ მინდა, ჩემს ძმას დავეთანხმო, მაგრამ...

რონი: შეიძლება... სამუდამოდ ვოლდემორად დარჩეს...

ჰარიონი: ეს შეიძლება ნებისმიერ ჩვენგანს დაემართოს. შენი
შეშფოთება გასაგებია, მაგრამ...

ჰარი: ერთი წუთით, ჰერმიონ... ჯინ.

ჯინი და ჰარი თვალს თვალში უყრიან ერთმანეთს.

შენ თუ არ გინდა, ამას არ ვიზამ, მაგრამ ჩემი აზრით, ერთა-
დერთი გამოსავალია. მითხარი, თუ ვცდები.

ჯინი ნამით დუმს და შემდევ მსუბუქად უკრავს თავს. ჰარის სახეზე
მტკიცე გამომეტყველება ეფინება.

ჯინი: არ ცდები.

ჰარი: მაშინ, რაღას ვუცდით.

დრაპო: სამოქმედო გეგმა არ უნდა შევიმუშაოთ?

პარი: დელფი ეძებს. თვითონ მოვა ჩემთან.

დრაპო: და რომ გიპოვის, მერე? შეგახსენებ, რომ საკმაოდ ძლიერ ჯადოქართან გაქვს საქმე.

რონი: მაგას რა კითხვა უნდა. აქ შემოიტყუებს და ჩვენ ოთხში ამოვილებთ.

დრაპო: ოთხში ამოვილებთ?

ჰერმიონი იქაურობას ათვალიერებს.

ჰერმიონი: ამ კარს უკან დავიმალებით. ჰარი, აქამდე თუ მოიტყუებ (ხელით ანიშნებს ადგილს, სადაც მრგვალი სარკმლიდან შემოჭრილი სინათლის სვეტი იატაკზე ეშვება), მერე ჩვენ გამოვალთ და გაქცევის საშუალებას არ მივცემთ.

რონი (დრაკოსკენ თვალს აპარებს): და მერე ოთხში ამოვილებთ.

ჰერმიონი: ჰარი, უკანასკნელად გეკითხები, დარწმუნებული ხარ, რომ შეძლებ?

პარი: კი, შევძლებ.

დრაპო: არა, გეგმაში ბევრი გარღვევაა... ბევრი რამე შეიძლება არასწორად წარიმართოს... შეიძლება ტრანსფიგურაციის შელოცვამ დიდხანს არ იმოქმედოს და მიგვიხვდეს... ახლა თუ გაგვექცევა, წარმოიდგინეთ, რამხელა ზიანის მოტანა შეუძლია... დრო გვჭირდება, რომ სათანადოდ დავგეგმოთ...

ალგუსი: დრაკო, ენდეთ მამაჩემს. არ დაგვალალატებს.

ჰარი გულაჩუყებული გადახედავს ალბუსს.

ჰერმიონი: ჯადოსნური ჯოხები მოამზადეთ.

ყველა ჯადოსნურ ჯოხს იმარჯვებს. ჰარი თავისას ბლუჯავს.

ნელ-ნელა სინათლე იმძლავრებს და თვალისმომჭრელი ხდება...

ტრანსფიგურაცია ნელა და ჯოჯოხეთურად მტკიცნეულად მიმდინარეობს.

და ჰარის ადგილზე ვოლდემორის ფიგურა აღიმართება. შესახედად საზარელია.

ტრიალდება. თავის მეგობრებსა და ოჯახის წევრებს ათვალიერებს.

ყველა შეძრნუნებული მისჩერებია.

რონი: ჯანდაბა.

პარი/ვოლფემორი: მაში, გამოვიდა?

ჯინი (დინჯად): კი, გამოვიდა.

მოქადაგა 4 სცენა მათერიალი

**გოდრიკ პოლოუ, ნეიდა იარონიას სახელობის
1981 წ.**

რონი, ჰერმიონი, დრაკო, სკორპიუსი და ალბუსი სარკმელთან დგანან და გარეთ იყურებიან. ამ სანახაობას გარიდებული ჯინი კუთხეში ზის.

ალბუსი ამჩნევს, რომ დედამისი ცალკე დამჯდარა, და მისკენ მიე-
მართება.

ალბუსი: დედა, ხომ იცი, რომ ყველაფერი კარგად იქნება.

ჯინი: ვიცი. უფრო, იმედი მაქვს. უბრალოდ... ასეთს ვერ ვუყურებ...
საყვარელ კაცს საძულველი კაცის ნიღაბში.

ალბუსი დედის გვერდით ჯდება.

ალბუსი: დე, იცი, როგორ მომწონდა? მართლა ძალიან მომწონდა
დელფი. ის კი თურმე ვოლდემორის შვილი ყოფილა.

ჯინი: ეს კარგად გამოსდით, ალბუს... გულუბრყვილოების მახეში
გაბმა.

ალბუსი: სულ ჩემი ბრალია ყველაფერი.

ჯინი ალბუსს იხუტებს.

ჯინი: უცნაურია. მამაშენი კი ამტკიცებს, რომ ყველაფერი მისი
ბრალია. საოცარი მამა-შვილი ხართ.

სკორაისი: ისაა. ის! დაინახა.

პაროლი: ყველანი თქვენ-თქვენს პოზიციაზე განთავსდით და გახსოვდეთ, რომ სანამ სინათლეზე არ შემოიტყუებს, არ გამოხვიდეთ. მხოლოდ ეს ერთი შანსი გვაქვს და არ უნდა გავუშვათ ხელიდან.

ყველა დაფაცურდება.

დრაპი: ჰერმიონ გრეინჯერი, ჰერმიონ გრეინჯერი თავის ჭკუაზე მატარებს (ჰერმიონი მას უბრუნდება. დრაკოს ელიმება). და ამის საწინააღმდეგო არაფერი მაქვს.

სერიაისი: მამა...

იფანტებისან და ორი დიდი კარის უკან იმაღლებიან.

ჰარი/ვოლდემორი ისევ შემოდის ეკლესიაში. რამდენიმე ნაბიჯს დგამს და ბრუნდება.

ჰარი/ვოლდემორი: არ ვიცი, ვინ ხარ, რომ მომყვები, მაგრამ ვინც გინდა იყო, მნარედ განანებ.

მის უკან დელფიგამოჩნდება. თვინიერი სახით ასცექრის მამას. ეს არის ნუთი, რომელსაც მთელი ცხოვრება ელოდა.

დელფი: ლორდ ვოლდემორ, მე... მე მოგყვებოდით.

ჰარი/ვოლდემორი: არ ვიცი, ვინ ხარ. მომშორდი.

დელფი ლრმად ისუნთქავს ჰაერს.

დელფი: მე თქვენი შვილი ვარ.

ჰარი/ვოლდემორი: შენ რომ ჩემი შვილი იყო, მეცოდინებოდა.

დელფი ვედრებით შესცექრის.

დელფი: მე მომავლიდან ვარ. ბელატრისა ლესტრეინჯისა და თქვენი შვილი. მალთოების მამულში დავიბადე ჰოგვორტსის ბრძოლამდე... ბრძოლამდე, რომელსაც წააგებთ. აქ თქვენს გადასარჩენად ვარ მოსული.

ჰარი/ვოლდემორი მოუტრიალდება. დელფი თვალებში უყურებს.

როდესაც როდოლფუს ლესტრეინჯი, ბელატრისას ქმარი, აზკაბანიდან დაბრუნდა, გამანდო, ვინც ვარ და გამიმხილა

ნინასწარმეტყველება, რომლის აღსრულებაც მენერა. მე
თქვენი შვილი ვარ, სერ.

პარი/ვოლდებორი: ბელატრისას ვიცნობ და მასთან გარკვეულ
მსგავსებას მართლაც ვხედავ შენს სახეზე, თუმცა მას ბევრად
ჩამოუვარდები... მაგრამ მტკიცებულების გარეშე...

დელფი მაშინვე პარსულ ენაზე ნარმოთქვამს რამდენიმე სიტყვას.

პარი/ვოლდებორი ბოროტად იცინის.

ესაა შენი მტკიცებულება?

დელფი ძალდაუტანებლად აფრინდება პაერში. პარი/ვოლდებორი
გაოცებული იხევს უკან.

დელფი: მე თქვენი, ბნელი ბატონის, ავგური ვარ და მზად ვარ ყვე-
ლაფერი გავილო, ოლონდაც თქვენს სამსახურში ჩავდგე.

პარი/ვოლდებორი (ცდილობს, გაოცება არ შეეტყოს): ფრენა... ჩემგან
ისწავლე?

დელფი: შევეცადე, თქვენს გზას გავყოლოდი.

პარი/ვოლდებორი: ჯერ არ შემხვედრია ჯადოქარი, რომელიც
შეეცდებოდა, ჩემი სწორი გამხდარიყო.

დელფი: სწორად გამიგეთ.. თქვენთვის თავის გატოლება არც მიფიქ-
რია, ლორდ. მაგრამ მთელი ცხოვრება მივუძლვენი იმას, რომ
თქვენთვის საამაყო შვილი ვყოფილიყავი.

პარი/ვოლდებორი (აწყვეტინებს): ვხედავ, რაც ხარ. და იმასაც ვხე-
დავ, შენგან რა შეიძლება დადგეს, შვილო.

დელფი ათრთოლებული შესცერის.

დელფი: მამა?

პარი/ვოლდებორი: ნარმოიდგინე, ერთად რამდენს შევძლებთ...

დელფი: მამა...

პარი/ვოლდებორი: აქ მოდი, სინათლეზე უნდა შევათვალიერო ჩემი
სისხლი და ხორცი.

დელფი: თქვენი მისია შეცდომაა. პარი პოტერზე თავდასხმა შეც-
დომაა. ის გაგანადგურებთ.

პარი/ვოლდემორის ხელი **პარის** ხელს ემსგავსება. გაოცებული და
შეცბუნებული დახედავს და სწრაფად მაღავს სახელოში.

პარი/ვოლდემორი: ბავშვმა რა უნდა დამაკლოს.

დელფი: ის დედამისის სიყვარულითაა შეიარაღებული. თქვენი წყე-
ვლა ასხლტება, უკუიქცევა და გაგანადგურებთ. მას გააძლიე-
რებს, თქვენ კი დაგასუსტებთ. ძალებს კი მოიკრებთ, მაგრამ
მომდევნო ჩვიდმეტ წელს მასთან ბრძოლაში გაატარებთ,
ბრძოლაში, რომელსაც წააგებთ.

პარი/ვოლდემორს თავზე ნელ-ნელა თმა ეწვერება, ამას გრძნობს
და თავს კაპიუშონში მაღავს.

პარი/ვოლდემორი: მაშინ არ დავესხმები. მართალი ხარ.

დელფი: მამა?

პარი/ვოლდემორი დაბლდება, **პარის** კიდევ უფრო ემსგავსება,
ვიდრე ვოლდემორს. დელფის ზურგს აქცივს.

მამა?

პარი (გულმოდგინედ ბაძავს ვოლდემორის ხმას): კარგი გეგმა შემომ-
თავაზე. ბრძოლას გადავდებ. შენ მე კარგად მემსახურე. ახლა
კი, გამოდი სინათლეზე, რომ დაგათვალიერო.

ერთ-ერთი კარი ოდნავ იღება და სწრაფადვე იხურება. დელფი ამას
ხედავს და შუბლს იკრავს. ეჭვი უძლიერდება.

დელფი: მამა...

ცდილობს, მამა კარგად შეათვალიეროს, მაგრამ **პარი** სახეს არი-
დებს. ერთმანეთს ფარვანებივით უტრიალებენ.

შენ არ ხარ ლორდი ვოლდემორი!

დელფი ელვის სისწრაფით იღებს მანტიიდან ჯადოსნურ ჯოხს.
პარიც არ ჩამორჩება.

ინცენდიო!

პარი: ინცენდიო!

ჯადოსნური ჯოხებიდან გამოსროლილი სხივები ერთმანეთს კვეთს
და თვალისმომჯრელად ფეთქდება.

მეორე ხელით დელფი თვალის დახამხამებაში ტყორცნის შელოცვას უკეთესობულ კარს და რაზავს.

დელფი: პოტერ. კოლოპორტუს!

პარი შეცემული გახედავს კარს.

რაო, გეგონა, მეგობრები შემოგიერთდებოდნენ?

პარმილი (სცენის მიღმიდან): პარი... პარი...

პარი (სცენის მიღმიდან): კარი მეორე მხრიდან ჩაკეტა.

პარი: კეთილი. მარტო გაგიმკლავდები.

შეტევას უპირებს, მაგრამ დელფი გაცილებით ძლიერია. პარის ჯადოსნური ჯოხი ჰაერში რკალს ხაზავს და დელფის უვარდება ხელში. პარი განიარაღებული და უმნეოა.

რანაირად?.. ვინ ხარ?

დელფი: დიდი ხანია, გითვალთვალებ, პარი პოტერ. მე უკეთ შეგისწავლე, ვიდრე მამაჩემმა.

პარი: გვინდი, ჩემი სისუსტეები იცი?

დელფი: მე თავს არ ვზოგავდი, რომ მისი ლირსი გავმხდარიყავი! დიახ, დროის უზენაესი ჯადოქარი ჩემით იამაყებს. ექსპულსო!

პარის ფეხქვეშ იატაკი ფეთქდება, მაგრამ ის განზე გადავორებას ასწრებს. ეკლესიის სკამის ქვეშ მიფორთხავს, თან ცდილობს მოიფიქროს, როგორ გაუნიოს წინააღმდეგობა.

პარი პოტერი მიხოხავს... პარი პოტერი. ჰადოქრული სამყაროს გმირი. ვირთხასავით გამირბის. ვინგარდიუმ ლევიოსა!

სკამი ჰაერში აიჭრება.

საკითხავი ისაა, მიღირს თუ არა შენს მოკვლაზე დროის დახარჯვა. მამაჩემს როგორც კი შევაჩერებ, შენი განადგურება ისედაც გარდაუვალი იქნება. როგორ მოვიქცე? ოპ, ცოტას გავერთობი, მოგკლავ.

სკამს მთელი ძალით ანარცხებს პარის. სკამი ნაფოტებად იქცევა, მაგრამ პარი ასწრებს გვერდზე გახტომას.

იატაკში ამოჭრილი ცხაურიდან ალბუსი მოძვრება. ამას ვერავინ ამჩნევს.

ავადა...

ალბუსი: მამა...

პარი: ალბუს! არა!

დელფი: ორნი ხართ? ჰმმ, არჩევანის წინაშე ვარ... მაშინ ჯერ ბიჭს მოვკლავ. ავადა კედავრა!

მომაյვდინებელ წყევლას ალბუსისკენ მიმართავს, მაგრამ პარი შვილს ხელს ჰერავს და ჯადოსნური ჯოხიდან გამოტყორცნილი სინათლე ისტაკს ხვდება.

პარი საპასუხოდ შელოცვას ესვრის.

გგონია, ჩემზე ძლიერი ხარ?

პარი: არა, მე – არა...

ერთმანეთს დაუნდობლად უშენენ შელოცვებს, ალბუსი ამასობაში სწრაფად ეცლება ბრძოლის ველს და ჯერ ერთ კარს უმიზნებს ჯადოსნურ ჯოხს, მერე – მეორეს.

მაგრამ ჩვენ – კი!

ალბუსი ორივე კარს აღებს თავისი ჯადოსნური ჯოხით.

ალბუსი: ალოპომორა! ალოპომორა!

პარი: მარტოს არასდროს მიბრძოლია და არც მომავალში ვიბრძოლებ.

ლია კარებიდან ჰერმიონი, რონი, ჯინი და დრაკო გამორბიან და შელოცვებს აყრიან დელფის. დელფი სიმწრით კივის. თავდაუზოგავად იბრძვის, მაგრამ ამდენ მონინაალმდევეს ვერ ერევა.

რამდენჯერმე გაისმის გრუხუნი და დამარცხებული დელფი მოწყვეტით ვარდება დაბლა.

დელფი: არა... არა...

კერმიონი: ბრაქიაბინდო!

დელფის თოკები მჭიდროდ ეხვევა.

პარი დელფისკენ იწევს. თვალს არ აშორებს მას. დანარჩენები უკან იხევენ.

პარი: ალბუს, ყველაფერი რიგზე გაქვს?

ალბუსი: კი, მამა.

პარი დელფის თვალს არ სწყვეტს. მას ჯერ კიდევ უფრთხის.

პარი: ჯინი, ალბუსი ხომ არ დაშავებულა? უნდა დავრნმუნდე, რომ
არაფერი ემუქრება...

ჯინი: თვითონ აიჩემა. ცხაურში სხვა ვერავინ გამოვეტეოდით.
შევეცადე, შემეჩერებინა.

პარი: უბრალოდ მითხარი, რომ კარგადა.

ალბუსი: კარგად ვარ, მამა, მართლა.

პარი დელფის ნელ-ნელა უახლოვდება.

პარი: ჩემი მოკვლა ბევრს უცდია... მაგრამ შენ ჩემს შვილზე გაბედე
თავდასხმა!

ჯელზი: მე მხოლოდ მამასთან შეხვედრა მინდოდა.

ეს სიტყვები პარის აცვიფრებს.

პარი: შენს ცხოვრებას თავიდან ვერ გამოიგონებ. ყოველთვის
ობოლი იქნები. შეეგუე ამას.

ჯელზი: უბრალოდ მომეცი უფლება, მამაჩემი ვნახო.

პარი: არ შემიძლია და არ მინდა.

ჯელზი (შესაბრალისად): მაშინ მომკალი.

პარი წამით დაფიქრდება.

პარი: არც ეს შემიძლია.

ალბუსი: რას ამბობ, მამა, ის ხომ სახიფათოა.

პარი: არა, ალბუს...

ალბუსი: მაგრამ ის ხომ მკვლელია... ჩემი თვალით ვნახე, როგორ
ჩაიდინა მკვლელობა.

პარი მოუტრიალდება და ჯერ შვილს შეხედავს, მერე ჯინის.

პარი: ალბუს, ის მკვლელია, ჩვენ – არა.

ჯელზი: ჩვენ მათზე უკეთესები უნდა ვიყოთ.

რონი: ჰო, ხელები მეც მექავება, მაგრამ ცხოვრებისგან თუ რამე
ვისწავლეთ, ესაა.

დალი: წამართვი გონება, წამართვი მეხსიერება, დამავიწყე, ვინ
ვარ.

რონი: არა, ახლა ჩვენს დროში დაგაბრუნებთ.

პერმიტი: დედაშენის მსგავსად, აზეაბანში წახვალ.

დრაპო: და იქ დალპები.

პარი ყურებს ცქვეტს. სისინი ესმის.

და შემდეგ თვით სიკვდილის ხმა, ისეთი, აქამდე რომ არ გაგვიგონია.

პააარრი პოტტტერრ...

სპორაიუსი: ეს რა არის?

პარი: არა. არა. ჯერ ადრეა.

ალგასი: რა?

რონი: ვოლდემორი.

დალი: მამა?

პერმიტი: უკვე? აქ?

დალი: მამა!

დრაპო: სილენციო! (დელფი ხმას გაუმენდს). ვინგარდიუმ ლევიოსა!

(დელფის სხეული ჰაერში ინევა და კუთხისკენ მილივლივებს)

პარი: მოდის. სადაცაა აქ იქნება.

სცენის ბოლოდან ვოლდემორი შემოდის, სცენას გადაკვეთს და
მაყურებლების დარბაზში ჩადის. თან სიკვდილი მოაქვს, და ეს ყვე-
ლასთვის ცხადია.

—

მოქალაპა 4 სცენა მათორმაჟი

გოდლივ პოლოუ, 1981 წ.

ჰარი უმნეოდ აყოლებს თვალს ვოლდემორს.

ჰარი: დედაჩემის და მამაჩემის დახოცვას აპირებს... და მისი შეჩერება არ შემიძლია.

დრაკო: როგორ არ შეგიძლია.

სკორაისი: მამა, ახლა ამის დრო არ არის...

ალგუსი: მისი შეჩერება შეგიძლია. მაგრამ ამას არ იჩამ.

დრაკო: აი, ეს უკვე თამამი განაცხადია.

ჯინი ჰარის ხელს ჩატკიდებს.

ჰინი: ჰარი, აუცილებელი არაა უყურო. იქნებ ახლავე დავბრუნდეთ სახლში.

ჰარი: მე ეს დავუშვი... და უნდა ვუყურო კიდეც.

ჰერიონი: მაშინ ყველანი აქ, შენთან დავრჩებით.

რონი: ყველა ერთად ვუყურებთ...

ამ დროს უცნობი ხმები ისმის...

ჰეიმისი (სცენის მიღმიდან): ლილი, ჰარი წაიყვანე და გაიქეცი! ჩქარა!
მაინც მოგვაგნო! გაიქეცი! მე დავაკავებ...

ისმის აფეთქების ხმა და მერე ხარხარი.

არ მოგვეკარო... გესმის? არ მოგვეკარო!

ვოლდემორი (სცენის მიღმიდან): ავადა კედავრა!

ჰარი თითქოს ტკივილისგან კრთება, როცა დარბაზს მწვანე სინათლე გაკვეთს.

ალბუსი ხელზე ხელს ჰყიდებს. ჰარი მაგრად ეჭიდება. მას ეს ახლა
ძალიან სჭირდება.

ალბუსი: მან ყველაფერი გააკეთა, რაც შეეძლო.

ჰარის მეორე მხრიდან ჯინი ამოუდგება და ხელზე ხელს ჰყიდებს.
ჰარი ცოლ-შვილს მთელი ტანით ეკვრის.

ჰარი: ეს დედაჩემი ჩანს ფანჯარაში. დედაჩემი... რა ლამაზია.

ჯერ კარზე ბრახუნის და მერე აფეთქების ხმა ისმის.

ლილი (სცენის მიღმიდან): ჰარის თავი დაანებეთ! არა! არა! ჰარის
თავი დაანებეთ...

ვოლფანგი (სცენის მიღმიდან): გზიდან ჩამომეცალე, სულელო
გომბიოვ... გზიდან ჩამომეცალე-მეთქი...

ლილი (სცენის მიღმიდან): ოლონდ ჰარის ნუ მოკლავთ, გემუდარებით!
მე მომკალით მის ნაცვლად...

ვოლფანგი (სცენის მიღმიდან): იცოდე, ბოლოვარ გაფრთხილებ...

ლილი (სცენის მიღმიდან): ოლონდ ჰარი არა... გემუდარებით... შეინყა-
ლეთ... შეიბრალეთ... ოლონდ ჩემი შვილი არა! გემუდარებით.
ყველაფერს გავაკეთებ...

ვოლფანგი (სცენის მიღმიდან): ავადა კედავრა!

ჰარის ტანში თითქოს ელვა უვლის. მნუხარებისგან მუხლები ეკვე-
თება და იატაკზე იკეცება.

მაყურებლების გარშემო მოგუდული კივილი ისმის. ჯერ თითქოს
დაბლა ეშვება და მერე მაღლა მიწინევს.

ჩვენ ამ ყველაფერს მხოლოდ ვუყურებთ.

თანდათან ყველა ხმა ნყდება.

სცენა იცვლება და ტრიალებს.

ჰარი, მისი ოჯახის ნევრები და მეგობრები თვალს ეფარებიან.

მოქადაგა 4 სცენა მაცამატი

გოდრიკ პოლოუ, პეისი და ლილი
პოტერიაბის სახლი, 1981 წ.

ნანგრევებად ქცეულ სახლში ვართ. სახლში, რომელზეც სულ ცოტა
ხნის წინ საზარელი თავდასხმა მოხდა.

ნანგრევებში ჰავრიდი შემოდის.

ჟაგრიდი: ჯეიმს?

გარშემო იყურება.

ლილი?

ფრთხილად დააბიჯებს, თითქოს მოსალოდნელი სანახაობა აშინე-
ბს. გული ამოვარდნაზე აქვს.

შემდეგ მათ ხედავს და შეძღება, ხმა უწყდება.

ოჟ! ოჟ! არა... ნუთუ... ნუთუ... მე არ... კი მითხრეს, მაგრამ არ
მჯეროდა...

დასცექერის მათ და თავჩაქინდრული, რაღაცას ბუტბუტებს, ვეება
ჯიბეებიდან რამდენიმე შემჭკნარ ყვავილს იღებს და იატაკზე
აწყობს.

მაპატიეთ. მითხრეს... მითხრა, დამბლდორმა მითხრა. აქ ვერ
დავრჩები. მაგლები მოდიან ლურჯი ციმციმებით და აქ ამხე-
ლა დოყლაპია რომ დავხვდები, აშკარად არ მოეწონებათ, ხო?

ქვითინებს.

მაგრამ, როგორ მიჭირს აქედან წასვლა.

მინდა იცოდეთ, რომ... თქვენ არ დაგივიწყებენ... არც მე... და
არც სხვები...

და უეცრად რაღაც ხმა ესმის... ბავშვის ქსუტუნი. ჰაგრიდი გამო-
ცოცხლდება და ხმისკენ გასწევს.

დაბლა იხედება და ბავშვის პატარა საწოლს წაადგება, საიდანაც
თითქოს სინათლე ასხივებს.

გამარჯობა. შენ ჰარი უნდა იყო.

გამარჯობა, ჰარი პოტერ.

მე რუბეუს ჰაგრიდი ვარ.

და შენი მეგობარი ვიქნები, მოგნონს ეს თუ არა.

იმიტომ რომ... ჯერ არ იცი, მაგრამ ცუდი ამბავი დაგემართა.

და მეგობრები დაგჭირდება.

ახლა ჯობია, ჩემთან ერთად წამოხვიდე, არა?

ოთახი მოცისფრო შუქით ივსება და თითქმის არამინიერი კაშკაში
გაუდის. ჰაგრიდი პატარა ჰარის ნაზად იყვანს ხელში.

და შემდეგ, უკანმოუხედავად გააბოტებს სახლიდან.

დარბაზში და სცენაზე ბინდი წვება.

—

მოქადაგა 4 სცენა მათოთხეთი

პოპვორტსი, საკლასო ოთახი

ოთახში აღტაცებული სეორპიუსი და ალბუსი შემორბიან და ზურგს უკან კარს იჯახუნებენ.

საორაიუსი: არ მჯერა, რომ გავბედე!

ალბა: არც მე მჯერა.

საორაიუსი: როუზ გრეინჯერ-უისლი! როუზ გრეინჯერ-უისლი
დავპატიუე პაემანზე.

ალბა: და უარით გამოგისტუმრა.

საორაიუსი: მთავარია, რომ დავპატიუე. ნიადაგი მოვსინჯე. აი,
ნახავ, ბოლოს ქორნინებით თუ არ დავაგვირგვინე!

ალბა: ხვდები, რომ უიმედო მეოცნებე ხარ?

საორაიუსი: დაგეთანხმებოდი, მაგრამ... პოლი ჩეპმენმა რომ სკო-
ლის მეჯლისზე მიმიწვია, გავიწყდება?

ალბა: აღტერნატიულ რეალობაში, სადაც შენ გაცილებით...
ბევრად უფრო პოპულარული იყავი... და თანაც სხვა გოგომ
დაგპატიუა... რაც იმას ნიშნავს, რომ...

საორაიუსი: კი, ლოგიკა მკარნახობს, რომ პოლი უნდა ავირჩიო... ან
უფლება მივცე, თვითონ დამიახლოვდეს... მართლა ძალიან
ლამაზია, მაგრამ... როუზი როუზია.

ალბა: ლოგიკა იმასაც უნდა გკარნახობდეს, რომ ბოდავ. როუზი
ვერ გიტანს.

საორაიუსი: დავაზუსტებ. ადრე ვერ მიტანდა, მაგრამ დაინახე,
როგორ შემომხედა, როცა დაველაპარაკე? ეს სიძულვილი კი
არა, სიბრალული იყო.

ალგუსი: და სიბრალული კარგია?

სპორატისი: სიბრალული მხოლოდ დასაწყისია, ჩემო მეგობარო, საძირკველი, რომელზეც სასახლეს დავაშენებ... სიყვარულის სასახლეს.

ალგუსი: სიმართლე რომ გითხრა, მეგონა, პირველი მე გავიჩენდი შეყვარებულს.

სპორატისი: კი, კი, უდავოდ გაიჩენ. შხამ-წამლების ახალ თვალებ-დანისლულ პროფესორზე რას იტყვი? შენთვის საკმარისად დიდია?

ალგუსი: ჩემზე უფროსი ქალები არ მაინტერესებს!

სპორატისი: და თან, მის საცდუნებლად დრო თავსაყრელად გაქვს, იმიტომ რომ როუზის მოხიბვლისთვის მე წლები დამჭირდება.

ალგუსი: შენი თავდაჯერებულობა მაგიურებს.

კიბეზე როუზი ჩამოდის. ბიჭებს ჩაუვლის და გადახედავს.

როუზი: გამარჯობა.

ბიჭებმა არ იციან, რა უპასუხონ. როუზი სკორპიუსს უყურებს.

ასე თუ დაიძაბები ხოლმე ჩემ დანახვაზე, არაფერი გამოვა.

სპორატისი: გასაგებია. ალარ ვიზამ.

როუზი: ძალიან კარგი, „მეფე მორიელო“.

ლიმილით გასცდება მათ. სკორპიუსი და ალბუსი ერთმანეთს უყურებენ. ალბუსი იცინის და სკორპიუსს მხარში მუშტს უთავაზებს.

ალგუსი: მართალი ყოფილხარ... სიბრალული კარგი დასაწყისია.

სპორატისი: ქვიდიჩის მოედანზე მიდიხარ? სლიზერინი ჰაფლეპაფს ეთამაშება... დიდი ამბავია...

ალგუსი: მეგონა, ქვიდიჩის ვერ ვიტანდით.

სპორატისი: ადამიანები იცვლებიან. თანაც, ბოლო დროს ვვარჯიშობ. შეიძლება მალე გუნდიც კი შევკრიბო. წამოდი.

ალგუსი: არ შემიძლია. მამაჩემი დამპირდა მონახულებას...

სპორატისი: სამინისტროში შეებულება აილო?

ალგუსი: გასეირნება უნდა... ჩემთვის რაღაცის ჩვენება... რაღაცის გაზიარება...

სპორატისი: გასეირნება?

ალბუსი: ჰო, ვიცი. მგონი, მამაშვილური შეხვედრის მოწყობას აპი-
რებს. ეგეთ რაღაცებზე გული მერევა, მაგრამ ალბათ უარს
მაინც არ ვეტყვი.

სკორპიუსი ალბუსს სწვდება და ეხვევა.

ეს რა არის? მე მეგონა, ხვევნა ამოვილეთ ჩვენი ურთიერთო-
ბიდან.

სპორადუსი: მაშინ ძალიან დამაბნიერდება მაგრამ ახლა მგონი ჩვევა
გადმომედო.

ალბუსი: ფრთხილად, როუზმა არ იეჭვიანოს.

სპორადუსი: ჰაჲა, მართალი ხარ.

ერთმანეთს ღიმილით შორდებიან.

ალბუსი: ვახშამზე გნახავ.

მოქმედება 4 სცენა მათხუთაზე

თვალწარმტაცი ხელი პოლცილან

ზაფხულის მშვენიერ დღეს პარი და ალბუსი ბორცვზე ადიან. ხმას არცერთი არ იღებს. სახე ნეტარებით მიუფიცხებიათ მზისთვის.

პარი: აბა, მზად ხარ?

ალგასი: რისთვის?

პარი: ჯერ ერთი, მეოთხე კურსის გამოცდებისთვის... მეორეც, მეხუთე კურსისთვის. მეხუთე კურსი მნიშვნელოვანი წელია... მერომ მეხუთე კურსზე ვიყავი...

ალბუსს ღიმილით შეხედავს და მოკლედ ჭრის.

ბევრი რამე ჩავიდინე. ზოგი კარგი, ზოგი ცუდი, ზოგიც – სადა-ვო.

ალგასი: გავითვალისწინებ.

პარის ელიმება.

იცი, შენი მშობლების შორიდან დანახვის შესაძლებლობა მომეცა. ისინი... თქვენ... ერთად ბედნიერები ჩანდით. მამაშენი კვამლის რგოლებს უშვებდა შენ თავზემოთ და შენც გულიანად ხითხითებდი.

პარი: მართლა?

ალგასი: მე მგონი, რომ გაგეცნო, ძალიან მოგენონებოდა ისინი. ჩვენც – მე, ლილის და ჯეიმსსაც – მოგვენონებოდა.

პარი თავს უქნევს. ოდნავ უხერხული დუმილია. ორივე ცდილობს, საუბრის თემა გამონახოს და არცერთს არ გამოსდის.

პარი: იცი, მე მეგონა, ვოლდემორი სამუდამოდ წარსულში დავტო-
ვე... მეგონა, გავაქრე ჩემი ცხოვრებიდან... მერე ნაიარევი
ამტკივდა, სიზმრებში მომევლინა და პარსულადაც ავლაპარა-
კდი და ისეთი გრძნობა დამეუფლა, რომ საერთოდ არ ვიყავი
შეცვლილი... რომ ის არასდროს გამიშვებდა...

ალბუსი: გაგიშვა?

პარი: ჩემი ნანილი, რომელიც ვოლდემორი იყო, დიდი ხნის ნინ
მოკვდა, მაგრამ მისი ფიზიკური მოცილება საკმარისი არ
აღმოჩნდა, გონებიდანაც უნდა ამომეგდო. და ეს... ორმოცი
ნლის კაცისთვის რთული გაკვეთილია...

ალბუსს შეხედავს.

რაც მაშინ გითხარი, იმის პატივება არ შეიძლება და ვერც
იმას გთხოვ, რომ დაივიწყო, მაგრამ იმედი მაქვს, წარსულ-
ში დარჩება. მე შევეცდები, უკეთესი მამა გავხდე შენთვის,
ალბუს. შევეცდები, უფრო გულახდილი ვიყო შენთან და...

ალბუსი: მამა, არ არის საჭირო...

პარი: შენ მითხარი, რომ გვინია, არაფრის მეშინია, არადა... ყვე-
ლაფრის მეშინია. მაგალითად, სიბნელის მეშინია, იცოდი ეს?

ალბუსი: ჰარი პოტერს სიბნელის ეშინია?

პარი: დახურული სივრცეებიც მაშინებს და, ეს არავისთვის მით-
ქვამს, ძალიან არ მიყვარს (ცოტა ხანს ყოყმანობს, სანამ თქმას
გადაწყვეტს) მტრედები.

ალბუსი: მტრედებისაც გეშინია?

პარი (სახეს ჭმუხნის): საძაგელი, ღორმუცელა, ბინძური არსებები.
მათ დანახვაზე მბურძგლავს.

ალბუსი: კი მაგრამ, მტრედები ხომ უწყინარები არიან!

პარი: ვიცი. მაგრამ ყველაზე მეტად რისაც მეშინია, ალბუს სევერუს
პოტერ, ეს შენი მამობაა. იმიტომ რომ აქ წესები არ არსებობს.
ადამიანების უმრავლესობას მამა მაინც ჰყავს, რომ მისი მაგა-
ლითით იხელმძღვანელოს – მიბაძოს ან არ მიბაძოს მას. მე კი
მსგავსი არაფერი... თითქმის არაფერი. ჰოდა, დღემდე ვსწა-
ვლობ. და ყველანაირად უნდა შევეცადო, რომ კარგი მამა გავ-
ხდე.

ალგუსი: მე კი შევეცდები, უკეთესი შვილი ვიყო. ვიცი, რომ ჯეიმსს
არ ვგავარ, მამა, თქვენნაირი ვერასდროს ვიქნები...

პარი: ჯეიმსი მე სულაც არ მგავს.

ალგუსი: არა?

პარი: ჯეიმსს ყველაფერი მარტივად გამოსდის. ჩემი ბავშვობა კი
მუდმივი წვალება იყო.

ალგუსი: ჩემიც... ესე იგი... იმას ამბობ, რომ მე გვავარ?

პარი ალბუსს ულიმის.

პარი: სიმართლე რომ ითქვას, შენ უფრო დედაშენს დაემსგავსე –
მამაცი, ფიცხი, ხალასი, რაც ძალიან მახარებს და რის გამოც,
მე თუ მკითხავ, ძალიან კარგი შვილი ხარ.

ალგუსი: კინალამ სამყარო გავანადგურე.

პარი: დელფი ვერსად წაგვივიდოდა. ალბუს... შენ ის სოროდან გამო-
იყვანე და მასთან შებრძოლების საშუალება მოგვეცი. ახლა
შეიძლება ამას ვერ აცნობიერებ, მაგრამ შენ გადაგვარჩინე.

ალგუსი: უკეთესადაც ხომ შემეძლო?

პარი: გვონია, იგივე კითხვა ჩემი თავისთვის არ დამისვამს?

ალგუსი (გულდანყვეტილი, რადგან იცის, რომ მამამისი ასე არ მოიქცე-
ოდა): და მერე... როცა დავიჭირეთ... მისი მოკვლა მინდოდა.

პარი: შენ დაინახე, როგორ მოკლა კრეგი. გაბრაზებული იყავი,
ალბუს, და ეს ბუნებრივია. თანაც, შენ ამას არ იზამდი.

ალგუსი: რა იცი? იქნებ ეს ჩემი სლიზერინული მხარეა? იქნებ ეს
ისაა, რაც გამანანილებელმა ქუდმა ჩემში დაინახა?

პარი: ერთი გამაგებინა, შენს თავში რა ხდება, ალბუს... მაგრამ იცი,
რა... შენ მოზარდი ხარ და შენს გონებას ვერასდროს ჩავნედე-
ბი, მაგრამ სამაგიეროდ შენს გულში რა ხდება, ვიცი. დიდხანს
არ ვიცოდი, მაგრამ ამ „დიდი გაქცევის“ წყალობით მივხვდი,
რამ მიგიყვანა იქამდე. სლიზერინი, გრიფინდორი... როგორი
იარღიყიც უნდა მოგაკერონ, მე ვიცი... უბრალოდ ვიცი, რომ
გული კარგი გაქვს... და იმისდა მიუხედავად, გინდა ეს თუ არა,
შენგან დიდი ჯადოქარი დადგება.

ალგუსი: ოჟ, მე სულაც არ ვაპირებ, ჯადოქარი გამოვიდე, მტრე-
დების რბოლა უფრო მაინტერესებს.

პარის ელიმება.

პარი: ეს სახელები, შენ რომ გქვია... შენთვის ტვირთად არ უნდა
იქცეს. ალბუს დამბლდორიც არ იყო შეუმცდარი... სევერუს
სწერი კი... სწერი კი... სწერი კი... სწერი კი...

ალბუსი: ისინი კარგი ადამიანები იყვნენ.

პარი: ისინი დიდი ადამიანები იყვნენ. დიდი ადამიანები დიდი
ნაკლოვანებებით და იცი რა – ეს ნაკლოვანებები მათ სიდი-
ადეს მატებდა.

ალბუსი გარშემო იყურება.

ალბუსი: მამა, სად ვართ?

პარი: აქ ხშირად მოვდივარ ხოლმე.

ალბუსი: მაგრამ, ეს ხომ სასაფლაოა...

პარი: კი, და ეს სედრიკის საფლავია...

ალბუსი: მამა...

პარი: იმ ბიჭს, რომ დაიღუპა... კრეგ ბოუკერს... რამდენად კარგად
იცნობდი?

ალბუსი: მთლად კარგად არა.

პარი: არც მე ვიცნობდი სედრიკს კარგად. შეიძლებოდა ქვიდიჩის
ინგლისის ნაკრებში მოხვედრილიყო, ან მისგან ბრნყინვალე
აურორი დამდგარიყო. რა არ გამოვიდოდა მისგან. და ამოსი
მართალია... ის უდროოდ წაგვართვეს. ამიტომ, როცა კი ვახე-
რხებ, აქ მოვდივარ ხოლმე. უბრალოდ, რომ მოვუბოდიშო.

ალბუსი: ეს... ეს სწორი საქციელია.

ალბუსი სედრიკის საფლავს უახლოვდება და მამის გვერდით დგება.
პარი შვილს ულიმის და ცას ასცექერის.

პარი: მგონი, კარგი დღე გველის.

შვილს მხარზე ეხება და მათი სილუეტები ოდნავ, სულ ოდნავ
ერნყმის ერთმანეთს.

ალბუსი (ლიმილით): მეც ასე მგონია.

დასასწული

ორიგინალური ისტორიის ავტორთა პირობრაფიები

ჯ.კ როულინგი

ორიგინალური ისტორიის ავტორი

ჯ.კ როულინგი ავტორია ჰარი პოტერის შვიდი ნაწარმოებისა, რომელთა დღემდე 450 მილიონზე მეტი ეგზემპლარია გაყიდული და 79 ენაზეა თარგმნილი. გამოცემული აქვს სამი დამატებითი ნიგნიც, რაც თავიდანვე საქველმოქმედო მიზნებს ემსახურებოდა. რობერტ გელბრეითის სახელით მან 2012 წელს მოზრდილთა აუდიტორიისთვის გამოსცა ნაწარმოები „შემთხვევითი ვაკანსია“. ამის გარდა ავტორია კორმორენ სთრაიქის დეტექტიური სერიისა. „ჯადოსნური ცხოველები. სად ვიპოვოთ ისინი“ ჯ. კ. როულინგის სასცენარო დებიუტია. ამავდროულად, ის ფილმის პროდიუსერიცაა. ფილმი ჯადოქრული სამყაროს, ერთგვარი დამატებაა. ის მაყურებელმა 2016 წლის ნოემბერში იხილა.

პროფესიული თეატრის მიმღებანი

ორიგინალური ისტორიის ავტორი და რეჟისორი

ჯონ ტიფანი იყო მიუზიკალ *Once*-ის რეჟისორი, რომლისთვისაც უესტ ენდსა და ბროდვეიზე არაერთი ჯილდო მიიღო. იყო Royal Court-ის დაშვიდარე რეჟისორი. მის ანგარიშზეა *The Twits, Hope* და *The Pass*. შოტლანდიის ეროვნული თეატრისთვის დადგა *Let The Right One In*, რომელმაც გადაინაცვლა Royal Court-ში, უესტ ენდსა და St Ann's Warehouse-ში. შოტლანდიის ეროვნული თეატრისთვის მისი მორიგი ნამუშევარია „მაკბეტი“ (ასევე დაიდგა ბროდვეიზე), *Enquirer, The Missing, Peter Pan, The House of Bernarda Alba, Transform Caithness: Hunter, Be Near Me, Nobody Will Ever Forgive Us, The Bacchae, Black Watch*, რომელმაც გაიმარჯვა Olivier and Critics' Circle-ის საუკეთესო რეჟისორის ნომინაციაში, *Elizabeth Gordon Quinn* და *Home: Glasgow*. მისი ბოლოდროინდელი ნამუშევრებია ART-სა და ბროდვეიზე დადგმული *The Glass Menagerie* და BAM-ზე *The Ambassador*. ტიფანი იყო შოტლანდიის ეროვნული თეატრის რეჟისორის ასისტენტი 2005-2012 წლებში, 2010-2011 სასწავლო წლებში კი ჰარვარდის უნივერსიტეტის Radcliffe-ის სტიპენდიატი.

პეპ თორნი

ორიგინალური ისტორიის ავტორი და დრამატურგი

პეპ თორნი თეატრის, კინოს, ტელევიზიისა და რადიოს სცენარისტია. მისი ნამუშევრები თეატრში: *Hope* და *Let the Right One In*, რომელთა რეჟისორიც ჯონ ტიფანია, Graeae Theatre Company-სა და ეროვნული თეატრისთვის დადგმული *The Solid Life of Sugar Water*, Edinburgh Fringe Festival-თვის დადგმული *Bunny*, Trafalgar Studios-თვის *Stacy*, ასევე 2nd May 1997 და *When You Cure Me for the Bush*. Donmar Warehouse-თვის მისი ადაპტაციაა *Stuart: A Life Backwards*, ხოლო HighTide-თვის - *The Physicists*. მისი მოღვაწეობა კინოში უკავშირდება *War Book*-ს, *A Long Way Down*-სა და *The Scouting Book for Boys*-ს. ტელევიზია: *The Last Panthers*, *Don't Take My Baby*, *This Is England*, *The Fades*, *Glue*, *Cast-Offs* და *National Treasure*. 2016 წელს მოიგო პრესტიული ჯილდო BAFTA საუკეთესო მინი-სერიისა (*This Is England '90*) და საუკეთესო დრამის კატეგორიაში (*Don't Take My Baby*), 2012 წელს კისაუკეთესო დრამის სერიისა (*The Fades*) და საუკეთესო მინისერიისთვის (*This Is England '88*).